БИБЛИОТЕКА

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ—СИЛИСТРА

Година VIII, бр. 103 (658) | Вторник, 3 септември 1963 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Трудово оживление пред Празника

ТРАДИЦИЯ стана у нас трудещите се да посрещат големите наши празници с трудови успехи, с които изразяват своите топли чувства към Партията. В чест на празника на свободата Девети септември кооператорите от района на ТКЗС — Сребърна обещаха да бъдат готови за есенната сеитба и да засеят 1 400 дка ечемик. Затова сега в цялото кооперативно стопанство цари голямо трудово оживление.

Повече от 20 кооператори ежедневно изнасят изкуствен тор по блоковете и с помощта на тороразпръсквачка, теглена от трактор „ДТ—28", разхвърлят по 25 килограма суперфосфат на декар. Досега те са наторили 1 000 дка площ, като ще продължат да торят, докато напълно използват наличните 80 тона суперфосфат в стопанство. Определените площи за есенниците са изорани старателно. За да се запази влагата в земята, трактористите неуморно дискуват площите. До този момент те са дискували над 3 100 дка.

С нетърпение очакват да започнат сеитбата и механизаторите, които отдавна са ремонтирали деветте машини, с които ще засеят 16 300 дка пшеница, 1 900 дка ечемик и 50 дка ръж. Грижливо са нагласени и редосеялките за работа.

С голям трудов ентусиазъм работят и 8-те кооператора на семечистачните машини. На денонощие те почистват по 26 тона семе. Сега повече от половината от необходимите 400 т семе пшеница е почистено. Подготвени са и нужните 28 т ечемик.

Сега пред кооператорите от Сребърна няма по-важна задача от подготовката за сеитбата на есенниците. Изпълнението на тази задача изисква много, много усилия от страна на всички ръководители, механизатори и кооператори, за да могат да посрещнат с горди чела Девети септември.

Малира ПЕТРОВА

ПРЕД ПРАГА
НА ГОЛЕМИЯ
ПРАЗНИК

БУКЕТ ОТ УСПЕХИ И ТВОРЧЕСКИ ТРУД!

УСТРЕМ ПО ПЪТЯ КЪМ КОМУНИЗМА!

ПОДГОТОВКАТА ЗА ПРЕЗИМУВАНЕТО НА ЖИВОТНИТЕ — НЕОТЛОЖНА ЗАДАЧА

ЗА ЗИМАТА МИСЛЯТ ОТСЕГА

ТЕЖКА беше миналата зима за животновъдството. Особено страшна беше тя за тези стопанства, които не се бяха подготвили добре за нея. Много умрели животни, ниска продуктивност и висока себестойност — такива бяха крайните резултати от това.

Но в ТКЗС — Ситово грижливите стопани навреме взеха необходимите мерки и посрещнаха зимата напълно готови. Затова и през най-студените месеци от годината смъртността беше ниска, а продукцията голяма. По млеконадоя стопанството се нареждаше на едно от първите места в окръга.

Подготовката на животните за зимата и тази година в Ситовското стопанство започна навреме. Още преди десетина дни беше сформирана комисия, която да извърши особена проверка на помещенията, в които ще презимуват животните и да определи какво е необхоимо да им се направи, да направи разчет на животните по обори, да провери състоянието на фуражите и други. В състава на комисията влязоха: председателят на стопанството, заместник-председателят, главният зоотехник и строителният бригадир.

В продължение на няколко дни комисията извърши проверка в цялото стопанство. В резултат на това беше изработен план за работата, която предстои да се извърши. Определи се група от строителни работници, която да започне ремонт на помещенията. Бригадирите и завеждащ фермите се задължиха да вземат мерки за поправката на счупените прозорци, врати и други дребни повреди. Понеже много от оборите са заети с тютюн, комисията излезе с предложение да се ускори строителството на хамбара, в който да се прибере тютюна, за да се освободи място за животните.

Така ситовци отрано започнаха подготовката за зимата.

Емил ПРАХОВ

С грижовност на добри стопани

ТРУДНИ СА за животновъдите мразовитите зимни дни. Големите студове затрудняват работата в различните ферми, правят невъзможно пренасянето на фуражи, складирани на по-отдалечени места. Освен това в неремонтираните паянтови постройки температурата спада застрашително ниско, което се отразява зле върху телесното състояние на животните.

Тези и редица още причини карат животновъдите от нашите кооперативни стопанства да вземат мерки за доброто презимуване на животните още отсега. И това става една хубава традиция, която не бива да заглъхва. Такова е положението и в кооператива в с. Ишírково. Тези дни са ознаменувани с усилена подготовка за успешното презимуване на многобройните животни. Тревога и напрежение се чувства от страна на полевъдите и животновъдите, както и от кооперативното ръководство. И основателно е всичко, защото тази година кооператорите издигнаха маса нови постройки към животновъдните ферми, които трябва час по-скоро да се довършат и оборудват, за да станат напълно годни за презимуване на стадата. Това от своя страна обаче изисква бързо мобилизиране на силите, с които се разполага в момента, защото есенните дъждове може да възпрепятстват строителните и подготвителните работи около фермите.

Вече е минала комисия от страна на общинския народен съвет и кооперативното, и партийно ръководство и са набелязани обектите, които строителните работници ще довършат другите подготвителни работи за презимуването. Но кооператорите от строителната бригада тези дни бездействуват, поради липса на строителни материали като цимент, дъски и други. А това ненормално положение не бива да се търпи повече. Снабдяването трябва да влезе в ролята си и в близките дни работата по довършване на постройките трябва да започне.

Ишírковското кооперативно стопанство и тази година разполага с фураж, но дали той ще стигне за презимуването е факт, поставен под съмнение. За целта кооперативното стопанство правилно се е ориентирало към усилено сечене на листник. Наличната слама е балирана и подредена на подходящо място, удобно за товарене. Купите със сеното са добре покрити и предпазени от влага. Към края на своето изпълнение е и силажът. От заплануваните 11 700 тона са приготвени вече 10 362 тона.

Нерешен въпрос за кооператива е все още уреждането на фуражната кухня. Необходимата механизация е доставена отдавна, но монтажът се забавя, защото все още не е уточнен окончателният ѝ вид. Друга причина за закъснението е и липсата на монтажни работници, които в настоящия момент са заети с преустройството на комбайните за бране на слънчоглед. Но независимо от това трябва да се разбере, че това чувствително закъснение с устройването на фуражната кухня може да затрудни работата на животновъдите през зимата.

Радослав РУСЕВ

Първенци в трупането на листник

В МЕСТНОСТТА „Балтата" край река Дунав в землището на кооперативното стопанство в с. Айдемир се простират големи гори. Години наред есенните студове и сланите унищожаваха зелените листа на дърветата. Но от няколко години насам кооператорите се ориентираха правилно и започнаха усилено сечене на листника, складирайки го край овцефермата. Те се убедиха от опит, че наред с другите храни, съхранени за изхранването на животните през зимните дни, може да се използва успешно и листниковият фураж.

От сутрин до вечер ударите на брадвите не стихваха. Неуморните стопани сечаха и извличаха накрая на гората зелените клони, а други ги трупаха временно на удобни за товарене купи. С дружен труд в съвсем кратък срок за кооперативните стада бяха натрупани повече от 1 000 куб. м листников фураж при план 500. При сеченето се внимава да не се пръскат листата, защото в тях е концентрана по-голяма част от хранителните свойства на листника.

Голяма част от сечения листник е вече превозена до овцефермата в с. Айдемир и струпана на хубави купи. Но край гората в местността „Балтата" все още голяма част от него стои непренесена, поради липса на превозни средства, заети сега в другите селскостопански работи.

С тази важна работа трябва да се побърза, защото след изсъхването на листата повторното товаряне и пренасяне от гората ще орони част от листата и икономическият ефект от цялата тази работа ще намалее чувствително.

Руси ШИМАБЕЕВ

Неуморен труд кипи в ДКК „Нектар" в дните пред Празника на свободата. Похвално е трудолюбието на работниците от заготвителното отделение с бригадир Донка Костадинова. Те изпълняват нормите си средно 138 на сто.

НА СНИМКАТА: Донка Костадинова по време на работа.

Успехи в силажирането

Бригадата на Христо Наков от ДЗС—Нова Черна посреща Празника на свободата с нова трудова победа. Само за няколко дни работниците и механизаторите от бригадата приготвиха над 1 600 т висококачествен силаж. Така те дадоха своя дял в осигуряването на животните за зимата със сочна храна.

Отличиха се в работата комбайнерите Марин Василев и Йордан Стоянов. Добре работиха и шофьорите Марин Димитров и Марин Иванов, които навреме извозваха нарязаната маса.

Илия ГРОЗДАНОВ

Почетното знаме „Група-първенец по силажирането" е достойна награда за денонощната работа на комсомолците от село Срацимир по приготвяне на силажа.

ВЕСТИ ОТ с. ОРЕШЕНЕ

ПРИГОТВИХА 1000 ТОНА СИЛАЖ

Трудолюбиви са кооператорите от село Орешене. Във всички кампании те се нареждат на едно от първите места в стопанството. И сега в силажирането те заеха почетно място. По план бригадата трябваше да приготви 990 т силаж. Задачата беше трудна и отговорна. Но всички се заловиха с нейното изпълнение. Усилена надпревара и съревнование закипя между звената. Най-добре се справи с тази задача звеното на Шазие Ахмедова.

В резултат на упоритиия труд планът за силажа беше преизпълнен. Приготвени бяха 1 000 т силаж. Така кооператорите от Орешене осигуриха животните с достатъчно сочна и вкусна храна за зимата. Затова те посрещат Девети септември радостни и доволни със постигнатата от тях трудова победа.

Усилена беритба на тютюн

Наред с другите работи орешенските кооператори полагат големи грижи и за получаването на висококачествена продукция от тютюна. Всяка сутрин те са на блока, за да приберат зажълтелите листа. А след това до късно вечерта ги нижат.

Сега из целия стопански двор са накичени златните низи. Определени кооператори се грижат за тях, за да може да изсъхнат правилно и да се получи тютюн от високо качество.

Цялата бригада досега е приготвила повече от 40 000 низи. Най-добре работят кооператорите от звената на Фахри Ердинчов и Шазие Мехмедова. Те са нанизали вече по 6 000 низи.

В чест на Девети септември кооператорите са обещали да приберат всичкия тютюн и далеч да преизпълнят плановия добив.

Тахсин ЕБАЗЕРОВ

ГРИЖИ ЗА СЛАМАТА

Наред с многото други работи в момента зарнишките кооператори отделят внимание и на сламата, която трябва да бъде добре съхранена. За целта те я балират усилено. Всеки ден се приготвят по 300 бали или повече от 10 тона слама. В това мероприятие участвуват осем кооператора, между които се отличават с добрата си работа Еюб Ахмедов, Фаин Адилов, Махмуд Амишев и др. Добре поддържа своята машина и трактористът Георги Георгиев, с което осигурява непрекъснатата работа на балировачката.

В чест на Великия празник на свободата зарнишките кооператори обещават да работят безупречно и да балират възможно най-големи количества слама.

Нюфел ИБРЯМОЗ

ЧЕТВЪРТА КОЛОЕЗДАЧНА ОБИКОЛКА НА СЕВЕРОИЗТОЧНА БЪЛГАРИЯ

ОТБОРЪТ НА СИЛИСТРА — НА ТРЕТО МЯСТО

В събота, 31 август, започна Четвъртата колоездачна обиколка на Североизточна България, която се провежда под шефството на окръжните вестници в Силистра, Русе, Разград, Коларовград, Толбухин и Варна.

В този брой поместваме информация за първия етап — Русе — Разград и втория — Разград — Коларовград.

Най-сериозно изпитание пред 13-та обиколка на България на колоездачите от Русенски, Разградски, Коларовградски, Варненски, Толбухински и Силистренски окръзи е провежданата през тези дни обиколка на Североизточна България. В събота — 31 август — в Русе бе даден стартът на осемте отбора, участвуващи в обиколката.

Първият етап бе дълъг 93 километра. По своя маршрут състезателите трябваше да се преборят със силен насрещен вятър, а близо до село Беловец, Разградски окръг, преваля дъжд, който направи шосето хлъзгаво. Група състезатели паднаха, което им попречи да се класират в края на етапа.

На финала в Разград пристигнаха заедно, далеч пред другите състезатели, трима колоездачи: първи — Йордан Стойчев от Русе с време 2 часа и 52 минути, втори — Руси Русев, също от Русе с време 2 часа, 52 минути и 30 секунди, трети — Тихомир Георгиев от Разград с време 2 часа и 53 минути.

Отборно етапът бе спечелен от състезателите на град **Русе,** следвани от **варненските и силистренските.**

(Собствена информация)

И във втория етап между първите

Вторият етап от обиколката на Североизточна България е най-късият. Затова той бе пробяган по часовник. Разстоянието между Разград и Коларовград — 50 километра — беше изминато с голямо напрежение. Отборите бяха пускани един зад друг на всеки пет минути. След упорита борба между най-добрите, се получи следното отборно класиране:

1. „Спартак" — (Варна) — 1 час, 14 мин. и 7 сек.
2. Русе
3. Силистра

Във временното отборно класиране на първо място са колоездачите от Русе, следвани от състезателите на „Спартак" (Варна) и Силистра. Отборът на Силистра е на 5 мин. и 15 сек. след временния водач.

Във временното индивидуално класиране на първо място е русенецът **Йордан Стойков**, следван от нашия състезател **Кольо Златев.**

Борис ВАНКОВ

В ТПК „Инвалид" -- Силистра

С ТРУДОВИТЕ си постижения колективът на ТПК „Инвалид" — Силистра винаги е бил в първите редици. И в дните пред Големия празник той не изостана назад. Досега е произведена продукция за 426 000 лева, при план 377 000 или изпълнението е 113 на сто.

Този резултат е дело на всички работници и работнички, обаче най-добре са работили производствениците от отдел „Детска конфекция" — 139 на сто, „дърводелския цех" — с изпълнение 151 на сто и отдела за детски поръчки — 126 на сто. Постиженията им и сега ги нареждат на първото място в социалистическото съревнование.

За изпълнение на личните планове и за производството на висококачествена продукция колективът излъчи за ударници най-добрите — Кольо Генов от отдела за телени оградни мрежи с 202 на сто изпълнение на трудовите си норми и Момка Жекова от отдел „Детска конфекция"— с изпълнение 151 на сто на трудовата норма.

Сега колективът на ТПК „Инвалид" води борба за преизпълнение на производствената задача за третото тримесечие.

Бл. ПАНТЕЛЕЕВ

Беритба на царевица

Беритбата на царевицата в ГКЗС — Паисиево започна. Обрани са вече първите 400 дка. С всеки изминат ден площта на обраната царевица се увеличава. Състоянието на посевите е много добро и те обещават богата реколта. От много блокове се очаква да бъдат прибрани по 500 кг зърно от декар.

В дните пред Девети септември кооператорите са решили да удвоят усилията си в чест на Великия празник да оберат повече царевица и да освободят площи, които навреме да се подготвят за есенната сеитба.

Тахир ЕЮБОВ

Трудови победи

ОПИТНИ тютюнопроизводители има в бригадата в с. Посев. Години наред отглеждат тютюна, защото знаят, че труда, който влагат ще им бъде възнаграден богато. И тази година те засадиха и отгледаха 500 дка с тази ценна култура. С отглеждането ѝ се занимават звената на Арон Ахмедов и Рашид Асанов. Грижите, които те положиха за тютюна, бяха много добри. Затова и резултатите са радващи.

От както е започнала беритбата на скъпоценните листа, досега двете звена нанизаха над 100 000 низи. Всеки ден се правят по 2 500-2 600 низи. Най-добре работи кооператорката Неделя Георгиева, която ниже над 40 низи на ден. Добре работят и Илияз Ереджебов, Исмаил Рамзов, Фатме Юсниева и други.

За да се получи висококачествена продукция, голямо внимание отделят посевските кооператори на сушенето на листата. За тази цел те направиха сушилни. Те полагат добри грижи за готовите низи и се борят да получат продукция само от първо качество.

Христо ХРИСТОВ

Сведение

за изпълнението на по-важните селскостопански задачи до 31. VIII. 1963 год. вкл.

ТКЗС	Предсеитбена оран %	Силажиране %	Почист. семена пш. за посев %	Съхр. листников фураж %
Айдемир	9	81.8	57	166.6
Калипетрово	32.3	86	26	0
Бабук	0.7	86.6	97.6	56.2
Алфатар	16.3	63.9	61.6	18.7
Алеково	3.8	90.6	29.7	43.7
Ишírково	3	88.5	35	16.2
Смилец	16.8	73	65	3.3
Попина	16.6	79.6	13.7	17.6
Сребърна	82.1	79.5	49.7	0
Ситово	25.8	102.4	40.6	0
Срацимир	21.2	104.4	67	0
Кайнарджа	10.7	79	47.2	0
Голеш	11.1	70	42.2	91.5
Средище	10.2	78.7	46.4	27.5
Тутракан	5.3	79	32.5	0
Нова Черна	21.6	70.2	47	0
Старо село	6.1	60	80	0
Белица	15.5	67.8	76.3	0
Главиница	7.2	73.9	89	0
Ст. Караджа	18.6	77.3	55	12.8
Сокол	10.7	100.7	43	183
Зафирово	16.8	78.8	65.1	0
М. Преславец	25.5	78	100	106
Дулово	17.6	73.6	73	21.2
Межден	5.5	71.3	82	94
Окорш	6.1	81.7	81	45.8
Секулово	18.7	73.1	48.4	163
Добротица	5.1	82.2	42	25.7
Чернолик	10.4	88.2	14.2	21
Паисиево	3.7	73	97	18.7
Всичко	13	82.5	55.3	33.7

ВЕРЕН СИН НА СВОЯ НАРОД

ЕДИН от хилядите свидни синове на нашия народ, дали живота си за освобождението ни от фашизма и капитализма, е и Никола Петров—Караджата. Роден през 1922 год. в село Бродвари, Силистренски окръг, още от млади години той изпитва на гърба си тежката експлоатация на капиталистите. Поради мизерията и трудните условия, при които са живели при властта на румънските чокои, семейството му се принуждава да се пресели в село Равно, Кубратско. Тук след като завършва основното си образование, за да участвува в издръжката на семейството, той е принуден да постъпи обущарски чирак в Кубрат, Исперих и други места. Но вместо да го научат на занаят, алчните чорбаджии го карат да им работи без пари. Търсейки по-изгодна работа, той се мести от място на място, но навсякъде го среща жестоката експлоатация. През 1938 година заминава на работи в обущарската работилница „Солидарност“, а през 1939 година постъпва като обущарски работник в София. Тук той се свързва със синдикалните дейци, които му посочват правилния път, пътя на борбата срещу капитализма и фашизма. Работейки с голямо желание, той бързо си създава авторитет, приет е скоро за член на РМС. Още от първите дни той с голямо старание и точност изпълнява възложените му задачи от организацията. Активно участие взема при отпечатването и разпространяването на позиви, а през 1941 гозина вече ръководи няколко ремсови групи като секторен отговорник. Смел и съобразителен, готов всеки момент да даде живота си за общото дело, Никола Петров взема дейно участие в организираните от Партията и РМС акции. В първите редици е той при организираната демонстрация в „Парка на свободата“ през 1941 година. Активно участвува и по време на демонстрацията от 24 май 1942 година, когато полицията беше готова да стреля върху всеки, макар и малко подозиран човек. Доказал, че е смел и съобразителен ремсист, през 1942 година той е включен в бойна група, където също съвестно изпълнява възложените му задачи. Отивайки в казармата, той се свързва с нелегалното движение и е определен за отговорник по линията на РМС за цялата дружина. Поради това, че са станали някои разкрития в казармата, командирът на рота от ЖП полк в София капитан Витанов, близък другар на Никола Петров, го предупреждава, че е подозиран и му дава отпуск, за да може да избяга. След няколко дена, командирът на полка издава заповед да се строи целия полк и за комунистическа дейност Никола Петров да се разстреля. През това време обаче, той вече е в Балкана при партизаните. Като партизанин той взема дейно участие във всички акции против фашистите. Скоро е назначен като командир на чета в трети батальон на Втора софийска партизанска бригада „Чавдар“. Като такъв той полага големи грижи за бойната подготовка на своите другари и развива другарски чувства и взаимопомощ между тях. Винаги готов на саможертва, участвува в смели акции на най-опасните места. Той пада убит при сражение с врага на 22 юли 1944 година в село Якоруда, Благоевградски окръг. Така той няма щастието да види близката победа над врага и да се радва на скъпо извоюваната свобода.

Днес Никола Петров—Караджата не е между нас, но делото, за което се бори и даде живота си, ще живее вечно. Скромният паметник, издигнат в центъра на село Брадвари, където е роден този верен син на своя народ, винаги ще напомня за неговия смислен живот. Тук всяка година на 9-ти септември—Деня на свободата, идват стотици негови съселяни и познати, за да тачат паметта на този смел борец за свободата и щастието на своя народ.

Ранчо ПАВЛОВ

2 СЕПТЕМВРИ — ПРОВЪЗГЛАСЕНА ДЕМОКРАТИЧНА РЕПУБЛИКА ВИЕТНАМ

МЛАДОСТТА НА РЕПУБЛИКАТА

САМО преди 18 години на картата или на глобуса географското название Индокитай не говореше нищо особено. Френска колония, японска експанзия, растящо национално-освободително движение на един далечен и непознат народ. А така ли е сега? На същия този полуостров сред другите названия стои и това: Демократична република Виетнам, която днес бележи своята прекрасна осемнадесетгодишнина.

Днес, когато се отбелязва 18-годишнината на Виетнамската демократична република, налага се да се говори за радостни факти, с които е пълен животът на нейния народ. Ние ги срещаме ежедневно в печата, слушаме ги по радиото и ги възприемаме като нещо съвсем в реда на нещата, защото не може да бъде другояче. Дни като днешния са и за това — да се направи равносметка на изминалия път, да се отправи поглед в бъдещето. Народът на Виетнамската демократична република започна изграждането на своя нов дом при много тежки условия. Така например двете години от 1954 до 1956 бяха необходими, за да се достигне довоенното равнище на икономиката, която бе твърде много пострадала от японската окупация и продължителната война с френските империалисти. В края на този период завърши и аграрната реформа, която даде земя на повече от 10 милиона души. Това бе необходима стъпка, тъй като основата на виетнамската икономика е селското стопанство. Обаче как бързо се мени картината. Ако днес съпоставим двата основни отрасла на икономиката, ще видим, че те започват да се изравняват. Сега промишлената продукция представлява 46,7 на сто от цялата продукция на народното стопанство. Разбира се, тук не става дума за чудеса. Достатъчно е да се каже, че за периода 1955-1965 година са построени или се строят с помощта на Съветския съюз 165 крупни народностопански обекти. Произвеждат се селскостопански машини, металорежащи машини, дизели, електромотори. Само през миналата година производството на електроенергия се е увеличило с 33,6 на сто. Цифрите наистина уморяват, но как да се покажат по друг начин онези дълбоки промени, които стават в икономиката на Виетнамската демократична република. И за селското стопанство могат да се посочат много радостни цифри. Обаче достатъчно е да се каже, че е окончателно ликвидиран постоянният бич за населението от времето на френските колонизатори — гладната смърт. А това не може да стане без увеличаване на обработваемата площ, без нарастване на селскостопанската продукция.

Но който и отрасъл да вземем на икономиката, в която и област на живота да надникнем, ще се сблъскаме с фактите на един бърз прогрес. Ето например само преди десет години 95 на сто от населението на Северен Виетнам не умееше да чете и пише. На 1000 села се падаха 10 начални училища и 1 500 кръчми. Днес в общообразователните училища се учат 2 500 000 ученика, във висшите учебни заведения се обучават 15,7 хиляди студента, а 1 500 000 учащи се посещават вечерните училища. Да говорим ли за здравеопазването, напълно занемарено по време на френската окупация. Френските колонизатори не бяха построили нито една болница в селата. Днес в ДРВ има 4 250 селски болници и санитарни пунктове. Такива изумителни са данните и за другите сектори на културата.

Реката Бен Хай е наистина своеобразна граница. Тя разделя виетнамската земя на две части, тъй като по нея преминава демаркационната линия. На нейните брегове са застанали един срещу друг два свята, две съдби на един народ, който говори един език и има една и съща история. На север — Виетнамската демократична република, която днес празнува своята осемнадесетгодишнина с много песни и цветя, с много радост и щастие от направените големи крачки и още по-смелите планови за бъдещето. На юг — картината е друга: един народ страда от диктатурата на диемовската корумпирана шайка, която напразно се мъчи да се задържи с помощта на американското оръжие.

Като всяка младост и младостта на Виетнамската демократична република е красива и дръзновена. Днес милиони приятели на този смел и трудолюбив народ го поздравяват с неговия светъл празник.

В. НИКОЛОВА

Прибиране на чаената реколта в кооператива Донг Ха, провинция Фу То, където през април и май тази година бяха набрани 25 тона чай.

ЗА ПО-ГОЛЕМИ УСПЕХИ НА ДВИЖЕНИЕТО ЗА КОМУНИСТИЧЕСКИ ТРУД

В чест на 9-ти септември и във връзка с предстоящата градска конференция на участниците в движението за комунистически труд, неотдавна местният съвет на профсъюзите — Тутракан проведе среща за обмяна на опит по работата на бригадите за комунистически труд в Промкомбината.

На срещата дойдоха да обменят опит — партийни секретари, профпредседатели, ръководители на бригади за комунистически труд, комсомолски секретари и стопански дейци от производствените предприятия и учреждения в града. Участниците в срещата посетиха и се запознаха с труда, учението и опита на известните бригади за комунистически труд на Георги Дамянов, Иван Русев, Васил Чобанов, Иван Генков и други, които имат много славни трудови дела, прекрасни прояви на взаимопомощ и учение.

След това кратък доклад за успехите на движението за комунистически труд в Промкомбината изнесе председателя на профкомитета другарят Кирил Стойков. Участниците в срещата зададоха редица въпроси и се направиха интересни изказвания, в които др. Христо Кантарджиев, Петко Генов, Венета Манчева, Георги Балков и други подчертаха, че запознаването им с работата и живота на бригадите в Промкомбината ще им помогне да се укрепи движението за комунистически труд и в техните предприятия — за по-големи усехи в труда, учението и бита.

Своя богат опит в труда, учението и бита, разказа ръководителя на бригадата за комунистически труд Георги Дамянов от цех „Мир“, която за второто тримесечие е носител на преходното червено знаме на Местния съвет на профсъюзите. Между другото той подчерта, че сега всички членове на бригадата участвуват в индивидуалното съревнование за „Ударник на комунистичоски труд“ и в чест на конференцията ще завоюват високото звание.

На срещата участниците научиха и се запознаха с богатия опит на партийното, профсъюзното и административното ръководство по укрепване движението за комунистически труд в Промкомбината, в което участвуват 15 бригади и 2 цеха със 182 души или 79 на сто от общия брой на работниците, 9 бригади с 82 участника са завоювали високото звание „Бригада за комунистически труд“ и сега 67 се борят за званието „Ударник на комунистическия труд“.

Срещата е едно начало от мероприятия за по-нататъшно укрепване и разрастване на движението за комунистически труд в град Тутракан, което обхваща 69 бригади, 2 цеха и 1 предприятие с 592 участници — работници и служители.

Рачо ЗМЕЕВ

Из нашата Родина

ПРЕДПУСКОВИ ДНИ НА КРЕМИКОВЦИ

ГОРЕЩИЯТ августовски ден настъпва на големия строеж. Огрени от меката светлина на слънцето, огромните сгради, корпуси, високи пещи и комини, забили върхове в небесния похлупак, блестят като позлатени. Тракат отривисто въздушни пистолети, ехтят удари върху метал, реват багери, пищят клаксони на тежкотоварни самосвали. Громолът на машините и човешката глъч се смесват в едно и изпълват простора навред над огромната строителна площадка, разпростряла се на 24 000 декара. Целият обект сега прилича на бойно поле пред последна атака. Строители и монтажници са в надпревара—дали са дума в чест на великия празник Девети септември да завършат първия етап на Кремиковския металургичен комбинат.

„Най-горещо“ през тези дни е на строежа на доменния цех. Оттук на 7 септември трябва да потече първият кремиковски чугун. На пръв поглед цехът изглежда завършен, но има още много неща да се доизработват. Първата от четирите доменни пещи е вече почти готова, остава да се извърши само част от обмуровката. Сама тя ще произвежда 560 000 тона чугун годишно или четири и половина пъти повече чугун от ДМЗ „Ленин“.

Един от най-важните обекти на доменния цех е бункерната естакада. Без нея цехът не може да влезе в експлоатация. Оттук трябва да мине рудата и коксът за пещта. Този труден участък е поверен на една от най-добрите монтажни бригади на машинно-монтажния район с ръководител известният от големите наши строежи майстор Петко Бурджев. Като всеки добър ръководител Бурджев постави на решаващите звена най-опитните майстори — Г. Гечев, Г. Облачки, Ив. Илиев, М. Куртев и Иван Биджев. Другата част от бригадата извършва облицовката на леярния двор.

Коксовата батерия при Коксохимическия завод вече произведе първият български кокс.

В ниското, недалече от коксовата батерия, бригадата на Атанас Атанасов приключи монтажа на мощния вагонообръщател, който само за няколко секунди ще обръща пълните с въглища вагони и ще изсипва съдържанието им в грамадния бункер. Оттук въглищата ще започнат дълъг път, докато стигнат до коксовите пещи. След окончателното му завършване заводът ще произвежда 700 000 тона метаталургически кокс годишно.

Усилена работа кипи и на топлоелектрическата централа. Тя е един от основните обекти на Кремиковския комбинат. До края на август трябва да бъде завършен първият етап с мощност 56,000 квт. и паровъздушната станция, а до края на годината и третият котлоагрегат. От ТЕЦ и паровъздушната станция зависи много да влезе в експлоатация доменният цех, а така също и другите обекти на комбината. Затова сега в машинната зала на централата заедно с енергетиците на трудов пост са застанали и монтажниците, които работят на втората турбогрупа.

С окончателното въвеждане на Кремиковския металургичен комбинат в действие годишното производство на стомана на глава от населението у нас ще нарасне от 40 кг през 1960 г на 220-230 кг. Нашата родина ще се нареди в редиците на индустриално развитите страни и ще остави далеч зад себе си Гърция и Турция, в които производството на стомана на глава от населението е под 20 кг.

Построяването на комбината ще даде възможност да се развият бързо корабостроенето, вагоностроенето, машиностроенето и други отрасли на нашата икономика.

Ив. РУСЕВ

Изглед от първа доменна пещ на Кремиковския металургичен комбинат.

ФУТБОЛ

На блед фон . . .

ДМЗ „Стомана“: на вратата — М. Гаджалов, Аким Канонов, Мирчо Иванов, Тодор Димитров, Никола Киряков, Калуш Иванов, Георги Кожухаров, Васил Маринов, Мустафа Исмаилов, Ридван Османов и Иван Андреев.

„ДОРОСТОЛ“: на вратата—Петър Курдоманов, Тодор Дечев, Лечо Йорданов, Илия Михайлов, Иван Николов, Никола Митев, Георги Савов, Георги Стоянов, Алекси Бонев, Симеон Митев и Петър Йорданов.

СЪДИИ: Васил Станчев — главен съдия, помощници: Нейчо Ташев и Любен Узунов.

ГОЛ-МАЙСТОРИ. Тодор Дечев (65-та минута), Петър Йорданов (89-та минута).

На 1 септември в Силистра се срещнаха отборите на ДМЗ „Стомана“ и „Доростол“, а в Тутракан — „Панайот Хитов“ със „Станчо Саров“ — село Калипетрово от зоналното първенство. Голям бе интересът към тези срещи. Привържениците и на четирите отбора желаеха успех на своите момчета в двубоите. В Силистра на новия стадион бяха дошли повече от 4 000 души да наблюдават срещата, за която се говореше много отдалеч и се очакваше с интерес.

След сигнала на съдията нападателите на „Доростол“ се опитаха с къси подавания да преминат отбраната на „Стомана“ и стигнат до вратата. Но... бранителите на „Стомана“ сигурно пазеха своята врата и предотвратяваха опасностите за гол. През цялото полувреме се игра в половината на „Стомана“, но гол не бе постигнат. В 12-та минута Бонев бе изведен в изходно положение във вратарското поле, но би слабо и извън очертанията на вратата. Натискът продължи. В 28-та минута нова възможност за гол беше пропусната от Симеон Митев, който се освободи от крайните бранители и само от 4-5 метра би лошо в ръцете на вратаря. За превъзходството на „Доростол“ през това полувреме говори и съотношението на ъгловите удари 5:1 в негова полза.

През второто полувреме отборът на „Стомана“ заигра още по-борбено, като в отделни моменти стигаше до грубости, които не дадоха възможност на отборите да проявяват творчество в играта си. Първият гол беше отбелязан в 65-та минута при наказателен удар, изпълнен от Тодор Дечев. След гола състезателите на „Стомана“ заиграха още по-твърдо: с цената на всичко искаха да изравнят. Но това не им се удаде, въпреки че в 79-та минута изпуснаха стопроцентов гол, когато топката се отби в напречната греда и вместо с глава, нападателите я вкараха в мрежата с ръка. Още един сигурен гол пропусна „Стомана“, когато Исмаилов излъга излезлия вратар, но вместо във вратата изпрати топката извън нейното очертание. В 89-та минута от около 25 метра с точен и силен удар Йорданов заби топката в горния десен ъгъл на вратата. При резултат 2:0 за „Доростол“ дойде и края на мача.

Първата среща от тазгодишното първенство показа, че най-слабата линия в отбора на „Доростол“ е нападението. Крилата играеха много слабо. В центъра Митев и Бонев не се търсеха и рядко преминаваха защитата на „Стомана“. Липсваха им завършващи удари във вратата.

Иван НОНЧЕВ

МЕЖДУНАРОДЕН ПРЕГЛЕД

СВЕТОВЕН ПЛЕБИСЦИТ

„ЗНАМЕНИЕ на духа на епохата!“ Наистина само така може да бъде наречен всеобхватният плебисцит, в който от четири седмици насам народите от всички континенти дават безрезервния си вот на одобрение на Договора за забрана на опитите с ядрено оръжие в атмосферата, в космическото пространство и под водата.

„В съвременните условия — се подчертава в Декларацията на съветското правителство, публикувана на 22 август т. г. — когато продължава да съществува заплахата да бъде разпалена световна термоядрена война от най-агресивните империалистически сили, но когато същевременно в света има мощни сили, които са в състояние да предотвратят войната, да осуетят замислите на агресивните среди, е особено необходимо народите правилно да се ориентират в по-нататъшната борба за мир“.

Подписването на московския документ събуди надеждите на народите, че след началната крачка в Москва ще бъдат направени нови крачки по пътя, пределно ясно очертан от инициативите и предложенията на Съветския съюз и лично на най-големия миротворец на нашето съвремие — Н. С. Хрушчов. Тези необходими нови крачки и преди всичко сключването на пакт на мира — както сами народите нарекоха съветското предложение за пакт за ненападение между страните—членки на НАТО и Варшавския договор — се превърнаха в реална повеля, в настойчиво изискване на народите към техните правителства. С това са принудени да се съобразяват ръководните кръгове в западните държави, длъжни са във Вашингтон, Лондон, та дори и в цитаделата на студената война Бон да се замислят за повече или по-малко близките избирателни кампании. Наистина Сенатът на САЩ още не е ратифицирал Московския документ, но още отсега самият американски печат предсказва, че ултравойнствените сенатори стоят „на предварително загубени позиции“. Също както „бесните“ в САЩ, така и правителствата на Франция, Албания и Китай, които единствени декларираха, че няма да се присъединят към договора, със своята авантюристична линия се изолираха напълно от собствените си народи.

Зад всяка недостойна хула и позорна клевета спрямо съветската политика, от които е пронизано всяко от многото хиляди празни слова на декларацията на представител на китайското правителство от 15 август, стои в последен анализ, едно и също раздразнение — раздразнението, че Съветският съюз едва ли не е извършил „предателство“ спрямо интересите на социалистическите страни, като не е предал ядрено оръжие на Китай. Но с това китайските ръководители сами се разобличават по-ярко от всякога като хора, които залагат не на прогреса на делото на мира, не на ограничаването на разпространяването на ядреното оръжие, а на продължаването на надпреварата във въоръжаването и, в крайна сметка, на войната, разрушенията и варварството.

Точно затова универсалният плебисцит в полза на Московския договор е същевременно и световен вот на възмущение и отхвърляне на пагубния път, по който лъжереволюционерите от Пекин искат да тласнат, по тяхно признание, половината от собственото си население, половината от човечеството. Съвършено основателно швейцарският в-к „Воа увриер“ подчертава: „Истинските революционери, на които е скъп животът на милиони хора, не могат да се съгласят с онези, които заявяват, че са готови да принесат живота на тези хора в жертва, за да форсирали хода на историята“.

МАТЕРИАЛНИЯТ СТИМУЛ ПООЩРЯВА ТРУДЕЩИТЕ СЕ

В КООПЕРАТИВНОТО стопанство с център в село Алфатар се отделя все по-голямо внимание на материалния стимул като фактор, който раздвижва работоспособността и ентусиазма на кооператорите за бързото и срочното изпълнение на задачите. За разлика от други години управителният съвет на кооператива разчита твърде много на силата и въздействието на материалния стимул. Резултатите от този начин на работа са безспорни и недвусмислено показват, че материалният стимул се явява като двигател на способността на хората да произвеждат повече блага.

От началото на годината досега от касата на стопанството са изплатени 8 149 лева премии за предсрочно изпълнение на мероприятията. С оглед да се извърши по-скоро разреждането на слънчогледа, захарното цвекло и царевицата, стопанството даде на отделните бригади и звена допълнително възнаграждение. В резултат на това разреждането завърши в срок, без да се допусне лошокачествена обработка на почвата и да се намали броят на растенията в декар. След приключването на разреждането са изплатени 2 801 лева премии. За висококачествено извършване и на други мероприятия в растениевъдството на кооператорите, работещи на полето, е заплатено още 2 722 лева.

Беритбата на кайсии трябваше да се извърши колкото се може по-бързо. За да подтикне хората от овощарското звено навреме да оберат богатия плод, управителният съвет на стопанството раздаде поощрение по 1 стотинка за всеки набран килограм кайсии-екстра качество. На следващия ден берачите подбираха внимателно плодовете, без да смесват качествата. Благодарение на това беритбата завърши навреме. Щом се предаде продукцията в консервния комбинат, касиерът раздаде над 160 лева премиално възнаграждение.

За да стимулира ранното производство на зелечуци, ръководството на стопанството изплати премии на работещите в зеленчукопроизводството 344 лева. След като ги получиха, кооператорите-градинари заработиха още по-упорито и сърцато. Защото се убедиха, че трудът им се заплаща по-добре, че от ранното производство на зеленчуци печели не само кооперативът, а и те.

Не са забравени и механизаторите. На тях в края на лятната кампания са изплатени 226 лева премии за качествено извършена работа. Премии получиха 33 трактористи, комбайнери, прикачници, шофьори, товарачи, работници от ремонтната работилница. На трима комбайнери-първенци бе раздадено допълнително натурално заплащане — пшеница, като бе спазена препоръката на Окръжния комитет на Партията. Някои пък получиха материални награди.

И животновъдите са включени в системата на текущото премиране. Досега на овчарите, пастирите, доячите, свиневъдите, птицевъдите са раздадени 1 700 лева. Възнаграждението на животновъдите се изплаща при периодическото отчитане на работата. И тук материалният стимул оказва своята въздействуваща сила, кара гледачите да полагат по-големи усилия и старание за преизпълнението на плановете, за постигане на по-висока и по-евтина продукция от животните.

Във финансово-производствения план на стопанството са запланувани да се изплатят 20 000 лева като премии и допълнително заплащане на кооператорите, работещи в различните отрасли. Изгледите обаче показват, че тази цифра ще бъде надвишена, защото силата на материалния стимул сега еднакво се оценява и от кооператорите, и от ръководителите. Постигнатите добри успехи през осеммесечието се дължат до голяма степен и на материалния стимул. Той ще гарантира и по-добро заплащане на труда на кооператормте през тази година.

Вълчо РАДЕВ

Преди няколко месеца овчарят Марин Куртев от Селскостопанския техникум—Силистра получи второ агне от една овца.

Снимка: Георги СТЕФАНОВ

Добри грижи положиха кооператорите от с. Добруджанка при отглеждането на дините. И сега плодородието ги възнагради богато. От 60 дка те набраха над 70 тона сочни дини.

НА СНИМКАТА: На път за пазара.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

БОГАТИ ПЛОДОВЕ НА ЛОВЕШКОТО ДВИЖЕНИЕ

ДА КРАЧИШ към успехи — е хубаво и гордо! Именно по този път сега крачат работниците от промкомбинат „Трансмариска" гр. Тутракан. Кой ги изведе от този път? — Ловешкото движение! Да, работническият колектив пожъна богати плодове за първото полугодие: обещанието за промишлената продукция е изпълнено 101,4 на сто, производителността на труда—112,8 на сто, снижена е себестойността с 0,24 лв и печалбата е изпълнена 110,8 на сто. Постигнатите успехи наредиха предприятието между челните колективи в окръга, които с чест изпълняват дадената дума пред Партията.

Думата пред Партията, която дадоха промкомбинатци още в началото на годината, ги сплаши, когато налетя тежката и сурова зима. Но изходът от безизходицата дойде много скоро, когато пред тях се постави задачата да се изучи опита на първенците — като се достигне и надмине. Започна трескава политико-разяснителна работа. Ръководители и специалисти, като златотърсачи избродиха цеховете и откриха безценни бисери —първенците с най-големи трудови постижения, хора делови и скромни, трудолюбиви и знаещи. И във фона на резервите за изпълнение на големия план изпъкнаха имената на първенците — Георги Дамянов, Иван Русев, Георги Неделчев, Иван Генков, Лучия Скочева, Анка Бръснарова, Георги Рацов и други, които застанаха като учители пред своите другари и разказваха просто своя опит. . показваха практически как да се работи по-добре и по-бързо.

Занизаха се дни, седмици и месеци — стругари, монтьори, килимарки, текстилки, дърводелци и леяри дума по дума усвояваха чутото от първенците и после се трудеха да се превърне в дело. И нали са сърцати, упорити и трудолюбиви — заработиха по опита на първенците и всеки бе поел обещанието да достигне и надмине постижението на първенца.

И сега равносметката е добра. От 180 души, над 126 работници и работнички са достигнали и надминали постижението на първенците.

Не е станало никакво чудо. Чудото е, че първенците се оказаха добри учители и учениците надминаха своите учители по опит и майсторство. Бригадата за комунистически труд на Иван Рачев пое обещанието да изучи опита, да достигне и надмине постиженията на бригадата на Георги Дамянов и постигна съответно 112, спрямо 107 на сто на Георги Дамянов. Бригадата на Иван Стоилов надмина постижението на бригадата на Иван Генков и т. н.

Друг фактор, който роди плодове, е значителният принос на непрекъснато развиващото се движение на рационализаторите. Колективно бригадата за комунистически труд на Георги Дамянов създаде, изработи и внедри приспособление за огъване на всички профили железа, което увеличи неколкократно производителността на труда. Профгрупоргът от бригадата за комунистически труд на Иван Русев — Неделчо Драгнев предложи и сам внедри машина, която извършва едновременно четири манипулации. Неговият опит се пренесе във всяка монтажна бригада на мебелния цех. Много са още рационализациите и работническите предложения, които внесоха прелом в организацията на производството и се ускори производителността на труда с икономически ефект над 2 552 лева.

Масово, всеобхватно проникна Ловешкото движение сред работническия колектив на Промкомбината. И много смело партийното, профсъюзното и административното ръководства посочиха първите хора на труда, от които да се учат работниците. Мнозина от първенците като Георги Рацов, Георги Неделчев, Иван Генков с риск да получат по-малко възнаграждение, се заеха да подпомогнат изоставащите бригади и ги направят челни. И те направиха това. Сега бригадата на Иван Генков изпълнява трудовите норми 136, а преди— 126 на сто. Бригадата на Георги Неделчев изпълнява трудовите си норми 111 на сто, а преди това—108 на сто и т. н.

Обаче най-ярко доказателство за силата на Ловешкото движение, за резултатите от неговото творческо прилагане в практиката е фактът, че предприятието по всички отраслови дейности ежедневно, ежемесечно изпълнява и преизпълнява поетите обещания. И за седеммесечието обещанието за промишлена продукция е изпълнено 101,2 на сто.

Ловешкото движение в Промкомбината ще ражда много плодове, защото има добра почва да вирее, първенците са обградени с грижи, внимание и любов, те са на почит, служат за пример.

Рачо ДОБРОМИРОВ

РАННОТО ОСЕМЕНЯВАНЕ – ПЪТ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕТО НА ПЛАНА

Овчарите от с. Искра от опит знаят, че осеменят ли се по-рано овцете, планът по меконадоя се изпълнява по-лесно. Ето защо и тази година още от началото на м. август започнаха осеменяването.

През подготвителния период на кочовете-осеменители на ден даваха по едно яйце, по един килограм бито мляко и по 0,300 кг ечемик, а на овцете се даваше по 0,200 кг зоб. Така бяха постъпили овчарите и през миналата година. Но трудът им не отиде напразно. Още на 26 юли планът за млякото беше изпълнен. Дауд Кадиров заедно с жена си Феврия Даудова от 150 овце, вместо 7 110 литра надоиха 12 860 литра мляко. От няколко години насам овчарите от с. Искра всяка година преизпълняват плана за млякото.

Не така добре върви обаче работата по осеменяването в с. Черковна. От 1 300 овце досега са осеменени едва 160. Овчарите от село Черковна и миналата година бяха закъснели с осеменяването на овцете. Това се отрази лошо на млеконадоя. Не само обещаните 41 литра от овца, но и заплануваните 40 литра не са изпълнили. Средно от овца успяха да надоят едва по 35 литра мляко.

Не се изпълни плана и за вълната. Вместо 3,200 кг, настригаха по 2,500 кг от овца. Поради закъсняването с осеменителната кампания черковненските овчари сигурно и догодина няма да имат по-добри успехи. Те трябва да вземат пример от искренските овчари. Само ранното осеменяване на овцете може да ги спаси от редовното неизпълнение на плана.

Зия СЕЛЯМЕДОВ

ХИГИЕНАТА ПРЕДИ ВСИЧКО

Преди 3 години край кравефермата в с. Българка, в специално помещение, бяха монтирани машини за приготвяне на каймак от кравето мляко. Продукцията се предаваше редовно в „Млекопреработване" — Силистра, където биваше оценявана винаги първо качество. До тук добре. Но за хигиената никой не се грижи. В стаите са се провиснали много паяжини. На специалната пещ, на която се загрява млякото до 90 градуса, не е приспособена никаква вратичка и по време на работа в цялото помещение е непоносимо задимено. Освен това в стаята липсват и най-елементарните удобства за работа. Няма полици за нареждане на съдовете, с изключение на една, която е забравила вече годините си и не може да се използва.

Работниците Боянко Киров и Димитър Енчев нямат никакво работно облекло, а работят с ежедневните си дрехи. Прилично и хигиенично преди всичко би било, ако бъдат облечени в бели дрехи.

Друга беда е, че в работното помещение не надниква често никакъв лекар. А той би могъл навреме да констатира тези нередности и да сигнализира за тях. Управителният съвет на кооперативното стопанство трябва да вземе навременни мерки за оправяне на тези нередности.

Дочо АТАНАСОВ

Спорт
ТОТО
34 ТИРАЖ
Големи печалби
Спорт тото 2
4 ПЕТИЦИ
по 10 000 лв.
в София, Ръшщец,
с. Якимово—Ломско и с. Костиево,
Пловдивско.

ПО-ГОЛЯМО ВНИМАНИЕ на производителността на труда

НИВОТО на изпълнение на плана за производителността на труда в промишлеността е важен показател за правилното развитие на икономиката на предприятията. Високата производителност обезпечава реализирането на плана по всички показатели и дава благоприятни резултати върху рентабилността и снижението на себестойността на произведената продукция.

През първото полугодие на тази година, общо за окръга, планът за производителността на труда е изпълнен 102,3 на сто, при изпълнение на плана ва средната работна заплата—100,6 на сто. Обаче зад благоприятните резултати на цялата промишленост се крият предприятия, които не изпълняват плана за производителността на труда. Такива са ДИП „Липа" и „Текстилни влакна"—Силистра. Особено тревожно е положението в „Липа", където е застрашено изпълнението на годишния план. Ръководството на предприятието вече се е примирило с неуспехите в това отношение. Директорът Димитранов и главният инженер Маринов подценяват показателя производителност и заявяват, че за тях е важно да догонят изпълнението на годишния план по обем, макар и с надпланов брой работници. Такова примирение с неуспехите през първото полугодие е вредно. Сега в предприятието е монтиран многолентов циркуляр, с производителност на 7 банцигари. Предстои получаването на други високопроизводителни машини. Това оборудване, заедно с подобряване организацията на труда, обезпечава изпълнението на плана за производителността на труда. От друга страна произвежданите сега за износ библиотеки са с по-малка трудоемкост от тази на масите, произвеждани през миналата година.

ДИП „Текстилни влакна" — Силистра също може и трябва да преодолее причините за неблагополучията през първото полугодие. Реколтата от коноп е добра и обезпечава в бъдеще високо качество на конопени влакна, при по-висок рандеман и добро съотношение между влакното и дреба.

Важно условие е производителността на труда да нараства с по-високи темпове от нарастването на работната заплата. През първото полугодие в ДКК „Нектар" средната работна заплата е изпреварила ръста на производителността на труда с 5,6 на сто, а в ДСП „Млекопреработване" с 5,2 на сто. Това показва, че в тия предприятия има неправилно разходване на работното време и на фонда на работната заплата. В ръководствата съществува тенденция да се обезпечи по-високо заплащане на някои работници, което е крайно неправилно. В „Нектар" труда на работниците по поддържане на машините се извършва на норма—време, определено от ръководителя на работилницата и с това се разходва неправилно фонда работна заплата. В промкомбинат „Камъшит" по най-различни начини се дава високо възнаграждение на някои производственици, без то да е в резултат на получена продукция. Такива случаи има в ДМЗ „Стомана" и други.

За да се осигурят по-високи темпове на развитие на производителността на труда, е необходимо да се пресекат всякакви неоправдани отсъствия и да се подобрят условията за работа. Отсъствията на работниците с разрешение на администрацията в промкомбинат „Камъшит" само за второто тримесечие са 2 370 човекочаса, по болест 2 548 човекочаса, срещу 1 728 през миналата година. В същото предприятие 2708 човекочаса са включени в ненормена работа от работници, които работят на трудови норми.

По тези причини средната работна заплата на един работник е изпреварила ръста на производителността на труда с 3,70 на сто.

Планът за производителността на труда през всеки следващ период трябва да бъде по-висок, отколкото през предшествуващия и да расте с по-бързи темпове от фонда работна заплата. В плана за тази година редица предприятия имат по-висока планова производителност от миналата година, но той е съобразен с изискванията в структурата на асортимента, съоръжеността на труда и други фактори и е реален, и изпълним. Всяко изоставане е неоправдано за ръководствата на предприятията, затова е необходимо да се огледат задълбочено резултатите, преди да е изтекло тримесечието и да се вземат необходимите мерки за получаване на положителен резултат за деветмесечието.

Михаил ЧИКОЛОВ

Съобщение

Дирекцията на Професионалното техническо училище по дървообработване — Силистра съобщава, че **продължава срока** за записване на курсисти в I курс.

Имат право да кандидатстват всички младежи, завършили VIII клас.

Срокът на обучението е двегодишен.

Завършилите могат да продължат образованието си в новооткрития вечерен техникум по дървообработване, след което могат да се учат във висшите учебни заведения.

Училището осигурява 50 на сто стипендии от общия брой на учащите се.

От дирекцията

9 септември

ДП „Материално-техническо снабдяване"
— СИЛИСТРА —

Административното ръководство, партийното бюро и профкомитетът при предприятието

честитят ПРАЗНИКА НА СВОБОДАТА на всички свои работници и служители.

Приветствуват най-сърдечно кооператорите и механизаторите от окръга и многобройнте си клиенти със СЛАВНАТА ГОДИШНИНА.

Другари! На масово социалистическо съревнование за още по-голямо плодородие, за механизиране на всички трудоемки процеси в селското стопанство.

Весело празнуване!

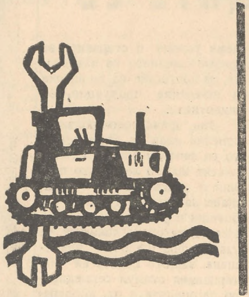

ДИП „ДУНАВ" — СИЛИСТРА

Административното ръководство, партийната и профсъюзната организация поздравяват с деветнадесетгодишнината на

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

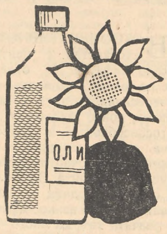

всички кооператори и кооператорки от окръга, механизаторите, своите работници и служители.

Пожелават на колектива да разгаря още по-добре социалистическото съревнование за преизпълнение на производствения план.

Държавен МЕСОКОМБИНАТ
— Силистра —

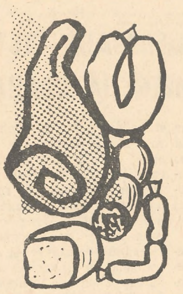

По случай празника на свободата

ДЕВЕТИ СЕПТЕВМРИ

админастративното ръководство, партийното бюро, профкомитетът и ДКМС поздравяват най-сърдечно всички животновъди от окръга, своите работници и служители.

На ударниците и първенците в производството, а така също и на целия колектив от предприятието пожелават добро здраве, щастие в семействата и още по-добри успехи в труда.

Да живее Девети септември!

Държавно-земеделско стопанетво
— ОКОРШ —

Административното ръководство, партийното бюро, профкомитетът и ДК на ДКМС приветствуват с празника на свободата

Девети септември

всички свои работници и служители, първенците в растениевъдството и животновъдството, а така също и колективите на ДЗС в Силистра, Нова Черна и „Янко Забунов".

Призовават своя колектив на упорита работа за преизпълнение на плана по всички показатели.

ДИП „Текстилни влакна" — Тутракан

На всички участници в бригадите за комунистически труд, на ударниците и рационализаторите, на всички работници и работнички административното, партийното и профсъюзното ръководство честитят

празника на свободата
ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ.

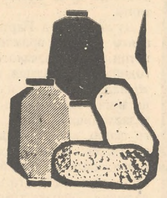

Нека работим с още по-голям ентусиазъм, другари, за задържане на знамето на съревнованието в предприятието, за изпълнение на поетите социалистически обещания!

ДПЗХ „Първи май" — Силистра

На неуморните кооператори и кооператорки, на всички селскостопански труженици от окръга, на работниците и служителите от предприятието ръководството честити славната годишнина на

Девети септември

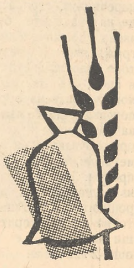

и им желае нови успехи в социалистическото съревнование.

ТПК „Девети септември" — Силистра

Управителният съвет, партийната организация и ДКМС при кооперацията приветствуват с

празника на свободата
ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

всички членове, работници и служители, а така също и многобройните си клиенти.

Желаят на своя колектив още по-големи трудови успехи и весело празнуване.

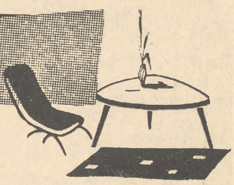

ТКЗС „Димитър Благоев" с. Чернолик

Да живее славната годишнина на

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ!

Кооператори и механизатори! По случай **Светлия ден на свободата на нашата Родина, управителният съвет на стопанството, общинският партиен комитет и ДКМС ви приветствуват най-сърдечно. Приканват ви на още по-упорита борба за получаване на високи добиви от растениевъдството и повече продукция от животновъдството.**

ГОРСКО СТОПАНСТВО — ДУЛОВО

На всички работници от района на стопанството, на кооператорите и кооператорките, на управителните съвети на ТКЗС

административното ръководство, партийното бюро и профкомитетът ***честитят славната годишнина на***

празника на свободата

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ.

Призоваваме горските служители и членовете на бригадите за комунистически труд на масово съревнование за преизпълнение на производствения план, за предаване на народното стопанство повече дървени материали.

ТПК „ИНВАЛИД" — Силистра

Управителният съвет на кооперацията, партийната организация и ДКМС честитят празника на свободата

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

на всички свои работници и служители, на член-кооператорите и многобройните си клиети.

Пожелават на дружния колектив още по-големи трудови победи за изпълнение и преизпълнение на производствения план, за бързо и качествено обслужване на трудещите се.

ТКЗС „ЛЕНИН" с. МЕЖДЕН

Кооператори и кооператорки, механизатори!

Управителният съвет, общинският комитет на БКП и комитетът на Комсомола

Ви приветствуват най-сърдечно по случай празника на

СВОБОДАТА

Девети септември

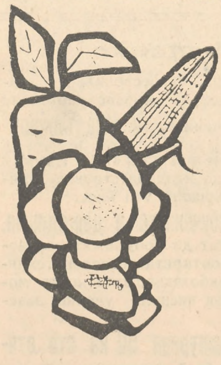

Желаем ви щастие в семействата и ползотворен труд по кооперативните поля и ферми за преуспяване на нашето стопанство.

ГРАДСКИ ПРОМИШЛЕН КОМБИНАТ
— ДУЛОВО —

Административното ръководство, партийното бюро и ДКМС

честитят най-сърдечно празника на свободата

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

на всички свои работници и служители, на ударниците и рационализаторите и на многобройчите си клиенти.

Нека в чест на Големия празник издигнем още по-бойко знамето на съревнованието за преизпълнението на производствения план по всички показатели.

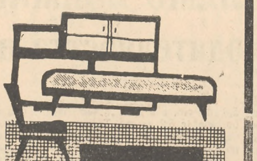

ТПК „СЪЕДИНЕНИЕ"
— ТУТРАКАН —

Ръководството на кооперацията поздравява всички член-кооператори, работниците и служителите, а така също и многобройните си клиенти от града и окръга с чествуването на славната годишнина на

Девети септември.

Призовават колектива на на още по-упорита работа за преизпълнение на производствения план.

БЪЛГАРСКА АКАДЕМИЯ НА НАУКИТЕ БИБЛИОТЕКА София
ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ—СИЛИСТРА

Година VIII, бр. 104 (659) | Четвъртък, 5 септември 1963 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Беритба на царевица

ЗЕЛЕНАТА до преди няколко дни царевица се прошари и постепенно започна да придобива светло жълтеникав отенък. Обвивките на кочаните побеляха, а зърното под тях затвърдя. И изведнъж в засетите с царевица блокове в ТКЗС—Смилец настъпи оживление. От ранна утрин тук се носеха смехът и песните на разобудните кооператори, дошли да берат узрелите кочани.

Тези дни са особено напрегнати за кооператорите от Смилецкото стопанство. Какви ли не работи се вършат сега. А най-много работна ръка отнема тютюна, който трябва всеки ден да се бере. На ден се нижат по 700-800 низи. Но наред с всичко това успешно върви и беритбата на царевицата. 4 800 дка са засети с тази култура. 1 000 дка от тях са вече обрани. И в тази дейност между бригадите се води социалистическо съревнование. На челно място засега застава първа бригада от село Смилец с бригадир Христо Костов.

За да не се похабява зърното по нивата, ръководството на кооператива е организирало бързото му изнасяне от блоковете. Кочаните се товарят на каруци и се отнасят в стопанските дворове, където се струпват, за да изсъхнат. Веднага след тяхното изнасяне, все още зеленият царевичак се нарязва и се използва за приготвяне на силаж.

И докато от едната страна на блоковете се прибират и извозват насечените стъбла, от другата навлизат тежките трактори и с плуговете си обръщат земята. В ТКЗС — Смилец предсеитбената оран се извършва с бързи темпове Всички освободени площи веднага се изорават и подготвят за сеитба. От всичко 10 800 дка, които трябва да се подготвят за сеитба, изорани са вече над 2 100 дка.

Така кооператорите от ТКЗС — Смилец прибират пролетните култури и се подготвят за есенната сеитба.

М. ТОДОРОВ

ПРЕД ПРАГА НА ГОЛЕМИЯ ПРАЗНИК

БУКЕТ ОТ УСПЕХИ И ТВОРЧЕСКИ ТРУД!
УСТРЕМ ПО ПЪТЯ КЪМ КОМУНИЗМА!

В чест на празника образцова подготовка

В дните пред Празника на свободата алфатарци усилено се подготвят за есенната сеитба. С бързи темпове се извършва предсеитбената оран Тракторите на стопанството незабавно изорават всеки декар освободена площ от пролетните култури.

В предсеитбената оран стопанството се нарежда на едно от първите места в окръга. Изорани са вече над 5 500 дка. На челно място в това мероприятие се нарежда първа бригада от село Алфатар, която е изорала над 1 900 дка. След нея застава втора бригада също от село Алфатар с 1 600 дка.

В чест на светлия празник кооператорите и механизаторите от Алфатарския кооператив обещават образцово да проведат есенната сеитба.

Владимир ДАЧЕВСКИ

ПОДГОТОВКАТА ЗА ПРЕЗИМУВАНЕТО НА ЖИВОТНИТЕ — НЕОТЛОЖНА ЗАДАЧА

Алфатарци грижливо се готвят за зимата

НЕУСЕТНО се изнизаха веселите летни дни. Тук-таме позлатените листа на дърветата напомнят за настъпващата есен. А каква ще бъде тази зима, още никой не знае. Но за нея отсега се готвят добрите стопани.

Още преди един месец управителният съвет на ТКЗС—Алфатар постави задачата на специално изградената комисия да обходи и провери състоянието на помещенията, в които ще презимуват тази година 1 300 говеда, 24 000 птици, 3 700 свине и 6 000 овце, за да може до 30 септември всички сгради да бъдат напълно готови. Комисията след като разгледа обстойно помещенията, имайки предвид и трудностите, които гледачите срещнаха през тази зима, излезе с конкретни предложения, по някои от които вече строителите от кооператива работят.

В чест на Девети септември строителите вече се справиха с една от поставените им задачи—приспособиха една от конюшните за телчарник. Сега те усилено ремонтират фермата за угояване на 1 000 свине. Потегнаха разбитите корита, а сега поставят таван.

По решение на управителният съвет във връзка с прегрупирането на високомлечните крави, в централния стопански двор строителите след няколко дни ще започнат работа по приспособяването на една конюшна за краварник, в който ще бъдат подслонени 70 крави.

До края на месеца ръководството на стопанството предвижда да извърши ремонт и на двете птицеферми за по 5 000 птици — носачки. Прозорците, разположени на север ще бъдат напълно закрити, също така една част от прозорците на запад ще бъдат затворени, за да се избегне голямото течение, което ставаше през зимата и стана причина да има ниска носливост —средно по 8-9 на сто за месец януари, вместо 15 на сто носливост.

Тази година кооперативът не можа да осигури заплануваните 12 300 тона силаж поради голямата суша, и затова че няма засети втори култури. Осигурен е половината от заплануваният силаж—7 000 тона за изхранване на животните за есенно-зимните месеци. За да може много икономично и разумно да се използват наличните храни, предвижда се да се преработват грубите фуражи. За тази цел вече е ремонтирана фуражната кухня, кооператорите всеки момент чакат да получат необходимия им парен котел. От 1 октомври ще започнат да работят и двете фуражни площадки в село Васил Левски и във втория стопански двор.

Ръководството на Алфатарското стопанство е сериозно загрижено за презимуването на животните. Затова говорят мерките, които са взети, и които се изпълняват на дело.

Малира ПЕТРОВА

Ще манифестират с преизпълнен план

Целият колектив на ДИП „Текстилни влакна“ — Тутракан, въодушевен от светлите перспективи на VIII-мия конгрес на Партията, ръководен от партийното, профсъюзното и административно ръководство, удържа с чест на дадената дума. Производственият план за месец август беше изпълнен 5 дни предсрочно, като до края на месеца беше произведена продукция свръх плана за 30 000 лева, а за осеммесечието за 100 000 лева. Наред с това производителността на труда е изпълнена 111 на сто.

Благодарение на усилената работа на колектива през тези месеци за седеммесечието себестойността на продукцията е снижена с 62 000 лева и беше дадена на народното стопанство свръхпланова продукция от 84 000 лева.

Тези успехи колективът постигна благодарение на добрата организация на труда, на благородното социалистическо съревнование, което се води между смени, бригади, отделни цехове.

Неделчо ТРИФОНОВ

Прибират слънчогледа навреме и без загуби

ВСЯКО лято е така — ден след ден се нижат незабелязано, изпълнени с трудова глъчка и жизнерадост. А сякаш вчера ораха и сяха грижовните стопани от стопанството в с. Попина, а ето и слънчогледовите пити презряха вече по блоковете. По полето, позатихнало малко след жътвата, отново се понесе радостната гълчава на хората—дошли да приберат богатата слънчогледова реколта.

Благодарение на правилната организация на работата прибирането на реколтата от засетите с тази култура 3 291 дка ще бъде привършено в най-кратък срок. За целта са отделени специални звена.

От обраните 560 дка слънчоглед се очертава да се получат по 180 кг от декар. На площадката в стопанския двор има струпани вече над 82 тона слънчоглед, който след изсъхването и почистването ще бъде прибран в хамбарите.

Тази година поради лошия терен на площите сеченето на слънчогледа се извършва предимно на ръка. Слънчогледовите пити се пренасят в края на блоковете, където са инсталирани два комбайна за вършитба на зърното. Питите, от които е прибрано зърното ще бъдат и тази година използвани за храна на добитъка. За тази цел се съхраняват на определени места, удобни за пренасяне до животновъдните ферми.

Сега по прибирането на слънчогледа в дните пред светлия Празник на свободата се води надпревара между звената. Разгорялото се съревнование ще даде възможност прибирането му да привърши най-късно до 18 т. м.

Р. МИХАЙЛОВ

В новооткрития цех за дамаджани при Промкомбинат „Камъшит“ се произвежда висококачествена продукция.

НА СНИМКАТА: Майсторът Иван Орлов оформя устата на нова дамаджана.

Сеитба—само с първокласен посевен материал

Нашият окръг е един от най-големите зърнопроизводителни райони в страната. Ежегодно в ТКЗС и ДЗС се засяват над 500 000 дка пшеница и над 120 000 дка ечемик. Въпросът за получаване на по-голяма продукция от тези площи е важен въпрос и той в голяма степен зависи от качеството на посевния материал. От няколко години този въпрос стои в центъра на вниманието на ИК на Окръжния народен съвет, ОК на БКП и на всички ръководители от ТКЗС и ДЗС. Години наред се поставя задачата сеитбата да се извършва само с първокласни семена. Практиката обаче показва, че се допускат сериозни нарушения. Най-често се използват за посев второкласни и третокласни семена, а не са редки и случаите, когато се сее и с нестандартни семена.

Не може да се твърди, че ръководствата на кооперативните и държавни земеделски стопанства не полагат усилия за решаването на тази задача. Но тези усилия са непостоянни, не се извеждат планомерно и с нужната упоритост. Особено през тази година окръгът е поставен пред опасността да засее пшеницата и ечемика с много лоши семена, ако не бъдат взети навреме необходимите мерки.

Подготовката на посевния материал в стопанствата тази година изостана. При план за почистване на 13 100 тона семена към 3. IX. са почистени около 7 600 тона семена, или само 58 на сто. Особено малко почистени семена имат ТКЗС—Черноник при план 564 т почистило 80 т; ТКЗС Калипетрово — от 140 тона почистило 80 тона; ТКЗС Нова Черна от 240 т почистило 92 и други. Това положение е съвсем нетърпимо, като се има предвид, че до сеитбата остават не повече от две седмици и има опасност част от семената да не бъдат подготвени до нейното започване.

Тревожно е положението с окачествяването на посевния материал. При план да постъпят в районните семеконтролни инспекции в Силистра и Тутракан 814 проби пшеница към 3 септември са изпратени само 384 проби или 47 на сто. Какво оправдание ще дадат главните агрономи на кооперативните стопанства в Попина, Алеково, Нова Черна, Сокол и други, които са изпратили само по 4-5 проби, докато ТКЗС Паисиево и Главиница са изпратили над 80 на сто от тях.

Още по-тревожно е положението с анализираните проби. От всичко 120 проби пшеница, които са анализирани 42 на сто от тях са нестандартни, 15 на сто трета класа, 27 на сто втора класа и само 16 на сто първа класа. Показателят, по който повечето от пробите остават извън стандарта е ниската кълняемост на посевния материал—под 90 на сто. И седемте анализирани проби от ТКЗС—Тутракан са нестандартни поради ниска кълняемост, от Нова Черна—2, от Малък Преславец—3, а от Кайнарджа—12. Срещат се и проби, които остават извън стандарта поради лоша чистота. Докато ниската кълняемост се дължи на обективни причини—нападението на житните дървеннички и за нея нямат вина ръководствата на стопанствата, то допускането на ниска чистота се дължи изключително на лошата работа по почистването на посевния материал. Лошо почистени са семената в ТКЗС Паисиево, Старо село и други.

Не е добро положението с почистването на ечемика. Въпреки че са почистени 600 т в семеконтролните инспекции са постъпили незначителен брой проби.

Малкото време, което остава до настъпването на сеитбата трябва да се използва за подготовка на посевния материал, за да може сеитбата да се извърши само с първокласни семена. Ниският процент кълняемост на семената, особено на тия от тутраканският район, от Кайнарджа и някои други стопанства, налага да се вземат бързи мерки за тяхната подмяна със семена с висока кълняемост. За целта трябва да се изпратят проби от съответните партиди за установяване тяхното качество. В никакъв случай не бива да се допусне сеитбата да се извършва със семена, чиято кълняемост е под 90 на сто.

Нестандартните партиди поради чистота и тези от трета класа, трябва да се почистят повторно за постигане на по-висока класа. Незабавно трябва да се организира почистването на все още непочистения материал. Селекторите трябва да работят денонощно, а пробите от почистените партиди да се изпращат незабавно за окачествяване.

Неритмичното изпращане на пробите създаде известна претовареност в работата на семеконтролните инспекции. То създава опасност част от пробите да не могат да се окачествят навреме. Необходимо е семеконтролните инспекции да преустроят своята работа, за да може в срок да окачествят посевния материал.

Време за губене няма. Всички усилия за подготовка на посевния материал.

За животните—още по-големи грижи

Не беше много тежка тази зима за гледачите и животните от село Искра, защото за нея те бяха подготвени. И въпреки виелиците и студените зимни дни, продуктивността на животните беше добра. Кравефермата се нареди на едно от първите места в Ситовското стопанство по изпълнение на плана за млеконадоя, а стопанството на едно от първите места в окръга.

Ръководството на кооператива реши и тази година да подготви навреме помещенията на животните за зимата. Вече от няколко дни звеното на Мехмед Ахмедов от строителната бригада ремонтира сградите. Строителите обещават в чест на Девети септември предсрочно да приключат с поставената им задача.

Атанас ЖЕЛЕВ

СИЛАЖИРАНЕТО ПРОДЪЛЖАВА

ТАЗИ година кооператорите от ТКЗС — Кайнарджа не усетиха кога започна и как се проведе силажирането. Малко участие взеха те в него. Много други работи имаше да вършат и те отнемаха почти всичкото им време. Трябваше да приберат боба, да вършеят... А тютюна нямаше обиране. Готовите листа трябваше навреме да се обират, за да не се похабят. За кратко време трудолюбивите кайнарджански кооператори набраха 220 000 низи.

Но и силажирането не изостана. Само че тази година главната роля в неговото провеждане изигра механизацията. Три силажокомбайни плаваха като кораби в безкрайното зелено море от избуяла царевица. Камион подир камион се откъсваха от тях и отнасяха нарязаната зеленина в силажните траншеи.

Там колите се разтоварваха механизирано. Никакъв труд не се изразходваше за това. Тежки трактори свличаха зелената маса с въжета от каруцерията. Това ставаше бързо, след което освободените камиони отново се отправяха към царевичните блокове.

За обслужване на силажорежещите апарати бяха организирани младежки групи. Само в Зарник, където младежите са по-малко не беше изградена младежка група и в силажирането се редуваха звената. По такъв начин тази година силажирането в стопанството действително стана младежко дело. Най-добра работа даде младежката група от Кайнарджа с ръководител Йордан Савов. Добре работиха и войновските комсомолци.

В резултат на навреме взетите мерки за започване на силажирането и на бързите темпове, с които то се провеждаше, към 20 август стопанството беше приготвило 10 050 т силаж, и с това изпълни плана си 80 на сто. Най-много силаж приготви втора бригада от село Кайнарджа — 2 624 т. След нея се нарежда бригадата на село Светослав, приготвила 2 000 т.

Но с това силажирането в Кайнарджа не завърши. Ръководството на стопанството счита, че планът трябва на всяка цена да се изпълни. И възможности за това има.

Сега на 600 дка площ е израснала едра царевица, която обещава висок добив зелена маса, не по-малък от 3 500-4 000 кг от декар. От два дни насам кайнарджанци започнаха нейното силажиране. Отново край силажните ями настъпи оживление. Само за първия ден бяха приготвени над 300 т силаж.

Силажирането продължава с усилен темп. И ръководството, и кооператорите са решили да положат необходимите усилия и да изпълнят плана за силажа.

Емил ПРАХОВ

Осигуриха силаж за животните

Голяма е помощта, която оказаха на животновъдите кооператорите от полевъдната бригада на Христо Наков от ДЗС — Нова Черна. Натрупаният от тях силаж в ямите ще обезпечи ритмичното изпълнение на плановете за животинската продукция и през месеците, когато липсва пресен фураж.

За съвсем кратък срок запланувание 2 800 тона бяха преизпълнени, в резултат на което сега стопанството разполага с 4 000 тона силаж. Похвална е в изпълнението на това така важно мероприятие и работата на водачите на товарните коли Марин Димитров и Петър Георгиев

Илия ГРОЗДАНОВ

Трудова надпревара пред празника е обхванала и кооператорите от ТКЗС —Калипетрово, които започнаха вече ваденето на захарното цвекло.

НА СНИМКАТА: Старши трактористът Георги Стоянов извозва до стопанския двор струпаното цвекло.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

Сведение

за изпълнението на по-важните селскостопански задачи до 3. IX. 1963 год. вкл.

ТКЗС	Предсеитбена оран ₀/₀	Обран слънчоглед ₀/₀	Обрана царевица ₀/₀	Почист. семена пш. за посев ₀/₀
Айдемир	12.1	0	19	60
Калипетрово	33	0	0	34
Бабук	1	0	0	100
Алфатар	19	3	28	70
Алеково	5.8	0	0	30
Иширково	6.8	6.3	4.2	44.6
Смилец	19	0	23.3	65
Попина	38	17	1.7	15.5
Сребърна	39 5	2.2	3	58
Ситово	30	0	7.2	42
Срацимир	38	4.1	1.8	70
Кайнарджа	12.1	0	2	48.8
Голеш	13.2	0	0	46.4
Средище	12 3	1.6	0	50
Тутракан	6.1	2.4	16	35.6
Нова Черна	21.6	25.5	15.4	53.3
Старо село	6.1	28	6.6	80
Белица	17	1.1	12.2	76.3
Главиница	7.2	0	0	93.5
Ст. Караджа	20	0	14	75
Сокол	14.1	2.4	1.1	45
Зафирово	19	0	6.3	72
М. Преславец	26.6	0	13	100
Дулово	18.7	20.4	16	86
Межден	8.2	0	10	82
Окорш	7.4	0	6.5	99
Секулово	19	4	11.8	56.3
Добротица	8.2	3.2	9.7	50
Чернолик	11.4	0	17	14.3
Паисиево	13·4	0	19	100
Всичко	16.5	3.4	9.4	60

ГОСПОДАР НА ПОЛЕТАТА

ЧУДЕХ СЕ какво го привързва толкова към студения метал на машината. Беше се наврял под огромното ѝ туловище, целият обсипан с прах, изцапан с дъхаво масло, което не беше пощадило нито лицето, нито дрехите му. До него е приклекнал помощникът му, младо момче с току що набол мъх под носа, но пъргаво и подвижно като „шефа си“. То само чакаше знак, за да подаде бързо и точно поискания инструмент или гайка, които вадеше от изцапано с грес сандъче. Дизелът е закъсал точно на мястото, където обръщат плуговете. Там браздите са дълбоки и малко разляти на едната си страна от веригите на машината. И двамата бързат да поправят машината, защото още толкова оран ги чака, а и края на смяната наближава, а те трябва да предадат машината на своите колеги напълно изправна. Такъв е неписания закон на механизаторите от дуловското кооперативно стопанство. И всички го спазват най стриктно.

Мухарем Зейналов прави преглед на своя трактор

Бай Мухарем най-сетне се измъква из под машината, малко уморено, разтърсва снага и като изчиства ръце добавя:

— Трябва да се ходи до ремонтната. Една гайка се е скъсала пустията, а да я направя тук — не мога.

После нагазва в дълбоката угар на път за стопанския двор, неуморим, изправил високо глава — като истински господар на полето.

Да се стои, когато майсторът се е разбягал да поправя повредата не е никак редно, затова Али Матемов започва да почиства машината от напластената пепел. Знае той, че когато бай Мухарем Зейналов се завърне, пак ще го потупа приятелски по рамо, за благодарност думи ще му занарежда. Затова така старателно върши всичката си работа...

Когато тръгнат на път за в къщи бай Мухарем и помощникът му Али често пресмятат на ум колко земя са преобърнали през деня и после всичко за годината. Но тази работа не е така лесна, както изглежда на пръв поглед. Да се пресметне работата им е нужно доста време. Най после те оставят сметките, доволни, че чувстват по снагите си онази приятна премала от умората, на която са свикнали вече. 3 200 дка дълбока оран са извършили това лято двамата неуморими механизатори. Прибраха и последният стрък слама от 4 800 дка засяти с есенници, а сега хвърлят всички сили за предсеитбена оран.

Провеждането на периодически прегледи на машината дава възможност на Мухарем Зейналов да открива и най-малкият дефект още в самото начало и да избягва усложненията — поправката на които би коствала скъпо на кооперативното стопанство. Ежедневна грижа е на Мухарем и икономисването на гориво. Това негово начинание се подема и от останалите механизатори от кооператива.

* * *

Ще се завърне вечер в къщи, ще подвие крак край челяда си и когато детето му заприпка срещу него с вестник в ръка и с думите „Татко и днес те писаха в графата на механизаторите-първенци“ — бай Мухарем Зейналов ще го помилва ласкаво и ще му стане хем мило, хем приятно, че хората го тачат, че уважават труда му, спрямо когото той не е скъперник.

Радослав РУСЕВ

Глъчка из тютюневите блокове

Тази година кооператорите от бригадата в с. Давидово успешно отгледаха 153 дка доброкачествен тютюн. Неуморен труд положиха те по време на разсаждането, копанта, а сега обират тютюневите листа.

Трети месец вече трудолюбивите кооператори обират листата и ги прибират за съхнене в грижливо направените сушилни. Досега те са нанизали повече от 35 655 низи за бригадата, като на ден сега се приготвят по 2 000 низи.

По време на низането всички кооператори се учат от добрата работа на опитните тютюнопроизводители от звеното на Асан Еюбоз Ибрям Даудов, Бейтулла Мусинов, Зюлфия Исмаилова и други.

В чест на Девети септември кооператорите обещават да приберат цялата тютюнева реколта и да получат висококачествена продукция.

Христо ХРИСТОВ

ПРЕД НОВАТА УЧЕБНА ГОДИНА ПО ГРАЖДАНСКА ОТБРАНА

БОРБАТА за мир все по-широко и по-широко се разгръща в света. Нови и нови слоеве от населението активно се надигат в борбата против войната. Вече са постигнати и първите реални резултати—сключи се договора за забрана на опитите с ядрено оръжие в Космоса, атмосферата и под водата Борбата за мир обаче трябва да продължи. Постигнатото не прави войната невъзможна. Още много усилия са необходими затова. И едно от тези усилия е готовността ни да посрещнем евентуална война. В това отношение особено е необходима системна подготовка на населението.

Грижата за тази подготовка е възложена на народните съвети, на щабовете на Гражданска отбрана, на ДОСО и Червен кръст. Тя, подготовката трябва да се провежда системно, организирано, резултатно. Ето защо обучението по гражданска отбрана се организира като учебна година с времетраене от 4 месеца, след 15 октомври.

Съветите на Червен кръст и ДОСО до започването на учебната година следва да направят необходимата подготовка: да отчетат извършеното миналата година, да имат предвид пропуските, да определят ръководители на учебните групи, да организират и създадат учебно-материална база, да приемат план за работа. Сред населението трябва широко да се популяризират целите и задачите на учебните групи за гражданска отбрана. Записването на групите да не става само по административен път, по нареждане на съответния ръководител на предприятие, стопанство, учреждение, съвет, а по възможност напълно доброволно—резултат на убедителна разяснителна работа. В това направление е необходима координираната работа на ДОСО, на Червен кръст, на щабовете на гражданска отбрана, на доброволни сътрудници.

Откриването на учебната година по предприятия, кооперативни стопанства, учреждения, села трябва да стане на тържествени сборове на учебните групи от съответните административни и стопански ръководители. За изграждането на учебните групи и за започване на учебната година, те трябва да издадат заповеди.

През учебната година е необходимо да се проверява работата на учебните групи — нивото на лекциите и практическите занятия, усвояването на учебния материал от обучаващите се. Това е задача на щабовете на ГО, на комитетите на ДОСО и съветите на Червен кръст.

Всеки участник в групите трябва да знае, че при приключване на занятията ще се проведе изпит— проверка на знанията и че ако не покаже нужните знания и умения ще бъде включен наново в учебна група да се учи.

Обучението по гражданска отбрана е гражданско и законно задължение на всеки гражданин от нашата родина. Със съзнателното си участие в работата на учебните групи той ще покаже своето високо патриотично съзнание и готовност да се подготви за защитник на своя народ.

Противопожарните мерки трябва да се спазват

БАЛИРАНЕТО и извозването на сламата до определените места продължава да е на дневен ред за ръководителите от ТКЗС и Окръжният кооперативен съюз. От това как е организирана тази работа зависи ще се допусне ли част от сламата да се опожари и с това да се нанесат загуби на народното стопанство. През миналата година се разрешаваше паленето на част от сламата по полето, но сега освен за груб фураж за добитъка тя е ценна суровина и за получаване на целулоза. На много места дадените указания от органите на пожарна охрана правилно се изпълняват и няма да се допусне сламата да се опожари. На други места са допуснати съществени нарушения на противопожарните изисквания. В село Богорово трактористът на балировачната машина Вели Джемалиев не е поставил кофпомпите в близост до трактора, бъчвата с вода за противопожарни цели е на 80 метра от мястото за балиране на слама, а самата балировачна машина е поставена в близост до небалираната слама, вследствие на което част от сламата е навита на шайбата, откъдето при триенето може да предизвика запалване. В Ишırково трактористът от ОКС Димо Фърлинков е поставил тубата с бензин върху балираната слама, за да може да я вижда и да не се ползва от мотористи за собствени нужди. В село Бръчма и Срацимир трактористите Петър Гоцев, Петър Дяков и прикачника Георги Станчев Маринов са запалили стърнището без да държат сметка, че на 50-100 метра купи небалирана или неизвлечена слама от блока. В село Бръчма пък трактористът Йордан Савов извлича слама с неизправен искрозадържател, без да държи сметка, че всяка искра може да предизвика пожар.

Тези и много други нарушения на противопожарният ред при балирането и извозването на сламата могат да станат причина за нанасяне на големи загуби на народното стопанство. Необходимо е най-строго да се спазват дадените от органите на противопожарна охрана указания. Преди да се пусне балировачната машина да се почисти мястото, където ще бъде трактора от слама или стърнище. След пускане на машината в работа, трактористът да постави до трактора дадените 2 броя кофпомпи, 2 кофи, бъчва от 200 литра вода, крива и права лопата и други допълнителни съоръжения. През време на работа тракториста под чието ръководство са всички работници при машината да проведе практическо учение с противопожарните уреди. Докато Вели Джемалиев от село Богорово не бе инструктирал своите работници за действие при пожар, то трактористът от село Айдемир Тодор Иванов бе ги обучил и само за 3 секунди от подаденият сигнал „пожар“ всеки бе грабнал определеният му противопожарен уред и бе готов за действие. Все още се срещат трактори ДТ—14 и ДТ—20, които движат балировачни машини, а ауспуховите им тръби не са изведени над трактора съгласно дадените допълнителни указания. При неправилно маневриране и поставяне на балировачната машина на искрите от същите трактори, които са насочени към земята могат да предизвикат пожар.

В нарушение на противопожарните изисквания са и онези кооператори, които продължават да струпват балираната слама в поясите или в гората, какъвто бе случаят при балировачната машина на Петко Йорданов от село Йорданово, където сламата се балира в гората без да се държи сметка, че представлява явна опасност за цялата гора.

В Айдемир, Срацимир, Попкралево и други не са заорали около балираната слама. Не по-малка опасност за балираната и извлечената слама представляват и минаващите пътници-пушачи. Тук сламите също вместо на 5-10 метра от пътя са поставени до самите коловози за по-голямо удобство при товарене, но липсват предупредителни табели като „Изгаси цигарата“ и др. Такъв случай беше констатиран в село Брадвари, където кооператорът Даудов несъзнателно пушеше цигари край сламата.

Само ако се спазват най-строго дадените указания от органите на противопожарната охрана ще е възможно да не се допусне нито един пожар в окръга.

Н. НАЧЕВ

ЩЕ ИЗПЪЛНИ ГОДИШНИЯ СИ ПЛАН

В кравефермата в село Черник работи Назмия Арифова Вейсалова. Тя е трудолюбива и неуморна. При годишен план да получи от поверените ѝ 16 крави 26 800 литра мляко, тя надои до 15 август 24 188 литра мляко. На ден тя надоява по 129 литра.

В чест на Девети септември, Назмия обеща да се труди още по-упорито, за да изпълни годишния си план за млеконадоя. Тя обеща да помага и на своите другарки-доячки в работата, за да посрещнат и те празника с добри трудови успехи.

Нури ТАИРОВ

ГРИЖЛИВИ СТОПАНИ

В КРАВЕФЕРМАТА в село Българка се отглеждат 135 крави, които са приютени в две сгради. Едната сграда е строена с всички удобства за краварник, а другата е приспособена от свинарник. Доячите полагат много грижи за кравите. Оборите са винаги чисти и спретнати. Стените, таваните и яслите са белосани. Подовете, които са настлани с тухли се измитат и почистват три пъти на ден. Там, където лежат и почиват животните винаги е застлано с чиста слама.

Пространството между двата реда крави често се застила с негасена вар на прах за дезинфекция. Само улеите и каналите за изтичане на пикочта са разрушени и повредени на много места и те час по-скоро трябва да бъдат поправени.

Кравите са винаги добре изчесани и почистени. Навреме се хранят и поят. Дневно им дават: сутрин по 10 кг кръмно цвекло; обед зелен царевичак и вечер трици, забъркани с плява.

Доброто гледане и хранене на кравите помага за изпълнение и преизпълнение плановете по млеконадоя. Доячите смело заявяват, че до 15 декември ще изпълнят плановете и обещанието си.

Първенци са: Стояна Димитрова, Трифон Петков и Михо Тодоров.

В кравефермата виси красиво написан на ламарина лозунг „Хигиеничен млеконадой—здрав народ“. И доячи, и ръководители, и специалисти се стремят да изпълняват този лозунг. Доячите и доячките имат по два халата. По един от син док за работа при почистване на оборите и зареждане на яслите с храна и по един бял, който обличат при доенето. Кофите, в които доят, цедилките и гюмовете са чисти и запазени.

В новопостроения миналата година модерен телчарник, се отглеждат 65 телета. И тук цари изрядна чистота. Телчарите Цони Иванов и Стоян Боев са много трудолюбиви и обичат реда във фермата.

В тази сграда, в чиста, спретната и уютна стая е обзаведен от колектива при фермата—клуб на животновъда. Две нови маси покрити с червени покривки и наоколо нови полувиенски столове. По масите вестници, списания и книги. В малкото шкафче книги по животновъдство, донесени от Пена Кунева — библиотекарка на читалището.

Най-голям дял за обзавеждането на клуба има животновъдния бригадир — Неделчо Йорданов. Тук се събират животновъдите, за да разменят мисли по отглеждането на животните и да прочетат и разискват по някоя книга. Тук е и място за отдих и култура.

Дочо АТАНАСОВ

С ново отношение към хората

Когато и да влезете в хотел „Димитър Благоев“ в Силистра ще ви направят впечатление вежливите обноски на служителите там. На човек му става приятно, когато бъде посрещнат, не със смръщен поглед, а с ясен и чист. Наистина тяхната работа е такава, че нямат норма, нямат дневен план, но нима е малко това топло да посрещнеш човек — дошъл тук след дълъг път, изморен. Нима е малко това човек да почувствува, че сега живеят други хора, отхвърлили бездушното отношение към хората.

Наближава Празника на свободата. Служителите от хотела се готвят трескаво за него. Стените са украсени, коридорите са чисти, приветливи. Заслужено трябва да споменем имената на служителите Коста Бошнаков, Софка Манолова, Мара Белева, Тодорка Трендафилова, Тонка Кулева и други, които на Девети септември ще манифестират с препълнени от радост сърца, че са направили всичко възможно, да осигурят приятна почивка на гостите на града.

Радка АНАСТАСОВА

ЗАПИСКИ ОТ ЕДНО ПЪТУВАНЕ

ХРУМНА МИ да напиша очерк за шофьор. Защо шофьор ли? Защото имам една особена слабост към тази професия. Вярвайте, понякога истински съм завиждал на тези хора. Къде ли не ходят, какво ли не виждат! А и много интересни историйки разказват. Тръгнах към ДАП—Силистра и по пътя си представях образа на моя бъдещ герой, чувах думите му и някъде смътно ми се мяркаха редовете на готовия материал. Дори си съставих и план за написването му.

Партийният секретар, отворил пред себе си списъка, дълго премисля на кого да се спре:

—Трудно, много трудно е да се посочи този, когото търсите. Тодор, той заслужава, но ще се поизмъчите малко с него...

Съгласих се и на другия ден на ранина бях в автопарка на ДАП. Един омаслен автомонтьор ми посочи:

— Онази синята „Шкода“ е негова. № 04-87. Сигурно е там. Стяга се за път.

— Какво ли пък толкова ще се стяга. Нали тук има сервиз— си помислих и тръгнах към посочения камион.

Вратите на кабината зееха, капака на двигателя вдигнат, по земята куп инструменти. Загледах се из мотора и зад гърба ми се чу:

—Добро утро! Може ли така малко настрани, че току виж съм ви лепнал някое маслено петно.

Пред мене стоеше усмихнат синеок мъж с леко разчорлена коса. В ръцете му някакви тръбички.

—Вие ли сте водача на колата?

—А вие сигурно ще пътувате с мене?

— Аха—едва смутолевих от изненада и се отдръпнах встрани.

Гледай ти работа! Не познах! Представях си го мъж, къде-къде по-стар (нали бил много опитен пък и първенец), начумерен и обезателно с дебели вежди и мустаци. А то— млад човек при това без нито един от измислените атрибути.

—Не сте изгубили търпение, нали? — прекъсна мислите ми той—Трябва да прегледам колата, после да товарим и хайде на път. Какво да се прави—навикът е втора природа. Преди да замина винаги оглеждам всичко.

След около два часа „Шкодата“, натоварена с кожуси за електромотори ядно изрева под тежкия товар в двора на „Стомана“ и хвана шосето за Русе. Мълчахме и от време на време си хвърляхме по някой скрит поглед. Разучавахме се.

Вярно е, че е мълчалив. Добре че не знае целта на пътуването ми. Ако разбере ще се затвори съвсем в себе си и после иди му тегли думите — си мислех и го наблюдавах как умело води тежката машина. Понякога закаченото ремарке придърпваше към себе си.

— Не е шега това, цял четиритонен камион е отзад. Волана натежава, но пък е рентабилно— и започна да прави сметка колко много бензин се пести за товара в ремаркето в сравнение със самостоятелния му превоз.— Откак съм взел колата, то не е откачано. Вече съм пропътувал с него над 200 000 километра,

Кракът му рязко натисна съединителя и дясната ръка притегли назад лоста на спирачката.

— Не ти ли замириса на нещо?

— Не чувствувам!

— Не, мирише на сурова нафта.

Отвори капака, почовърка нещо и доволен каза:

— Ето на. Знам си аз. Една от тръбичките, водещи от помпата е спукана и нафтата тече.

Спомних си, че партийния секретар спомена за пътуването му в чужбина. Исках да узная нещо повече, но ударих на камък.

— Какво толкова има за разказване. Земя като земя, хора като хора. Само пътищата им дето са по-хубави от нашите. Действително отиването ми пет пъти до Чехословакия и Германия го приемам като награда. И едва сдържах радостта си когато ми казаха да се стягам за път. Знаеш ли, доверието, което се оказва, много пъти като че ли пришива крила на човека. Но и задължава. Обещах пред себе си: „Ще стана първенец!“ Вниманието ми сега е удесеторено. Избягвам бързото каране, използвам инерцията за икономия на гориво.

Наскоро научих, че Тодор Великов е станал отличник на Министерство на транспорта, че за седеммесечието е изпълнил плана си със 157 на сто, а от наднормения пробег на гумите и от икономия на гориво е спестил на предприятието 534 лева.

Вчера го срещнах пак. Колата му пак, както винаги беше натоварена заедно с ремаркето догоре. Закъде ли заминаваше? Едно е положително—ще прибави още километри към пропътуваните 238 хиляди без ремонт. В кабината на синята „Шкода“ имаше нещо, което по-рано липсваше. Това беше малко червено флагче „Шофьор—първенец“, което радостно се полюляваше на предното стъкло и пожелаваше „добър път“ на притежателя си.

Георги УЗУНСКИ

НА СНИМКАТА: (горе) Шофьорът Тодор Великов по време на път.

Окръжно търговско предприятие

— СИЛИСТРА —

По случай 19-годишнината на славното **Деветосептемврийско въстание** *административното ръководство, партийният комитет и ДК на Комсомола* приветствуват многобройните си клиенти, кооператорите и механизаторите от окръга, търговските работници от клоновете в Тутракан и Дулово и всички трудещи се.

Нека в чест на Празника разгорим с по-голям пламък огъня на съревнованието за преизпълнение на дадените обещания.

ГТП „ЗДРАВА ХРАНА" — СИЛИСТРА

Административното, партийното, профсъюзното ръководство и ДКМС
ЧЕСТИТЯТ СВЕТЛИЯ ПРАЗНИК НА
СВОБОДАТА

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

На всички търговски работници и многобройните си клиенти.

Уведомяваме трудещите се, че за празника заведенията ни за обществено хранене са заредени със студени напитки и всякакъв вид мезета. Оркестрите ще изпълняват забавна и танцова музика.

ДЗС с. Нова Черна

Държавно земеделско стопанство

— НОВА ЧЕРНА —

Дирекционният съвет, партийният комитет, профкомитетът и ДКМС приветствуват своите работници и служители със славната годишнина на Празника на свободата

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

Нека в чест на великия ден, да разгаряме още повече надпреварата за изпълнение на поетите социалистически обещания, за превръщане в дело историческите решения на Осмия партиен конгрес.

ТПК „МЕТАЛ" — СИЛИСТРА

УПРАВИТЕЛНИЯТ СЪВЕТ, ПАРТИЙНОТО БЮРО И ДК НА ДКМС

поздравяват трудовия колектив при кооперацията и многобройните си клиенти от окръга и страната с ПРАЗНИКА НА СВОБОДАТА

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

Пожелават на дружния колектив още по-големи успехи в усвояването на новото производство за обзавеждането на модерни и образцови магазини за трудещите се.

ГТП „Градска търговия"

— СИЛИСТРА

Административното ръководство, партийното бюро, профкомитетът и ДКМС честитят Празника на свободата

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

на всички свои работници и служители, на многобройните си клиенти и трудещите се от града и окръга.

Да развяваме, другари, още по-бойко знамената на победата над фашизма за вечен мир и благоденствие на земята!

ТКЗС „ДИМИТЪР БЛАГОЕВ" с. ПОПИНА

На дружните и работливи кооператори, на неуморните механизатори, на младежите и девойките от района на стопанството честитим славния ден на свободата

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

ДРУГАРИ! Нека издигнем още по-високо знамето на съревнованието за изпълнение на производствения план, за произвеждане на повече продукция от растениевъдството и животновъдството, за задоволяване напълно потребностите на трудещите се.

ТКЗС „Девети септември" с. Паисиево

Управителният съвет, партийният комитет и ДКМС

ЧЕСТИТЯТ

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

На всички кооператори и механизатори, на специалистите и служителите.

Пожелават на дружния колектив от стопанството крепко здраве и нови още по-големи успехи в борбата за богат урожай и висока продуктивност от животните.

Да ни е честит празникът!

ТКЗС „Седми конгрес на БКП" — с. Секулово

Управителният съвет, Общинският партиен комитет, Общинският народен съвет и ДКМС

поздравяват с Празника на свободата

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

кооператорите от полевъдството и животновъдството, механизаторите, звеноводите, бригадирите и служителите.

На всички от все сърце желаят щастие в семействата и успехи в труда

ТКЗС „ГЕОРГИ ДИМИТРОВ"

с. ОКОРШ

На първенците в производството, на всички кооператори, звеноводи, бригадири, на всички механизатори

Деветосептемврийски привет

Управителният съвет, партийният комитет и ДКМС пожелават на всички селскостопански труженици още по-големи победи в изпълнението на директивите на VIII партиен конгрес.

Весело празнуване, другари!

ТКЗС „ДИМИТЪР БЛАГОЕВ"

— с. БЕЛИЦА —

Управителният съвет на стопанството, общинският партиен комитет и ДКМС честитят

ПРАЗНИКА НА СВОБОДАТА

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

На всички кооператори и кооператорки, на механизаторите и първенците в труда.

Пожелават на тружениците от района да работят все така всеотдайно за укрепването на кооперативното стопанство, за по-заможен и щастлив живот на село.

Весело прекарване на ПРАЗНИКА!

ПРЕД НОВИЯ ТЕАТРАЛЕН СЕЗОН

ИСТИНСКИ СПЕКТАКЛИ ЗА НАРОДА

КОЛЕКТИВЪТ на Народния театър от няколко дни е в подготовка за откриването на новия театрален сезон. Заставайки твърдо зад принципните положения в речите на другаря Хрушчов и др. Тодор Живков пред дейците на културата и изкуствата, той ще се стреми да създава спектакли за народа, възпяващи неговия труд, вдъхващи любов към новия светъл живот, изхождайки от принципите на социалистическия реализъм — единственият метод, който е в състояние да ни помогне да създадем дълбоко вълнуващо, правдиво изкуство. Художественото ръководство ще дава отпор на всички отклонения на формата сама за себе си. Тези са позициите, от които пристъпваме при изготвяне на новия си репертоар, основен белег на който ще трябва да бъде грижата за добро представяне на прегледа на българската драма, в края на настоящия сезон. Затова не 1|2, а 3|4 от пиесите в репертоара ни ще трябва да бъдат български.

Започната е вече работа над хубавата творба на майстора на българската битова драма Йордан Йовков — „Боряна", която с ярките си образи и ясните идейни позиции на автора дава възможност на режисьора и артистите да я прочетат и представят пред очите на нашия съвременник. Затова и пред нас спектакълът, както казва режисьорът на пиесата Ал. Токушев, ще бъде повече комедия, в която се осмиват старите порядки, а не драма, както сме свикнали да я виждаме до сега.

Другата пиеса, която вече също подготвяме, е „Съвест" от Емил Манов, която поставяме в чест на 20-годишнината от славното Деветосептемврийско въстание. Режисьорът П. Фундеас ще изгради спектакъл за вътрешната сила на комуниста, който се бори и разрушава моралните устои на гнилото буржоазно общество. Следващи автори, над чиито творби ще работим, са вероятно Боян Болгар, който вече представи пиеса, написана специално за нашия театър, и нашият съгражданин Борис Илиев, който пише пиеса из живота на бригада за комунистически труд. Чакаме пиеси от старите приятели на нашия колектив Славчо Красински и Иван Пейчев. Ще бъде поставена вероятно и пиесата „Черни птици" от съветския писател Пагодин.

В близките дни в колектива ще бъдат разгледани и други предложения по репертоара. Ние сме готови да изслушаме и приемем всяко конкретно предложение на нашите зрители.

Кои ще бъдат хората, които ще изпълняват репертоарния план? Радостно е, че за режисьор е отново сред нас Александър Токушев, когото публиката познава вече от редица сполучливи постановки отпреди 4-5 години. След две години отсъствие отново сред нас са артистите Елена и Кирил Манчеви. За пръв сезон в нашия състав ще бъдат артистите Вера Иванова, Ружа Генчева и Пенчо Пеев.

Непрекъснатите грижи на Окръжния комитет на БКП и Окръжния народен съвет за създаване на по-добри творчески условия за колектива и за приятна обстановка на публиката, се изявяват този сезон доста щедро, в резултат на което е направено цялото парно отопление на сцената, театралния салон и фоаетата. Основно ремонтираният салон, ще предразполага публиката за непринудено възприемане на нашите спектакли.

Сега, когато Партията и народът полагат големи грижи за строителството на социализма и комунизма, колективът на театъра ще се бори за създаване на изкуство, което вдъхновено води нашите съвременници към нови трудови подвизи и борба за народно щастие. Непримирими с безидейността, песимизма и превъплъщенията на буржоазната идеология, ще хвърлим всички усилия за създаване на истински народни спектакли — вълнуващи спектакли.

Св. СТАНИЛОВ
директор на Народния театър—
Силистра

Сесия на Окръжния народен съвет

ДА СЕ ИЗПЪЛНЯВА ПЛАНЪТ САМО ПО ОБЕМ НЕ Е ДОСТАТЪЧНО

В СРАВНЕНИЕ с 1957 година стокооборотът в нашия окръг се е увеличил близо 2 пъти през 1962 год. В общественото хранене за цялата 1957 година е реализиран стокооборот 3 035 000 лв, а само за първото полугодие на т. г. той възлиза на 3 820 000. Много нови магазини са построени. Колективите на 180 магазини в търговията на дребно и на 137 заведения за обществено хранене работят по нови, прогресивни почини. Непрекъснато се увеличава броят на търговските работници, които все по-успешно посрещат и изпращат купувачите по всички изисквания за културна търговия. В първите редици на тези търговски работници са: Добра Кралева от Окорш, Ненка Николова от Ишурково, Ахмед Мехмедов и Йордан Русев от Силистра и още десетки други.

Планът за производителността на труда е изпълнен със 104 на сто, а за работната заплата — 101 на сто. Постигнати са успехи и в снижение издръжката на обръщението, в резултат на което е преизпълнен планът за печалбата.

Тези и още много други успехи от работата на търговските организации бяха посочени на сесията на Окръжния народен съвет, която се състоя на 2. IX т. г.

От доклада и от изказванията обаче стана ясно, че тези успехи не бива да успокояват колективите на търговските предприятия. Зад общите успехи се крият още много задачи, които тепърва трябва да бъдат разрешени.

Все още не е поставен, така както трябва, въпросът за изучаване и задоволяване на потребителското търсене. Малко или много то се изучава. В специални тетрадки се вписват стоките, които се търсят от клиентите, организират се отечественофронтовски събрания. Правят се заявки въз основа на това, но често исканията на трудещите остават незадоволени и в магазините липсват много стоки дори от задължителната номенклатура. Причините се крият преди всичко в несистемната връзка между хората, които доставят стоките — стоковедите на ОТП и тези, които ги продават — магазинерите. Рядко се организират срещи между доставчици и продавачи, за да се уточнява какво се търси и какво трябва да се доставя. Добре е ако поне 2 пъти в месеца магазинерите сами избират стоките от складовете на едро. По-често да се взема тяхното мнение и при сключването на договорите с производствените предприятия. В това отношение ще помогне много и асортиментният съвет към ОТП, който трябва незабавно да се изгради.

Засега стоките в ОТП се разпределят между магазините на ОКС и ГТП съобразно процентния дял, който заема всяка от тях в обема на общия стокооборот. Това често става причина в едни магазини стоките да се застояват, докато в същото време на друго място се чувствува липсата им. Такива случаи има с доставените в повече перални в Зафирово, печки в Секулово и други. Правилно е разпределението да става поне за някои по-специфични стоки не процентно, а според търсенето.

Полезно ще бъде чрез организирването на срещи да се укрепят връзките между производствените и търговските предприятия. Това особено е необходимо преди нова производствена година или сезон, за да се помогне за разширяване асортимента на стоките за широко потребление.

Резултатите от досегашната работа показват, че все по-често трябва да се прави анализ не само на изпълнението на плана по обем, но и на изпълнението му по структура. Оказва се, че дори и в селкоопа село Паисиево, който е обявен за окръжен първенец, повече от месец не е имало гас, а в района има села без електрически ток. През юли в магазините е липсвало мармелад, оцет, тахан халва и други стоки, които са от първа необходимост. А в другите селкоопи, които не са първенци? Какво остава за тях?

Отчетени бяха много недостатъци и във връзка с културното обслужване на клиентите, груби обноски, неточни измервания, неподдържане на необходимия ред и чистота в магазините и заведенията за обществено хранене.

Рекламата на стоките също не е на необходимата висота. Още много има да се желае и по доброто снабдяване на населението с плодове и зеленчуци.

От разискванията на сесията може да се направи изводът, че сериозно грешат тези другари, които гледат на търговията, само като на механизъм, който трябва да продаде произведените стоки. Задачата на търговията всъщност е много по-сложна. Непрекъснато да се изучават и едновременно с това да се прави всички възможно за задоволяване на потребителските нужди на населението — това трябва да бъде в центъра на работата на всички търговски колективи. В решаването на тази задача бе препоръчано да се използва широко, чрез различни форми, по-голям кръг от населението.

Денка ГОСПОДИНОВА

ДОКОГА ЧИТАЛИЩЕТО ЩЕ СТОИ ЗАТВОРЕНО?

В село Войново вече има традиция през летните дни средношколците и местните младежи да сформират агитка за разнообразяване живота на кооператорите. И това лято стана така. За кратко време младежите успяха да се подготвят и по време на усилената кампания за прибиране на реколтата посетиха селата Кайнарджа, Светослав, Зарник, Чолаково, Средище и др. Хората останаха доволни от тях, но комсомолците сами знаят как постигнаха това. Техните репетиции се правеха в училищния двор, на тревата. И сега, когато им предстои състезание с другите агитки от обединеното стопанство, не могат да използват читалищното помещение. Цяла година старото читалище стои затворено и за нищо не се използва. Превърнало се в развъдник на мишки.

Младежите от селото с право питат: докога читалището ще бъде затворено?

Димитра АТАНАСОВА

Читалищният дом отново събра хористите от „Седянка"

Залата за репетиции в читалищния дом отново се оживи. Двумесечната почивка на хористите свърши. Те се събраха пак заедно. Първата репетиция за сезона се сля с първите приятелски разговори за виденото и преживяното през лятото. Но диригентът Петър Карагеоргиев иска тишина. И разговорите секват. Започва разпяването... Гласовете се отпускат и стават все по-приятни... И след малко се понася девизът на „Седянка". После — „Септемврийска песен", „Песен за новия завод", „Води ни, Партийо".

Само след няколко дни хористите ще се появят пред силистренската публика на тържественото събрание, посветено на Девети септември.

Венета ХРИСТОВА

ИЗ НАШАТА РОДИНА

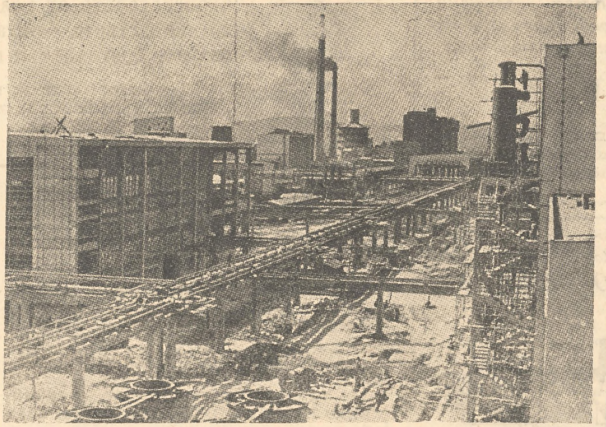

Изглед от строежа на новия завод за производство на поливинилхлорид, винилхлорид и други суровини край с. Река Девня, Варненски окръг.

ОТНОВО В ДЕТСКАТА ГРАДИНА

В нашта хубава родина,
в нашта слънчева градина,
ний растеме все засмени,
с бузки—праскови червени!

Всяка сутрин, понесли в очичките си първите слънчеви лъчи на ласкавото лято, сто дечица бързат към своя втори дом. Детската градина „Роза Димитрова" ги посреща с пъстрите, отпочинали през нощта люлки, с топлите майчински очи на възпитателките, с подредените си чисти, просторни стаи.

Точно в седем и половина започва сутрешната гимнастика. Като пъстри пеперудки децата размахват ръчици. Подскачат като бързоноги кончета, пеят любими маршови песнички.

Ободрени и весели, те влизат в стаите си. А там?

Там във кукления кът,
там играчките не спят.
Чисти,
мирни,
подредени
срещат ги с очи засмени.

Как им се иска на техните другарчета веднага да започнат веселите игри. Но... време е за закуска.

Сити и доволни, децата сами подреждат столчетата си. Готови са за занимания. Във всички групи цари тишина. И ето, изведнъж от занималнята на II група звънва песен. Пеят и мъничките момченца и момиченца от I група. Едва преди три месеца те са дошли тук от детските ясли и колко много, много са порасли! Станали са и по-послушни, по-мирни. Пеят, играят и слушат чудни приказки и дечицата от другите групи. Слънцето напира през широките светли прозорци и нетърпеливо очаква своите любимци да полудува на двора с тях.

През лятото заниманията са по-леки и по-кратки. Усетили топлата слънчева ласка, децата шумно излизат навън. Като бяла пеперудка прехръква Снежкината корделка. А Борянкината? Тя припламва като алено пламъче ту при люлките, ту при любимия пясъчен кът, ту край добрата учителка. Песни... Смях... Игри до насита...

А после? После разходка до Дунавската градина. Среща с животните от малкия зоопарк. Люлки. Пързалки. Волни игри...

Наближи ли обяд, децата се връщат пак в своя детски дом. Той ги очаква притихнал, чист, подреден. Подреден с много цветя, с картини от любими приказки. С пъстри килими. С домотъкани черги в битовия кът. С много хубави, любими играчки, книжки, занимателни помагала. Очакват ги и жените от помощния персонал. За малките питомци те са приготвили всичко. И вкусен, обилен обяд, и чисти, потънали в бяло спални.

След обяда и почивката малките пак започват игрите. Идва време за прибиране в къщи. Завършили работния си ден, родителите, спокойни и доволни, прибират децата си.

Довиждане, другарко!
Довиждане до утре,
другарчета добри!
Поспете! Починете!
Пак чакат ни игри!

Стефанка СТАНЕВА

ЧЕТВЪРТА КОЛОЕЗДАЧНА ОБИКОЛКА НА СЕВЕРОИЗТОЧНА БЪЛГАРИЯ

СИЛИСТРЕНЦИ ЗА ТРЕТИЯ ЕТАП – НА ТРЕТО МЯСТО

ВАРНА, 2 септември. За третия етап на колоездачната обиколка — Коларовград — Варна (90 км) всички състезатели проявиха воля и мъжество. С малки изключения почти през целия маршрут 48-те състезатели се движеха заедно, но първи пристигнаха на финала Петър Василев — „Черно море" —(Варна) с време 2 часа 41 минути и 57 сек. (една минута бонификация), Янчо Георгиев—„Спартак" (Варна) с време 2 часа 42 мин. и 45 сек. (30 секунди бонификация), Иван Иванов — „Спартак" — (Варна). На четвърто място се нареди силистренския състезател Русан Маринов с време 2 ч. 43 мин и 15 сек.

В отборното класиране за етапа черноморци заеха първо място — 8 ч. 9 мин. 27 сек., следвани от „Спартак" — (Варна) с време 8 ч. 0.9 мин. 45 сек., Силистра — 8 ч. 10 мин. 30 секунди.

Силистренските състезатели щяха да постигнат по-големи резултати, ако не беше развалено шосе при влизането в гр. Варна. Тук половината от състезателите се сблъскаха, някои паднаха и се контузиха. Нима ръководството на ОС на БСФС във Варна, не можеше да вземе предварителни мерки за избиране на по-подходящ маршрут?

Неприятно беше и това, че в самия град, когато състезателите наближиха финала, от различни улици излязоха насреща камиони и леки коли, които също им попречиха. Въпреки случилото се, за етапа в главното отборно класиране силистренци се наредиха на трето място.

ТОЛБУХИН, 3 септември. В четвъртият етап Варна — Балчик— Толбухин — (80 км) първо място в индивидуалното класиране зае русенският състезател Йордан Стойков с време 2 ч. 19 мин. (1 минута бонификация), следван от Янко Георгиев—„Спартак" (Варна) с време 2 ч. 19 мин. и 30 сек. (30 секунди бонификация), Кольо Златев — Силистра — 2 ч. и 20 мин.

Отборното класиране за етапа е следното:

1. Спартак (Варна) — 7 часа
2. Черно море (Варна) — 7 часа
3. Русе — 7 часа, 3 мин. 54 сек.

В този етап силистренският отбор се класира на четвърто място, а в главното отборно класиране на трето място.

Васил МИШЕВ
(наш кореспондент)

В петия етап Силистра на първо място

Стартът на петия етап Толбухин—Силистра, дълъг 95 км бе даден в 15 часа. Още в първите километри състезателят Калчо Великов се откъсна от групата и до 30-тия км водеше с 2 минути. Силният насрещен вятър не позволи на колоната да развие голяма скорост. Към 50-тия километър първият състезател беше настигнат и групата се движеше в пакет до 70-тия километър. При спускането и изкачването на баира край Алеково се откъснаха двама състезатели—Симеон Димов — Силистра и Агоп Агопян — „Черно море" — Варна. Двамата бегълци взеха аванс от 2 минути.

Първи на финалната линия в Силистра се наложи Симеон Димов — Силистра с време 2 часа 48 минути (1 минута бонификация), втори Агоп Агопян — „Черно море" — Варна с време 2 часа 48 минути и 30 секунди (30 секунди бонификация), трети Янчо Георгиев — „Спартак" — Варна с време 2 часа 50 минути и 28 секунди, четвърти Кольо Златев — Силистра със същото време. С времето на третия се класираха и останалите наши състезатели Русан Маринов, Борис Аврамов, Марчо Димов и Йордан Димитров.

Отборното класиране за петия етап—първи Силистра с време 8 часа 29 мин. и 66 сек, следвани от „Черно море"—Варна, „Спартак"—Варна, „Дунав"—Русе и други.

ГЛАВНО ИНДИВИДУАЛНО КЛАСИРАНЕ—първи Йордан Стойков — Русе (носител на жълтата фланелка) с време 10 ч.44 мин. 28 сек, следван от Руси Русев—Русе на 1 мин и 30 сек, Янчо Георгиев —„Спартак" Варна на 5 мин и 10 сек, четвърти Русан Маринов — Силистра на 6 мин. и 10 сек, пети Георги Димитров— „Спартак" Варна на 6 мин и 10 сек, шести Колю Златев Силистра—6 мин и 15 сек и други.

КРАЙНОТО ОТБОРНО КЛАСИРАНЕ—първо място Русе с време 33 часа 43 мин и 41 сек, второ място „Спартак"—Варна 33 ч 51 мин и 51 сек, трети Силистра—33 часа 56 мин и 45 сек.

Енчо ДИМИТРОВ

Какъв отбор ще ни гостува на 9-ти септември 1963 г.

Традиция стана всяка година на националните празници на България и Румъния, да се уреждат взаимни гостувания. Тази година по случай 23 август дружество „Доростол" посети Румъния с два отбора „Доростол" и „Стомана". Домакините бяха по-добри и спечелиха срещите. На 9-ти септември гост на „Стомана" ще бъде футболният отбор от гр. Ракари, а на „Доростол" футболният отбор „Металу" от гр. Търговище—Румъния. Какво знаем за „Металу"?

На първо място това е отбор бивш член на А—дивизия от 1959 до 1963 година, сега е член на Б—дивизия и се подготвя за влизането му в А—дивизия. Отборът е от голяма класа с много добра техника и разбиране между играчите. В отбора играят 4-ма състезатели от младежкия национален отбор на Румъния. Общо отборът е съставен от млади и талантливи играчи.

Треньорът на отбора е заслужилия майстор на спорта Баба, който е бивш национален състезател и е играл в 25 срещи на националния отбор на Румъния.

Всичко това показва, че срещата на 9-ти септември ще бъде интересна, а публиката ще види един отбор от голяма класа.

Да пожелаем на нашите състезатели да се представят по-убедително и защитят достойно честта на родния футбол.

Велин МАВРОВ

СЪОБЩЕНИЕ

Граждани и гости на панаира, посетете
спектаклите на цирк „Олимпия"
в дните; 7, 8, 9 и 10 IX. т. г.
Смелост! Ловкост! Хумор! Красота!
Изпълняват артисти от Полша—България.
Песни и танци на латинските народи изпълняват известното трио—китари — „ЮЖЕН РИТЪМ"
Колективни заявки на телефона на цирка.
Билети при касата. Представления дневни и вечерни.

ОБЯВА

Окръжна станция на съобщенията Силистра търси старши-техник за строеж на ТТР линии. Заплата по щат.

ОТ СТАНЦИЯТА

21 425

ДЕВЕТОСЕПТЕМВРИСКИ ПРИВЕТ НА ТРУДЕЩИТЕ СЕ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска
ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ—СИЛИСТРА

Година VIII, бр. 105 (660) | Събота, 7 септември 1963 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Среща
с трудолюбието

НА 6 СЕПТЕМВРИ в навечерието на светлия Празник на свободата в Силистра в читалищния дом се състоя тържествена среща на първенците от животновъдството в Силистренски окръг.

Залата с чистите си бели стени и почетните гости на трибуната ги карат да се чувствуват малко стеснително. И наистина срещата на първенците от целия окръг не е едно обикновено събрание. Тук всеки е донесъл полъх от далечни и близки села, където е прекарвал дългите делници, през които се родиха големите успехи.

Затаили дъх, всички слушат внимателно отчета за хубавите дела, прочетен от Иван Ганев—секретар на ОК на ДКМС. За какво ли не се споменава в него? Дълга е поредицата на младежите, които не скъпиха силите си за добруването на кооперативите. Между тях са и Иван Цветков—дояч от ТКЗС—Смилец, който надои близо 32 тона мляко при план 24 794 кг, Назмия Арифова—надоила при план 20 569 кг—25 321 кг мляко, Адил Ибишев от с. Раздел—надоил 23 686 литра мляко или със стотици килограми над плана. На първо място в силажирането са младежите от стопанството в с. Смилец. Те превръщаха нощите в дни, но съумяха да натрупат в силажните ями заплануваната храна за добитъка.

Да речеш да изброяваш хубавите дела на младежите — край няма да имат. За тях говори и секретарят на ОК на БКП др. Сава Шиваров. След като благодари на присъствуващите за добрата работа през осеммесечието, той пожела на младите животновъди плодотворна работа и през идната година.

В края на срещата на първенците бяха раздадени почетни грамоти и награди.

НАША ГОРДОСТ НАШЕ ЗНАМЕ

ВЪЛЧО КУРДОМАНОВ, дояч в ТКЗС Калипетрово при план 28 750 литра е надоил 33 700 литра мляко.

ГЕОРГИ ДИМИТРОВ — стохилядник от ДАП — Силистра икономисал 868 л гориво, реализирал 520 лв икономии.

19 ГОДИНИ СЪЗИДАТЕЛЕН ТРУД ЗА ДЕЛОТО НА СОЦИАЛИЗМА

Али РАФИЕВ,
член на ЦК на БКП и първи секретар на Окръжния комитет на Българската комунистическа партия—Силистра

Само след един ден трудещите се от нашата страна, ще честват празника на свободата Девети септември. За деветнадесети път победилият народ ще демонстрира своите успехи, постигнати във величавата борба за социализъм, ще демонстрира своята дълбока вяра в Българската комунистическа партия.

Какво са за историята 19 години? Но за нашия народ, за нашата страна дирята, която оставиха тези славни години може да се сравни с цяла епоха. Защо можа трудовият наш народ да създаде за този период от своята история такива забележителни дела както в областта на материалната култура, така и в областта на своята духовна култура? Това стана възможно, затова защото с победата на Девети септември в историческото развитие на народа и Родината настъпи велик революционен подем. Трудещите се от градовете и селата станаха господари на своята съдба. И поведени в новата борба за социализъм от своя политически авангард Българската комунистическа партия ще покажат какви огромни творчески сили крият в себе си.

Множество чужденци, приятели и врагове, днес посетили нашата страна се удивляват, че не срещат по нашите села и градове деца с кълчищени ризи и боси нозе, а навсякъде кипи възторжен труд, радостни и засмени работници и селяни създават за себе си и за поколенията по-щастлив живот. Мнозина от тях се отнасят със съмнение към онези цифри и данни, които ние ежегодно отчитаме успехите във всички отрасли на нашия живот. Шестнадесет пъти увеличение на промишлената продукция в сравнение с довоенното ниво. Близо два пъти е увеличена селскостопанската продукция. Броят на учащите се в страната надхвърля 1 500 000, което в сравнение с довоенното равнище представлява 160 на сто. И наистина, тях ги удивляват нашите огромни и съвременни фабрики и заводи, тях ги удивляват нашите китни села—градини.

Безспорен е възходът на нашата Родина. Нашият път напред се озарява от великите идеи на Марксизма-Ленинизма, които са конкретизирани в решенията на нашата Партия. Мощен тласък за по-нататъшния си възход нашата страна получи с решенията на Осмия конгрес на Партията. Сега ние знаем за какво се борим и какво ще постигнем в следващите двадесет години в нашето развитие. С решенията на Осмия конгрес на Партията бяха създадени всички предпоставки за преодоляване на онези вредни последици, които имаше култът към личността в нашата страна, в нашата Партия. Сега са създадени условия за още по-мощно разгръщане на творческите сили на всички трудещи се за претворяване в живота на тази грандиозна програма, която беше начертана на Осмия конгрес на нашата Партия.

Да вземем времето след Осмия конгрес на Партията. С какъв огромен трудов актив върви нашият народ към своя празник Девети септември. Само през последните месеци влязоха в експлоатация много нови крупни предприятия и заводи. Предстои да бъдат пуснати още редица предприятия, които имат много важно значение за по-нататъшното развитие на производителните сили в нашата страна.

Какви големи въпроси бяха решени в областта на селското стопанство през последната година? Само през тази година бяха усвоени повече от 1·5 милиона дка нови поливни площи, бяха вложени стотици милиони лв капиталовложения. И всичко това създава онези материални предпоставки, които ще ни дадат възможност да достигнем такова ниво, че пред нас да се постави като непосредствена задача строителството на комунистическото общество.

Нашият народ знае, че една малка България, изостанала в миналото с десетки години в своето развитие, не може да реши тези задачи сама със свои сили, със своя ентусиазиран и творчески труд. Решаваща роля за изпълнението на тези огромни задачи изигра и играе братската и безкористна помощ на съветските народи. Винаги българският народ ще бъде благодарен на своя двоен освободител Съветският съюз. Народна република България е неделима част от общото социалистическо семейство. С цялата своя външна и вътрешна политика нашата страна дава своя принос за по-нататъшното укрепване на социалистическия лагер, на единството между комунистическите и работнически партии в света. Ние безрезервно подкрепеме цялата онази огромна борба, която води Съветският съюз за укрепване на мира между народите, за предотвратяване на една термоядрена война. Цялата наша Партия и целият наш народ с възмущение отхвърлиха и порицават необоснованите клевети на ръководството на Китайската комунистическа партия към Комунистическата партия на Съветския съюз и другите братски комунистически партии, стои непоколебимо на позициите на документите на московските съвещания.

И трудещите се в Силистренски окръг с нови трудови успехи ще посрещнат 19-та годишнина на Девети септември. Няма никакво съмнение, че улиците и площадите на нашите градове и села ще се залеят от възторжени манифестанти, работници и кооператори, интелигенти и служащи. Законна е радостта на трудещите се в нашия окръг. Под мъдрото ръководство на Българската комунистическа партия и в нашия окръг станаха такива революционни изменения, които коренно измениха не само обликът на градовете и селата в окръга, но и икономиката, а преди всичко измениха се трудовите хора.

Някогашните прости орачи и копачи като Владимир Липков, Амиш Мемишев, Риза Сюлейманов, Николай Куприянов и много други са днес бригадири, звеноводи, доячи-първенци. Някогашните чираци и слуги на фабрикантите и собствениците Петър Нейков, Костел Маринов, Бахтия Халидова, Петър Стефанов и много други, са днес ръководители на предприятия, ударници, рационализатори водят борба за ударен комунистически труд.

Има още много трудности да се преодоляват в общата наша борба за по-нататъшното укрепване на икономиката и културата на окръга, но никой в нас не привежда нито за миг глава пред трудностите. Всеки гледа ясно и широко напред към своето светло бъдеще.

И тази година трудещите се от нашия окръг посрещат своя светъл празник с блестящи успехи в промишлеността, строителството, търговията, транспорта, селското стопанство, въпреки трудностите, които трябва да се преодоляват през суровата зима и засушливото лято. Няма трудов човек в нашия окръг, на когото душата да не се пълни с радост и гордост от това, че плодовете на неговия труд са в неговите собствени ръце.

За нашия народ делото на Девети септември ще живее вечно. В този велик и тържествен момент ние не може да не отдадем необходимата почит към онези, които паднаха във величавата борба за свобода и социализъм. Ние изказваме синовна благодарност към майките, бащите и близките на падналите в борбата за нашето освобождение. Ние прекланяме своите глави пред светлата памет на падналите воини от Великата армия на свободата — Съветската армия.

Да пребъде във вековете делото на Девети септември!

СВОБОДА

Свобода!
Над родината греят сияния
от широко усмихнати знамена!
Ний държиме пилоните в своите длани
и издигаме в утрото ясно деня.
Свобода, ти израсна в браздите орани
с черни нокти от мъка и глад.
Свобода,
ти си в нас и ние сме в тебе
под разцъфналата светлина.
Ний издигаме в своите ръце победите
и усмихнатите знамена!

Димитър АСЕНОВ

Тържествено честване на 9-ти септември в Силистра

В кино „Москва" в Силистра се състоя снощи общоградско тържествено събрание по случай 19-та годишнина на социалистическата революция у нас. Големият и красив салон на новото кино бе препълнен от стотици работници, служители, учащи се. В президиума заеха места членът на ЦК на БКП и първи секретар на Окръжния комитет на БКП Али Рафиев, членовете на Бюрото на Окръжния комитет на Партията Сава Шиваров, Стефан Габровски, Йордан Георгиев, Симеон Жеков и Азис Алиев, заместник-председателят на Окръжния народен съвет и председател на Окръжното ръководство на БЗНС Стефан Андреев, първият секретар на Окръжния комитет на Комсомола Димитър Тончев, активни борци против фашизма и капитализма, ударници и рационализатори.

За славното деветосептемврийско въоръжено въстание прочете доклад на събранието другарят Йордан Георгиев. При голям ентусиазъм присъствуващите на тържеството гласуваха поздравителни телеграми до ЦК на КПСС и ЦК на БКП. Тържеството завърши с литературно-музикална програма, в която участвуваха хор „Седянка", артисти от Народния театър в града и битовият ансамбъл при ДИП „Липа"

СКЪПИ ГОСТИ НА НАШАТА СТРАНА

По покана на Централния комитет на Българската комунистическа партия, Президиума на Народното събрание и Министерския съвет на НР България, първата жена-космонавт, героят на Съветския съюз Валентина Терешкова и героят на Съветския съюз подполковник Валери Биковски ще бъдат скъпи гости на нашата страна и ще участвуват в тържествата на 9-ти септември.

ДЕВЕТНАДЕСЕТ ГОДИНИ В СЛУЖБА НА НАРОДА

подполковник **Тодор ЖЕЛЕВ**
зам. началник на Окръжното управление на МВР — Силистра

НАШИЯТ народ за деветнадесети път с неописуема радост посреща своя най-голям национален празник — 9. IX. 1944 година. Чествуването тази година става непосредствено след историческите решения на Осмия конгрес на нашата Партия. Трудещите се у нас, вдъхновени от програмните решения на Конгреса, разгърнаха повсеместно социалистическо съревнование, за изграждане материално-техническата база на социализма, за създаване условия за постепенното преминаване към строителството на комунизма в нашата страна. В тази величествена борба на народа за построяване на социализма и комунизма огромен дял имат и служителите на МВР. Създадени непосредствено след победата на Деветосептемврийското въстание, те вече 19 години твърдо и неотстъпно стоят на верен страж за опазване сигурността, реда и законността в нашата социалистическа Родина

Вдъхновени от историческите решения на нашата Партия, служителите на МВР от нашия окръг, посрещат празника на свободата 9-ти септември и своя празник 10-ти септември, с големи успехи в борбата срещу враждебно престъпните елементи.

Поделенията на ДС разкриха и разобличиха редица чужди, попаднали под влиянието на буржоазната идеология, неукрепнали морално и политически елементи, дребни еснафи, кариеристи и др.

Разкрит и разобличен бе например Юсеин Османов Хасанов от село Правда, който от чисто кариеристични и болни амбиции за служба и власт, пише анонимни писма, с които оклеветява правителствените мероприятия и органите на държавната власт. Навреме бе пресечена и вражеската дейност на бившия кулак от село Калипетрово — Пеню Георгиев Фиков, който недоволен от това, че му е отнета възможността да живее за сметка на трудовия селянин, пише анонимни писма, с които заплашва с терор органите на държавната власт. Разкрит и разобличен е и Юсуф Дилсизов от квартал Черник—Дулово, който под влиянието на радио Анкара подработва младежите: Вейсал Сюлейманов и Мухарем Хайрединов от същото село да изменят на Родината и да избягат в Турция.

С големи успехи посрещат празника на свободата 9 септември и своя празник 10 септември и служителите от Народната милиция от окръга. Ръководейки се от решенията и задачите, поставени от Централния комитет на нашата Партия, те разкриха и обезвредиха немалко престъпни елементи, нарушители на реда и законността у нас. Разкрито бе предумишленото убийство на малолетния гражданин Али Тахиров, от Дулово, който бе убит от Анчо Събев от Разград. Разкрито е и убийството на 11 годишния Димитър Жеков Димитров от гр. Силистра, убит за отмъщение от вуйчо си Георги Цонев. И двамата убийци са предадени на съда и са осъдени на смърт.

Органите на Народната милиция разкриха и престъпната дейност на счетоводителя Атанас Ганев и касиерите Цоню Денев, Марко Иванов, Димитър Петков и Кирил Петров от района на ТКЗС град Тутракан, които в продължение на три години са присвоили над 10 000 лева кооперативни пари. Разкрито е също така и престъплението на изпълнителя по бюджета от село Добротица Стоян П. Пилков, който е присвоил 4 300 лева държавни пари.

В отчетния доклад на ЦК на БКП пред Осмият конгрес на нашата Партия, изнесен от другаря Тодор Живков, обаче пред служителите на МВР се поставят нови важни и отговорни задачи. Те изискват непрестанно да се подобри и укрепва дейността на органите на ДС и Народната милиция, все по-пълно да се използват методите на предубеждението, като се съчетава то с възпитателната работа особено по отношение на юношите и младежите.

Учейки се непрестанно от богатия опит на съветските чекисти, и милиция, органите на МВР, укрепват и възмъжават с всеки изминат ден, увеличават своя опит в борбата против престъпните елементи.

Сега пред Празника на свободата и на Народната милиция, служителите на МВР от нашия окръг, уверяват Партията и народа, че винаги ще бъдат твърди на своя пост и с чест ще изпълняват всички задачи, стоящи пред тях в борбата срещу престъпността и закононарушенията.

ВЕРЕН СТРАЖ НА ГРАДИВНИЯ ТРУД

Капитан ПЕТКО ИВАНОВ ПЕТКОВ, работник в участък на Народната милиция — Тутракан, е един от дългогодишните служители на МВР от нашия окръг. Години наред той води упорита борба срещу посегателите на социалистическата собственост, разобличил е немалко престъпници и е възстановил на народното стопанство десетки хиляди лева откраднати средства.

10. IX. 1944

От синята дъга на светлината
усмивка си откъсна тоя ден,
и с две ръце прегърнал свободата
потегли като воин свободен!

Шумеше пълноводната стихия
на живата, човешката река.
България прегръщаше Русия
с бинтована от раните ръка!

Разтапяха се облачните кръпки
и гилзите разцъфваха в звезди.
Родината, сверила своите стъпки,
се люшкаше със трескави гърди!

И ние като тежка амуниция
я носехме на своите плещи.
Не помниш ли? Във първата милиция
как крачехме със нашите бащи!

Тогава ние бяхме без пагони,
безформен беше дългият шпалир.
И свободата, спряла на пилона,
на всички ни бе първи командир!

Под нейната окървавена палка
кой с пълно гърло не запя, о кой
не смъкна като черна кърпа жалка
на скърбите си тъмния повой?

И кой не се почувствува във строя
без заповед на служба назначен.
Аз никога не ще забравя тоя
суров и властен септемврийски ден!

И мога ли, когато по традиция
го среща вече всеки като гост;
когато той роди една милиция,
поставила и мъртвите на пост!

Марко **НЕДЯЛКОВ**

НОСИТЕЛ НА ТРИ МЕДАЛА

КОГАТО Йордан Кръстев от село Добротица захвърли обущарското чукче след завръщането си от казармата през пролетта на 1946 година, съселяните му го упрекнаха: „Остави си хубавия занаят и стана милиционер в Дулово“. Но Йордан се направи, че не ги чу. В новата си милиционерска униформа той беше истински красавец.

И се заредиха тогава дълги безсънни нощи, тежки наряди, непрекъснато дежурство в града, а — силният, едър и снажен Йордан не чувствуваше умора.

Същата година го изпратиха да завърши четиридесет и пет дневната милиционерска школа в град Варна, откъдето той се завърна с нови знания и желания. И ето го в Паисиево като отговорник на подучастък. Кражбите, побоищата и отвличанията на девойки бяха чести явления в живота на населението от селата Зебил, Звенемир, Вълкан, Търкан, Зарица, Орешене, Паисиево и останалите села от района, където служеше младият работник от МВР. Колко много радост напълни мъжкото му сърце, когато за добра служба го наградиха с медал за боева заслуга през 1951 година! Той украси широките му гърди като награда, която се дава на най-достойните. Светна пълното мургаво лице на милиционера, в жилите му закипя гореща кръв, в главата му се родиха нови мисли. Йордан ходеше по домовете на хората, срещаше се с тях на полето, по фермите, поддържаше връзка с партийните секретари, с големи и малки—намираше език да ги заприказва, да ги изслуша, да им помогне. И щом навърши десетгодишна служба в МВР Йордан Кръстев беше награден с втори медал. С два медала той напусна Паисиево през 1957 година и отиде в родното си село Добротица вече като квартален отговорник. Там стана така, както Йордан предвиждаше: всеки ден в приемната му постъпваха по няколко оплаквания, на които той обръщаше най-голямо внимание. Проучваше ги, съветваше се с по-широк кръг кооператори, общественици, стремеше се навреме да помогне на сгрешилите, за да не попаднат в затвора. А когато през 1958 година стана реорганизацията в ТКЗС увеличиха се задълженията и на старши лейтенант Йордан Кръстев. Заедно с оперативния работник капитан Димитър Стоянов те отговаряха вече и за селата Чернолик, Златоклас, Руйно, Яребица и Правда. И само постоянната връзка, която двамата поддържаха помежду си, ги сближи още с хората, а това помагаше на службата им. Затова в района на Добротица има най-много разкрити и предотвратени кражби и престъпления. Защото Йордан Кръстев докрай изпълняваше решенията на Полит-бюро на ЦК на БКП от 14 януари 1960 година за работата на органите на МВР в борбата с престъпността като широко се опира на трудещите се.

На доброволните отряди бай Йордан отделя нужното внимание в своите инструктажи пред отрядниците, чийто живот следи отблизо и го спазва.

Със прозорливост и чувство на най-голяма отговорност капитан Йордан Кръстев успя да открие престъпната дейност на изпълнителя по бюджета в Добротица Стоян Петров Пилков, който в продължение на три години успява да присвои от бюджета на съвета 4 300 лева народни пари. Изправи до стената той и самозабравилият се домакин на дома за душевно болни в Заград Сали Рушидов Реджебов — присвоил от персонала на дома по различни пътища над 1100 лева.

Третият медал и повишение в чин капитан той получи за петнадесетгодишна служба в МВР.

А колко похвали и хвалебствени думи! Дори другарите му по съдба не скриват задоволството си от неговата работа. „Упорит! Честен! Предан!“ — казват те. Бай Йордан слуша тези думи и звънчето на неговото щастие бие, бие в четиридесетгодишното му твърдо като камък революционно сърце. Сега пред Празника на свободата и Народната милиция той стои и мисли, мисли... Прекарва през главата си всички спомени и поглежда към улицата, където на тротоара се боричкат няколко безгрижни деца. Всичко трябва да види бай Йордан—и катастрофи да не станат, и охраната да се осигури правилно, и враг да не посегне на общото. Трябва! Службата го изисква.

Никола **НАНЕВ**

Служителите от КАТ при Окръжното управление на МВР—Силистра денонощно бдят за намаляване на автомобилните катастрофи в окръга.
НА СНИМКАТА: Старши лейтенант Димитър Гицов проверява документите на моторист.

ЗОРКИТЕ ОЧИ

МАЛКО по-нагоре от пътническата автобусна станция в Силистра, потънали в зеленина, се гушат няколко постройки. Из клонаците на дърветата весело подскачат безброй врабци и тяхното безгрижно чуруликане от сутрин до вечер пълни стаите на Окръжното управление на МВР. Тази тяхна нескончаема песен е единственият разкош в строгата, вдъхваща респект обстановка на всички помещения. Тук е центъра на окръга, фокуса, където се преплитат в сложна плетеница нишките на различни нарушения и произшествия. Десетки мъже денонощно решават една сложна задача — разплитането им и намирането на виновниците. Не са малко тези, които свързват представата си за зелената милиционерска униформа с безцелното наглед скитане по улиците, наблюдаването. Знаят ли тези неверници, че повечето престъпления са открити именно посредством това „безцелно скитане“. От зоркия поглед не може да избегне нищо. И ето...

В стаята на дежурния офицер влиза старшина Кольо Киров. До него стои забол поглед в пода, мъж на средна възраст. Смущението му е явно.

— Обикалях из моя район—градината — слушаме рапорта на старшината — и забелязах в храстите този гражданин да мери един шлифер. Съблича го, облича го, оглежда го от всички страни. Усъмних се и го задържах.

Малко по-късно, под двете пронизващи остриета, излизащи от очите на заместник-началника на криминалното отделение Петър Тодоров, задържаният признава.

— Откраднах шлифера заедно с още една риза и други вещи...

Браво, старшина Киров! Това е вече единадесетия случай, когато от бдителния ти поглед не избягват и най-малките съмнителни подробности.

Не завършил още разпита на първия крадец и старши сержант Симеон Цонев води едно циганче. Заловено е само защото на Цонев е направило впечатление, че малкият престъпник е облечен с много хубава фланела, нещо необичайно за него. Оказа се след това, че сме изправени пред шестата кражба на малкия злосторник.

Всъщност това са дребните престъпления, които наред с катастрофите и другите произшествия не представляват трудност за опитния колектив на управлението. Той може да се сравни с един здрав, безотказно работещ механизъм. За тези хора няма ден и нощ — винаги са на поста си, винаги са готови да открият истината или виновника и в най-сложния случай.

Петър Тодоров и подполковник Събев, разтворили страниците на спомените си се връщат година назад. Едно шестнадесетгодишно момче от Дулово е убито от неизвестен престъпник. Кой е този, който така жестоко е изтръгнал от живота юношата? И то за какво? За да му вземе коня и каруцата. Безсънни нощи, десетки хора разпитани, безкрайни разследвания и търсене на непознатия в нашия и околните окръзи. Целият апарат е на крак. И скоро дружните усилия се увенчават с успех — злосторникът е заловен и предаден на съдебните власти. А какво коства това на работниците и сътрудниците от управлението? Безброй догадки, хипотези, проверки, хабене на нерви. И никой не жали силите си, защото всички са влюбени в работата си.

Не по-малко заплетен беше и случаят с Кирил Димитров — животновъден бригадир и Цоню Денев — касиер-счетоводител от село Търновци. И най-строгата ревизия не могла да разкрие фалшификациите им. Но това се отдаде на майор Георги Тахнев. Той умело разкри всичките им ходове и установи големи злоупотреби на обществени пари. Особен усет прояви опитния следовател при „мъртвите души“. Да, действително двамата „съдружници“ са си служили с този чичиковски метод. Но фактите, един от друг по-дребни и ловко прикрити, съпоставени последователно, оголват вината.

Трудно е да се изредят всички моменти от живота на работниците от милицията. Някой би могъл да каже: „Предайте по-значителното!“ Още по-мъчно би станало това, тъй като за тях няма дребни неща. Дори присвояването на чужда игла би имало сериозни последици по-късно и трябва да се предотврати. Да се предотврати и изкорени още в зародиш, за да може новия ни живот да бъде като буйна, изкласила нива, чиста и без плевели. А затова се грижат те, неуморните зорки очи на работниците от МВР.

Георги **УЗУНСКИ**

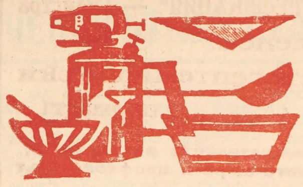

ДМЗ „СТОМАНА“--СИЛИСТРА

Административното ръководство, заводският партиен комитет, профкомитетът и заводският комитет на Комсомола приветстват най-сърдечно с Празника на СВОБОДАТА

9 Септември

всички работници, участниците в бригадите за комунистически труд, ударниците, рационализаторите, служителите и многобройните си клиенти.

Пожелават на единния колектив на завода високи трудови победи в социалистическото съревнование, крепко здраве и весело прекарване

НА ПРАЗНИКА.

ОКРЪЖЕН КООПЕРАТИВЕН СЪЮЗ
— СИЛИСТРА —

Административното ръководство, партийното бюро, профкомитетът и ДК на Комсомола честитят Празника на свободата

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

на всички членове на потребителните кооперации, на своите клиенти, търговски работници, служители и трудещи се от окръга.

Да развеем още по-високо знамената за вечен мир и пълна победа на комунизма.

ТПК „ДУНАВ“ — СИЛИСТРА

Управителният съвет, партийната организация и комитетът на Комсомола поздравяват с празника на свободата

9 СЕПТЕМВРИ

ВСИЧКИ БРИГАДИ, ударниците, рационализаторите, член-кооператорите и клиентите от града и окръга.

Пожелават на дружния колектив на кооперацията крепко здраве и още по-големи трудови успехи.

Държавно земеделско стопанство — Силистра

Честит Девети септември, другари и другарки!

Административното ръководство, партийното бюро, профкомитетът и ДКМС

при стопанството приветствуват всички свои работници и служители с големият празник.

Нека в чест на този ден разгорим с още по-буен пламък социалистическото съревнование, за да изпълним с достойнство поетите обещания пред Партията и правителството.

Желаем на целия колектив весело празнуване

Държавно земеделско стопанство „Янко Забунов“

Дирекционният съвет, заводският партиен комитет, профкомитета и ДКМС при стопанството честитят славната деветнадесетгодишнина на

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

на всички свои работници и служители, на неуморните механизатори и животновъди, на първенците и приятелите на стопанството—кооператорите от района.

На всички желаят крепко здраве и още по-големи успехи в труда.

Другари! Нека разгаряме социалистическото съревнование с още по-голям пламък за достигане и надминаване на първенците от 1962 година, за пълна победа на комунизма в нашата родина.

Весело празнуване!

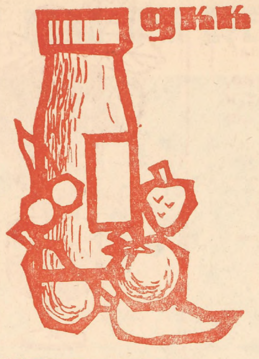

дкк •нектар•

Да се веят още по-високо знамената на септември, да грее вечно на земята слънцето на свободата.

Административното ръководство, партийното бюро, профкомитетът и ДКМС поздравяват най-сърдечно с нашият най-голям празник на свободата

ДЕВЕТИ

СЕПТЕМВРИ

всички кооператори от окръга, своя дружен колектив и многобройните си клиенти.

ДИП „ДОБРУДЖА“ - СИЛИСТРА

Административното ръководство, партийният, профсъюзният и младежкият комитет честитят празника на свободата

ДЕВЕТИ

СЕПТЕМВРИ

на всички свои работници и служители, а така също и на многобройните си клиенти.

Весело прекарване на празника

ДАП — СИЛИСТРА

На неуморните водачи на товарни, пътнически и леки автомобили, най-сърдечни благодарности и поздравления. Привети на всички работници и служители от предприятието, на клиентите и трудещите се от града и окръга.

Административното ръководство, партийният комитет, профкомитета и ДКМС пожелават по случай празника на свободата

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

на своя дружен и упорит колектив нови, още по-големи успехи в своята отговорна транспортна работа!

ОТП „Печатни произведения“
— Силистра —

Административното ръководство, партийното бюро и профкомитетът

поздравяват сърдечно всички служители на предприятието, читателите и разпространителите на българската и съветската книга с

Великия празник на свободата

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

И им пожелават още по-големи успехи в труда, за изграждането на щастливо бъдеще на нашия народ!

ДЪРЖАВНО ГОРСКО СТОПАНСТВО
— СИЛИСТРА —

Ръководството на горското стопанство в Силистра поздравява всички свои работници и служители, а така също и кооператорите от окръга с деветнадесетата годишнина на

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

Призовава своя колектив на още по-упорита работа за превръщане на нашия окръг в озеленен кът на Добруджа.

Честит празник, другари!

РТС — СИЛИСТРА

Ръководството на ремонтно-тракторната станция честити празника на свободата

Девети септември

на всички свои работници и служители, механизаторите и кооператорите от окръга.

На още по-упорита работа, за преизпълнение на производствените планове, за качествен ремонт, за високи и трайни добиви.

ДИП „Липа“ — Силистра

Да живее Девети септември!
Привет на борците от съпротивата!

Административното ръководство, партийното бюро, профкомитетът и ДКМС поздравяват с празника на свободата

Девети
септември

своите работници и служители, многобройните си клиенти и трудещите се от града и окръга.

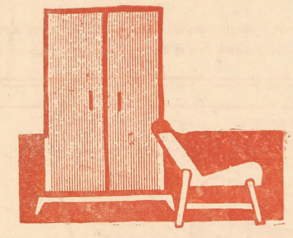

Весело прекарване на празника, другари!

ГРАДСКИЯТ НАРОДЕН СЪВЕТ
— Силистра —

изпраща горещи другарски привети по случай

Деветнадесетата годишнина от Великата народна победа на

9 септември

до всички работници и служители от Силистра, като им пожелава нови, още по-големи трудови победи!

Честит празник на всички!

ТРУДОВО-КООПЕРАТИВНО ЗЕМЕДЕЛСКО СТОПАНСТВО
— с. Айдемир —

Управителният съвет, общинският партиен и младежки комитети

ЧЕСТИТЯТ

Празника на свободата

ДЕВЕТИ
СЕПТЕМВРИ

на всички кооператори и кооператорки, на първенците в растениевъдството и животновъдството.

Призовават дейците на кооперативния труд за масово съревнование за изпълнение на дадените обещания пред Партията и правителството.

ТКЗС „ДОБРУДЖА“ — с. Зафирово

На неуморните механизатори и шофьори, на кооператорите, първенците в полевъдството и животновъдството честитят славният

Празник на свободата

ДЕВЕТИ
СЕПТЕМВРИ

Управителният съвет, Общинският партиен комитет и ДКМС

Желаят на селските труженици от района на кооператива нови, още по-големи трудови подвизи в изпълнение на обещанията дадени пред родната Партия и правителството.

ДПП „ВИНПРОМ“
— СИЛИСТРА —

Административното, партийното и профсъюзното ръководство и ДКМС поздравяват с Празника на свободата

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

своите работници и служители, всички кооператори и кооператорки от окръга, клиентите-консуматори и всички трудещи се.

Нека посрещнем големия празник с още по-високи добиви от лозарството и овощарството, с радост и веселие.

ДСП „МЛЕКОПРЕРАБОТВАНЕ — Силистра

Административното ръководство, профкомитета и ДКМС
честитят деветнадесетгодишнината на

ДЕВЕТИ
СЕПТЕМВРИ

на всички свои работници и служители, на кооператорите от окръга и на всички трудещи се.

Нека се борим за по-голяма продуктивност от животновъдството, другари, за да задоволим още по-добре потребностите на трудещите се.

Весело прекарване на празника!

ПРОМКОМБИНАТ „КАМЪШИТ“ —
СИЛИСТРА

Административното ръководство, партийното бюро, профкомитетът и комитетът на ДКМС поздравяват с ПРАЗНИКА НА СВОБОДАТА

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

всички свои работници и служители, както и многобройните си клиенти от окръга, като им пожелават крепко здраве и нови, още по-големи успехи в живота и труда.

ПРОМКОМБИНАТ — ТУТРАКАН

Административното ръководство, партийното бюро, профкомитетът и ДК на ДКМС отправят сърдечни

Деветосептемврийски поздрави

на първенците в производството, на ударниците, на служителите и многобройните си клиенти, като им пожелават успехи в изпълнението на всички стопански задачи.

Честит празник на всички!

АП „Пренос-превоз“ — Силистра

Административното ръководство, партийното бюро, профкомитетът и ДКМС
поздравяват с

ПРАЗНИКА НА СВОБОДАТА

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

своите работници и служители, ударниците и многобройните клиенти от града и окръга.

Пожелават им крепко здраве и нови още по-големи успехи в социалистичеткото съревнование.

ОКРЪЖНА СТРОИТЕЛНА ОРГАНИЗАЦИЯ
— СИЛИСТРА

Административното ръководство, партийното бюро, профкомитетът и ДК на Комсомола поздравяват всички свои строители и служители с Празника на СВОБОДАТА,

9 септември

като им пожелават още по-насърчителни успехи в областта на строителството.

ДА ПРЕБЪДЕ ДЕЛОТО НА ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ!

ОП „КИНЕФИКАЦИЯ“ — Силистра

Пламенен деветосептемврийски привет!

Административното ръководство, партийното бюро и профкомитетът

поздравяват сърдечно всички служители на предприятието и многобройните кинозрители по случай

ДЕВЕТИ

септември

и им желаят нови победи на фронта на труда и социализма!

ТКЗС с. КАЛИПЕТРОВО

Управителният съвет на стопанството, общинският партиен комитет и комитетът на Комсомола честитят Празника на свободата

Девети
септември

на всички кооператорки и кооператори, на всички членици в растениевъдството и животновъдството.

Пожелават на селскостопанските труженици все така да се трудят за процъфтяването на кооператива и да изпълнят с чест поетите пред Партията и народа обещания!

ТКЗС — с. БАБУК

ДЕВЕТОСЕПТЕМВРИЙСКИ привет на всички кооператори, механизатори и животновъди!

Управителният съвет на стопанството, общинският партиен комитет и комитетът на ДКМС желаят на всички от района

здраве и по-големи успехи в областта на селскостопанското производство!

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК

РТС — ДУЛОВО

Ръководството на Районно-техническата станция приветствува по случай

Девети септември

всички работници и служители кооператорите и механизаторите управителните съвети на ТКЗС от района и многобройните си клиенти.

Да пребъде делото на Празника на СВОБОДАТА!

ТКЗС — с. Малък Преславец

Управителният съвет на стопанството, общинският партиен комитет и комитетът на Комсомола

поздравяват със

Светлият празник на свободата

Девети
септември

всички кооператори, механизатори, младежи и девойки от района като им пожелават още по-големи успехи в труда!

УЧЕНИКЪТ НА СТАХАНОВЕЦА

Далече зад отвъдната рътлина подранилият пастир отново подема провлачената мелодия на песента „Юнаци се сбрали в Баджика". През цевницата на кавала му звуците се заизливат напевно и ехото им се носи дълго в това ведро утро, когато полето току що прогонва нощната дрямка за да посрещне новия ден.

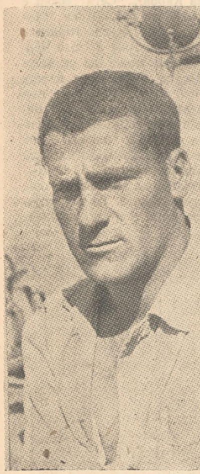

През отворената врата на кабината задухва студен ветрец и издайнически лизва потния гръб на младежа, който стои зад лостовете и ръчките. Дизелът бумоти равномерно и някак уморено. Георги Робев от ТКЗС—Алфатар подава глава през вратичката на кабината, оглежда назад дълбоките, тъмни бразди, от които струят на тънки нишки изпаренията от влагата. „Ако върви машината все така добре, до изтичане на смяната няма да остане нито метър земя непреобърната".

Пастирят се е приближил вече до самия слог на нивата и маха с ръка. Робев се усмихва приветливо на този ранобудник, но не може да чуе думите му, защото машината отминава, а и шумът от двигателя напира глухо и завладява слуха. Вече се е развиделило съвсем. По пътищата от към село се надигат облаци прах. Тези часове Георги Робев очаква с нетърпение. Радостно му става като гледа бодрите кооператори на път за блоковете и сякаш забравя за своята умора, която е набрал през непрекъснатата работа през нощта. А и хората не го отминават току така. Ще спрат за миг каруците, ще му махнат дружески с ръка, сякаш му казват: „Знаем те момчето ни, уморен си много, но потърпи още малко, да свърши оранта. Та и нашата надежда в тебе и в колегите ти е скрита".

Та за първа ли година всички с такова уважение гледат на труда му. Не веднъж е обхождал той с машината и плуговете землището на стопанството. Всяко кътче от земята познава той, знае къде да пусне подълбоко лемежите, къде поплитко.

Георги често казва с известна гордост „Та мен на професията стахановец ме е учил. Не е малка работа това". А стахановецът е Христо Иванов при когото той е бил помощник толкова време. От него е научил всеки болт, всяка част на машината. Затова го тачи, като майстор, затова само с добро го споменува. Добри неща сега говорят кооператорите и за ученика на стахановеца — Робев. Та как иначе! Само тази година след успешното провеждане на основния ремонт на машината през пролетта, той е извършил следната работа: култивиране на площ от 1 500 дка, 700 дка сеитба, предсеитбена оран за вторите култури — 600 дка, 600 дка валиране, окопаване на 2 000 дка пролетници, извозване на сламата от 3 000 дка есенници, 3 500 дка дълбока оран. . .

За добрата си и качествена работа Георги Робев е бил награждаван не веднъж. Но за него най-драгоценната награда е добрата дума за благодарност, която често чува от хората. Тогава една непозната топлинка стопля сърцето му, става му мило всичко и му се ще да не слиза от своя „железен кон" по цял ден и да покаже на съселяните си, че знае цената на благите им думи.

. . . Задава се сменникът му. Георги скача пъргаво от машината, преглежда най-подробно и внимателно двигателя и чак тогава отстъпва командното си място. С едри и малко уморени крачки той тръгва из угарта към прашния път за село.

Такива са всичките дни на механизатора Георги Робев пред Празника на свободата —изпълнени с неуморен труд и тих героизъм, дни през които се кове трудовата победа.

Радослав РУСЕВ

Комсомолците са за пример

И тази година комсомолците от IV-то звено на Сюлейман Фучиджиев от ДЗС—Нова Черна дадоха добра работа по прибирането и съхраняването на тютюна. Досега те са набрали и изсушили под сребристите шатри 18 000 низи доброкачествен тютюн, а в чест на големия Празник обещаха и преизпълниха предвидената им по график дневна норма 500 низи. Най-активно участие вземаха комсомолците Ахмед Шакиров, Фатме Руфадова, Весиле Мутишева, Хава Ахмедова, Исмаил Шакиров, Али Сюлейманов и Февзия Алиева. С песни и веселие те ще се включат и в другите задачи на стопанството и ще заслужат похвалата на по-старите, които казват: „Сърцати са нашите комсомолци! Комсомолци за пример!"

Илия ГРОЗДАНОВ

Кооперация „Метал"—Силистра е пак във възход

Беседа с Иван Стойчев, председател на кооперация „Метал"

Нашата кооперация е основана преди 18 години, непосредствено след славната 1944 година от 15 ентусиазирани занаятчии. За кратък период от време, в резултат на творческия труд и инициативността на кооператорите, тя израстна в едно от най-големите предприятия в окръга. Колективът ѝ усвои производството на редица предмети за широко потребление, непроизвеждани до тогава в страната. През месец януари 1962 година кооперацията се именува „Метал", с около 110 работника.

Пред нас, ръководството и колектива, се постави задача в срок от 4-5 години да увеличим броя на работниците и обема на промишлената продукция. Да се реши тая задача не беше лесно. На първо място липсваха достатъчно производствени помещения, недостатъчна бе квалифицираната работна ръка, липсваха и редица материали, необходими за правилно протичане на производствената дейност.

Най-труден за разрешаване бе въпросът с кадрите, затова ние започнахме от там, и го разрешихме до голяма степен.

Основната ни производствена дейност се състои в извършването на различни услуги на населението, производство на готварски печки народен тип „Казанлъшки", флайтоксови помпи, на които сме единствен производител в страната и други. Обаче в стремежа си да достигнем нивото на 1961 година, ние търсим начин и възможности за внедряване на ново производство. Така стигнахме до произвеждането на мебели за обзавеждане на магазини, хотели и ресторанти. Към това ни насочи огромното строителство в страната, особено преустройството и подновяването на търговската мрежа. Търговските организации се стремят да създадат нови магазини, обзаведени с вкус, които да отговарят на днешните изисквания. За една година и осем месеца ние обзаведохме с наши мебели редица магазини в различните краища на страната, а в центъра на Пловдив и Варна показни магазини. През тази година ни беше предоставено обзавеждането на голям брой хотели на „Балкантурист" във Видин, Варна и други курорти на страната. Сега усвояваме производството на павилиони за търговия с плодове и зеленчуци, модел 3 020 и модел „Чайка". За тях вече имаме поръчки от Сливен, Пловдив и други градове.

Едновременно с усвояването на нови производства, увеличаваме значително и продукцията от основната ни дейност. Така, докато през 1962 година сме произвели 2 320 печки, през тази година ще произведем 6 000 броя, а през 1964 година 10 000 броя, флайтоксови помпи през миналата година имаме 20 000 броя, тази година 30 000 броя и планираме за следващата 40-50 000 броя. В изработването на редица мебели ние се коопериране с ДИП „Липа" и промкомбинат „Камъшит" — Силистра и сме доволни от коопериранието.

За успехите на предприятието, обаче най-добре говорят цифрите, затова ще посоча някои от тях. За година и осем месеца броят на работниците се увеличи от 110 на 276, или близо два пъти и половина. Общата промишлена продукция нарастна от 443 000 през миналата година на 925 000 лева през тая година, или повече от два пъти. Ясно се вижда, че поставената задача изпълняваме с чест.

Колективът на кооперацията съзнава, че работи за себе си, за напредъка на нашата икономика, затова редовно преизпълнява поставените задачи. През миналата година ние изпълнихме плана си 113 на сто и през първото шестмесечие на тази година имаме изпълнение пак 113 на сто. Значителен ръст постигнахме и в качествените показатели. Така през миналата година печалбата беше 46 312 лева, а сега за 7 месеца 58 435, себестойността на продукцията съответно от 91,41 лева на 88,95 на 100. По последния показател от системата на ТПК в окръга само ние изпълнихме плана си.

Бъдещето на кооперацията е в разширяване на основното производство, подобряване на мрежата за услуги и внедряване на нови производства. Така ние ще отговорим на поставената ни от Партията задача.

ФОТОРЕПОРТАЖ

С ЕДНА ЦЕЛ ПРЕД ПРАЗНИКА

На пръв поглед тези дни са като всички други от големия наниз на годината. Но само на пръв поглед—иначе те са напрегнати—дни, през които умората е такова приятно чувство!

И за стопаните от кооператива в с. Срацимир трудът е едно тихо ежедневие, а успехите се родиха именно в тази поредица от дни, когато работата не се мереше с часове, а със стореното дело. А те, хубавите, похвални дела са толкова много...

Колко е хубаво, когато целта на стари и на млади е една и устремът, и надеждата..! Колко е приятно, когато Празникът е почукал вече на вратата да има за какво да се вдигне тост, да се отдъхне за миг и да се наберат сили за нова надпревара!

Полевъди, животновъди, ръководители ще се сберат на този светъл ден, затова еднакво силно тачат този свиден празник и паметта на онези, които проляха святата си кръв за нашето добруване.

В такива часове на върховна радост има какво да си кажат и кооператорите от зеленчукопроизводната бригада и младежите, които станаха собственици на знамето „Група—първенец в силажирането" и овцевъдът Михаил Иванов, чието вакло стадо се познава отдалеч и кравегледачката Стояна Димитрова, за която могат да се кажат само ласкави слова... И за всички онези, които с тихия си съзидателен труд станаха за пример..

Неуморни са кооператорите от звеното на Димитър Вълков. И те имат голям дял в ранното приготвяне на силажа.

Тринадесет години вече ходи след стадото овцевъдът Михаил Иванов, и за големите му успехи знаят всички в кооператива. Тази година от 86 овце получи 120 агнета и по 3.918 кг вълна от овца.

Пъргавите ръце на кооператорите от звеното на Енчо Тодоров са набрали досега стотици тона червени домати за износ—а то плодородието е най-голяма отплата за вложения от тях труд.

С преизпълнен план

С трудови успехи посрещат Празника на свободата доячите от кравефермата на село Искра. При план да надоят за осеммесечието 228 970 л, те надоиха 261 737 л и с това преизпълниха осеммесечния си план с 32 767 л.

Тези успехи бяха постигнати благодарение на упоритият труд на дружния колектив доячи, сплотени от мисълта да дадат по-голяма продукция. Изучаването и прилагането в производството на челния опит изигра решаваща роля в борбата за повече мляко.

Осем млади доячки постъпиха тази година във фермата. Двамата дългогодишни и опитни доячи Мустафа Мола и Борис Димитров започнаха организирано да предават своя опит. И добрите резултати от това са налице. Доячките Нежмие Мехмедова, Имигюл Шукриева и Зехра Мехмедова за месец август надоиха в повече по над 450 кг.

Всички във фермата се радват на добрите успехи, с които посрещат Светлия празник. Но най-радостни са Мустафа Мола и Борис Димитров, които разбират, че усилията им не са били напразни.

Атанас ЖЕЛЕВ

Другар и в битката, и в труда

За кой ли път присяда под бухналата от зеленина асма този учудващо младолик за годините си мъж? От това място като на длан се вижда селцето, обземано всяка вечер от познатата нега на умората, когато и хора и стада се завръщат от полето, облени в пот и пепел, но все пак оставили залеза на още един ден от годината.

В такива часове на късния следобед, безразборният лай на кучетата, тази така мила песен на хлопатарите и дрезгавите подвиквания на морните пастири, навяват и хубави и лоши спомени от миналото.

Гледа бай Илия Ников улицата с новите къщи наредени от двете страни на тяхната уличка и му става така мило на сърцето, че му се ще да викне на хората „Видяхте ли какво време доживяхме. Драго му е да живее човек". Понякога слиза с малко бавна, но жизнена походка надолу по прашния път и винаги се поспира на едно място, там до телефонния стълб. В такива мигове сърцето му забива лудо, а пред очите си чувства оня напън на спомените, от които единствен белег са браздулниците по лицето му. Струва му се, че оттатък зад другия сокак, отново ще види синята униформа на старшията от румънската жандармерия и ония двамата цивилни, които не познаваше...

* * *

Каруцата слизаше по надолнището влачена от товара си, а под копитата на добичетата подпушваха сиви облачета прах. Бай Илия се заозърта. Непривичната тишина в това време му се стори подозрителна. По дворовете не се виждаше жива душа, само в долната махала някой беше разтревожил селските кучета и те виеха ядливо. Селянинът отново подкара колата. И едва стигнал до пресечката, трима излязоха пред каруцата.

—На къде си тръгнал баьо в такова никакво време? — гласът на румънеца е пиянски дрезгав, заядлив. Униформата му е чисто нова, копчетата и галоните лъскави. „Голяма клечка ще да е този" — мисли си бай Илия, но това не го сплашва.

—От нива се връщам. . .

Цивилният е хванал здраво юздите на единия кон току под намордника, а другия тършува в колата.

— Нищо няма господин старши!

После шепне нещо на ухото на жандармериста, но толкова тихо, че бай Илия едва дочува. „Той е същия господин старши. Червен дявол е той, агитира народа"

—Слизай от колата, бунтарино!

Единият от цивилните е намерил в скъсания джоб на палтото му парче вестник и го показва на старшията.

—А-а-а-а мръсник, ти значи и вестници четеш, просвещаваш се.

—Че забранено ли е да се четат вестници. Нали за това се печатат да ги четем— отговаря троснато селянинът.

—Ти не отговаряй много, а слизай веднага от колата и тръгвай пред нас.

Колко е мъчно на Илия Ников да сведе глава пред тези, които презира с цялата си душа на непокорник. Но той чувствува, че оня с новата униформа е насочил зад него оръжието си и тръгва...

* * *

Ще го сепне поздрава на някой съсед или познат и чак тогава бай Илия тръгва пак нагоре, където е мегдана на с. Сребърна, за да погледа хората, па и някоя новинка да научи. Такива работи стават сега по света.

Върви по прашния друм, като съгледа някой младеж изведнаж си спомня за своята многобройна челяд, която се е пръснала наистина по четирите страни на света. Единият няколко години в посолството в САЩ, другия преди година замина за братска Куба, „Ценяли там зоотехниците и имали нужда от тях" — така говори той понякога на своите приятели, когато подвият крак вечер по хладинка под нагиздената със зеленина асма. И те възрастните селяни, претърпели толкова мъки и толкова радости, клатят доволно глави и току подхвърлят отвреме навреме „Добри момчета отгледа ти Илия, добра челяд".

Една приятна топлинка полазва в такива моменти по снагата му, става му драго, че и хората го уважават, че го тачат. И бай Илия тръгва по-нататък с други хора да се срещне, да побъбри приятелски и с тях.

Пенсионираха го преди години като активен борец срещу фашизма, но бай Илия не искаше да се оттегли от трудовите делници на своите съселяни. Моли управителния съвет на кооператива да го назначат на каквато и да е работа, но отново да си е при кооператорите, да се труди заедно с тях. Че една ли, две ли само години този мургав, вздребничък мъж е посрещал изгрева на полето, веднаж ли е изцеждал ризата си от пот. А после в затвора, и карцерите и побоищата. . . Да вземе да разправя — край няма да имат приказките му. И се вслушаха в молбите му. Назначиха го в кооперативната птицеферма, а сетне в полевъдството. . .

Понякога, вечер край него се сбира цялата му челяд, дъщеря до дъщеря, внуче до внуче. И кипрата лозница зашумява над тях и сякаш заразправя живата легенда за един истински човек и в битката, и в труда.

Руси ШИМАБЕЕВ

КОРАБЪТ НА ИЗОБИЛИЕТО

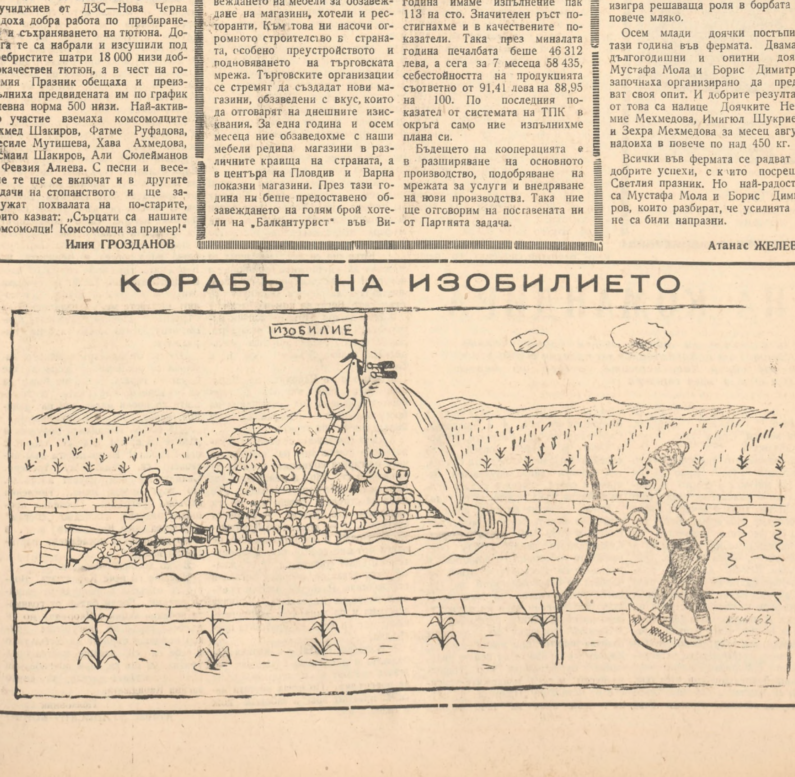

Деветнадесет години културен разцвет

СТАРАТА И НОВАТА ДОБРУДЖА

ЦИФРИ НА ВЪЗХОД

За деветнадесет години Партията и народната власт направиха прелом в образованието и културата. Поемата на цифрите прекрасно възпява тези постижения. Тя вълнува всяко сърце, в което тече българска кръв. Трудещите се от Силистренски окръг най-добре чувствуват огромната разлика между старата и новата Добруджа.

До 9 септември 1944 година в Силистренски окръг е имало всичко 15 468 ученика. През 1962 година броят на учениците е 30 044. От тях 26 256 са само в началния курс, а 1 342 учат в професионално-техническите училища и техникумите.

Преди Девети септември учителите в окръга бяха изключително малко. Сега, през учебната 1963-1964 година, в града и селата ще работи армия от 1 814 учители.

Само след обнародването на Закона за по-тясна връзка на училището с живота са открити 23 нови училища.

В 29 общежития живеят и учат синове и дъщери на трудещи се, получавайки безплатна квартира, отопление, осветление. За тях се грижат 41 възпитателя.

Изключителни са успехите в осъществяването на задължително образование. През учебната 1947-1948 година са били неприбрани в училищата 3 452 деца, а през 1962-1963 година—само 64.

До Девети септември в окръга ни е имало само една целодневна детска градина с 52 деца. Сега работят 12 целодневни детски градини, 64 полудневни, 20 временни и 154 летни детски градини, в които 10 150 деца прекарват щастливо детство.

В градовете и селата на окръга пръскат просвета и култура 118 читалища, чиито членове вече са 2?225. Само техните библиотеки се посещават от 30 594 читатели, на които през 1962 година са раздадени 297 626 тома книги.

Книжният фонд на библиотеките в окръга е вече 342 262 тома.

В предприятия, учреждения и в читалищата 9 434 трудещи се участвуват в 323 художествени колектива (65 в градовете и 258 в селата). В тях най-голям дял се пада на читалищните самодейни колективи, чийто брой е достигнал 203. През 1962 година 6 429 хористи, обединени в 140 певчески колектива, са се представили пред 93 740 слушатели.

92 самодейни театрални колектива през 1962 година са изнесли 329 спектакла.

Сега в окръга съществуват и 12 оркестъра, 12 естрадни и 62 танцови колектива, в които участват 1 187 трудещи се.

В Силистренската детска музикална школа и в балетната школа се учат 250 деца.

За масовия зрител в градовете на окръга работят 6 кина, а в селата 34. Почти всяко село се посещава от подвижно кино.

Стъпки към бъдещето

На селския мегдан сутрин е най-оживено. Откъм сградите на стопанството се чуват припряни гласове. Синьото небе става все по-млечно. На дядо Кунчо не му се спи. Гледа как младите бързат усмихнати и се унася в спомени. Кога беше четиридесет и седма? И колко бяха тогава, а сега колко са? Сдумаха се тогава с Мирчо Иванов, с Петър Великов и решиха да правят ТКЗС. И го направиха, макар че имаше да търпят присмехулни думи и недоверчиви погледи...

Много се промени селото оттогава. А пък хората—те сами знаят най-добре какво бяха и какво са сега. Ето дядо Пеньо. Загледал се е отсреща: юначагите строят, а и жените не се дават на мъжете: бъркат цимента, носят кофи, подават тухли . . . Израства административната сграда. Дядо Пеньо знае каква ще бъде тя. Бай Христо Петков, председателят на селсъвета, сам е казал и всички му вярват: „Ще блести със цвета на астраган и сутрин при изгрев, и надвечер при залез". Тъй ще бъде. Вярва дядо Пеньо. По грубото му лице с провисналите мустаци се разлива усмивка: Нова Черна? И защо ли й викат още „черна"? Беше то едно време, черно и прашно село беше. Къщите—от кал, ниски, сгушени. Само ламаринените покриви блестяха. Всичко друго беше черно. Земята раждаше, но хората малко разбираха от плода й: пълнеха се само джобовете на чокоите, а после и кесиите на Сивков и Боярката. А селските хамбари—до половината. Сега е друго — поливно земеделие. Кажи — речи, земята поема всичката влага, която хората й дават. И в градините всичко едрее. И царевиците—вдигни си главата, за да ги видиш. Не е ли тъй и в селото? Къщите— и те изникнаха като тях. По старата поляна, из която по-рано растяха бурени, сега се е проснал неподвижният керван на къщите— все нови, една от друга по-хубави. Ето го Бано Радев—слиза по стълбите на хубавата си светлозелена къща, сякаш направена за показ. И това е къща на тракторист, на обикновен тракторист. Но никой не му завижда. Почти всички си имат... И почти във всеки дом вечер радиото разказва за хиляди хора като тях, поздравява хиляди. Ня ои мечтаят вече и за телевизори. Но те не само знаят да мечтаят.

Административната сграда расте всеки ден

И просторният парк е дело на техните ръце

Новопостроената фурна — една от стъпките към бъдещето

Те мечтаеха за голямо хубаво училище, та децата им да учат спокойно.

Имат го.

Имат и светъл физкултурен салон.

Те мечтаеха за детска млечна кухня, за да бъдат децата им добре нахранени.

Имат я.

Мечтаеха за болница.

Имат я.

Сега доктор Велев с тяхна помощ застана срещу смъртта и почти я победи. Само преди година-две детската смъртност беше пет пъти по-голяма. Сега кърмачетата бързо зачервяват бузки и бързо стават палавници в детската градина.

Мечтаеха и за читалище— и ще го имат!

Щом можаха да направят всичко това, нима ще останат без читалище? Всички знаят: през 1964 година строежът започва. Пак с техните сили, с техния труд.

Та те самите не са същите. Селото се измени и те заедно с него. Същият ли е Николай Купряна, същият ли е Александър Чокоев, Никола Киров?... Сега всеки е човек, а не роб. Всеки създава нещо и се гордее с него. Да, затова в Нова Черна трудно може да се каже колко са първенците и кои са най-добри. Но щом има полевъди като Алиш Мемишев и животновъди като Купряна окръгът винаги ще знае за селото. Щом хората имат трудоден по 3.53 лева—има защо да мечтаят за още по-хубави дела. Та те строят за себе си, но най-вече за децата си, за тяхното слънчево бъдеще. Стъпките към него вече са направени. И синовете, и внуците ще им благодарят. Ще им благодарят както хилядите деца от нашата равнина, които живеят в села като Нова Черна.

Петър ПЕТРОВ

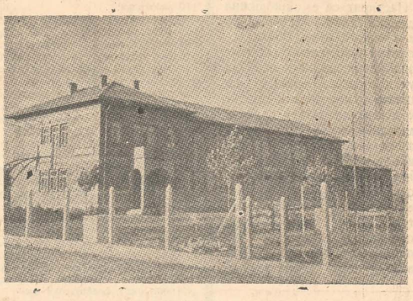

Всеотдаен беше трудът — красиво е училището

Ден на народната власт

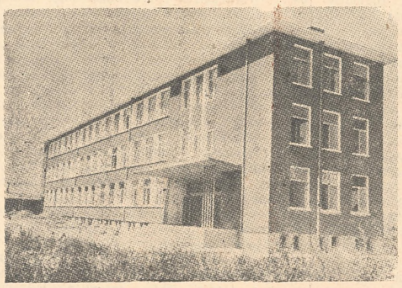

Селскостопанският техникум е разположен край град Силистра—сред голямата тишина на овощни и декоративни дървета. От много години от тук излизат млади кадри за нашето селско стопанство. От тази година те ще учат в нова сграда, която народната власт им подари.

Читалищата са открай време светилища на културата. Оттам излитат искрите на свободата, които запалват сърцата на младите хора. Затова народната власт полага особени грижи за строителство на читалища.

Жителите на с. Цар Самуил получиха нова читалищна сграда, която наистина промени облика на селото.

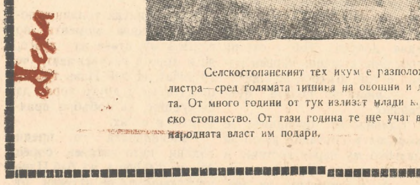

Времето не ще заличи спомена за тях

СМЪРТТА НА КОМАНДИРА

В нашите сърца живее скъп спомен за нашия любим другар, четния командир Никола Петров (Караджата) от с. Брадвари, Силистренски окръг, убит в акцията в Якоруда на 22 юли 1944 година. Ние, неговите другари от втора Софийска бригада „Чавдар", пазим образа му в сърцата си

Спомням си около Тачо (Стоян Орозов, загинал в Отечествената война наш другар партизанин) се бяхме струпали неколцина току-що дошли нови бойци, зачислени в четата на Караджата, и го бяхме зяпнали в устата. Той разказваше за командира ни. Широкото бяло розово лице на Тачо беше цъфнало в усмивка. Слънцето играеше по русите му мустачки. Очите му сияеха.

— Участвувах в акцията на 18 май в с. Рибарица и в сражението под връх Вежен, командувани от Караджата—започна той. Бях в щурмовата група, която трябваше да овладее съвсем безшумно и неусетно общината и пощата. Привечер слънцето беше още хей високо—високо, когато започнахме да се спущаме към селото. Зад нас беше основното ядро с командира. Промъкнахме се към центъра. Но... натъкнахме се на „дочохристова сила". Те ни дебнеха, заели позиция по оградата на училищния двор. Но и ний ги открихме отдалеч. Сега какво да правим?

— Ако загърмим по тях, ще се вдигне пукот. Може в селото да има полиция, войска, а ние бяхме всичко тридесет бойци. И хайде назад, без да ни усетят при Караджата — той ще намери изход от всяко положение.

Докладвахме му. Тъкмо по това време на моста пред селото се зададе рибаришкият поп.

„Дяло попе, ти си божи служител — спря го командирът. — Кажи истината, иначе. . . лошо те чака. Има ли войска и полиция в селото?" — „Чада божи, истина ви казвам. Няма нищо" — отвърна попът.

„Ние сме чада народни, дядо попе" му рече Караджата, а после се обърна към нас: „Другари, ва тия в училището е втикано насила оръжие срещу нас. Ако има между тях някое фашистко зверче, то първо ще избяга само като ни види. А трудовите хора — няма да стрелят по своите братя".

Изпълнихме заповедта на командира. „Горе ръцете!" — мигновено всички бранители на фашистката власт оставиха пушките по оградата, вдигайки ръце. Намерихме няколко пушки в повече. Мислехме, че някои са тръгнали с по две пушки срещу нас. А те били на избягалите. „Героите" офейкали, щом ни видели. Стана така, както каза Караджата.

А за сражението под връх Вежен — продължи Тачо — какво да ви кажа? На митинга в селото командирът говори разпалено, след това имаше песни, хора и вечерта късно се изтеглихме към върха. Беше полунощ. На десетина километра от селото попаднахме на каменисто и стръмно място, близо до пътя. Даде се почивка. Всички заспахме дълбоко, а Караджата не мигна цяла нощ. Сам, без смяна бдя над нашия сън. Призори внезапни изстрели ни събудиха. Жандармерията беше само на 500 м от нас. Като вулкан заработи Вежен, забълва огън. Караджата умело направляваше оттеглянето, което прикриваше лично той с неколцина бойци. Два-три часа бой, ама бой ви казвам! . . И без нито една жертва от наша страна. Това е, другари, такъв е нашият командир Караджата.

От разказите на Тачо научих много за Караджата. А от съвместната ни борба по нататък опознах още по-добре благородната душа на нашия командир. Виждам го и сега като жив. . . Набит, плещест, с бяла козинява гугла, с карабел през пояс и презрамка през гърди, обхожда бойците. Обветрялото му мъжествено лице е почти винаги усмихнато. И в бой, и в акция, и в почивка той винаги е образец за нас.

Той загина геройски в Якоруда. Предишната нощ от нашата чета не вдигнаха никого за часови. На сутринта като се събудихме, зърнахме го прав. Цяла нощ бдял над тежкия ни сън. Свидно му било да вдигне някого да го смени.

За какво ли беше мислил цяла нощ? Вероятно споменът го беше отнесъл в прихлупената къщурка на родния му дом в с. Брадвари, Силистренско, при близките. Обгърнал ги със свиден поглед около семейната паралия с бедната вечеря, той е дочул тихи, поучаващи бащински слова, усетил е сухата топла майчина ръка нежно да го гали.

После. . . може би си е спомнил кожената кундурджийска престилка. Ето го в 1939-1940 година в София. Синдикалните дейци между обущарските работници го приютяват в редиците си. Посочват му пътя на борбата за освобождението на работническата класа. Той стачкува. И става все по-деен член на дружеството на обущарските работници.

Засиява погледът му, усмивка озарява лицето при новия спомен: Караджата се вижда да пее с увлечение в профсъюзния хор „Народна песен" и сред младежите-ремсисти от читалище „Природа и наука". Към края на 1940 година той е вече ремсист. По цели нощи пише позиви, пръска ги, пише лозунги по стените. Участвува в демонстрации, събира оръжие. . .

През есента на 1942 година той е войник в ж. п. полк в София. Тук бързо става отговорник на РМС в дружината. През юли 1943 година го пускат в градски отпуск. Похлопва на вратата на двама свои другари в София. Отваря му една бабичка. Тя изказва съмнение, че другарите му са арестувани. Той бързо проверява багажа им. Куфарът им е пълен с нелегални материали—позиви, програмата на Отечествения фтонт, директиви. . .

Довтасват двама полицаи и един цивилен. . . Правят обиск. Посягат на куфара. „Не! Това е моят личен войнишки багаж!" — застава пред куфара непредвиденият гост. Но полицаите настояват.

— Кръв ще се лее, но няма да позволя да унищожите войнишката ми чест! — изважда ножа си войникът Никола Петров. Полицаите се стъписват. Бягат за комендантски.

Кольо изгаря набързо всички материали, прибира се в казармата. Замисля се. . . След провала накъде? Той грабва оръжието си и в Балкана.

В акцията в Якоруда на Караджата и на още няколко другари беше възложено от командира на бригадата Велко (Стефан Халачев) овладяването на гарата.

Когато Караджата се озовава в караулното помещение на войсковата част на гарата войниците посягат за оръжието си. Но в действията им Караджата забелязва колебание. „Те няма да стрелят, освен ако не ги нападнем като врагове. А те не са врагове. . ." — преценява Караджата. И вярващ в побратимяването, не вдига оръжие срещу тях. Войниците отдръпват ръцете си от оръжието. Засуетяват се, вперили поглед в партизанина. Радостен блясък грейва в очите на Караджата. Усмивка заиграва и по лицата на войниците. Само миг ги дели от братската прегръдка.

—Войници, братя! — изрича Караджата и пристъпва с увиснал на шията автомат и с вдигнати ръце за прегръдка. Но иззад вратата изскача прикрит враг и забожда нож в главата му.

Очите на Караджата изразяват изумление и горчива болка. Последна мисъл. „Във всяко стадо има и мърша" — минава като светкавица през главата му. Разтърсен от гнусния и отровен мирис на мършата, като прекършен отпуска той вдигнатите си за прегръдка ръце и с ярост натиска спусъка на автомата. Но късно! Пред очите му се завъртява всичко в кръг и той се свлича полумъртъв.

Как ще се откъснем от любимия и скъп другар и командир? Ето ни всички край умиращия Караджа. Сърцата ни се свиват в остра болка. Едри сълзи се търкулват по бузите на мнозина. Но нямаме много време, трябва да потеглим към Балкана. С извърнати към героя глави поемаме нагоре. Само командирът на бригадата Велко остава при него с двама бойци. Обронва скръбно глава, впил поглед в зениците на Караджата. Прегърбя се да го поеме. Като въглени светят в сумрака очите на умиращия другар. Те молят: „Оставете ме. . . излишно е. . . бързайте!" Двамата бойци едва вдигат отпуснатото тежко тяло на Караджата.

Шумът от жандармерийските камиони се увеличава. Скоро те ще бъдат на гарата. Велко не може да се откъсне от Караджата. А светещите до преди малко очи на ранения гаснат, догарят в тъмнината.

„Да оставя Караджата полужив в ръцете на врага! Да се гаврят с него! Никога!" Велко посяга към пистолета си. Ръката му трепери. Силните му очи плуват в сълзи. Но друг изход няма. Последна скръбна прегръдка. Последна прощална целувка, последно „сбогом" и клетва пред Караджата и. . . в Якоруда проехтя последният партизански изстрел.

Велко догонва колоната.

Нямаше го вече Караджата. Врагът го откъсна в Якоруда от нашите редици. Горди бяхме от голямата победна акция в Якоруда, но и дълбока скръб по изгубения другар пълнеше сърцата ни. Всеки тихо в себе си си даваше клетва пред убития, че ще се бори до победния край за светлите идеали, за които загина Караджата.

Полковник
Атанас КУЛИНСКИ—БОЙЧО

БЪЛГАРСКА БИБЛИОТЕКА на НАУКИТЕ „София"
ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска
ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ—СИЛИСТРА

Година VIII, бр. 106 (661) | Четвъртък, 12 септември 1963 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

НЕСПИРЕН ВЪЗХОД КЪМ ВИСИНИТЕ НА СОЦИАЛИЗМА И КОМУНИЗМА!

ТРИБУНАТА С ОФИЦИАЛНИТЕ ЛИЦА

ВЪЗТОРЖЕНА МАНИФЕСТАЦИЯ НА ТРУДЕЩИТЕ СЕ ОТ СИЛИСТРА

ГРАДЪТ осъмна окъпан от септемврийските лъчи на слънцето. Свеж дунавски вятър огъва върховете на тополите и дипли знамената. Силистра тръпне в предпразнична възбуда.

Слънчевите лъчи прогониха утринния хлад. По улиците плъзнаха хора с празнични усмивки на уста и грейнала радост в очите.

19 години! Сравнително къс период от време, а колко много извърши нашият неуморен народ! И колко още има да твори и съзижда, за да грейнат на хоризонта на нашия живот ярките блясъци на комунизма. Бъдещето не ни плаши, защото знаем, че ни води изпитаната, героична Българска комунистическа партия, минала през огъня на битките за народна свобода и закалила се в трудовите завоевания.

. . . Силистра ечи от празнични песни. Красота и свежест заливат нашия нов град, който има с какво да се похвали на днешния празник. 19 години! . . Те са вече история, но новото, прекрасното в нашия град са най-светлата страница в тая кратколетна история!

Букети от свежи цветя за ръководителите

Площадът се изпълва с хора. Високоговорителите разпръскват в чистия есенен въздух празнични маршове. Манифестантите се намират вече в посочените им изходни пунктове. На тържествено украсената трибуна заемат местата си официалните лица. Тук са другарите Али Рафиев, член на ЦК на БКП и първи секретар на ОК на БКП, Сава Шиваров и Стефан Габровски, секретари на ОК на БКП, Велю Максимов, член на бюрото на ОК на БКП и председател на ОНС, Симеон Жеков, член на бюрото на ОК на БКП, Денка Господинова, секретар на ГК на БКП, Димитър Тончев, секретар на ОК на ДКМС, Стефан Андреев, заместник-председател на ОНС, д-р Димитър Бичев, секретар на ОНС, Добри Михайлов, заместник-председател на ГНС, Асен Чапкънов, председател на Комитета на борците против фашизма и капитализма, директори на предприятия, изтъкнати и заслужили борци против фашизма, ударници. . .

Приветствено слово към силистренските трудещи се по случай 19-та годишнина от Девети септември произнесе др. Стефан Андреев, заместник-председател на Окръжния народен съвет. В словото си той изтъкна, че всенародната победа на 9. IX. 1944 година е рожба на животворната българо-съветска дружба, която като ореол е сияела над съдбините на двата братски народа и която нашият вожд и учител Георги Димитров ни завеща да пазим като зениците на очите си.

„Да пребъде във вековете делото на Девети септември!

Да цъфти и укрепва мирът между народите от целия свят!"

На тебе, Партийо, букет от трудови дела

От дъното на площада зазвучава фанфарна музика и към официалната трибуна потича празничният поток на силистренските трудещи се. Деветосептемврийската манифестация започва. Задават се първите редици на манифестиращите, понесли голям лозунг, на който четем:

„ЗА НАС СВОБОДАТА Е СВЯТА
И НИЕ ЩЕ БРАНИМ С ЛЮБОВ
КРЪВТА НА БОРЦИТЕ, ПРОЛЯТА
ПО ВСЯКА ПАДИНА И РОВ!"

Тържествено шестват към трибуната, понесени от здрави работнически ръце, портретите на класиците на марксизма-ленинизма, портретите на Президиума на ЦК на КПСС и Политбюро на ЦК на БКП. Огромен плакат олицетворява

Слънцето на свободата

което раздра тъмата на фашистката робия в нашата страна. Други плакати показват пътеводната звезда за нашия народ — Директивите на Осмия конгрес на БКП. Много плакати и огромни макети ни рисуват чудните картини на комунистическото бъдеще.

Ето и колоната на знамената. Те са символ на пролятата пролетарска кръв, символ на нашето единство с Партията, на нашите въжделения за мир. Безброй алени и сини знамена, понесени от жилести работнически ръце, които днес не слагат детайл на струга, а празнуват. Празнуват горди и заслужено под разветите червени знамена. Неволно си спомняме стиха:

„Аз знам едно червено знаме,
знак на борба и на живот!
Кръвта на всички жертви там е
и волята на цял народ!"

Слънцето вече се е вдигнало доста и сякаш се е спряло над площада и празничните улици на града да се порадва с нашата радост. А тя шествува днес в колоните на силистренските учащи се, които крачат в тържествен марш. „Прощавай, златокласо средношколско лято, училищният звънец скоро ще ни прикани в класните стаи!"

Преминават редиците на училище „Отец Паисий". Празничен възторг грее в очите на учениците, които не след много време отново ще сведат глави над книгите, за да овладяват крепостта наука. Много мисли и младежки дръзновения се крият в техните умове, които отсега творят за комунизма. Щастливо детство! То открива широк друм за творчество и красиви дела!

„Ура! Бе-Ка-Пе! Бе-Ка-Пе!" — скандират малките възпитаници на училище „А. С. Макаренко". Голям процент от тях са от турското малцинство, но те са щастливи под крилото на родната Партия, която им осигури достойно място в живота наред с другите деца в републиката.

С устрема на своята възторжена младост крачат на днешния празник средношколците от Първа и Втора политехническа гимназия. След няколко години и те ще влеят своите млади сили в общия съзидателен труд за благото на нашето социа-

Сърдечен деветосептемврийски привет на Валя!

листическо отечество. През това лято в нашия град работи средношколска бригада от двете гимназии, която прокопа много метри улични канали и помогна на ГНС в канализирането на града. Средношколците изпълниха достойно комсомолските си поръчения.

С големи трудови успехи крачи колективът на ДКК „Нектар", който преизпълни обещанията си за осеммесечието и внедри в своето производствено ежедневие ловешкия почин. Особено добри трудови постижения имат цеховете за тенекиен амбалаж и отделението за сковаване на щайги.

2 000 лева икономии за осем меца! Това са постигнали работниците от ДПП „Винпром". А това не е малко, като се има предвид, че и планът за този период от време е изпълнен 120 на сто. Гордост за предприятието са постоянните първенци Маринка Станчева и Костел Роев, които са носители на значки за трудово отличие.

Горди със своите трудови постижения са и работниците от Ремонтно-техническата станция. Те имат 110 на сто изпълнение на плана за осем месеца и са изработили вече надпланова продукция за 50 000 лева.

За благото на всички, за мир и щастие

Знамена. . . Плакати. . . Възторжени, спонтанни възгласи в един пъстър поток заливат площада. Колоните прииждат и всеки има какво да рапортува пред родната Партия.

Работниците от Горско стопанство още на 5 август са изпълнили плана си за деветмесечието и обещават да изпълнят годишния план до края на октомври. Произвели са надпланова продукция за 17 000 лева работниците от ДИП „Дочо Михайлов" (Керамична фабрика). Трудовият колектив на ДИП „Дунав" е преизпълнил плана си и е реализирал 23 000 лева печалба от снижение себестойността на продукцията.

Гордей се, Партийо, със тях, гордей се, наш трудов народ! За 19 години в страната ни израстнаха нови строежи, но със строежите израстнаха и нови хора. Именно те са цвета на живота, именно те са найрадостни днес, защото имат право да крачат в редиците на първите.

Като буен пролетен поток прииждат колоните на едно от най-големите наши предприятия ДМЗ „Стомана". Работниците са понесли много знамена, плакати, диаграми, които изразяват характера на тяхното производство. В първите редици крачи най-сръчният стругар на предприятието Петко Велчев, а до него е връстникът на Свободата, деветнадесетгодишният шлосер Атанас Колев. Младежът вече е усвоил и втора професия — стругарството. Сред първите са дългогодишният работник Радко Виденов, ударниците Йордан Дечев, Христо Енгьозов и производствениците от бригадата за комунистически труд „Трайчо Костов". Леяри, стругари, фрезисти, работници от механичния цех — всички те се борят за високи производствени успехи и в труда са за пример.

Работничките и работниците от Промкомбинат „Камъшит" обещаха до края на годината да дадат

(Продължава на IV-та стр.)

Открит е нов модерен механизиран свинарник в ТКЗС — Калипетрово

ПРЕДИ няколко дни, в навечерието на Великия празник на свободата, кооператорите от ТКЗС—Калипетрово бяха зарадвани с ново завоевание в социалистическото строителство. Беше открит и пуснат в експлоатация нов модерен и механизиран свинарник, в който ще се угояват годишно по 10 000 свине. В резултат на механизацията, която обхваща всички производствени процеси, цялото обслужване на фермата ще се осъществи само от 7-8 човека, от които трима специалисти.

На тържеството при откриване на фермата се бяха стекли много кооператори—строители, животновъди, специалисти и други. Скъпи гости на тържеството бяха: другаря Али Рафиев—първи секретар на Окръжния комитет на БКП, другаря Велю Максимов — председател на ОНС, другаря Сава Шиваров —секретар на Окръжния комитет на БКП и другаря Азис Алиев—завеждащ отдел „Селскостопански" към Окръжния комитет на БКП. Като гости бяха поканени и ръководни другари от други кооперативни стопанства от нашия окръг.

От името на ръководството на кооперативното стопанство другаря Иван Миленков—председател на ТКЗС — Калипетрово приветства кооператорите по случай откриването на новия обект. Той изказа заслужена благодарност към работниците—строители и монтажници, които не пожалиха своя труд за срочното завършване на този така важен за стопанството обект. От името на управителния съвет другаря Миленков обяви наградите, с които се награждават работниците—строители и монтажници.

След това другарят Сава Шиваров—секретар на Окръжния комитет на БКП, поздрави кооператорите и им честити новата придобивка. Той подчерта голямата роля, която има да играе Калипетровското стопанство в производството на свинско месо в нашия окръг. Накрая др. Шиваров пожела на кооператорите нови, по-големи успехи в борбата за получаване на повече и поевтина животновъдна продукция.

След тържественото откриване пред гостите беше демонстрирана работата на системата за подаване на храна до животните. Едновременно с това всички присъствуващи разгледаха различните отделения на свинарника.

Тържеството завърши с другарска трапеза и веселби.

Емил ПРАХОВ

РАДВАЩА РАВНОСМЕТКА

Отдавна вече ДЗС—Окорш се ползва с името на всестранно успяващо земеделско стопанство. И наистина постиженията му са безспорни. Един от ярките, но обикновен за стопанството пример е преизпълнението на деветмесечния план за доставки на месо. В кланично тегло планът представлява 85 тона месо. Фактическото му изпълнение до края на месец август възлиза на 89 032 кг.

Изпълнението на плана по ферми в живо тегло е следното: в овцефермата при план 3 тона на държавата е продадено 8 650 кг овче месо или изпълнението на плана е 288 на сто. Доставката на агнешко месо е изпълнена 112 на сто като вместо заплануваните 6 тона е постигнато преизпълнение от 6 734 кг.

Деветмесечния план за говеждото месо е изпълнен 224 на сто или вместо 3 тона ДЗС—то продаде на държавата 6 722 кг месо. Не по лоши са постиженията и в свинефермата, където цялото запланувано количество е предадено, а до края на м.септември планът ще бъде преизпълнен с 5 тона месо.

Всички първенци-животновъди са на твърдото становище, че само нарасналото високо съзнание на животновъдите е основата на всички успехи.

Николай ПАЧЕВ

Нов магазин за хранителни стоки на самообслужване

Радостно оживление е обхванало кооператорите от района на ТКЗС — Главиница. Само преди няколко дни за тях се откри нов магазин за хранителни стоки на самообслужване. Добре и с вкус подредените щандове правят приятно впечатление. Големи усилия положиха за откриването и подреждането на магазина председателят на кооперацията Н. Цеков и магазинерът Д. Ганчев. „Аз вярвам в честността на нашите граждани, затова трябва с двойно по голямо внимание да се отнеса към задълженията си — да полагам повече грижи за подреждането, изтъкването и опазването на всяка стока, внимателно да се отнасям към купувачите" — казва магазинерът Ганчев.

Гражданите от с. Главиница се радват от сърце на тази нова придобивка.

Ръководството на кооперацията е уверено, че новият магазин ще помогне за по-пълно задоволяване на гражданите с хранителни продукти.

Христо РАЧЕВ

Събрана е 6 тона смрадлика

Тази година кооператорите от с. Господиново за пръв път събираха смрадлика. Под ръководството на горския надзирател Станчо Костадинов звеното пенсионери на Пенчо Неделчев при план да събере 5 тона смрадлика, то събра 6 тона. От продажбата на смрадликата се реализира печалба 456 лв.

Особено усърдни в беритбата на смрадликата бяха Бони Митев, Христо Василев, Петър Червенков и други.

Христо ХРИСТОВ

БОГАТО ИЗОБИЛИЕ ОТ ГРОЗДЕ

Трета седмица трудолюбивите кооператори и кооператорки от лозарската бригада на Иван Манолов от село Калипетрово берат наспорилата богата гроздова реколта. От ранно утро до късна вечер шумят лозята от берачи, които внимателно подбират едрите гроздове. Под новопостроения навес една част от кооператорите грижливо ги почистват и подреждат в щайгите за износ в чужбина.

Досега бригадата е набрала 104 296 кг първокачествено грозде от сорта „царица" и сорта „шасла", от което за износ 93 861 кг грозде и 10 435 кг за вътрешния пазар.

Измежду кооператорите като най-работливи и сръчни се проявяват стопаните от звената на Стефан Боранов и на Христо Мирчев.

Добри ДОБРЕВ

За да има повече мляко

Още в началото на месец август овчарите от село Господиново започнаха осеменяване на овцете. Кооператорите добре знаят, че от рано заплодените овце зависи изпълнението на плана за млякото през следващата 1964 година. Досега от 860 овце са осеменени почти всички. Най-много заплодени овце има Недю Георгиев.

Христо ВАСИЛЕВ

СЪДБА

СЕГА там има малка полянка и грозен трап сред нея. Той вече е обрасъл с трева, защото много години минаха от онази страшна нощ. Дърветата наоколо са оредели от огъня и останали някак си по-ниски от другите. На стотина метра надолу се простира красивата долина „Домуз кулак“.

НОЩТА СРЕЩУ 15 СЕПТЕМВРИ 1943 ГОДИНА

Тази вечер луната се показа над хоризонта необичайнно червена. Сякаш е потопила челото си в кръв някъде далеч на Изток, дето съветският народ се бие за своята Родина...

А нощта беше хладна и светла. В окъпаното септемврийско небе потрепваха звездите. Иширковци се прибираха за нощуване. Изведнаж рязко пищене и обилна светлина ги накара да изтръпнат. Всички наскачаха по прозорците, а по-смелите излязоха от къщите Видяха подпален самолет да пада косо надолу с голяма скорост. Хората помислиха, че ще падне ей там близо в горния край на селото. Но това не стана—самолетът падна далеч от селото, някъде в гората край „Домуз кулак“.

Групите, които фашистката власт беше създала по селата за противопожарна и противовъздушна отбрана, се надигнаха да търсят летците. Такива команди, начело с кметския наместник, тръгнаха и от село Брадвари. Всички се насочиха към „Домуз кулак“, дето се виждаше ослепителната светлина на горящия самолет. Същата нощ по черния път от Силистра се връщаха каруци, които отиваха към Брадвари. Повечето от тях бяха турци. Току да се спуснат към долината, те видяха непознат човек. Човекът им викна нещо. Сочеше им каруците. Най-после един от пътниците разбра, че непознатият иска помощ. Взема го в каруцата и му даде вода...

Когато каруците стигнаха в ниското, пред тях изскочиха хора. Те заобиколиха първите няколко каруци. Един от тях се провикна високо на турски—беше кметският наместник от Брадвари.

—Не видяхте ли човек по пътя?

Всички мълчаха. Може би селяните искаха да скрият, че човекът е между тях. Но кметският наместник ги заплаши, че ако крият такъв човек, очаква ги по-лошо...

Най-после отзад се дочу глас:

—Тука, тука е човекът...

Групата се насочи към него. Свалиха непознатия от каруцата. Кметският наместник извади пистолета си и го заплаши, че ако бяга, ще стреля по него. А хората се развикаха по каруците:

— Недейте, господин кмете! Не виждате ли, че човекът няма оръжие! Целият е в рани...

Но кметският наместник заповяда да му вържат ръцете и го откараха в наместничеството в Брадвари. Беше млад мъж, среден на ръст, с обгоряло лице и ръце. Като го видяха жителите на Брадвари, донесоха свинска мас и намазаха раните, за да облекчат болките му. А на присъмване групите, които обходиха мястото, дето падна самолета, донесоха че другите летци са загинали. Части от техните тела намерили в гората около пожара. Като научи това, летецът се просълзи.

СЪДБАТА НА ДИМИТРИИ БОБИН

Екипажът на съветския самолет ИЛ—4 получи бойна задача да излети от аеродрума Геленджик и да бомбардира определени обекти дълбоко в тила на противника. След като изпълни успешно своята задача, на връщане, в района на град Русе, самолетът попадна в лъчите на вражески прожектори. Забеляза го немски изтребител. Съветският самолет рязко измени курса си, за да се измъкне от зоната, където действуваше хитлеристката авиация. Но южно от град Силистра, на височина 1 400 метра, самолетът—воден от пилота Димитрии Бобин, беше атакуван от близко разстояние. Запали се лявото крило. Връзката на пилота с щурмана Леонид Лебедев, радист-стрелеца Пьотър Лелеко и въздушният стрелец Дмитрии Филипенко беше прекъсната. Огънят се прехвърли в кабината. Но летецът Бобин не обърна внимание на това. Целта му беше непременно да се свърже с екипажа. Но напразно. Отговор не последва. На пилота не му остана нищо друго освен да се хвърли с парашута, което му коствува много усилия. Той се приземи на земята със силен удар в главата. Загуби съзнание. Свести се след известно време и усети силни болки в главата. Трудно виждаше.

От Брадвари той попада в ръцете на полицията, която го предава на немците. Откарват го в лагера за военнопленници в град Лодз, а после в лагера Людвисбург. По-късно го хвърлят в затвора, а при опит за бягство Гестапо го хваща и го изпраща в концлагера Дахау. Там доживя освобождението си от Червената армия.

Сега Димитрии Фьодорович Бобин живее в град Федосин на улица „Чкалов“, дом №70, квартира №2, СССР. А паметта на неговите другари, които загинаха за делото на Свободата, иширковци и брадварци ще почетат на 14 септември тази година в местността „Домуз кулак“, на мястото дето падна самолетът. Там ще бъде поставена плоча, на която ще бъдат издълбани имената на загиналите.

с. Иширково

Иван НЕДЕВ
Господин ВЕЛИКОВ

СЕСИЯ НА ГРАДСКИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ

КОМУНИСТИЧЕСКОТО ВЪЗПИТАНИЕ — НАЙ-ВАЖНАТА ЗАДАЧА

НА 4 т. м. в салона на читалище „Доростол“ се състоя сесия на Изпълкома на Градския народен съвет — Силистра за отчитане резултатите от учебно-възпитателната работа през изтеклата 1962|1963 учебна година и подготовката за новата учебна година. На сесията присъствуваха не само съветниците, но и много учители от градските училища.

В докладите на другарката Недялка Великова, заместник председател на ГНС, и др. Петър Тренев от постоянната комисия по просветата, се отчете, че учебно-възпитателната работа през миналата учебна година се е разгърнала под знака на Закона за по-тясна връзка на училището с живота и решенията на Осмия конгрес на БКП и Първия конгрес на учителите. Задължителното обучение — основна задача на народните съвети и училищата — е осъществено добре. Обаче все още са големи трудностите по задържане на прибраните ученици, които са второгодници. Най-често техните родители гледат безучастно на отпадането им от училищните занятия. Фактът, че 355 ученика са останали направо, показва, че второгодничеството е най-уязвимото място в работата на нашите градски училища.

В докладите беше отчетено, че значителните успехи в обучението се дължат на бригадите за комунистически труд сред учителите. Те именно създават условия за творческа работа с изоставащите ученици. Но все още им липсва системност и последователност. За това говорят и незадоволителните резултати от зрелостните изпити.

Докладчиците изтъкнаха, че най-радваща са успехите в производственото обучение на учениците от политехническите гимназии, където се осъществява много полезна връзка с математическите предмети.

Работата по комунистическото възпитание страда откъм целенасоченост и системност, казаха докладчиците.

Подготовката на новата учебна година вече е извършена. През лятото учителите са работили добре по своята квалификация и добре помагат на учениците с поправителни изпити. Ремонтът на всички училища е завършен. Предстои откриването на три нови училища в града: механотехникум, икономически техникум и училище за бавноразвиващи се деца.

В изказванията си съветниците и учителите подчертаха, че от изключителна важност за успеха на учебно-възпитателния процес е активната съвместна работа с родителите и обществеността, особено с организациите на Отечествения фронт. В своите изказвания другарите Ат. Неделчев, началник на отдел „Народна просвета“ при ОНС, др. Вяра Минчева, Н. Станева, Иванка Иванова, Стойка Михайлова и др. анализираха дейността на ГНС и посочиха, че възпитателната работа през лятото не бива да се прекъсва и че грижите на ГНС за училищното строителство и устрояването на учителите трябва да бъдат по-вещи, по-системни и по-перспективни.

Другарят Добри Михайлов, зам. председател на ГНС, обобщи изказванията и изрази готовността на съветниците да оказват все по-активно съдействие на училищата го изпълнението на техните най-важни задачи.

УЧИЛИЩЕТО ОЧАКВА СВОИТЕ 250 ВЪЗПИТАНИЦИ

КОГАТО човек влезе в училището на село Брадвари и мине по стаите, изпитва чувството, че тук работят хора, които обичат чистотата и реда. Всичко блести и нито един предмет не е излишен.

От години наред учителският колектив започва ремонта на училището още след свършването на старата учебна година. Работата се разпределя между всички учители. Тази година ремонтът също започна отрано. Майстори бояджии варосаха стените в класните стаи и измазаха цоклите с блажна боя. През цялото време при тях бяха прислужниците, които следяха за качественото извършване на работата и едновременно с това почистваха пода и опръсканите прозорци.

През миналата учебна година някои стъкла бяха счупени. По време на ремонта те трябваше да се подменят. За закупуване на стъклата учителите използваха средствата от продадените през старата учебна година билки.

Училището разполага се необходимия брой здрави печки и кюнци.

Учителите ремонтираха работилниците и кабинетите по физика и биология. Ремонтираха също така и сградата на старото училище, която тази година сигурно ще бъде използвана за учебни цели, тъй като ще се премине към едносменно обучение.

Макар, че в основни линии ремонтът е приключен, остават все още някои неща, които в близките дни трябва да се извършат.

Предстои да се направят бордюри на физкултурната площадка. Училището разполага с цимент и пясък. Затова учителите решиха със свой труд да направят бордюрите, но работа все още не са започнали. Нужно е да се побърза, защото ще задухат есенните ветрове и бетонът ще се прави по-трудно.

Училището не е запасено с необходимото количество дърва и въглища. Досега са осигурени 18 кубика дърва, които в никакъв случай не ще стигнат за презимуване. Необходимо е общинският народен съвет в село Иширково да се погрижи за това, докато не се е влошило времето.

Като се извършат тези неотложни работи, училището в село Брадвари ще бъде напълно готово да приеме на 15 септември в учебните стаи своите 250 възпитаници.

Иван НЕДЕЛЧЕВ

Служителите от паспортната служба на Окръжното управление на МВР—Силистра имат най-голям допир с гражданите. За различни услуги тук идват всеки ден по 150-200 души от града и от селата на окръга. Началникът на службата капитан Димитър Маринов и служителите Иванка Костадинова и Атанас Желев се стремят бързо и културно да обслужват посетителите.

НА СНИМКАТА: Капитан Димитър Маринов провежда съвещание със служителите.

ПИСМА НА ЧИТАТЕЛИТЕ

ЗАЩО СЕ ПРОДАВАТ ЛОШИ ДОМАТИ?

Възмутителни и нетърпими факти се срещат в нашата търговия. Не само на мен, но и на много други граждани, които купуват зеленчуци от магазините на „Плод и зеленчук“ е направило впечатление, че през цялото лято не са продавани хубави пресни домати. Мръщим се, като ги слага магазинерът на кантара, но няма какво да правим, принудени сме да ги купуваме и такива, каквито са, щом няма други.

А так ли трябва да бъде? Не! Да се поднасят на гражданите омекнали и смачкани домати не бива. Този факт става нетърпим. Виновник тук има. И той трябва да се потърси и му се дръпне ухото. Тук не става дума за отделни случаи, а за период от два месеца.

Обясненията, които дават магазинерите, че доматите са меки от горещото време са наивни. Ако кооперативните стопанства са виновни за това, защо „Плод и зеленчук“ изкупува такива домати? Ако от складовете изпращат на магазинерите такава стока, защо ще я приемат? Това носи само загуби. Всеки ден се бракуват големи количества домати, които магазинерите не са успели да продадат на гражданите.

Необходимо е отдел „Търговия“ при Окръжния народен съвет да обърне сериозно внимание на този въпрос.

Т. ГЕОРГИЕВ

Бележити годишнини

Живите струи ще текат вечно

(135 години от рождението на Л. Н. Толстой)

През март 1854 година, по време на Кримската война, младият руски офицер Лев Николаевич Толстой тръгва към България да се бие за свободата на изстрадалия ни народ. . .

„И така, аз ще ви разправя за миналото, за моите спомени, за Силистра. Там видях толкова интересни, поетични и трогателни неща, че времето, което прекарах, никога няма да се заличи от паметта ми“ — пише той в едно свое писмо. Очароват го залезите и той с часове им се наслаждава край голямата река. Очудват го българите със свежестта си, красотата и здравето си, с неудържимия си стремеж към свобода. Покрусяват го зверствата на турците, които изгарят цели села, избиват всички, освен момичетата годни за харем.

Своите спомени за малкия градец Силистра Толстой споделя с българина Христо Досев. Той признава, че България трябвало да стане по-късно негова втора родина. Но смъртта попречва на намеренията му.

Вгледаме ли се в неговото високо чело, в посребрените къдри на брадата, в излъчващите топлина очи, имаме чувството, че пред нас е портретът на мислител. Очите му не само пръскат светлина. Те са тъй проникновени. През годините на големия си творчески път Л. Н. Толстой запечатва в книгите си хиляди човешки радости и скърби — от писъка на новороденото до последните жизнени искри в умиращия старец. Той е безпощаден изобличител на крепостния строй, на буржоазните морални норми и закони.

Правдивостта, силата и красотата на безсмъртното му творчество са били школа за Горки, Флобер, Зола, Ромен Ролан, Теодор Драйзер, Ана Зегерс, Вазов, Йовков. . .

За да развълнува читателите, писателят трябва искрено да съчувствува на тревогите им, да им показва ценностите в живота —доброто, справедливостта, героизма. В това отношение Толстой няма равен на себе си. Няма нищо по-прекрасно, по-човечно и необходимо от „Война и мир“, от „Ана Каренина“ и „Възкресение“, в които човекът вечно търси справедливостта.

По реалистична мощ на изображението Толстой няма равен на себе си в световната литература. Когато се чествуваше неговата 125-годишнина, писателят Константин Федин сравни изкуството му с жива вода, изворът на която блика непрестанно. „Ние отново и отново се навеждаме до него и ни се струва, че нито веднъж в живота си не сме пили такава прозрачна, чиста, свежа вода“.

Живите струи на тази вода продължават да бликат и днес.

Радка ТОДОРОВА

Майстор на историческия жанр

(65 години от рождението на Димитър Талев)

Димитър Талев е един от най-известните и четени български писатели през последните десетина години. Неговите исторически романи, повести и разкази са едно от най-големите постижения в този жанр.

Талев е роден на 14 септември 1898 година в гр. Прилеп, Македония, в будно семейство на майстор-железар. Още от малък останал без баща, той вкусва от горчивия залък, изкарван със собствен труд в останалата от баща му ковачница. Основното си образование завършва в Прилеп. Продължава учението си в Солун, Битоля, Скопие, но без да може да завърши гимназия. Той е мобилизиран в София през време на Първата световна война. Тук за пръв път се запознава с марксическите идеи чрез брата на Георги Димитров — Тодор. Демобилизиран, той продължава средното си образование в Стара Загора и го завършва в Битоля. Записва медицина в Загреб, но след завършването на първия семестър, следва философия във Виена. Но и тук не престоява дълго. Завръща се завинаги в България и завършва славянска филология в Софийския университет.

В българската литература Талев навлиза след Първата световна война, като сътрудничи в прогресивните работнически вестници „Лъч“, „Работническо единство“ и сп. „Нов път“ на Г. Бакалов. Герои на тези разкази са малките деца от бедните крайни квартали на столицата.

Плод на неговото творчество до Девети септември е трилогията „Усилни години“ (1928-1930) —голям роман за Македония.

След нея започва дълъг низ от произведения: „Златният ключ“ (1935), „Великият цар“ (1937) и други.

След 1944 г. Талев изживя една дълбока вътрешна драма и като преустрои своя творчески метод, написа и издаде най-хубавите си книги — трилогията: „Железният светилник“, „Преспанските камбани“ и „Илинден“, които пресъздават важни събития от историята на македонския народ в борбата му против турското робство.

Списъкът на историческите романи и повести на Талев се продължава с „Кипровец въстана“ (1953), „Самуил“ (1958-1960) и „Братята от Струга“ (за живота и делото на братя Миладинови), „Хилендарския монах“ и сборника „Разкази и повести“ (1962).

Историческият жанр стана любим за писателя. Майсторството му намери в него най-добра изява. Многобройните му читатели у нас и в чужбина се надяват, че той ще ги зарадва с нови произведения от героичната история на нашия народ.

Стоян ЛАЗАРОВ

40 ГОДИНИ ОТ НАЧАЛОТО НА СЕПТЕМВРИЙСКОТО ВЪСТАНИЕ 1923 ГОДИНА

БОЯТ ПРИ БОИЧИНОВЦИ

(Откъс от спомени на Кирил Митев)

В ЩАБА на Окръжния революционен комитет бе известно за падането на възловата гара Бойчиновци в ръцете на врага. Капитан Гашев от Шуменския гарнизон бе заел гарата и застрашаваше Фердинанд, Берковица и Лом. Трябваше да превземем отново гарата и по този начин да предотвратим удара на врага, а същевременно да си пробием път за гр. Лом. Така и стана. Вечерта с ломските другари се качихме в първия товарен вагон до машината, а в останалите вагони се накачиха славните лопушанци и соточинци под командата на др. Георги Дамянов. Поп Андрей и аз се качихме на машината и легнахме върху въглищата. След известно време при нас дойде др. Георги Дамянов и съобщи на машиниста, че всичко е готово и може да се тръгне. Поведохме разговор за положението на Ломския сектор. Ние се интересувахме и за боя при гр. Фердинанд. Влакът вървеше бавно и само пухтенето на машината се чуваше. Цареше пълно мълчание. Бяхме преуморени и сме заспали на въглищата. Кога е слязъл др. Георги Дамянов от машината не зная. През нощта спряхме при ердинския железопътен мост. Организираха се три патрули: единият по левия бряг на р. Огоста, по направление на Харитовия чифлик, със задача да разузнае има ли неприятелски войски в чифлика; вторият по източните склонове на Пъстрина планина, над с. Бойчиновци, и третият по железопътната линия към гара Бойчиновци, с който бях и аз с десетте ломски другари, а поп Андрей и др. Никола Аврамов, на когото краката бяха наранени от ботушите, останаха при др. Георги Дамянов на моста.

На разсъмване бяхме на откритото Бойчиновско поле, пълзейки от двете страни на линията. Врагът ни забеляза и започна картечен, а след това и кръстосан огън по нас. Обстрелваха ни от три страни — от Харитовския чифлик, от източния връх на гара Бойчиновци и от чуката срещу село Бойчиновци. Благодарение на селската чарда от говеда, която изкарваха на паша, дясното крило на патрула се предвижи към селото, а лявото от другата страна на линията се оттегли към върбите на р. Огоста, по посока на Харитовия чифлик.

На артилерийската стрелба на врага отговори нашето планинско оръдие. Славата на Христо Михайлов се разнесе. Досега го ценяха като активен партиен работник, но днес той блесна в целия си военен ръст. Той търсеше противниковите картечни и артилерийски гнезда и под неговия верен мерник врагът се огъваше. В няколкочасовия артилерийски двубой, на едно срещу четири неприятелски оръдия и десетина картечници, ние почувствувахме сила и мощ, окрилени от точните попадения на Христовите снаряди.

„Бий, Христо! Бий, Христо! Здраво бий! Ах, негодните палачи, скоро ще им видим сметката!“ — се носеше от уста, на уста, устремили поглед на попаденията.

Пушечният и картечен, и артилерийски огън се усилваше по цялата линия.

Подаде се команда: „Напред, в атака!“. Мощно „ура“ се понесе и скалистите баири екнаха от стотиците гласове, които се сливаха с ехото в едно грамадно цяло. Цялата верига се понесе вихрено напред. Командирът на дружината др. Георги Дамянов, бе пред първите редици. Всред понесените напред въстаници се движеше величавата фигура на поп Андрей, с препасана сабя на кръста. Черното расо се развяваше от полъхналия ветрец.

Противникът се изплаши. Войниците пълзешката отстъпваха, а ето от един път се изправиха и хукнаха да бягат главоломно по хълма надолу, в посока на гарата. Снарядите се сипеха по главите на отстъпващите войници. Врагът търсеше убежище и спасение към гарата, но това не му се удаде. Хора сами, по двама на кон, коне, впрегнати в ракли, с хамути и без хамути — обвити в облаци от прах, бягаха стремглаво и търсеха спасение. Но уви! Христо биеше, а другите артилеристи, които бързо обърнаха срещу врага изоставените две здрави оръдия и две картечници, довършваха работата на Христо.

Ролите бяха сменени. Сега врагът беше под въстаническия кръстосан артилерийски огън. Артилерийският огън биеше и в гара Бойчиновци и с това преграждаше пътя за отстъпление на врага. Войниците спряха всред полето, размахаха насъблеклите си бели ризи и изшарени гащи.

Шуменската дружина капитулира. Врагът беше разен.

В наши ръце паднаха около триста пушки, четири картечници, две напълно изправни полски оръдия и едно без затвор. Пленихме много патрони, снаряди и други снаражения, но капитан Гашев се измъкна.

В ЦЕХА ЗА ФИНА КЕРАМИКА

В РАННАТА утрин тук е тихо. Когато слънцето хвърли в позлата лъчите си над сребристата лента на Дунава, тишината и спокойствието биват нарушени. Тук край реката се намира цеха „Фина керамика“ при Промкомбинат „Камъшит“. Той е открит едва през месец септември 1962 година, но производството му го направи вече известен.

Преди една година повече от работниците дойдоха тук с плахи, несигурни стъпки. Новата работа им носеше големи изненади. Не беше никак леко, но те не отстъпиха пред трудностите, дори свикнаха с тях. А и в коя ли специалност няма трудности? Трябва само да умееш да ги превъзмогваш. И те успяха, защото обичат професията си.

Една година мина. Хората вече с мъка си спомнят, колко неловки са били движенията им. Пръв в този цех дойде на работа дългогодишният майстор от Троян Иван Желязков. На неговата помощ работниците разчитаха много.

Срещнахме се с него и го помолихме да ни разкаже, за работата в цеха, а той:

— Елате с мен, ще минеме из цеха, ще се запознаете с хората и сами ще отсъдите дали трябва да пишете за нас.

Цехът се състои от няколко отдела. Влизаме в първия отдел—Точарството. Тук са наредени малки машинки, които се управляват с ритмичното движение на краката, а ръката бърза да оформи самия предмет, който ще се изработва. Наистина интересно; наистина се иска голямо умение да направиш от глинените топки ваза, стомничка или пепелник. Тук работят добрите майстори Йордан Грънчаров—достигнал изпълнение на плана от 130 до 140 на сто, Никола Грънчаров, достигнал изпълнение на плана 130 на сто.

От тук предметите отиват в отдела за дръжки, където според модела им се поставят дръжки от сръчните ръце на Радка Борисова, която изпълнява плана си редовно 140 на сто. Така изработените вече грънчарски произведения се оформят в отдела за шарки. На всички троянски модели, шарките се слагат в този отдел. Не можеш да повярваш, че малката помпа с разтвор може така умело да се управлява, та шарките стават толкова хубави, а не криви и неправилни. Тук добре се справят с работата си Мара Кабаиванова, която изпълнява плана си 130 на сто, Стефка Цветкова — 130 на сто, Станка Атанасова—130 на сто. Те работят с точност и с чувство на отговорност, стараят се да свеждат брака до минимум.

После произведенията се пекат, глазират се и наново се пекат при 960 градуса температура. При тази температура глазурата се стопява и предметите получават лъскавина. В този отдел трябва да споменем добрите работници—майсторът Иван Ангелов и Гинка Жекова, която дава изпълнение на нормите 120 на сто.

Колко много отдели, колко разнообразна работа. Не се стърпях:

— Другарю Желязков, има ли още отдели?

— Да, ще отидем при художниците и от там в склада с готовата продукция.

Ето и стаята на художниците. Влизаш в нея и оставаш приятно изненадан. С възхищение разглеждаш всички нови модели, които ръката на художника е създала. Мислиш си, колко много човек трябва да обича изкуството, колко много има нужда от красотата. От работата на художниците Никола Ковачев и помощниците му Димо Енчев и Теодора Вълкова, човек се вълнува така, както би се вълнувал, когато е на художествена изложба и с любов разглежда онези картини, които най-много му харесват.

Влизаме в склада с готовата продукция. Не може да сдържиш възторга си. Всичко е така красиво, така примамливо. Кое е по-хубаво? С право името на Промкомбинат „Камъшит“ се носи не само в пределите на страната, но и в Полша, с която има сключен договор за износ на фина керамика.

Разгледахме целия цех. Наистина трябва да се пише за тях. Те не виждат нищо необикновено в своя труд, но когато човек ги гледа не може да не чувства задоволство от тяхната работа. Тръгваш си, понесъл в сърцето си обичта към тези скромни труженици.

Радка **АНАСТАСОВА**

Край язовира на ТКЗС село Добротица ежегодно се отглеждат хиляди патици. Тази година тук кооператорките Йовка Тодорова и Величка Тодорова отглеждат 6 000 патици. Тримесечните патици сега вече тежат по над 2 килограма.

За да има в кошарите повече агнета

НЕ ЗНАЯ да има по напрегнати, по-усилени дни за овцевъдите от кооперативното стопанство в село Секулово. Сега, когато се провежда кампанията по осеменяването на овчите стада, работата им не стихва нито за миг. Всички са обхванати от единствената мисъл — да проведат кампанията при най-добър ред и по указанията, които съществуват за тази цел.

Във всички бригади на кооператива е подхваната голяма надпревара, която именно стана причина от заплануванете за заплождане 4 800 овце да бъдат заплодени вече над 2 757 — цифри, които нареждат кооператива на едно от първите места в окръга по провеждането на това така важно мероприятие.

Знаейки от дългогодишен опит, че дните на осеменителната кампания решават броя на агнетата, които ще бъдат родени през идната година, овцевъдите следят щото нито една овца да не остане незаплодена и с това да се донесе само загуба на стопанството. Наред с това чувствително се подобриха начина на храненето и качеството на самата храна, която се поднася на животните.

Кампанията по осеменяването се провежда сега най-сполучливо в бригадата в с. Прохлада с осеменител Стойчо Вълчев. Но не така стои положението в бригадата в с. Скала. От заплануваните за заплождане 1 200 броя овце са заплодени едва 330 броя, което красноречиво показва, че работата по осеменяването трябва да се подобри чувствително и в най-кратък срок. Добър пример в това отношение са овцефермите в първа и трета бригади с отговорници Петко Пенков и Иван Драгнев, където работата е подета добре и успехите няма да закъснеят.

Руси **ШИМАБЕЕВ**

Да се учим от богатия съветски опит

ЦАРЕВИЧНИТЕ СТЕБЛА — ХРАНА НА ДОБИТЪКА

ОГРОМЕН източник за попълване на запасите от груби фуражи могат да бъдат сухите стебла на царевицата, обрана за зърно. Не бива да се забравя, че такива стебла превъзхождат по обща и протеинова хранителност сламата от пшеницата и ечемика. В един килограм стебла има 0,37 кръмни единици и 20 грама смилаем протеин, а в сламата съответно има 0,20 и 8.

В южните области на страната, най-вече в Днепропетровска област, е натрупан хубав опит по прибирането, запазването и използването на сухите царевични стебла за храна на добитъка.

В началото на прибирането на царевицата за зърно (в първите 7-10 дни) стеблата са още почти зелени, съдържат достатъчно влага и захар. Те се надребняват и се правят на силаж по обикновения начин. Ако стеблата са вече сухи, те пак могат да се използват за приготвянето на силаж, но сега вече е нужно на всяка цена да се прибави вода (на 2 тона маса 1 тон вода) и храни, съдържащи захар — коренoплоди, листа на цвекло, зеленчукови и плодови отпадъци. Сочните храни се разпределят на пластове. При това е необходимо да се спазва строго технологията на силажирането — грижливо отъпкване, покриване и т. н.

За да се увеличат запасите от груби фуражи, значителна част от сухите стебла може да се запази и в сух вид.

Най-разпространеният начин за запазване на сухите царевични стебла е натрупването им на купи в надребнен вид, с пластове слама. Под купата се постила доброкачествена слама с дебелина 0,5-1 метър, за да се изолира фуражът от земята. Следващите пластове слама между надребнените царевични стебла могат да бъдат по-малки в зависимост от влажността на масата. Отгоре купата се покрива с пласт слама с дебелина до един метър. Ширината на купата да не е повече от 4 метра, височината ѝ трябва да бъде до 3 метра, а дължината до 50 метра.

При недостиг на слама надребнените царевични стебла се трупат на тесни купички с размери 1,5x1,5 метра. Всеки натрупан пласт равномерно се посипва с готварска сол (5-10 кг на един тон маса). Ако въобще няма слама, царевичните стебла пак се трупат на големи купички, но обезателно се остават вертикални отдушници.

Перспективен начин за запазване на сухите царевични стебла се явява разделното прибиране на царевицата за зърно с преустроения комбайн „Херсонец-3“. При това се отделят кочаните, отрязаните стебла се трупат на снопи и в течение на 2-3 дни съхнат, след което се прибират и трупат на купи. За прибирането на царевичните снопи може да се използват преустроени зърнени комбайни, които едновременно надребняват стеблата. Такива стебла се запазват добре в обикновени купи и се използват за храна на добитъка през време на целия оборен период.

Надребнените царевични стебла се запазват добре и след подсушаването им с помощта на вентилатора „ВП-300“. За тази цел се приготвят от отпадъчни дървесни материали триъгълни рамки. Те се оплитат с вършина или тел. Върху рамките се поставя масата от царевични стебла с дебелина на пласта 60-80 сантиметра. Дължината на получената пирамидална купа, може да бъде до 40 метра. След това с помощта на вентилатора „ВП-300“ в празното пространство на рамките чрез тръба се пуща горещ въздух. В продължение на няколко дни листостеблената маса изсъхва и се запазва добре в купите.

Стеблата на царевицата при недостиг на машини трябва да се прибират ръчно. След това те се свързват на снопи и се трупат на купи.

Добитъкът яде най-добре стеблата на царевицата, когато те са надребнени на парченца с размер до 3 сантиметра.

(Из „Сельская жизнь“ 25 август 1963 г.)

Подготовката на търговските организации за есенно—зимния сезон

ПОСЛЕДНИТЕ ветровити и студени дни дойдоха да ни напомнят за настъпващата есен и зима. Хората започнаха да мислят вече за топлите дрехи и зимнина. Задоволяването на потребностите на населението е предмет на търговската дейност на ОТП и Наркооп в Дулово

Търговските работници проявяват истинска загриженост за снабдяването на търговската мрежа със стоки, търсени от гражданите за през есенно-зимния сезон.

Ежедневно доставчиците на селкоопите обикалят складовете, избират и фактурират стоки. По техните лица не винаги обаче се чете задоволство. Много стоки липсват още в складовете. Например в склада за хранителни стоки липсва захар ситна и на бучки, тестени изделия, ориз, червен пипер, месни консерви и др. В склада за трикотаж липсва ватирано горно и долно облекло, липсват черни ученически фланели дебел шаек, оксфорд и други. От заявените количества се получават едва 10 на сто. Почти същото е положението и в склада за железария. Там пък няма блажна боя, водопроводни тръби, електромери и други.

По вина на централното търговско предприятие редица стоки се доставят, след като им мине сезона. Това се отнася за готовото облекло, трикотажа и други. Не се получават всички запланувани стоки, а много малък процент от тях.

Почти същото е положението и с доставката на зеленчуци. В много малки количества се получават домати, пипер, син патладжан, лук, люти чушки и други. Това пречи на домакините да си приготвят туршии.

Зареждането на търговската мрежа със стоки на дребно в района се осигурява от клона на ОТП в Дулово. Търговските работници трябва да организират по-добре своята работа по доставката на стоки за есента и зимата.

Георги **БЪРНЕВ**
(наш кореспондент)

ДОБИВИТЕ НАДХВЪРЛЯТ ПЛАНА

За трудолюбието на кооператорите от бригадата на Юмер Кязимов от с. Искра знаят всички от кооператива. Миналата година те се наредиха на първо място в стопанството по производство на пшеница, царевица и тютюн. И тази година от посочените култури стопаните очакват богата реколта. Само преди няколко дни те приключиха с прибирането на фасула. При план 115 кг бригадата получи близо 128 кг фасул от декар, като челното място завоюва звеното на Нежмидин Реджебов с добив — 144 кг от декар.

Атанас **ЖЕЛЕВ**

С неотслабващ темп

От няколко дни стопаните от втора тракторно-полевъдна бригада на Георги Георгиев от ТКЗС в село Ситово навлязоха масово в блоковете, засети с царевица. Благодарение на усилената работа за съвсем кратък срок бяха обрани кочаните от 500 дка площ.

В изпълнение на това мероприятие най-активно се включи звеното на Стоян Гагаузов. Благодарение на разгорялата се надпревара пред 9-ти септември в най-скоро време прибирането на царевицата ще бъде привършено

Илия **ГРОЗДАНОВ**

С чувство на гордост посрещна Великия празник на свободата и стругарът-рационализатор от ДМЗ „Стомана“ Паско Велчев Петков. Всеки ден той изпълнява трудовата си норма средно със 190 на сто.

СЪВЕТИ на специалиста

ШАРКА ПО ПТИЦИТЕ

ШАРКАТА по птиците е заразно заболяване, което се предизвиква от вирус. От нея по-често боледуват младите птици. Заболяването върлува в ония стопанства, където културата на отглеждане на птиците е ниска. Голяма роля за възникване на болестта играе недоимъчното хранене, особено когато е дефицитно по отношение на витаминно-минералния състав. Птиците, от чиито дажби липсва зелена храна, сенно брашно, моркови, покълнало зърно, тикви и други подобни, са предразположени към заболяването. На второ място за заболяването допринася и недостига на минерални вещества —калций, фосфор, йод, мед и други. В стопанства, където хигиената е на ниско ниво, заболяването протича много тежко. Когато във птицефермите не се прави редовно дезинфекция, в околната среда се натрупват много микроби, които вземат участие в развитието на болестта и влошават протичането ѝ. Намесата на неспецифични агенти в инфекциозния процес, води до тежки последствия и висока смъртност. Тя достига до 50 на сто.

През миналата година в много кооперативни стопанства в окръга беше констатирана шарка по птиците, която нанесе значителни загуби на кооперативите. Тя беше установена в Сокол, Царев дол, Алфатар, Главиница, Нова Черна и други.

Болестта протича в 3 форми: кожна, дифтероидна и смесена. При кожната форма се наблюдават брадавицоподобни образувания по гребена, около очите и по гушите на птиците. Тук дифтероидната форма в устната кухина, по ъглите на клюна, глътката и гръкляна се явяват налепи подобни на пържени яйца, които задушават птицата и тя умира. По някой път такива налепи се срещат и в трахеята. При смесената форма се наблюдават едновременно и едните и другите изменения. Най-опасна е дифтероидната форма.

Характерно за болестта е това, че тя е много упорита. Вирусът е доста устойчив на външни влияния. Явила се в една птицеферма болестта се ликвидира много трудно и загубите са значителни. Заболяването е нелечимо с лекарства. Ето защо профилактиката на болестта е много по-важна. Трябва да се вземат предварително мерки, за да се предотврати нейното появяване, защото мъчно се справяме след това с нея.

Профилактиката и едновременно лечението е насочена към осигуряване на птиците през есенно-зимния и особено през пролетния сезон с достатъчно сенно брашно, покълнало зърно, моркови, рибено масло и други източници на витамин „А“. Това е едно от най-важните звена в борбата с шарката по птиците. Освен това те трябва да са осигурени с минерални добавки. В птицефермите е необходимо редовно да се извършва механическо почистване и дезинфекция, борба с влагата и студът, които отслабват съпротивителната сила на организма и предразполагат към заболяване.

Едно друго важно мероприятие в борбата със заболяването е имунизиране организма на птицата. Има доста ефикасна, ваксина, която създава солиден имунитет и предпазва птиците от заболяването. Най-подходящ момент за ваксинация са месеците септември и октомври. Не трябва обаче да се мисли, както много ръководители смятат, че ваксината е всичко. Щом се извърши ваксинация, птиците няма да заболеят, макар и да се хранят недостатъчно. Решаващо си остава едно правило—пълно витаминно минерално хранене. Ваксинацията е помощно звено. Сама по себе си, тя не решава въпроса.

Борбата с шарката по птиците трябва да бъде комплексна—съчетаване на добри зоохигиенни условия с предпазно ваксиниране.

д-р **Димитър ВЕЛЕВ**

НЕСПИРЕН ВЪЗХОД КЪМ ВИСИНИТЕ НА СОЦИАЛИЗМА И КОМУНИЗМА!

ВЪЗТОРЖЕНА МАНИФЕСТАЦИЯ НА ТРУДЕЩИТЕ СЕ ОТ СИЛИСТРА

„Ура!“ за родната комунистическа Партия!

(Продължение от 1 стр.)

надпланова продукция за 31 000 лева, а в чест на Празника са произвели продукция за повече от 43 000 лева. Най-голям дял за преизпълнение на обещанията има цех „Ракита“, който е първенец на предприятието. Бригадата на Кина Тодорова първа е поела инициативата и всички членове се стремят да завоюват званието „ударник на комунистическия труд“. В школите на първенците и курсовете за квалификация се учеха 1 400 производственика и 200 от тях вече достигнаха и надминаха миналогодишните постижения на първенците. На празника манифестират повече от 100 ударника от това предприятие.

В навечерието на Празника цех № 1 (мелницата) от ДПЗХ „Първи май“ спечели званието „цех за комунистически труд“.

Радостни и горди крачат тъкачките и тъкачите от ДИП „Добруджа“, защото девет бригади завоюваха званието „бригада за комунистически труд“. Горди са и новите 20 ударнички на предприятието, които положиха много усилия да се наредят в редиците на първенците.

Струва ти се, че този ден сякаш е събирал възторга на цялото лято и сега е дошъл на празничния площад да го излее като от някакъв рог на изобилието. Неспирно течащи колони, грейнали в усмивки лица и успехи, успехи, постижения, изпълнени обещания — безкрай!

Твърда и възторжена е стъпката на ударниците

С високи трудови победи се поздравиха в чест на Празника работниците от Промкомбинат „Текстил“, от Промкомбинат „Електрометал“, от Държавния месокомбинат. В сравнение с миналата година производствениците от ДСП „Млекопреработване“ са произвели сега в повече 365 тона сирене, 239 тона в повече пресни и кисели млека, 27 тона повече извара. Много добри постижения има масларската работилница с отговорник Енчо Неделчев.

В предпразничните дни работниците от ДИП „Липа“ обявиха месец август за ударен. В разгорялото се съревнование се включиха всички участъци и бригади. За високи трудови успехи със званието „най-добър в професията“ са удостоени много другари.

Радостни и доволни от своите трудови постижения са работниците от трудово-производителните кооперации. Колективът на кооперация „Инвалид“ е изпълнил плана за осемте месеца със 113 на сто. Особено добри постижения имат юрганджийската работилница, отделът за детски поръчки и бригадите на Димитър Стоилов, Момка Жекова и Василка Друмева. В навечерието на 19-та годишнина на Девети септември изпълниха обещанията си и работниците от ТПК „Метал“. В преддеветосептемврийското съревнование ремонтният отдел с ръководител Дечо Маринов изпълни плана си със 140 на сто. Високи трудови успехи имат и производствениците от ТПК „Дунав“. Тук просто е трудно да се посочи кой е пръв, тъй като постижения, и то не малки, имат и шивашките отдели, и обущарите, и бригадите за конфекция, и хлебарите. Първенците и ударниците са много, понеже в кооперацията е подет починът „Да работим без грешка!“ който помага особено за подобряване качеството на продукцията. „120 на сто изпълнение на плана за месец август“ — рапортуват работниците от ТПК „9-ти септември“.

А ето и стройните редици на строителите от ОСО. Това са хората, които от стара Силистра искат да направят град — роза на дунавското крайбрежие. И ние вярваме в това, защото техните постижения са пред очите ни. Вярваме, защото през тази година досега четири строителни бригади завоюваха званието „бригада за комунистически труд“. В преддеветосептемврийското съревнование особено се отличиха бригадите на Иван Липков и Ради Пенчев. Най-добрият работник в ОСО, Диминтиян Пимонов, с радост предава опита си на по-младите строители. В редиците на първенците са орденоносецът Петър Илиев, шофьорът Йордан Генчев, също орденоносец, и Иван Александров, майстор-строител, който вече 15 години се труди неуморно по строежите в окръга.

Не! Не е есенен този ден! Та днес като че ли градът е заприличал на градина. Толкова много цветя. Те хвърчат от ръцете на манифестиращите към официалната трибуна, обсипали са асфалта. Истински цветен дъжд. Като желан и очакван с радост дъжд се лее и възторгът . . .

Нижат се колоните на работниците и служителите от ОТП, от Окръжния кооперативен съюз, от Материално-техническо снабдяване. И всички те отчитат с искрена гордост, че в чест на Празника са положили максимални усилия, за да задоволят нуждите на потребителите.

Радващи са успехите на колективите на ГТП „Здрава храна“ и на ГТП „Градска търговия“. Храната в ресторантите е разнообразена, качеството й е по-добро, а стоките в магазините са много и задоволяват изисканите вкусове на купувачите.

За тях годината завърши

„Ние изпълнихме годишния си план със 109 на сто!“ — отчитат с грейнали лица работниците и служителите от Окръжно пътно управление. На челно място са бригадата при асфалтовата база и бригадата за ломен камък.

Изпълнили са годишния си план и шофьорите от ДАП. При обещание да извозят 5 460 тона за годината те само за седем месеца са превозили 31 200 тона товари или са изпълнили обещанието си с 571 на сто. Това са наистина превъзходни успехи. Затуй над главите на работниците от Окръжно пътно управление и от ДАП политат букети от живи цветя и всички им ръкопляскат. Това изпълва с радост сърцата на първенците. И заслужено! Трудовите им успехи са очевидни.

Заслужено сред първенците

Редят се колоните на работниците от „Пренос-превоз“, от пристанището, от драгажния флот. И тук отделни бригади работят по плана за месец октомври, а бригадата на Иван Петров от пристанището, която е първенец, изпълнява сега плана си за 1964 година.

Към трибуната се приближава огромен макет на изобилието. Преминава колективът на Комплексната опитна станция, който се гордее с новосъздадените овощни сортове кайсии „ранна силистренска“ и „едра силистренска“.

Най-горди сред работниците от ДЗС — Силистра са тези от овцефермата, които са изпълнили обещанията си по всички показатели. Индивидуалните първенци просто не могат да се изброят, понеже са над 100 човека.

Служителите от ОНС и ГНС манифестират с обещание да работят по примера на пенсионния отдел, който се бори за спечелване званието „отдел за комунистически труд“.

Изпълнили са осеммесечната си програма работниците и служителите от Окръжната станция на съобщенията. Колективът е поел присърце ловешкия почин и затова на празника крачат с изпълнени обещания служителите от телефонната служба и радиоотдела.

Слънцето вече препича. Капчици пот покриват челата, но никой няма време да ги отрие. Всеки иска да види по-отблизо всичко, което става днес на площада. Ето сега преминават колоните на здравните работници, които също се борят за завоюване званието образцов служител. Първи са спечелили званието „отделение за комунистически труд“ детското и вътрешно отделение при Окръжната болница в Силистра, както и отделението на зъботехниците.

С грейнали от празничен възторг лица, с разноцветни флагчета в ръце манифестират артистите от Народния театър, които обещават да ни зарадват през този сезон с хубави постановки. След тях крачат киноработниците, които са изпълнили плана си за осемте месеца със 101 на сто.

На площада се понасят гласове: „Ето ги! Идват“. Към трибуната се приближават с бодра стъпка младите физкултурници от града, които също са горди и радостни от своите постижения. Начело на физкултурната колона са пионерите от представителния баскетболен отбор, които завоюваха най-високото отличие „Републикански първенец за 1963 година“. След тях са пионерките-баскетболистки, които се наредиха на второ място в републиката. Един след друг следват отборите на колоездачите, на лекоатлетите, на гребците, на туристите, на мотористите и водачите на леки коли.

Те сякаш въплъщават и физическата и моралната сила на новия човек, който крепне и твори за бъдещето. А бъдещето най-добре се вижда в дни като днешния.

Отшумят последните редици, а въздухът още кънти от възгласи и песни. Манифестацията завършва, но празникът остава в сърцата. Това е празникът на споделената радост и задоволство от видяното и постигнатото от трудещите се в Силистра.

Драгомир ПАНОВ
Петър ЦОКЕВ

ТЪРЖЕСТВЕНО ЧЕСТВУВАНЕ В ОКРЪГА

На празника — с нови успехи

ПРЕЗ разкъсаните облаци надничат лъчите на септемврийското слънце и галят усмихнатите лица на хората. Градът празнично сияе. За деветнадесети път Тутракан посреща Девети септември, който ни донесе свобода, правда, радост и щастие.

Точно в 10 часа официалните лица заемат местата си на трибуната. Сребърните звуци на фанфарите известяват началото на деветосептемврийската манифестация. Отекват мъжествените стъпки на знаменосците, на представителите на доброволните отряди, а след тях се задават стройните редици на децата от детските градини. Децата се смеят и весело махат със знаменца за поздрав. Маршируват учащите се от училищата в града, понесли знамена и плакати, които като гора се люлеят над главите им. Още не отшумели ученическите стъпки и се задава работническият колектив на ДИП „Текстилни влакна“ — окръжен първенец за второто тримесечие. Като най-скъп дар за Родината този колектив изпълни с пет дни предсрочно осеммесечния си план. Обемът на продукцията — 110 процента, производителността на труда — 113 на сто, себестойността на продукцията 198 на сто и плана за печалбата с 203 на сто. Слънцето още по-ярко свети над хората от бригадите за комунистически труд на Рушан Арифова и Марин Ганев. Повече от 60 работници са достигнали постиженията на първенеца Георги Зузов.

Задават се работниците от промкомбината. В чест на Празника те изпълниха обещанията си за осеммесечието със 103 на сто. Гордост за този колектив са — металици, килимари, мебелисти и многобройните първенци, ударниците от бригадите за комунистически труд на Йордан Русев, Георги Драганов и Драганка Татарова. Манифестират своите трудови успехи и работниците от цех „Камъшит“, трудолюбивите кооператори от ТКЗС „Христо Ботев“, работниците от ТПК „Съединение“, ТПК „Нов живот“ и ТПК „Домостроител“. Оживление предизвика механизаторът Илия Николов, който през лятната кампания овърша 630 тона пшеница, със своя комбайн. Минават работниците и служителите от Градския народен съвет, болницата, Комунални услуги, пощенците, докерите, работниците от търговията и асфалтовата база, работниците от РТС, които изпълниха деветмесечния си план със 105 процента.

Манифестацията на трудещите се от Тутракан бе още един ярък израз на любовта към родната Партия и Съветския съюз и готовност да се изпълнят докрай историческите решения на Осмия партиен конгрес.

Рачо ЗМЕЕВ

РАДОСТНА МАНИФЕСТАЦИЯ В ДУЛОВО

В ДЕВЕТОСЕПТЕМВРИЙСКАТА утрин слънцето сякаш светеше по-ярко над празнично украсения град. Хубаво облечени хора отрано изпълниха главната улица на града. Те си стискаха ръцете и сърдечно се поздравяваха по случай Празника на свободата — Девети септември.

Точно в 10.30 часа на украсената трибуна заеха местата си Азис Алиев, член на бюрото на Окръжния комитет на Партията, Ангел Върбанов, секретар на Градския комитет на Партията, баба Бяла Чернева, майка на загиналия партизанин Никола Петров – Караджата, партийни и стопански ръководители. На трибуната бяха и ръководителите на футболния отбор на гр. Олтеница — Румъния, който гостува на дуловци.

Срещу трибуната, посрещнати с ръкопляскания, заеха местата си първенците. На мнозина от тях върху гърдите блестяха медали и значки, признание за техния самоотвержен труд в социалистическото ни строителство.

Деветосептемврийската манифестация беше открита от духовата музика при гимназията. Първа премина колоната на досовци, които облечени като партизани, ни припомняха героичната борба на нашия народ. С грейнали лица и бодра стъпка преминаха работниците от стопанското предприятие „Пренос-превоз“. Те изпълниха плана си за осеммесечието 137 на сто. В колоните на манифестиращите бяха и работниците от Горското стопанство, РТС и други, които преизпълниха производствените си задачи.

Дълги бяха колоните на трудещите се, които манифестираха своите трудови победи. С много възторг преминаха учащата се младеж и възпитаниците от детската градина, които от сърце славеха Партията за грижите, които полага тя за тях.

Повече от час и половина продължи манифестацията в град Дулово. На нея дуловци изразиха своята преданост към Партията и своята увереност в построяването на социализма и комунизма.

Георги БЪРНЕВ
(наш кореспондент)

ПРАЗНУВАХА С ГРЕЙНАЛИ ЛИЦА

ОЩЕ от рано сутринта по празнично украсените улици на с. Искра започнаха да се стичат към площада кооператорки и кооператори. Тук щеше да се проведе тържествената манифестация по случай Деня на свободата — символ на единството ни около Партията и народното правителство.

Часът е 9.30. На трибуната заемат местата си членовете на общинския партиен комитет, членовете на изпълнителния комитет на общинския народен съвет, членове на управителния съвет на ТКЗС, стопански ръководители, ръководители на БЗНС, Комсомола и Отечествения фронт. Наред с тях са и първенците в селското стопанство.

Приветствено слово по случай Празника на свободата произнесе др. Тахир Мемишев, заместник-секретар на общинския партиен комитет.

Започна деветосептемврийската манифестация. По главната улица се задава колона със знамена. Това са учениците от основното училище „Стефан Караджа“. На челно място те носят голяма петолъчка, на която е изобразен космически кораб и портретите на съветските космонавти. На плакатите е написано: „Да живеят нашите гости Валентина и Биковски“, „Да живее делото на Девети септември!“. В простора се носи нестихващо „Ура“.

Задават се колоните на кооператорите от различните отрасли в селското стопанство. Най-напред са тружениците от растениевъдството. Те издигат лозунгите: „Работа без грешки — високи добиви!“, „Чрез правилна обработка на земята да разрешим зърнения проблем!“

Не по-малка е радостта и на манифестиращите животновъди от кравефермата. Те изпълниха плана за млякото за осемте месеца като надоиха 261 937 л мляко.

След тях крачат бодро групите на горските работници и механизаторите с поверените им машини.

След манифестацията бяха раздадени награди на първенците в селскостопанското производство.

Атанас ЖЕЛЕВ

19 победни години в с. Алфатар

ТЪРЖЕСТВАТА по случай 19-та годишнина на Празника на свободата — 9 септември започнаха в с. Алфатар още от предния ден. На 8 септември вечерта в центъра на селото се състоя тържествено общоселско събрание, на което бе отчетено съревнованието за изминалите осем месеца на годината. Награди получиха 100 кооператори и младежи.

На 9 септември честването на славната годишнина продължи при още по-голяма тържественост. Празнично облечени, весели, хората се стекоха отново на централния площад пред съвета. Най-горди на празника са първенците — кооператорите от първа и втора полевъдни бригади, механизаторите Иван Саботинов, Стефан Димитров, Иван Андреев, Недю Димитров, Георги Робев, Иван Йорданов, Колю Петров и много други.

Митингът започна с литературно-музикална програма, изнесена от пионерския хор в селото. След това секретарят на общинския партиен комитет Йордан Ценов говори за великото дело на 9 септември. Той изтъкна, че за 19 години трудещите се от района на с. Алфатар са постигнали големи успехи във всички области на живота. Все по-благоустроено и красиво става най-голямото село в Силистренски окръг, все по-заможен става животът на кооператорите. Ярък показател за това е например стокооборотът, който в сравнение с 1950 година се е увеличил четири пъти.

Празникът продължи с веселие и спортни прояви до късно вечерта.

Михаил ГАВАЗОВ

IV-та КОЛОЕЗДАЧНА ОБИКОЛКА НА СЕВЕРОИЗТОЧНА БЪЛГАРИЯ ЗАВЪРШИ

Преди да започнем с развоя на борбата в последния етап трябва да отбележим нещо друго:

Сутринта на 6 септември 1963 година към 10.30 часа всички състезатели от IV колоездачна обиколка на Североизточна България по екип и с велосипедите си, водачи, треньори и съдии поднесоха венец на гроба на починалия при злополука в процес на подготовка за това състезание нашият любим състезател — Иван Марков. Възпоменателно слово произнесе председателят на окръжната секция по колоездене Тодор Първанов.

Стартът на VI етап Силистра — Русе, дълъг 127 км. бе даден в 14 часа. Трябва да кажем, че до последния етап нашият отбор се представи добре, като се нареждаше на III място след отборите на Русе и „Спартак“ — Варна.

На една минута след нас беше отбора на „Черно море“ Вн, който по изказването на треньора Радой Козарев в последния етап ще хвърли всички сили за по-добро класиране.

Нека да видим как се разви борбата по маршрута на VI етап.

Малко разкъсване се получи на 20-тия км, но след няколко км. отново всички състезатели се движеха в пакет. Към 30-тия км. паднаха няколко състезатели, между които и нашият състезател Русан Маринов, който във временното индивидуално класиране беше на IV-то място. Същият получи тежка контузия и не можа да продължи участието си в състезанието. След станалото падане М. Димов — Силистра изостана и в основната група останаха 4 наши състезатели.

Към 35 км. колоната се раздели на две групи и само Колю Златев беше в първата група, а останалите наши трима състезатели бяха във втората група. Преди Тутракан двете групи отново се сляха, обаче напред успяха да се откъснат трима състезатели — Г. Димитров от „Спартак“ Варна, Стоян Димитров Разград и Йордан Стойков Русе — носителя на жълтата фланелка.

При спускането в Тутракан Б. Аврамов — Силистра изостана и в основната група останаха 3 наши състезатели. На 10 км от Тутракан Колю Златев беше се откъснал и имаше възможност да настигне бегълците, но рисковаше отборното класиране, защото двамата наши състезатели в основната група бяха по-млади и той трябваше да им помага. Черноморци непрекъснато атакуваха, за да разкъсат групата, но това не им се отдаде. От друга страна се водеше борба за петото място между Коларовград, Толбухин и Разград, тъй като разликата в отборното класиране беше минимална

Към 35-тия км от Русе Колю Златев можа да се откъсне с още 4 състезатели и започнаха да гонят бегълците, които вече бяха на 4 минути от основната група. До пристигането на финала в Русе други промени в групите не станаха. Пръв пресече финалната линия носителят на жълтата фланелка Йордан Стойков — Русе с време 3.18.00 за втори път спечели обиколката, и 2. Георги Димитров „Спартак“ — Варна, 3. Стоян Колев (Рз,) 6. Колю Златев (Сс), 20. Йордан Димитров (Сс), 22. Симеон Димов (Сс), 29. Борис Аврамов (Сс), 34. Марчо Димов (Сс).

Отборно етапът се печели от Русе 10.01.33, следвани от „Спартак“ — Варна, Разград, Силистра, „Черно море“ — Варна, Толбухин, Коларовград и Окр. Варна.

Главно индивидуално класиране:
1. Йордан Стойков (Рс) 2. Руси Русев (Рс) 3. Г. Димитров „Спартак“ — Варна 4. Колю Златев (Сс) и другите наши състезатели: 20. Йордан Димитров, 22. Симеон Димов, 29. Борис Аврамов, 34. Марчо Димов.

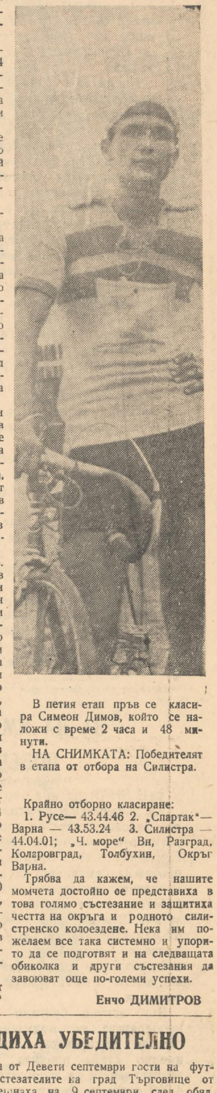

В петия етап пръв се класира Симеон Димов, който се наложи с време 2 часа и 48 минути.

НА СНИМКАТА: Победителят в етапа от отбора на Силистра.

Крайно отборно класиране:
1. Русе — 43.44.46 2. „Спартак“ — Варна — 43.53.24 3. Силистра — 44.04.01; „Ч. море“ Вн, Разград, Коларовград, Толбухин, Окръг Варна.

Трябва да кажем, че нашите момчета достойно се представиха в това голямо състезание и защитиха честта на окръга и родното силистренско колоездене. Нека им пожелаем все така системно и упорито да се подготвят и на следващата обиколка и други състезания да завоюват още по-големи успехи.

Енчо ДИМИТРОВ

ГОСТИТЕ ПОБЕДИХА УБЕДИТЕЛНО

По случай 19-та годишнина от Девети септември гости на футболистите от „Доростол“ бяха състезателите на град Търговище от НР Румъния. Двата отбора се срещнаха на 9 септември след обяд. Гостите спечелиха ценна победа от домакините с 2:0. Въпреки че през второто полувреме силистренските състезатели хвърлиха всички сили за промяна на резултата, това не им се удаде и те трябваше да напуснат победени.

На 9 септември в село Попина се срещнаха местните футболисти с отбора на гр. Ракари. Гостите победиха с убедителния резултат 8:3.

На 10 септември в Силистра се срещнаха футболистите на град Ракари и ДМЗ „Стомана“. Гостите показаха по-сигурна игра и победиха и този път с 3:2.

Класиране в зона „Дунав“ след II кръг

	М	П	Р	З	ГР	Т
1. „Доростол“ — Силистра	2	2	—	—	5:0	4
2. „Академик“ — Русе	2	2	—	—	6:2	4
3. „Бенковски“ — Бяла	2	1	1	—	5:1	3
4. „П. Хитов“ — Тутракан	2	1	—	1	8:5	2
5. ДМЗ „Стомана“ — Силистра	2	1	—	1	4:2	2
6. „Локомотив“ — Русе	2	1	—	1	3:2	2
7. ДМЗ Г. „Димитров“ — Русе	2	—	2	—	5:5	2
8. „Бенковски“ — Исперих	2	1	—	1	3:4	2
9. „Янтра“ — Ценово	2	—	1	1	2:6	1
10. „Вихър“ — Завет	2	—	1	1	4:8	1
11. „Ст. Саров“ — Калипетрово	2	—	1	1	1:7	1
12. „Миньор“ — Сеново	2	—	—	2	1:5	0

Получени резултати след II кръг 8. IX.

ДМЗ „Стомана“ — „Янтра“ — Ценово	4:0
„Академик“ Рс — „П. Хитов“ Тутракан	4:1
„Вихър“ — Завет — ДМЗ „Г. Димитров“ Рс	3:3
„Ст. Саров“ — „Бенковски“ — Бяла	0:0
„Миньор“ — Сеново — „Локомотив“ Рс	0:2
„Доростол“ — „Бенковски“ — Исперих	3:0

СЪОБЩЕНИЕ

Физкултурно дружество „Доростол“ — секция „Футбол“

УРЕЖДА
ГОЛЯМА ТОМБОЛА

Билетите са пуснати в продажба. Тегленето на печалбите ще стане на 6 октомври на стадиона точно в 15 часа преди футболната среща между ДМЗ „Г. Димитров“ — Русе и „Доростол“ — Силистра.

Срещу 0.20 лева имате възможност да изтеглите големи печалби като *радиоапарат, библиотека, салонна маса, ръчен часовник, стенен килим, килим за под, жакардови пътеки, буре за вино, буре за туршия и други.*

Граждани, любители на футбола, участвувайте в голямата томбола!

21 425

БИБЛИОТЕКА НА БАН НАУКИТЕ София
ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ—СИЛИСТРА

Година VIII, бр. 107 (662) | Събота, 14 септември 1963 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ПРЕД ПРАГА НА СЕИТБАТА

НЯМА по-важна задача в момента пред кооператорите от кооперативното стопанства в село Паисиево от подготовката за есенната сеитба. На всички е известно, че именно сега се полагат основите на бъдещата реколта от есенниците. И тя зависи в най-голяма степен от качествено и навреме провеждане на сеитбата.

Подготовката за есенната кампания в Паисиевското стопанство започна отрано. На време беше приет оперативен план на кооперативното стопанство. А по бригади бяха приети работни планове. Първичните партийни организации се занимаха на свои събрания с въпросите по подготовката и провеждането на сеитбата и поставиха партийни поръчения на свои членове за участие в нея и осигуряване провеждането й на високо качество.

Ремонтът на машините и инвентара беше проведен на време. Тракторите са напълно изправни и участвуват в извършването на различни мероприятия. Сеялките, които ще участвуват в сеитбата са ремонтирани. В момента свободните от смяна трактористи и прикачвачи ги комплектуват с тежести и семепроводи. Другият инвентар — дискови лющилници, плугове, валяци и други също са изправни и вече са изкарани на полето. Кооператори приготвят и влачките, с които ще бъдат комплектувани сеялките.

Сега в момента всички кооператори са включени в прибирането на реколтата от пролетните култури и освобождаването на площите за засяване на есенниците. Усилено се прибира и вършее слънчогледът. 1 000 дка от него вече са обрани. Вади се и захарното цвекло. Бързото освобождаване на площите от пролетните култури не е проблем за кооперативното стопанство. Остава да се прибира слънчогледа от 4 000 дка, царевица от 6 000 дка и цвекло от 1 000 дка. Тази работа при добра организация на труда от страна на ръководството на кооперативното стопанство може да завърши до края на този месец.

Подготовката на освободените площи се провежда своевременно и бързо. 8 000 дка вече са изорани и готови за сеитба. Там, където поради сушата не може да се оре, площите се подготвят чрез дисков плуг. Сега няма освободена площ, която да не е изорана.

Почистването на семената почти приключи. Изпратени са 28 проби пшеница и ечемик за окачествяване в семеконтролната инспекция. И резултатите от пробите са добри. Посевен материал, който да не отговаря на стандарта поради ниска кълняемост няма. Пет от анализираните проби обаче, от сорт „100-10“, поради наличието на голям брой плевелни семена не отговарят на стандарта и е необходимо този материал да се почисти втори път, за да бъде приведен до първа класа.

В основни линии подготовката за сеитбата вече приключва. И кооператори и механизатори в пълна готовност навлизат в нея. Сеялките закръстосваха блоковете и първите декари фуражна ръж са засети. След два-три дни ще започне и сеитбата на ечемика, а от 20 септември и на пшеницата.

Така кооператорите от паисиевското стопанство полагат основите на реколтата за през следващата година.

Емил ТОДОРОВ

ОТНОВО НА УЧИЛИЩЕ!

В сърцата ни не е отшумяла още радостта от Деветосептемврийския празник, а ни обземат тръпките на нова радост — за първия учебен ден. Само едно денонощие — и ще удари първият звънец. Но колко първокласнически клепки няма да се затворят. . .

Първият учебен ден—първият поглед към любимата сграда, първото навеждане над чина, първите въпроси и първите питащи погледи. . . И първите усмивки. Така ще започне учебната година, за да узреят и първите големи плодове—по-големи от миналогодишните.

Из родните села и градове на окръга над 1800 учители ще разтворят дневниците, а после ще разтворят и душите си пред своите възпитаници — и ще започне общата битка за знания и практически умения, битката за комунистическото възпитание.

Нашето социалистическо училище е в непрестанен възход. То ще слее отново силите на обгорените в труда и игрите деца със силите на умните и човечни учители. И те, опитните, всеотдайните, ще влеят своята мощ, за да свържат учебно-възпитателната работа сред своите ученици с производителния труд, с практиката. И всички — от първокласника до единадесетокласника—ще се подготвят всеки ден не заради самата наука, а за живота в комунистическото общество. Тъй, както иска Закона за по-тясна връзка на училището с живота, тъй както е решил колективният ум на Осмия конгрес на БКП и Първият конгрес на Съюза на учителите.

Всяка година расте армията на учителите, които постигат отлични резултати в учебно-възпитателната работа, в свързването на обучението с производството, на знанията с делата. Учителските бригади за комунистически труд се разрастват и техният опит, тяхната неукротимост и воля ще направят процеса в класната стая, на площадката и работилницата истински творчески труд. А учащите се, активни и съзнателни, ще се изградят като творчески личности с високи морални и делови качества. Това го иска животът, иска го времето—иска го походът под знамената на марксизма-ленинизма. И затова борбата за знания и умения трябва да се слее с борбата за цялостното възпитание на поколенията в комунистически дух. А това означава неотстъпно настъпление срещу отпадането на учениците, срещу второгодничеството и проявите на недисциплинираност. Второгодникът, отпадналият, недисциплинираният — той е малка или голяма плячка на лекия живот, на упадъчния буржоазен морал. Затова битката за крепостта на науката е едновременно и битка за правилното комунистическо възпитание на подрастващото поколение.

Помагай на младежта да учи за живота, а наученото да стане не само знание, но и навик и принцип—и ще бъдеш достоен учител. Овладявай науката и практиката, но върши това искрено и съзнателно—и ще бъдещ достоен ученик и комсомолец.

Младежта е гъвкаво дърво, дърво, което най-лесно се поддава на въздействие, за да расте стройно и устойчиво на бурите. И в името на това в своите уроци, във формите на извънкласната работа, учителите ще изпълнят всекидневието на пионерите и комсомолците с кръжочни занимания, с производствени екскурзии, срещи с трудови герои, с рационализатори... И всичко—за да се вкоренят дълбоко в гърдите им патриотичните и интернационални чувства, да става все по-бистър техният политически поглед. Защото днешните деца са утрешните строители, общественици, бранители на родината.

Ще екнат класните стаи и салоните от песни. И нека се чуват повече народните песни, нашите национални хора и танци. Нека младежта от училищата стане не само ревностен изпълнител, но и възторжен популяризатор на високата естетическа култура, която придобива в тях.

А физкултурните площадки и салони нима ще стихнат? Кой освен пионерите и комсомолците в училищата ще се подготвят за бъдещите спортни рекорди? Утрешните строители на комунизма трябва да бъдат здрави, закалени, жизнерадостни, а само всекидневната масова физкултура и спорт може да ги направи такива.

А навсякъде—и в класните стаи, и в кабинетите, и в работилниците, и в завода, и на улицата, в къщи—навсякъде учащите се ще докажат, че вече деветнадесет години поколението на свободна България расте дисциплинирано и съзнателно. Борбата за съзнателна дисциплина ще бъде борба против нехайството и разпуснатостта. Комсомолът, пионерската организация, родителите и масовите организации единни като пръстите на ръката трябва да водят тази борба, която учителят ще ръководи. Той, учителят, ще ръководи цялата голяма битка за Човека—гражданинът на комунистическото общество.

Той, учителят, ще възпитава и окрилява българските синове и дъщери, за да бъдат достойни под знамената на Партията.

На него, учителят, и на неговите възпитаници—на добър час!

ЗА ДА ЗАСЕЕМ НАВРЕМЕ, ВСИЧКО ТРЯБВА ДА Е ГОТОВО

ОБРАЗЦОВОТО провеждане на есенната кампания, навременното прибиране на реколтата от късните пролетни култури, подготовката и извършване на сеитбата е важен момент от борбата за високи добиви от есенните култури. Кооперативното стопанство в село Главиница, има богат опит в това отношение. Години наред в стопанството са получавани високи добиви от пшеницата—над 200-220 кг и от ечемика 280-300 кг от декар. Анализирайки тези резултати специалистите и ръководството стигнаха до извода, че голям дял за това има провежданата навреме и висококачествено есенна сеитба.

По план стопанството в Главиница има да засее 16 800 дка пшеница, 2 700 дка ечемик, 1 700 дка ръж. Необходимо е при този напрегнат план, срочно да се освободят площите, които са засели от 200 дка захарно цвекло, 4 000 дка слънчоглед, 6 000 дка царевица и 900 дка тютюн. Под ръководството на техническото ръководство всички машини и прикачния инвентар бързо се подготвят. Готови са напълно комбайните за слънчоглед, които навлязоха в блоковете. Плуговете са напълно готови заедно с необходимите брани. По преценка на ръководството на стопанството механизацията няма да ни подведе и тази година.

Добре организираната работа при ваденето на цвеклото и прибирането на другите култури до сега дава гаранция, че бригадните ръководства и сега ще съумеят да мобилизират силите на всички кооператори в къси срокове да се освободят площите и да не спрат машините.

Много сериозно обаче стои въпросът за осигуряването на необходимите семена. За определените площи семената отдавна са почистени и прибрани в складовете, но по вина на агрономите проби от същите се изпратиха много късно за изпитване в семеконтролната инспекция—Тутракан и се оказа в последния момент, че семената на пшеницата, които по чистота отговарят на I и II класа са негодни за сеитба поради лоша кълняемост. Това налага да се извърши обмяна на семената в къс срок и на големи количества. Времето на сеитбата приближава, а обмяната още не е започнала. Този сериозен пропуск на ръководството на стопанството, който наложи излишно почистване на 350 тона зърно до I и II класа ще служи като добър урок за в бъдеще. Това показва, че трябва строго да се спазват разпорежданията на Окръжния народен съвет, а не да се „смята“ и „предполага“.

При подготовката на сеитбата изпуснат е и такъв въпрос—като предварителното и отрано разпределяне площите за сеитба в отделните бригади. Това доведе до неоточняване къде се налага да се засяват есенници върху стърнище, за да се вземат мерки за наторяване с по-големи количества на тези площи.

Сега, макар и малко, времето до започване на есенната сеитба е все още достатъчно, за да може да се довършат някои работи и както всяка година, стопанството да започне сеитбата в най-благоприятния срок за нашият район, след 15-20 септември с разчет до 15-20 октомври да завърши окончателно.

Хр. РАЧЕВ

Случната кампания завърши

Овцевъдството от село Долно Ряхово от година на година се подобрява, благодарение на упоритият труд на овчарите. Едно от условията за подобряване на работата е случната кампания, нейното правилно и висококачествено провеждане.

Тази година овчарите и специалистите положиха големи грижи, за да се проведе навреме и добре осеменяването на овцете. За тази цел овчарите подбираха сочна паша за овцете, даваха им покълнал ечемик и навреме ги пресушиха, в резултат на което осеменяването на стадата стана в определения срок.

Най-активно работиха животновъдния бригадир Йордан Дяков и овчарите Тодор Темелков, Мехмед и Насуф Мемишеви, Найден Върбанов и Сабри Еюбов.

Димитър ВЪЛКАНОВ
(наш кореспондент)

НОВ ОВЧАРНИК ЗА 1200 ОВЦЕ

Овцефермата в село Посев се намира на 2 км от селото. Това затрудняваше работата на някои овчари, които живееха на другия край на селото. Ето защо кооператорите решиха да си построят нов овчарник — 7 кошари и 6 стаи. Започна усилено строителство. От ден на ден все повече извисява снага новия овчарник.

Под ръководството на главния майстор Ангел Иванов, строителите обещават да работят така сръчно, че до 25 септември да приключат със строителството. Особено усърдни в работата са Нейко Гроздев, Гроздю Кралев, Андрей Желязков и други.

За да се строи бързо сградата, много допринасят шофьорите Велико Нейков и Осман Османов, които навреме доставят строителните материали. Темпа, с който се издига овцефермата, обещава още тази година в светлите и просторни кошари да презимуват 1 200 овце.

Христо ВАСИЛЕВ

ПОХВАЛНИ СА ГРИЖИТЕ НА МАГАЗИНЕРИТЕ

Тази година ръководството на кооперацията в село Сокол по-добре организира работата си. За разлика от миналата година, магазините по-редовно се зареждат със стока и то такава, каквато е най-необходима за гражданите.

Похвална в това отношение е работата на магазинера Колю Борисов, който веднъж в седмицата посещаваше складовете на ОТП—Тутракан, Дулово, а понякога носеше стока и от Исперих. Магазинерката Бонка Ганева от преди два месеца започна да се приготвя за есенно-зимния сезон.

Ръководството на кооперацията в Сокол взема бързи мерки да се задоволяват тази година напълно нуждите на гражданите.

Добринка РАДЕВА
(наша кореспондентка)

Неуморни в работата са старши-трактористът Йордан Йорданов и товарачите Ангел Иванов и Минаки Дженков от ТКЗС—Алфатар. Те дневно извозват по 24-30 тона угнил оборски тор за площите, определени за царевица.

Снимка: Стоян Тодоров

Една от важните работи в ДКК „Нектар“ — Силистра е затварянето на бурканите. Тази професия е добре овладяна от младата работничка Бахтия Халидова. Нейната сръчност й помага на ден да затваря стотици буркани с зеленчуци и плодове.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

[illegible] ТРЕВОГА

ДА ИЗКУПИМ ОТ НАСЕЛЕНИЕТО ВСИЧКИ ПРАЗНИ СТЪКЛЕНИ БУРКАНИ

СРОЧНОТО и ритмично изпълнение и преизпълнение на плановете от консервната промишленост зависят не само от производството на плодове и зеленчуци, които селското стопанство успешно осигурява, но и от количеството необходими празни стъклени буркани. Затова осигуряването на колкото се може повече празни буркани, води до увеличаване обема на продукцията от тази промишленост.

Важен резерв за осигуряване празни стъклени буркани е изкупуването им от населението. С тая задача, съгласно правителствените разпореждания са натоварени търговските организации, които са заинтересовани и да зареждат магазините си с по-богат асортимент консервна продукция.

Сега когато е поставена задачата пред окръга до края на месец септември да се изкупят над 100 хиляди буркани от населението има търговски работници, които бездушно се отнасят към решаването й, и не изпълняват служебните си задължения. Другарят Юсеин Ризван (Албанеца) магазинер на Градска търговия — Силистра отправя клиентите с празни буркани в други магазини, въпреки че е задължен да ги изкупува. Другарят Исмаил Рафиев — магазинер на Градска търговия — Силистра, в магазин за хранителни продукти под блок № 10, отговаря на клиента, който му предлага празни буркани, че не е от неговия квартал и отказва празните буркани, а другаря Велико Илиев — магазинер на Градска търговия в квартал Петрово изкупува празни буркани само от клиенти, които закупуват консерви. За това имат вина и ръководството на Градска търговия, че търпят търговски работници, които грубо нарушават правителствените документи и служебните си задължения. Носят вина и контролните органи на Окръжния и Градския народен съвет, които своевременно трябва да санкционират такива търговски работници.

Какво трябва да се направи за изкупуването на всички празни буркани от населението?

Ръководствата на едровата и дребновите търговски организации към народните съвети и селкоопите да се обърнат с лице към поставената им задача по изкупуване на празния стъклен амбалаж и да активизират своята работа, като станат не само изкупвачи, а и агитатори.

Изкупуването на празния стъклен амбалаж да се извършва не само от търговските работници, от търговската мрежа на дребно, а и от всички заведения за обществено хранене.

На видно място във всички магазини за хранителни продукти и заведения за обществено хранене да се постави надпис, че се изкупуват празни стъклени буркани и друг стъклен амбалаж и ценоразпис със изкупните цени.

Председателите на селкоопи и директорите на търговските организации на едро и дребно да заведат на ежедневен отчет изкупуването на празния стъклен амбалаж.

При такава важна решаваща задача на помощ трябва да се притекат и обществените организации. По линия на Отечествения фронт, профсъюзите, ДКМС, пионерските организации и други могат да се изградят комисии и се обходят всички домакинства в градовете и селата като се призоват да предадат наличния празен амбалаж.

И друг път са поставени важни и отговорни задачи пред нашите търговски работници и нашето население и са решавани с успех. В обществените организации може да се реши въпросът с изкупуването на всичкия празен амбакаж от населението.

На упорита работа за изкупуване на 100 000 буркани.

Георги СТОЯНОВ
н-к отдел „Търговия и изкупуване“ при ОНС

С любов към науката

Седемнадесет юноши и девойки от с. Честименско завършиха тази година седми клас. Но нито един от тях не безделничеше през лятото. Беряха домати, нижеха тютюн, участвуваха във вършитбата. Обаче мисълта за училището не ги напускаше.

Още през първите дни на септември, след работа, измити и спретнато облечени, те започнаха да се събират в училището, където с помощта на своя учител в продължение на шест дни преговориха материала по математика за седми клас. Особено усърдие проявиха Величка Жекова и Николинка Димова.

Така седмокласниците от Честименско ще преминат към по-горния клас с опреснени знания и умения.

Тодор ТАШЕВСКИ

В ТЯХ СВИ ГНЕЗДО РАДОСТТА

Оттук, където са разположени каменните корита на новата бяла чешма до самия път, песента се чува най-звучно. Тя ту долита като подгонена птица, ту се спотайва, незнайно къде, за да се появи отново по-бистра, по-кристална.

Два пътя започват от това място, край гиздавата чешма, току зад Дулово—по кой да тръгнеш, за да стигнеш до извора на тази лелеена песен! По кой път ли?

— Върви по този, чоджум. Тръгни по него и той ще те отведе—Стар делиорманец е седнал да поеме дъх под кипрата сянка на дърветата и да послуша напевното бърборене на кристалната вода от улука. Песента той дочува съвсем слабо. Ветровете през дългите години на живота са отвяли слуха му, но той протяга сигурен ръка и пак додява:

— На там е песента... Там е и нашата Селвет. И Фатме и Нурия е там. А как хубаво пеят да знаеш, чоджум—като сладкопоен бюлбюл. Затуй ги сбраха в едно звено, в младежкото.

Като размотан пояс се е проточил из полето дъхащия на смола асфалтов път. Сега по него неспирно трополят каруци, профучават тежко натоварени камиони. А дирите на всички започват от там, където се е ширнал големия блок със слънчоглед на бригадата в с. Раздел. Там са и сладкопойните Нурия Назифова и Селвет Байтиева и Айрие Юсеинова все от звеното на Февзи Хасанов Махмудов.

За кой ли ден вече осъмват така рано на полето. Та как иначе—такава работа ги чака. Седемнадесет души са, а трябва да изсекат сухите стъбла на слънчогледа от 90 дка. След първия и втория изсечен ред майсторски източените сърпове, които прерязват стеблата, натежават в ръцете, снагите омаляват, но младежите от звеното не спират пред тези трудности. Ей, колко малко време е останало до обяд. Ще дойде тогава време и за почивка и за весели младежи закачки под сянките, където ще пладнуват.

— Хайде, Селвет, хайде, Нурия, запейте!—помоли някой от пръснатото между редовете звено. А когато звуците започнат да се нареждат като най-свидна маниста, пак някой шегаджия ще подхвърли на Нежди Аптулов, който шари по редовете пред тях с комбайна си.

— Карай по-бързо железния си кон, че те настигаме вече. И пак смях, и пак шеги се занареждат...

Не е малка работата през тези усилени дни и за шофьорите от бригадата, които трябва да обслужват комбайна. От шнека на машината неспирно тече поток от слънчогледово семе, което трябва да отнасят до площадката в село. И Тодор Костадинов бърза и Ангулла Мехмедов не спира нито за миг зетора си, но едва насмогват...

* * *

Като лекокрило птиче кръжи песента. Носи се над баири и оврази, стига до бялата чешма край пътя с улуци от твърд дялан камък. Слуша стария делиорманец сладкото бълбочене на водата от улуците, сбира драгоценните манисти от песента на Селвет и Айрие и се мъчи да прозре великата истина на младежкото трудолюбие.

Руси ШИМАБЕЕВ

ОТ ВСИЧКИ — КОМСОМОЛКИТЕ СА ПЪРВИ

Трудолюбиви са кооператорите от село Суходол. Те се стремят да произведат не само повече, но и по-висококачествен тютюн в сравнение с миналата година. По план стопаните имат да нижат 100 000 низи, а досега са осигурили над 80 000.

Най-упорити и сръчни в работата са комсомолките Зебуре Шахирова, Салиха Юнузова и Наджмие Исмаилова от младежкото звено на Ахмедов. Те на ден нижат по 35-40 низи тютюн.

Джемал ИСМАИЛОВ

ПАРТИЕН ЖИВОТ

ЖЕНИТЕ В ПАРТИЯТА СА ГОЛЯМА СИЛА

ДО ПРЕДИ една година в Падина не беше приета нито една жена в партийната организация. Партийното бюро с партиен секретар Осман Феттов доста умува, докато приеме конкретни мероприятия за освежаване на партийното ядро в звената с повече добри производственици и жени. „Нямаме грамотни жени!“ — казваха някои от членовете на партийното бюро. Но работата не стоеше така. И партийният секретар, и полевъдният бригадир, и пълномощникът, които влизаха в партийното бюро, бяха в плен на старото догматично схващане, че жените са малоактивни и работа не вършат. Едва по-късно, когато въпросът се постави и от общинския партиен комитет, бяха подготвени и приети за кандидат-членове на БКП полевъдките Райме Османова, Шюкрие Камберова, Рефие Халисова и Неббе Салиева. Колко се притесняваше отначало Райме Османова, докато стане да се изкаже за нередностите в звеното на Нежден Руфадов по прибирането на царевицата!

Още същата година четиритях жени бяха включени в кръжока по изучаване Устава на БКП, в художествения колектив на читалището, абонираха се за по няколко вестника. А партийното бюро организира курс по изучаване на най-важните политически събития и някои моменти от историята на БКП и КПСС с ръководител Халис Алиев.

Сега партийната организация в Падина наброява 35 членове и кандидати, между които 11 жени. Те успешно водят борбата с разфереджаването, с религиозните представи и заблуди сред жените-туркини като агитаторки. По-рано афузките Сюлея Маарямова и Сидика Мехмедова имаха голямо влияние, правеха муски, четения, заклинания, провеждаха мевлиди, но сега те са напълно изолирани. И не случайно партийният секретар Йомер Мусов казва: „Жените в Партията са голяма сила!“ — той е изпитал на практика тяхното влияние сред безпартийните и тяхвата съзнателност. Когато през пролетта на 1963 година ставаше дума: как да се обработва тютюна, жените предложиха на едно събрание: по индивидуално-груповия акорд. Защото по този начин може да се използват и старите, и децата, и тютюна ще се прибере до последният лист. Вслуша се в техните думи главният агроном на ТКЗС—Главиница Колю Шиндеров, съгласи се с тях. И вместо 100 декара тютюн в Падина бяха засети 170 декара със сорта „Остролист“. И вече са набрани над 45 000 низи доброкачествен тютюн. Но само това ли? По време на окопаването на царевицата и слънчогледа жените-партийки сами контролираха качеството на окопаването, без да чакат указанията на бригадира и звеноводите, по своя инициатива, и предотвратиха лошокачественото окопаване на 200 декара царевица и 70 декара слънчоглед. В резултат на това звената на комунистите Нежден Руфадов и Махмуд Даудов получават най-високи добиви от основните култури, а цялата бригада получи и очаква да получи: пшеница от 2 045 дка по 205 кг, царевица от 800 дка по 400 кг, слънчоглед от 300 дка по 200 кг, боб от 100 дка по 125 кг, тютюн от 170 дка по 140 кг и други. И Зюмбюл Февзиева, и Айше Садъкова, и Неббе Салиева, които бяха по-слабо подготвени от другите разбраха и поддържат една истина — всеки може да бъде член на Партията, който активно работи за построяването на новото общество. Но с тях трябва да се поговори, да им се обяснява, да се изисква. Иначе те не биха организирали провеждането на младежки сватби, заедно с комсомолките, не биха се застъпили така ревностно за откриването на кръжок по готварство и шев. Ще трябва партийното бюро в Падина по-често да изслушва мнението на жените, членки на Партията, и по други въпроси — за образованието, по благоустрояването на селото и културното обслужване в магазина, по нередностите в животновъдството. Това ще повиши деесспособността на партийната организация, ще я направи по-авторитетна.

Никола **НАНЕВ**

СБЪДНАТА МЕЧТА

Жителите на село Бащино нямаха ток и го получиха. И вода, чиста като кристал, щурти от всяка чешма. Но още колко неща са им необходими? И читалище, и кино, и рейс...

Автобус! Това беше отдавнашна мечта за тях. От дълги години те го виждаха как се задава по соколското шосе и цепи тишината със свирката си. И най-после той щеше да пристигне. Първият рейс! Подготвиха се за посрещането му.

Народът чакаше. Точно в 8 часа, поклащайки се по неравния път, автобусът приближи, мина бавно през селото и спря. Възгласи: „Ура!“ Възбудени погледи... „Добре дошли! Добре дошли!“ — викаше на шофьора Тодор Василев и кондуктора Васил Талигаров партийният секретар Садък Салиев и украси раменете им с по една копринена риза. И с кърпички като на сватба! После приветствени думи, ядене и пиене... Първият автобус натовари пионерите от селото и направи един курс до Сокол и обратно. Нека да помни младото поколение, кога е пристигнал първият автобус. Автобусът—мечта, която се сбъдна. Нека пътуват те в мирни рейсове по всички пътища на нашата родина!

Никола **НИКОЛОВ**

СЕЛОТО НИ СЕ БЛАГОУСТРОЯВА

От ден на ден обликът на нашите села става все по-хубав. Големи са грижите на народната власт за тяхното благоустрояване.

За кратко време старите схлупени къщурки и в село Смилец отстъпиха мястото на светли, просторни домове. Просто изведнъж израстнаха двуетажната сграда на читалището, новият магазин, а срещу тях блесна снагата на новата болница. Наред с другите стопански постройки върви и строежът на административната сграда. Старата мечта на кооператорите да имат в домовете си течаща вода днес се осъществява. Само преди няколко дни по каналите потече бистра студена вода.

Иван **АТАНАСОВ**

Добър урок

Неотдавна другарският съд от Промкомбинат „Електрометал“ — Силистра, разгледа две дела. Пред другарския съд бяха изправени младия стругар Цоню Байрамски, за това, че без разрешение е извършил услуги на свой близък, и работникът коларожелезар Иван Стефанов за това, че е откраднал един винт. И двамата подсъдими си признаха вината и и обещаха пред съда, че занапред няма да допуснат такива прояви. Пред съда се изказаха много производственици, които порицаха виновиите. Цоню Байрамски, който е имал лоши прояви и преди, беше сериозно предупреден, че при втори случай на нарушение от неговата страна ще бъде отстранен от работа.

Иван **РАЙКОВ**

В ИМЕТО НА СВОБОДАТА

ЖИВЕЕХ в бащината си къща на улица „Капитан Векилски“. Рано сутринта на 25 януари 1944 година трима въоръжени формени полицаи, под командата на един таен полицейски агент, обсадиха къщата, за да ме хванат. А аз бях в кухнята при майка ми и сестра ми Събка. Малко след моето влизане в кухнята външната врата внезапно се отвори и влезе агентът и един полицай — и двамата с оръжие в ръка.

—Имам заповед от господин началника на Околийското управление на полицията Джабаров да направя обиск на квартирата Ви! — каза агентът.

—Какво по-точно Ви интересува? — го запитах аз.

— Покажете ми вашата библиотека, в която криете забранена литература! — все така строго продължи агентът

Заведох го в стаята си. Отворих му сандъчето, което ползвах като библиотечен шкаф. Много тършува агентът, пуфтя, но не намери това, което го интересуваше. Взема само трите портрета на Ботев, Левски и Христо Смирненски, които наскоро бях си купил.

Когато отново се върнахме в кухнята, моята изтерзана майка ме погледна окуражително. От погледа и по лицето й разбрах, че най-главното е свършено. И наистина, докато агентът тършуваше из къщи, мама скрила материалите, които й бях предал, и то така, че агентът не можа да ги намери. След това се облякох набързо и агентът ме покани да отида с него до полицейския участък „за справка“. Сбогувах се с мама и сестра си. А щом излязох на двора, въоръжените полицаи ме подбраха пред себе си. Разбрах, че скоро няма да се върна.

Пристигнахме в полицейския участък. Агентът Георги ме вкара в кабинета на началника на държавна сигурност Ранко Ханджиев. Зад тежкото полирувано бюро, застанали прави с пистолети в ръце, стояха Ханджиев и помощникът му Йордан Ковачев — Манзърката. Щом ме видяха, те изръмжаха като озверени кучета със стиснати зъби и се нахвърлиха с псувни и заплашвания върху мен.

—Падна ли ми най-после! — изрева Ханджиев и подпря пистолета си на гърдите ми, а в същия момент Ковачев силно ме блъсна в гърба.

Мина първият разпит. Отведоха ме в ареста. Наскоро след мен там докараха и Петър Гинев. И двамата ни затвориха в една мръсна, пълна с кокошинки килия, в която имаше само един тесен дъсчен нар. На него ние прекарахме цял месец без постеля и завивки. В останалите килии бяха задържани другарите Иван Свирчев, Страшимир Тодоров и Неделчо Михайлов, а в коридорчето бяха Иван Стойчев и Мирьо Бърдаров. В единия ъгъл на коридорчето, седнал по турски върху постлано черджe, с отпусната на гърдите глава, стоеше Саул Авербух. Този много млад и пълен с енергия другар беше бит и инквизиран от полицейските палачи така, че не можеше да помръдне. Надвечер двама агенти задигнаха Авербух заедно с личния му багаж. И след като наново са го инквизирали към полунощ, отвеждат го извън града и го доубиват. Така спря да тупти едно пламенно сърце на един прекрасен другар и борец против фашизма и капитализма.

Разпитът в полицията продължи близо месец. На какви ли мъчения не бяха подлагани арестуваните другари! Наред с жестоките побоища, ние бяхме подлагани и на електрически ток.

На 20 февруари 1944 година ни прехвърлиха в Силистренския затвор. Затвор! Какво прозвище! А зад неговите каменни стени, в мрачните и задушни килии намерихме най-човечните хора — скромни, облечени в затворнически дрехи, сгъстени един до друг като животни. И как топло и сърдечно ни приеха те в килиите — това никога в живота си няма да забравя. С много другарски чувства, с нежност на любяща децата си майка се грижеха те за укрепването на нашето разбито от палачите здраве. Това бяха хора, възпитани от Комунистическата партия в неравна борба с врага, хора с високи морални и нравствени добродетели.

Петдесет и седем политзатворници, поставени в две крайно нехигиенични килии, живеехме като истински братя. Храната отвън се разпределяше по равно на всички. А болните другари бяха оградени с най-голямо внимание. За нас се грижеше Партията, мислеха хората постоянно.

На Великден прокурорът разреши масово свиждане на гражданите с политзатворниците. Колко много народ се стече тогава пред затвора! Беше истински събор. Всеки един от нас, в това число и другарите, чиито близки живееха на стотици километри далеч от Силистра, получиха много сладкиши, козунаци, цигари и други неща за ядене. А аз получих като подарък от моите познати и непознати посетители този ден над 120 кутии цигари. Този ден се превърна в истинска манифестация на любов и признателност към политзатворниците от страна на гражданството. Той беше ярка проява на жизнеспособността на Силистренската партийна организация, на здравата й връзка с широките народни маси. В затвора времето на политическите затворници не минаваше в лежане и отчаяние, както някои си представяха, а в напрегната умствена работа. Затворът беше превърнат в истинска марксистко-ленинска школа.

Лекциите бяха написани на специални тетрадки. Имахме си дори и черна дъска за писане. И въпреки честите обиски, които извършваха надзирателите на затвора, няма случаи да са хванали такива материали.

Колко усилия и упорство проявиха нашите другари в усвояването на марксистко-ленинското учение! Спомням си — другарят Петър Кудинов беше натоварен да изнесе беседа по една от главните книги на Владимир Илич Ленин „Империализмът— последен стадий на капитализма“, най-вече ролята на банките. Наблюдавах го, как, легнал по очи на пода, две седмици чете и писа беседата си, но я изнесе успешно.

Не отчаяние и хленч, не мекушавост и малодушие, а ежедневна напрегната работа и борба в името на свободата кипеше в студените и мрачни килии на затвора. Ковяха се там прекрасни кадри на Партията, които застанаха, а мнозина от тях и днес още стоят в челните редици на битката за построяването на социализма и комунизма в нашата страна.

Симеон **ЖЕКОВ**
бивш политзатворник
в Силистренския затвор

За предстоящите постановки на театъра е нужен и трудът на майсторските дърводелски ръце. Всяка минута при банцига е скъпа, а всеки удар с чука, всяко отмерване с линията, всяко изпиляване гони целта—декорът да бъде в съответствие със замисъла на автора и режисьора.

НА СНИМКАТА: Ръководителят на дърводелското ателие Христо Чапкънов и работниците Иван Драгнев и Марин Петров.

Общинската здравна служба е на своя пост

В село Нова Черна няма човек, който да не е потърсил по някакъв повод медицинска помощ от д-р Велев. Приятно е да влезеш при него дори и да си болен, защото той се отнася към всеки пациент човечно, със съчувствие.

Преди няколко дни на д-р Велев се наложи да тича до дома на Николай Помаков, чието дете щеше да се отрови с йодова тинктура. И той спаси детето, влагайки много умение и воля, защото обича не само него, но и всички хора, сред които работи.

Доктор Велев се интересува от здравето на всеки кооператор и служител от района. Той се стреми да създаде и хигиенни навици у хората, да разпространи здравната просвета сред стари и млади. Затова те с внимание слушат беседите, които изнася по радиоуредбата. С внимание се отнасят и към всеки негов съвет.

Илия **ГРОЗДАНОВ**

Пред 40-годишнината от началото на Септемврийското въстание 1923 год.

БОРБАТА НА БОРОВЧАНИ

ОТКЪС ИЗ РОМАНА „СЕЛО БОРОВО“ ОТ КРУМ ВЕЛКОВ

В КЛУБА кафеджийският оджак на Игнат беше изгаснал и над него стоеше закачена светеща малка лампа. Навън беше тъмно, но улицата не се изпразваше, митингът продължаваше без оратори, всеки приказваше. Едни — насядали по празните коли, други — подпрели се до тъмните стени на къщите, слушаха, клатеха глави, поглеждаха към входа под малкото, едва видимо знаме, където заседаваше комитетът. Конникът, който дохождa за втори път, пред очите на всички бързо сложи нещо в ръката на Игнат и отново си замина. Партийната група пак се прибра вътре. Селяните сега очакваха да чуят резултатите и как щяха да се развиват събитията в Борово по-нататък.

Второто съобщение от Маслово гласеше, че още тази вечер на боровци се възлага да тръгнат в пълно боево снаражение към старата Кавашка воденица, намираща се на пътя между Маслово и Борово, гдето щеше да ги чака друга група въстаници от Звънарово. Съединявайки се, двете групи там щяха да чакат ново нареждане. Паролата, с която трябваше да се разпознаят двата отряда в нощта, за боровци беше „борба“, а за другите „хляб“. Съобщението завършваше с горещ апел да не губят време, по-масово да се притекат и отдолу следваше подписът на нов командир на района. — Изглежда, че в Маслово има цял щаб от командири — мина шеговитата и печална мисъл през главата на Игнат, загледан в подписа.

Нямаше какво да коментира по това съобщение, имащо характер на заповед. Групата го очакваше. В единия ъгъл на клуба чакаха няколко пушки, а Йордан с двама други партийци до тоя час още тичаше от къща в къща из селото да търси оръжие. Оказа се, че в Борово няма оръжие. От общината взеха пет стари берданови пушки, а от дома на Нако — една хубава карабина със стотина патрона. Това имаше сега налице. Групата очакваше сега Йордан да донесе още нещо, но тоя се забавяше. Игнат беше извадил вече от дъното на чеизния сандък на жена си своята пушка. Марин нямаше нищо. В краен случай той се готвеше да вземе една от берданите. Положението беше жалко. Изведнаж русият се досети, че в речта на митинга беше пропуснал да съобщи на селяните една от най-съществените задачи на днешния ден. Той беше забравил да ги покани да донесат оръжието си, сами да се въоръжат и да чакат пред клуба. Хвана го яд на себе си. Но боровци още бяха навън. Той изскокна на вратата и извика високо:

— Чуйте!... Който има някакво оръжие, нека веднага го донесе тук. Ония, които ще тръгнат с нас на фронта, да търсят пушки всеки за себе си...

Той влезе отново вътре, без да забележи, че сенките от колите и край стените не мръднаха от неговия зов в тъмнината.

—Къде са тия пушки? — каза някой нетърпеливо в мрака. — Нямаме нищо!...

Йордан пристигна най-после с другарите си и донесе по-добър и обнадеждващ товар отколкото онзи от общината. Шестнадесет добри пушки, събрани — според изявленията му — все от мекеретата на Нако, около петшестотин патрона, всичко това се сложи на масата върху старите броеве на вестниците.

Бившият бакалски тезгях добиваше тази вечер още по-внушителен вид, отколкото в деня, в който Игнат симетрично нареждаше върху него „стоката“ от града.

С моето чифте стават двадесет и три — сериозно заяви Йордан, като се обърна към Игнат. Куцият стоеше прав, прехвърлил през рамо пушката си и подпрял се на дебелия си бастун.

— Ами ти закъде се стягаш с дървените си мотовилки? — го изгледа очудено от пети до глава дългият.

— С вас — отвърна спокойно Игнат.

— Ами кой ще остане тук... да управлява?

— Борово сега може и без кмет... но там, при вас, все ще ви потрябвам за нещо, ако не за друго, барем за да ви преча...

Дългият сви рамене и се обърна отново към масата. Селяните един по един мълчаливо пристъпваха до нея, протягаха ръце към купа на патроните и ги слагаха в джобовете, пазвите и поясите си, гдето намереха. Малката жълта и тежка купчинка се стопяваше бърже. Дългият погледна отчаяно към нея и сложи бърже двете си ръце върху останалите патрони.

— Чакайте, та вие за мене не оставихте нищо, дявол да ви вземе! — каза той и ги притегли по масата към себе си, като че ли прибираше не барут, а злато.

На масата беше останало сега само чифтето на Йордан. Нарамил Наковата карабина, сега той дори и не поглеждаше към своя стар другар от гората. Русият още не беше се вредил да вземе нещо от склада. Той погледна Йордана, усмихна се и взе в ръка чифтето му от масата.

— Бива я и нея — каза сериозно дългият, сочейки му я с очи. —Сума зайци съм избил с нея, пък и без това на тебе нещо по-хубаво не ти трябва, ти и без това не знаеш да стреляш!... — заключи той и безгрижно запали цигара.

Гълъбовите очи се усмихнаха покорно и сърдечно и се съгласиха с него.

Две съименички, две съпернички

ЕДНАТА...

До започването на новата смяна оставаха още тридесетина минути. Но Станка Папазова вече бе дошла в цеха. Дойде по-рано, за да се подготви за безупречна работа. Сложи близо до стана масурите, пълни с прежда. Сетне в точно определеното време зае работното си място. Големият машинен стан затрака пак ритмично и равномерно. Тънките жълти нишки се задвижиха бързо. Тръгнаха пак на далечен път. В сръчните ѝ ръце зашариха от единия до другия край совалките с червения вътък. Кросното взе да става все по-дебело. Навиват се метър подир метър. Тъй е докато свърши смяната.

Слуша Станка шума на стана и неволно си спомня за оня първи ден, в който плахо и неуверено го приближи. Е, отначало почувствува известен страх, но после... после всичко мина някакси бързо, незабелязано. Само за четиринадесет дни усвои майсторството на тъкачките на жакардови кувертюри. Вече три години тя снове из голямата тъкачна зала на килимарския цех на Промкомбинат „Текстил" в Силистра. Всяка изтъркулила се година ѝ носи все нови и нови победи в трудовата дейност. Три години е челничка на цеха. Три години не отстъпва на никого първото място.

Разбира от работата си. Стреми се постоянно да прехвърля стоте процента, да произвежда само първокачествена продукция, 14-те метра никак не я задоволяват. Затова „гони" 17-18 метра. Не пропуска случай да помага и на другарките си. Те ценят особено много съветите ѝ. Пък и тя предава уроци по сръчност на младите и по-неопитни тъкачки. Сама обучи пет новопостъпили работнички. Беше ѝ поверено да ръководи школа за изучаване опита на първенците, курсове за квалификация

Тази година застане ли зад кросното, напряга всички сили. Старае се да изтъкава повече метри плаг, защото по нейните стъпки крачи Станка Великова, която е дала дума не само да достигне миналогодишното ѝ постижение, но и далеч да го надмине. Пък и на един стан работят двете. Напусне ли го едната, на смяна идва другата. Това я амбицира още повече, не ѝ дава мира. Ала тя е решила да не се предава, да не отстъпва ни за миг завоюваното доверие на колектива, на майсторите от цеха.

Когато е на смяна просто се превръща на слух. Внимава да не се късат жичките, да не се поврежда машината. Всяка минутка закъснение би ѝ коствало много, би помогнало на съименичката ѝ да я победи, да ѝ отнеме тригодишното първенство. Даже сама оправя малките и несъществени дефекти, зер не трябва да се губи нищо от тъй ценното време. Пък е и носителка на званието „Найдобър в професията", което я задължава твърде много...

* * *

ДРУГАТА...

От две години насам Станка Великова тъче жакардови кувертюри. От две години тя върви по стъпките на челничките в цеха и се учи непрекъснато от техния богат опит. Нали беше старателна и трудолюбива, скоро се научи да тъче пъстрите кувертюри. Желанието ѝ стана нейн пръв помощник в ежедневната работа. А хора като нея всякога са излизали победители в начената работа. Не пропуска случай да потърси и помощта на секционния майстор Стефан Калев. А той е готов за момент да се притече на помощ, за да не секва песента на Станкиния стан. С вълнение разказва за нейното трудолюбие и усърдие, за амбицията ѝ да остави тази година съперничката си Станка Папазова след себе си.

Приятно ѝ е да слуша равномерния громол на машината, да следи пътя на нишките. Яви ли се на работа, вниманието ѝ е насочено само към стана. Гледа движението на совалките и се чуди как успя тъй бързо да свикне с работата. Нищо, абсолютно нищо не я плаши. От личен опит знае, че голямата победа в съревнованието се кове само при голямо спокойствие и обладание на нервите. Всякакво суетене води до излишни движения и прахосване на вятъра скъпоценните минути. Те са за нея едно голямо, неоценимо богатство.

Досега е на второ място в благородното социалистическо съревнование в цеха. Но е напълно уверена и сигурна в себе си, че до края на годината ще надмине успехите на Станка Папазова. Защото тази мисъл не я напуска ни за миг. Великова е от тези хора, които като дадат тежка дума, държат на нея до последен предел и воюват с цената на всичко за нейното осъществяване. Не отказва при нужда съдействие на другарките си. Подкрепя ги с каквото може, както умее. А те са тъй благодарни, че и втори път я дирят.

Нито една тъкачка от синя смяна не е надминала резултатите от трудовата ѝ дейност. Пък и понататък едва ли ще им се удаде. Станка Великова непрестанно повишава производителността на поверения стан, бори се за първокачествена продукция. Не се помни в цеха тя да е получавала кувертюри второ качество, да е допуснала някакъв дефект по плата. При голямото старание и внимание това едва ли е възможно да стане. Ръцете пипат точно намясто, затуй не се късат жичките, затуй са прави ивиците.

— — —

Две съименички, две съпернички са в постоянна борба кой да излезе начело. Двете се трудят еднакво, еднакво се стремят към целта. Но краят на годината ще покаже коя е била най-пъргавата.

Вълчо РАДЕВ

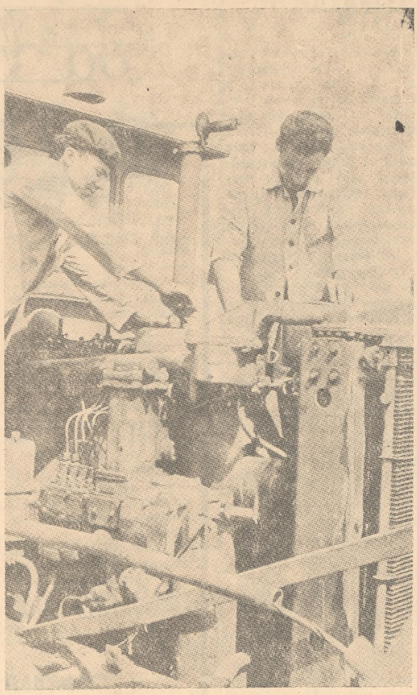

След непрекъснатия труд през деня необходимо е машината да бъде прегледана и почистена.

НА СНИМКАТА: Механизаторите Иван Станев и Никола Жеков правят редовен преглед на трактор С—80, с който разкореняват в землището на с. Добруджанка.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

Почистване на семена

Едновременно с другите селскостопански задачи в село Зарник усилено се подготвят семената за есенната сеитба. За да работи селекторът денонощно, организирана е работа на смени.

Всички кооператори работят упорито и с чувство на отговорност, но най-добре работи смяната на Махмуд Адилов. На ден те почистват не по-малко от 10 000—12 000 кг семена.

Почистването на семената е вече на привършване. Само след ден-два семената ще бъдат готови за посев.

Нюфел ИБРЯМОВ

ПО 630 ГРАМА СРЕДНОДНЕВЕН ПРИРАСТ ОТ СВИНЕТЕ ЗА УГОЯВАНЕ

Упорита борба водиха тази година с трудностите свиневъдите от село Босна. Зимата беше продължителна и сурова, а фуражите оскъдни. В първите месеци от тях не се получаваше никакъв прираст. Но това не отчая гледачите. Всички начело със своя бригадир Таир Мехмедов бяха уверени в бъдещите успехи на фермата. Всички работиха упорито, неуморно.

И ето, че резултатите не закъсняха. За месец юли от поверените им 368 прасета за угояване беше получен среднодневен прираст по 600 грама от прасе. А за месец август постиженията бяха още по-големи. Получен беше прираст от всяко прасе по 630 г на ден.

Тези успехи не са случайни. Главното е в правилното хранене и гледане на прасетата. Още с израстването на люцерната гледачите я окосяваха, нарязваха на дребно и я поднасяха на животните. От месец насам всяко прасе получава по 200 г бакла, 1 800 г концентриран фураж, по 2 кг цвекло и зелена маса от втората култура фуражна царевица нарязана на дребно.

Добрите резултати окуражиха гледачите. Те вече добре разбират, че годишният план може да бъде изпълнен и дори преизпълнен. Сега те полагат всички усилия за това. Водата се подменя няколкократно на ден, боксовете редовно се почистват и белосват, храната се разнообразява и най-пестеливо се дава на свинете. Всеки гледач се стреми да надмине своите колеги, да приложи новостите и да получи подобри резултати.

В ежедневната им работа голяма помощ им оказва зоотехничката Руска Касабова. Тя е винаги при тях, изнася им беседи, помага за внедряването на новостите. Засега на челно място при групите за угояване е Реджеб Юсеинов. Той получава един килограм прираст от 4.3 кг концентриран фураж. По неговите пети върви Неази Османов.

Има с какво да се похвалят и животновъдите от групата на свинете за еднократно опрасване. Свиневъдът Хълми Османов от зачислените му 60 свине е получил 470 прасенца, или средно по 8 на всяко прасило. Хигиената при тях е добра. На нея и на големите грижи на гледачите може да отдадем и малката смъртност, която при сукалчетата е сведена до минимум. Общо във фермата има 142 свине за еднократно опрасване, от които 110 са вече опрасени и от тях са добити 830 малки прасета.

В разгорялото се пред Празника на свободата Девети септември благородно социалистическо съревнование, свинегледачите от тази ферма завоюваха първото място сред животновъдите в уедрения кооператив.

До края на годината, когато ще се отчетат крайните резултати остават не по-малко от 100 дни. Време достатъчно, за да се покрият загубите през пролетта и зимата. И затова съревнованието при тях се разгаря с още по-голяма сила. Всеки ден на свинете се дават минерални добавки, подобряват се грижите за тях. Животновъдите са обещали между тях да няма изоставащи, успехите на Османов и Юсеинов, които сега са първенци да станат достояние на всички. Тяхната цел е до края на годината да изпълнят даденото обещание и спечелят първото място в кооператива.

Иван СТОЯНОВ

СЛЕД УПОРИТ ТРУД — РАДОСТНИ УСПЕХИ

Работниците и служителите при пристанище—Силистра работиха денонощно и упорито, и това им помогна да си изпълнят плана за осеммесечието по физически тонове 191,8 на сто. През изминалите осем месеца работниците се стремяха да бъдат редовни на работа, качествено да обработват товарите, да не допускат аварии и злополуки. Упорита борба се водеше между бригадите за първенство.

При отчитане на съревнованието, което ставаше всяка седмица, се констатира, че всички бригади се стремят да заемат първото място в съревнованието, затова голяма разлика в процента по изпълнението на нормите и плана, няма. Но от всички бригади най-голямо усърдие прояви бригадата на Иван Петров, която има средно изпълнение на нормите 192 на сто, това ѝ помогна да се нареди на първо място в съревнованието. Добре работиха и работниците от бригадата на Кирил Неделчев. Те изпълниха плана си 139 на сто.

В работата като най-старателни и неуморни се проявиха работниците Георги Милков, Петко Колев, Хамди Исмаилов, Коста Малчев, Иван Стамов и други.

Талиманите своевременно отчитаха труда на работниците. В това направление се проявиха талиманите Иван Господинов и Енчо Тодоров.

Крановиците денонощно работиха, без да допуснат повреди, като ускоряваха товаренето на съдовете и изпълнението на плана.

Благодарение на упорития труд на целия колектив, силистренското пристанище извози по водния транспорт 3 030 тона стока за СССР и 489 т стока за Чехословакия.

Георги КРЪСТЕВ

Успехи на дружния колектив

Радостни и доволни са доячите от кравефермата на село Поляна от постигнатите от тях производствени успехи. Те редовно изпълняват и преизпълняват своя план и обещания. Осеммесечието приключиха със 7 442 л мляко над плана и 9 792 л мляко над обещанията. С това свое постижение колективът при фермата изпълни плана си със 112 на сто.

Тези успехи постигнати от доячите на село Поляна са резултат на упоритият и съзнателен труд, който те всеки ден полагат във фермата, на другарската взаимопомощ оказвана на по-неопитните и изоставащите.

Най-доволна от всички е Ангелина Илиева Иванова, която при план за осеммесечието 8 140 л и обещание 8 400 л е получила 10 444 л мляко и с това е изпълнила плана си 128 на сто, като се нарежда на първо място между своите колеги. След нея се нарежда Мария Костадинова, която при план 7 240 л и обещание 7 340 л е надоила 9 180 л и изпълнила плана си 126 на сто.

Тези постижения са големи, но те не задоволяват дружния колектив. Всички са решени да работят все така самоотвержено и всеотдайно и до края на годината да завоюват още по-големи успехи.

Емил ПРАХОВ

КОНЦЕНТРИРАНЕ И СПЕЦИАЛИЗИРАНЕ НА ЖИВОТНОВЪДСТВОТО В ТКЗС—СРЕДИЩЕ

През последните няколко години в областта на животновъдството в кооперативното стопанство „VII конгрес" село Средище бяха постигнати добри успехи. За тях най-добре говори ръстът на произведената обща продукция и на тази предадена на държавата. Докато през 1959 година стопанството е предало 204 тона месо, 522 т краве мляко и 231 тона овче, през 1962 година е предало 256 тона месо, 645 т краве мляко и 308 тона овче.

От данните се вижда, че за 4 години значително е порасната продукцията на месото, на овчето и краве мляко. Независимо от постигнатите успехи в стопанството не са още решени редица основни въпроси в животновъдството. Все още темпът на развитието му е недостатъчен, смъртността е висока, продуктивността е ниска, висока е себестойността на животновъдните продукти, ниска е производителността на труда. Пътят за отстраняване на тези недостатъци е концентрирането и специализирането на животновъдството в нашето кооперативно стопанство. Съгласно перспективата за концентрацията и специализацията на животновъдството в окръга нашето кооперативно стопанство ще се развива главно в две направления: говедовъдство и свиневъдство.

ТКЗС Средище произвежда ежегодно големи количества концентриран и груб фураж. Затова Окръжният съвет и Окръжният комитет на БКП правилно са определили насоката на стопанството в говедовъдно и свиневъдно отношение. Независимо от това ще бъде застъпено и овцевъдство, но в по-малък размер главно за оползотворяване на пасищата и мерите. Ще се отглеждат и птици, но в ограничен размер за задоволяване на собствените нужди.

Как практически ще се осъществи концентрацията на животновъдството при нас? Нашето кооперативно стопанство занапред ще произвежда прасета и ще ги предава на угоителните стопанства по 25-30 кг живо тегло. Най-напред ще се вземат мерки за увеличаване броя на основните и еднократни свине-прасилки, за да можем през 1964 година да осигурим производството на 10 000 прасета, а през 1965 година на 18 000. В настоящия момент кооперативното ни стопанство разполага с 250 основни и 250 еднократни свине-прасилки, всичко около 500 броя. Една част от тях ще бъдат бракувани и подменени с други. Тазгодишните еднократни прасилки ще бъдат заплодени отново през зимата и ще влязат в началото на 1964 година в основното стадо. Така ще бъдат осигурени за 1964 година 500 основни прасилки.

Наред с това ще се вземат мерки още отсега за отделянето на 600-700 добри женски прасета за еднократни прасилки за следващата година. Последните ще бъдат заплодени в края на тази година. Поради липса на достатъчно помещения и боксове за опрасване ще се наложи това да стане на два етапа—първият през март-април и вторият през май-юни. При това положение за 1964 г. от 500 основни и 600 еднократни прасилки ще осигурим производство на 11-12 хиляди прасета. От тях около 1 000 ще дадем на кооператорите, а останалите ще продадем на угоителните стопанства от окръга. През 1965 година броят на основните прасилки ще нарасне на 800, а този на еднократните—на 1 000. Тогава ще получим 18 000 прасета.

В тази връзка изпъква неминуемо въпроса за строителството на свинеферми. Този въпрос ние ще разрешим по два начина — преустройство на старите сгради и строителство на нови такива. Сградите трябва да бъдат такива, че да позволяват да се внедряват съвременните изисквания на зоотехниката и механизацията на производствените процеси.

Занапред свиневъдството ще се концентрира в бригадата на село Каменци, където има всички налични условия за отглеждането на прасета. Тази концентрация ще наложи преустройството на двете кравеферми и конюшнята в свинеферми и построяването на още една такава, а също така и на навес за подрастващите прасета. Освен това предвижда се да се построи и монтира фуражен цех в бригадата за произвеждане на смески, склад за събиране на 2-3 хиляди тона концентриран фураж, жилищна сграда за гледачите и други допълнителни сгради и пристройки.

Вторият основен отрасъл, с който ще трябва да се занимаваме е млечното говедовъдство. Предвижда се стопанството до края на 1965 година да има около 600-650 крави. Тука също ще се наложи кравите постепенно да се концентрират и съберат в една бригада. Това ще стане в бригадата в село Средище. С довършването на новата ремонтна работилница старата ще се преустрои в краварник. Ще се наложи преустройството и на старите птичарници в краварници през 1964-65 година. С това преустройство до края на 1965 година всички млечни крави ще бъдат концентрирани в бригадата на село Средище. Наред с това ще бъде построен и един голям телчарник за отглеждането на телетата до 6-месечна възраст. Подрастващите юници от 6-месечна възраст до 1.5 години ще се отглеждат в бригадите на Посев и Стрелково.

Така ще се осъществи концентрацията на говедовъдството. Неговата специализация ще се постигне по пътя на механизиране на най-трудоемките процеси — доенето, почистването на оборите и подаването на храната. Трябва да се има предвид, че през 1965 година нашето кооперативно стопанство ще трябва да произвежда 1 500 тона краве мляко и ежегодно по 500-600 телета, което предполага добра развъдна работа и стопроцентово задоволяване на животните с фураж.

Овцевъдството ще си остане пръснато с цел използването на мерите и пасищата, като се работи за увеличаване на неговата продукция чрез подобряване на породния състав на овцете. Птицевъдството, както споменахме вече, през есента на 1964 година ще се ликвидира и занапред ще се отглеждат птици само за вътрешно-стопански нужди в ограничен размер.

Наред с концентрацията и специализацията на животновъдството основния и най-трудно разрешим въпрос си остава фуражната база. Пълното задоволяване на животните с фураж ще наложи нова структура на посевните площи в кооперативното стопанство. Зърнено-фуражните култури трябва да заемат по-голям процент, а пшеницата да бъде намалена.

По-голямо внимание трябва да се отделя на царевицата, която осигурява най-много кръмни единици от единица площ, на граха, от който се получава най-много белтък, люцерната, соята, баклата, захарното цвекло и други.

По такъв начин чрез концентрация и специализация на животновъдството, нашето стопанство ще се бори за по-голяма и по-евтина животновъдна продукция.

Слави НЕНОВ
(главен зоотехник)

Георги КИТАЕВ
(наш кореспондент)

Добра продукция от пчелините

Познат отрасъл е пчеларството за кооператорите от кооператива в с. Нова Черна. Години наред от продукцията на кооперативния пчелин в касата постъпват много средства.

И тази година, благодарение на добрите грижи на отговорника на пчелина Бедри Адилов и прекрасните условия по време на цъфтенето на медоносните дървета и култури, бяха получени над 980 кг пчелен мед.

За доброто медоносене на пчелина през годината, голяма заслуга има и главният зоотехник на стопанството, който се интересуваше редовно за състоянието на пчелните семейства и винаги търсеше подходяща паша за тях.

Георги ИЛИЕВ

ХУДОЖЕСТВЕНА ИЗЛОЖБА В ТУТРАКАН

ЕДИН град е излязъл от привичния покой, един град, чиито хора са започнали да дишат дълбоко едва в годините на социалистическото строителство. А това са години на духовно възраждане. . . Особено за тутраканци. . .

Затова сега за тях е и радостно, и странно — те преживяват, именно преживяват първата художествена изложба. Те за първи път виждат оригинални платна: три седмици наред силистренските художници Георги Куртев и Йосиф Гаджовски ги вълнуват със своите художествени творби, създадени предимно в добруджанската равнина.

В следобедните часове и особено вечер в салона на културния дом много погледи за пръв път докосват с учудване и възторг несебърския лазур, донесен при тях от ръката на Куртев или тутраканския здрач, с розови отблясъци в притихналите сребърни води на Дунава, запечатан от Гаджовски в емоционалния му пейзаж „Залез над Тутракан".

Двамата художници за пръв път устройват съвместна изложба и са решили тя да бъде в Тутракан. А тутраканци със своя интерес, със своята радост ясно изразяват оценката на тяхното изкуство. Нищо, ча салонът е малък и че стените са претрупани от картини. Куртев и Гаджовски с най-хубавите си творби карат зрителя да забрави тесната и потискащата обстановка. Хубавите творби винаги се налагат с искреността си. Така е и когато зрителят отмести погледа си и към окъпаните в слънчев блясък платна от Несебър, Балчик, „Слънчев бряг" и Созопол или към колоритния калоферски пейзаж. И ако картините на Куртев завладяват със своя лиризъм, пейзажите на Гаджовски въздействуват с особеното съчетаване на пластичното и графично изображение. В тях има някаква вътрешна напрегнатост, която е ту мъжествено сурова, но поетична, както в картината „Овчар", ту волна, извираща сякаш от багрите, както е в „Пейзаж" и „Памукоберачки".

Но повечето от съвместно нарисуваните картини носят белега на прибързаност и илюстративност. Това обаче не отнема много от възторженото отношение на зрителите към изложбата. Самата тетрадка за впечатления също е доказателство за успеха ѝ. Тутраканската публика справедливо, непосредствено и откровено изразява радостта си. Разбира се — и надеждата си, че ще види не само картините на Куртев и Гаджовски. Тя се надява Тутракан да стане град, в който хубавите изложби ще бъдат чести празници през всички сезони на годината. И че всички, които творят за народа, ще творят реалистично и искрено.

Александър ПОПОВ

Първият учебен ден в равна Добруджа

СПОМЕН

15 СЕПТЕМВРИ 1946 година. Училището шуми... Всяка учебна година започва с нови учители и нови ученици. За мен всичко е странно, ново и интересно. До преди две години бях така далеч на юг, на брега на шумящия Вардар, а сега тук на брега на тихия Дунав. Мъча се да доловя нещо, което да ми напомни за там, но само синьото небе и светлото есенно слънце ми напомнят за слънчевия Велес. Тук е така тихо и така спокойно. Хората на равнината като че са тихи и спокойни, като самата нея! Това е първото ми впечатление...

В учителската стая всички са погълнати от работа. Преглеждат старите дневници и проверяват успеха от поправителните изпити на своите ученици. Звънецът съобщава за влизане в час. Директорът ми предава списъка на новите ми повереници, посочва ми класната стая, в която ще трябва да вляза. Чета надписа над вратата: VII-а и IV-б клас. Двете паралелки ще учат на смени в нея. След обяд е и аз съм при малките. Наричам ги така, защото са все още такива, при все че са влезли в гимназията. Посреща ме дежурната ученичка и представя класа. Около 40 девойки полуусмихнати, полусериозни отговорят на поздрава ми. Аз ги наблюдавам, а и те не ме изпускат от очи.

Мълчаливо се следим едни други. Какво мисля, аз знам, но какво ли мислят те? В душата си тъгуват за миналогодишните си учители, а и аз скърбя за моите, които оставих на кръстопът. Чета имената по списъка...: Нови непознати лица.

Тук са Людмила, Стефка, на която очите играят, Ганча с дългите коси и замислени очи, Неделя, Радица... Докато прочета всички имена, лицата ми стават все по-близки и по-мили. Децата са нови и още чужди за училището, както и аз за него. Ето за какво се улавям. Това ще ми бъде първата допирна точка до душите им: ще предавам само в четвъртите класове (осмите) — те всички са за първи път в гимназията и още чужди на нея, но за мен те ще са най-близките приятели. Събрани са деца от най-различни прогимназии, селски и градски, но говорът им е така мек и правилен. През миналите ми учителски години, като влезех в клас, колкото ученици имаше, толкова и диалекти. Тук като че всички са възпитаници на едно училище, на един учител и деца на едни родители. Това е езикът и душата на равна Добруджа.

Часът отминава, слънцето на запад скланя своето лице над Дунава, което блести като разтопен метал. Полегатите лъчи влизат през отворените прозорци и огряват младите глави. Звънецът обажда, че часът е свършен, но работата още не е. Продължаваме разговорите, бият звънци един след друг и директорът подава побелялата си глава, подканвайки новата учителка, че има работа и в друг клас.

На отсрещната врата стои ученик и ме очаква. Паралелката е мъжка. Докато директорът ме упътва, девойките от моя клас на бърза ръка информират своите другари, че не съм страшна. Посрещат ме вече предупредени, а не недоумяващи ученици. При тях встъпителната беседа е кратка, няма да съм класен ръководител на този клас, а само преподавател. Ще предавам една и съща материя в осем паралелки. Едни паралелки са само девически, а други само мъжки. Има и една смесена. Това е паралелката, която изучава немски език. Във всички личи, че децата са дошли с истинско желание да учат...

За този учебен ден, първият, ми бяха определени четири часа. Когато свърши последният, слънцето беше залязло, над румънския бряг се разтапяха малки бели облачета.

... Напускам училищната сграда сама, както и сама влязох в нея. На улицата ме очаква група ученички и ученици, познайниците ми от първия учебен ден. Те желаят да ме придружат. Аз с радост приемам предложението им.

Седемнадесет години изминаха от тогава. Моите ученици завършиха и всеки от тях пое своя път. И станаха хора...

Аз обръщам глава назад и с радост си спомням за този отдавна изминал ден, за своите свидни ученици, децата на равна Добруджа. Бяха един прекрасен випуск.

Елена САМОКОВСКА

Изкуството на самодейците — танцьори от ДМЗ „Стомана" беше оценено високо на пролетните прегледи. . . Сега те танцуват още по-кръшно, а и радостта на силистренци става още по-голяма.

За вас, деца!

Сергей МИХАЛКОВ

ЗАЮ — ИЗМАМНИК

ВЕДНЪЖ Мецана настъпи Заю по мазола.

— Ой, ой, — писна Заю. — Спасете ме! Умирам!...

Изплаши се добрата Мецана. Стана ѝ жално за Заю.

— Извини ме, моля те... Та аз нали не нарочно... Аз без да искам те настъпих по крака...

— Защо ми са твоите извинения! — застена Заю. — Останах аз без крак! А как ще скачам сега?

Мецана взе Заю и го отнесе в бърлогата си. Сложи го на леглото и започна да превързва лапичката му.

— Ой, ой! — по-силно от преди писна Заю, макар че всъщност, не го болеше чак толкова. — Ой, ой! Аз ей сега ще умра!

Мецана започна да лекува, да пои и да храни Заю. Щом се събуди сутрин, първата ѝ работа бе да попита:

— Е, как е лапичката, Заю-Байо? Заздравява ли?

— Как ме боли още! — отговаря Заю. — Вчера, като че ли ми стана подобре, а днес така ме върти, че не мога да се мръдна.

А когато Мецана излизаше в гората, Заю сваляше превръзката от крака си, скачаше из цялата бърлога и си дереше гърлото:

Меца ме пои и храни
изиграх я ловко аз.
А че Меца е измамена,
аз нехая в този час.

Стана мързелив Заю, като не работеше нищо. Започна да капризничи и да мърмори на Мецана:

— Ти защо ме храниш само с моркови? Вчера моркови, днес пак моркови! Нарани ме, а сега от глад ли искаш да ме умориш? Искам сладки круши с мед!

Тръгна Мецана да търси мед и круши. По пътя срещна Лиса.

— Накъде си тръгнала такава загрижена?

— Мед и круши ще търся — отвърна Мецана и разправи всичко на Лиса.

— Не бива да се разкарваш за това! — каза Лиса. — За лекар трябва да отидеш!

— А къде да го намеря? — попита Мечката.

Мецана заведе Лиса в бърлогата си. Щом видя Лиса, Заю затрепера.

В същия миг Заю офейка от бърлогата.

— Ето го и здрав! — каза Лиса. — Ти по-добре да беше го изяла!

— Човек, догдето е жив, все се учи! А зайци аз не ям! — отговори добрата Мецана и се търколи на леглото си, за да си отспи както трябва, защото през всичкото време, докато живееше у нея Заю, тя самата спеше на пода.

Преведе от руски: Пеньо КАЛЧЕВ

ОБЪРКАЛ СМЕТКАТА

ЖИВЕЕШЕ в своята къщичка един Вълк. Той никога не чистеше жилището си, не го поправяше. То беше мръсно и старо, току-виж — срутило се.

Веднъж, покрай вълчето леговище минаваше Слон. Той едва закачи покрива и той се събори.

— Извини ме моля те, друже! — каза Слонът на Вълка. — Случайно стана. Аз ей сега ще поправя къщичката ти.

Слонът беше опитен майстор и не се боеше от работа. Взе чукче и гвоздеи и поправи покрива. Покривът стана по-здрав, отколкото преди.

„Охо! — помисли си Вълкът. — Както изглежда, той се уплаши от мене! Най-напред ми се извини, а след това сам поправи покрива. Аз ще го накарам да ми направи нова къща! Щом се страхува — значи ще се подчини!

— Стой! — завика той на Слона. — Ти какво? Мислиш да се оттървеш така леко ли? Килна ми покрива на една страна, закрепи го горе-долу с гвоздейчета и искаш да се измъкнеш? По-скоро, говедо, че ще те науча как да се разпознават свои!

Като чу такива думи, Слонът не отговори нищо. Той хвана с хобота си леко и просто Вълка през кръста и го хвърли в ямата с мръсна вода. След това взе та седна на вълчия дом.

Ето ти нова къща! — каза Слонът и замина.

„Нищо не разбирам! — учуди се Вълкът. — Боеше се от мен, прошка ми поиска, а после постъпи така. . . Нищо не разбирам! . ."

— Глупак си ти! — програчи старата Врана, която видя всичко. — Ти просто не виждаш разликата между страхливостта и възпитанието!

Ученичка

Мамо, мила мамо,
мамичко добричка,
погледни ме само —
аз съм ученичка!

С чантичка през рамо
и престилка синя,
днеска тръгвам, мамо,
в детската градина.

Другари

Две момчета русокоси
Слънчо поздравяват,
от десниците им малки
ружи цвят подават.

Много радост,
много песни
в погледа им има —
те са вече ученици
в детската градина.

Песента на звънчето

Пее звънчето сребристо
с ясно и мило гласче:
— Бързай във утрото чисто,
радост те чака, дете!

Чака те школската стряха,
чака те дружният клас.
Песничка всички запяха —
песен за първия час.

Стефанка СТАНЕВА

Колца

От динена коричка
направих си самичка
аз шарени колца
със малки колелца.
И после от тавана
повиках си Писана,
запрегнах я в колата,
а тя от страх горката
заскача, замяука. —
Проклетата Писана
избяга на тавана
да търси там мишлета,
а моите колца
със малки колелца
направи на парчета.

Митко БЛАГОЕВСКИ

СЪОБЩЕНИЕ

Нареждане № 17981 от 27. III. 1962 година, издадено от ВНВИСУ „Георги Дамянов" — Силистра на подполковник КУЗМАН ШИШКОВ за ушиване на шинел, да се счита невалидно.

Професионално техническо училище по строителна керамика СЕВЛИЕВО — Телефон № 513

СЪОБЩАВА

Че продължава да приема ученици за учебната 1963-64 година. Кандидатите трябва да имат завършен VIII клас и да не са по-възрастни от 17 години.

Обучението е изцяло на държавни разноски. На учениците е осигурена безплатна храна, работно облекло, пране, занимални и спални помещения, пълна зимна и лятна униформа и обуща.

Завършилите училището се предпочитат като квалифицирани работници в многобройните в България предприятия за строително-керамични материали.

Приемането на ученици в училището ще продължи до окончателното попълване на вакантните места.

ОТ ДИРЕКЦИЯТА

Из нашата Родина

ПЪРВИЯТ БЪЛГАРСКИ ПЛАВАТЕЛЕН СЪД ОТ ПЛАСТМАСА

ЗА НЕГОВИЯ строеж не са употребени нито грам метал, дърво, нитове, гвоздеи или каквито и да било други класически за корабостроенето материали. За направата му за първи път в историята на българското корабостроене бе използувана пластмаса.

Изработването на първия български плавателен съд от пластмаса е голям, забележителен успех в навечерието на 19-годишнината от Празника на свободата. Това е дело на колектив от упорити и неуморни търсачи на новото начело с инженер химика Георги Икономов при отдела за технически прогрес в корабостроителния завод „Георги Димитров". Моторният катер е направен от неалкална стъклена тъкан и полиестерна смола. Корпусът, а и целият катер, са изработени само с лепене на две готови, предварително излети части от стъклопластмаса. Стените му се състоят от четири пласта стъклена тъкан с покритие на полиестерна смола.

Катерът, изработен изцяло от пластмаса, е красив, елегантен. Той разрушава нашите обичайни представи за лодка. На него не могат да се видят ребра, обшивка, двойно дъно и т. н. Той просто изглежда като излязъл от калъп. И това е станало точно така, само че неговите създатели са излели поотделно върху негативни калъпи корпуса, а после капака и с епоксидна смола са залепили двете му части. И така се е получил катер в готов, завършен вид. Корпусът има стени дебели не повече от 10 мм, но за това пък притежава чудесни качества. Катерът е дълъг 3.5 метра, широк 1.5 метра и тежи около 150 кг. Той има четири тапицирани места. При изпитанията във вода, натоварен с девет души не потъва. Пластмасовият катер е непотопяем, далеч по-устойчив на морска вода от плавателните съдове със стоманени корпуси, неговите пластмасови стени имат по-голяма относителна якост от стомана. Катерът е четири и половина пъти по-лек от подобен съд, направен от стомана. Армираният полиестер, от който са изработени стените му, придава виброустойчивост и еластичност. За да постигнат всички якостни качества, строителите на катера са употребили неалкална стъклена тъкан, която подобрява якостта най малко с 20 на сто в сравнение с алкалната стъклена тъкан.

—Това е първият образец за серийното производство на леки пластмасови плавателни съдове — заяви главният директор инж. Георги Георгиев. —То се възлага на корабостроителното предприятие „Странджа" в град Мичурин. През 1964 година там ще усвоят нулевата серия, а през следващата година ще произведат 300 леки пластмасови плавателни съдове.

В следващите образци ще бъдат използвани други начини на изработване на пластмасови съдове. Един от тях е така наречената „сандвич конструкция" — от двете страни стъклотекстолит, а в средата пено пластмаса, и втори начин — сглобяване на корпуса от секции с въздушни кухини. И в двата случая ще се получават плавателни съдове с още по-голямо олекотяване и по-добра плавателност.

Българските корабостроители са си поставили смела задача — да накарат нашия народ да обича още повече водата. Затова в следващите години те ще произведат и ще осеят крайбрежието, реките, езерата, язовирите, водните басейни и площи с хиляди лодки, платноходки, катери за разходка и туризъм.

Л. АДЖЕМАН

Обогатете трапезата си СЪС САНДВИЧИ И МЕЗЕТА ОТ СОЛЕНА РИБА

Салата с пикантен вкус може да си приготвите от СОЛЕНА КИЛКА И ЦАЦА:

Цаца по руски с пресни домати и краставици

Килка или цаца с маслини и лук

Килка или цаца с червени домати

Домати пълнени с килка

Килка или цаца със салата

Солена риба ще намерите във всички магазини за риби и деликатеси в страната.

21 425

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска
ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ—СИЛИСТРА

Година VIII, бр. 108 (663) | Вторник, 17 септември 1963 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

За зимата трябва да се мисли отрано

НЕ БЕШЕ лека миналата зима за животновъдите от ТКЗС—Добротица. Студът и снегът нанесоха големи поражения на стопанството. Само през месеците януари и февруари загинаха 9 говеда, от които 4 телета, 151 овце, от които 112 агнета, 166 свине, над 2 300 птици. Тези загуби, които не са малки за стопанството бяха допуснати най-вече поради недобрата подготовка на помещенията за предпазване на животните от студ и сняг.

Но и тази година, подготовката за презимуването на животните в стопанството все още не се провежда с необходимия темп. Не е сформирана комисия, която да извърши проверка на помещенията и да установи от какъв ремонт се нуждаят. Въобще ръководството на стопанството счита тази година да не сформира такава комисия, с което цели да избегне шаблона в своята дейност. Но в замяна на това би трябвало да се потърси някоя друга по-ефективна форма за проверка и изпълнение на тази важна задача. Би трябвало поне да се проведе заседание на управителния съвет, на което да присъстват всички животновъдни бригадири и завеждащ ферми. На това заседание те трябваше да дадат отчет за състоянието на помещенията, фуражните кухни или площадки и др, в резултат на което да се приемат съответни решения, чието изпълнение да започне веднага.

Не може да се каже, че ръководството на стопанството въобще не мисли за презимуването на животните и не взема никакви мерки. Строителни групи работят по преграждането на едно помещение за краварник, по покриването на един друг краварник, по завършването на нов овчарник. Но и много други помещения се нуждаят от различни ремонти, а мерки за това все още не се вземат. А със всеки изминат ден зимата наближава. И както върви работата съществува опасност някои групи животни да бъдат настанени в не добре подготвени помещения.

Почти всички помещения се нуждаят от някои текущи поправки на прозорци, врати и други. Тяхното изпълнение може да се организира от самите бригадири. Но управителният съвет не им е поставил тази задача и не следи за нейното изпълнение.

За изоставането на ремонта и доизграждането на някои сгради има и обективни причини. Това са липсата на гвоздеи, на желязо и други материали, за чиято доставка е необходима помощта на Окръжния съвет.

Със съхраняването на фуражите стопанството е по-добре. Сламата и другите груби фуражи се трупат около фермите, където ще се използват. Силажът също е направен в непосредствена близост до фермите. Купите със сено са оградени с оградни канавки. Нужно е и купите със слама също да се заградят.

С въпросите по подготовката за презимуването на животните управителният съвет трябва да се занимае незабавно и набележи съответни мерки, чието изпълнение да започне веднага.

Емил ПРАХОВ

ГОТОВИ ЗА СЕИТБА

БЛАГОДАРЕНИЕ на навременното засяване на есенните култури, и на доброто почистване на посевния материал, бригадата на Риза Хюсменов от село Вокил получи тази година от цялата площ на пшеницата — 5 100 дка по 210 кг, а от сорт „Безостая" от 1 000 дка — 310 кг. От отделна площ от 300 дка от същия сорт бяха получени по 440 кг добив. Добивите от ечемика също така бяха задоволителни — по 260 кг от декар.

Получените добиви обаче не задоволяват кооператорите, ето защо тази година преди да отпочне сеитбата партийната организация на открито събрание обсъди въпроса за сеитбата, сортовете, освобождаване на площите и борбата със сушата. Сега бригадата има да засее по план 5 000 дка, от които 3 000 дка със сорта „Безостая", а останалата площ със сорт „301". Семената на „Безостая-1" са почистени и изследвани за кълняемост и чистота. Семечистачната машина вече от месец насам работи денонощно и посевният материал ще бъде подготвен навреме.

Сега в бригадата се води съревнование за по-бързото освобождаване на площите от пролетните култури. Само след три дни цвеклото ще бъде извадено. Започна беритбата на слънчогледа. Работата се извършва на ръка и с комбайни. Механизаторът Димитър Камбуров работи упорито, като всеки ден жъне по над 70 декара. Не изостава беритбата и на царевицата. Досега е обрана над 500 декара. На първо място в работата е младежкото звено със звеновод Риза Якубов.

Важен дял за качественото засяване се пада на механизаторите. Досега са подготвени 2 000 декара за сеитба. На полето денонощно работи механизаторът Юмер Мехмедов и неговият помощник Али Салиев. На своят пост е и комисията за партиен контрол. Тя е направила проверка, как се жъне слънчогледа, как се бере царевицата и особено за качествената подготовка на площите.

Р. СТАНЕВ

ОСВОБОЖДАВАТ ПЛОЩИТЕ

Бригадата на село Поп Русаново тази година отгледа 1 150 дка царевица. След упоритият труд по нейното отглеждане дойде време за прибирането ѝ. От няколко дни стопаните навлязоха в блоковете и прибират богатата реколта. Досега са обрани кочаните от 450 дка площ.

Всички кооператори са решили да не жалят силите си и да вземат необходимите мерки да завършат беритбата на царевицата до 30 септември. Така те ще осигурят навременното провеждане на есенната сеитба—гаранция за високи добиви през следващата година.

Христо ВАСИЛЕВ

ДА ПРОВЕДЕМ НА ВИСОКО НИВО СЪБРАНИЯТА ЗА ОТЧИТАНЕ ОСЕММЕСЕЧИЕТО В ТКЗС

Важен момент в живота на кооперативните стопанства е периодичният отчет на управителните съвети на ТКЗС пред кооператорите за резултатите от изпълнението на производствено-финансовите планове на ТКЗС.

На предстоящите осеммесечни събрания в ТКЗС, които следва да проведем от 20 до 30 септември е наложително управителните съвети и специалистите да направят задълбочен анализ на постигнатите производствени и финансови резултати в растениевъдството, животновъдството и другите отрасли. Те трябва да направят реална преценка на постигнатите успехи и допуснатите слабости през осеммесечието и да набележат мероприятия за отстраняване на недостатъците, с оглед при всички случаи да се осигури изпълнение и преизпълнение на плана за общата и стокова продукция. Важен въпрос е да се набележат мерки за снижение на разходите за производството на единица продукция и се реализира заплануваното възнаграждение на кооператорите.

Не трябва в никакъв случай да се допуска формалното и повърхностно отношение на някои управителни съвети на ТКЗС при решаване на този въпрос както се получи през първото четиримесечие в някои стопанства.

Така например съвсем формално беше провеждането с голямо закъснение на четиримесечните събрания в ТКЗС—Тутракан, ТКЗС—Ситово и други, т. е. едва към средата на юни. Това беше резултат на няколкократното отлагане провеждането на събранията поради неизготвянето на доклада от председателя и главните специалисти в ТКЗС. В други стопанства, като Алеково, Средище съществуваше тенденция да се провеждат събрания само с делегати, и то с избраните такива на годишните отчетно-изборни събрания без да се отчете и разгледа дейността на стопанствата предварително по бригади, ферми или селища с участието на всички кооператори. Това на практика би довело до груб формализъм, до откъсване на кооператорите от живота на ТКЗС, до потъпкване на вътрешно-кооперативната демокрация и инициативата на кооператорите.

Някои управителни съвети на ТКЗС не счетоха за необходимо да изготвят писмен анализ за резултатите от изпълнението на производствено-финансовия план на ТКЗС като Калипетрово, Сребърна, а сториха това устно.

Изключително важно значение за правилното провеждане на осеммесечните събрания има изготвянето на обстойни, задълбочени доклади от страна на управителните съвети и на специалистите, а така също и активното привличане на всички кооператори в работата по отчитане дейността на ТКЗС за осеммесечието.

В растениевъдството например трябва да се направи задълбочен анализ на извършената дейност в отделните бригади и звена по окопаването на пролетните култури, по прибирането на реколтата от есенните култури и някои пролетни, грижите по зеленчукопроизводството, по овощните градини, лозята и други. Необходимо е да се отчетат по бригади и общо за ТКЗС получените средни добиви и обща продукция от есенните култури, зеленчуковите култури, от овощните градини, а така също и реализираните приходи по групи култури и общо за отрасъла.

По отношение на животновъдството е необходимо да се отрази по-подробно дейността на управителните съвети, специалистите и животновъдите в отделните ферми. В докладите трява да се отрази изпълнението на плана за общата продукция—краве мляко, овче мляко, вълна, яйца, създаденият прираст от животните, както по ферми, така и по групи животни и общо за отрасъла. Трябва да се разкрият из основ и причините за преизпълнението или неизпълнението на плана.

В докладите след разглеждане работата във всеки отрасъл трябва да се направи преценка на очакваното изпълнение на плана за общата и стокова продукция от неприбраните още култури и от отделните животновъдни ферми в натурално и стойностно изражение и се потърсят начини за преодоляване на очакваните загуби.

Важно място в доклада на управителните съвети е да се извърши задълбочен анализ на извършените материални разходи по мероприятия, по култури, ферми и отрасли, като се проанализира всеки един преразход стопански оправдан ли е или не. В същото време да се предложат мероприятия за решителни икономии през третото четиримесечие, като се обърне особено внимание на нецелесъобразните разходи — общопроизводствените, административно-управленческите и други.

При разглеждане изпълнението на производствено-финансовите планове на ТКЗС за осеммесечието е необходимо кооператорите да вземат отношение по изброени недостатъци, да предложат мерки за разкриване на допълнителни резерви за компенсиране неизпълнението в изоставащите отрасли, където плана за общата и стокова продукция през осеммесечието не е реализиран.

Преди да се проведе общото кооперативно събрание с делегати, изготвеният доклад трябва да се разгледа на специално разширено заседание на управителният съвет на ТКЗС с участието на бригадири, зав. ферми, добри звеноводи и производственици, всички специалисти по селища и след заседанието трябва да се проведат събрания по бригади или селища.

На тези събрания следва да се изберат необходимия брой делегати, които ще представляват кооператорите от съставните селища на отчетното осеммесечно събрание. На събранията следва да се създаде атмосфера на разгръщане широка критика от страна на кооператорите за допуснатите слабости, с цел да се дадат ценни предложения за подобряване на работата в кооперативните стопанства и набележат мерки за изпълнение на плана за общата продукция в ТКЗС за 1963 година.

Едновременно с това сега започва провеждането на есенната сеитба, извършва се подготовка на животните за зимата, мероприятия от които зависят резултатите през следващата 1964 година. На събранието трябва да се набележат конкретни мерки за образцовото им провеждане.

По такъв начин осеммесечните събрания ще изиграят своята роля в осигуряване изпълнението на плана на стопанствата и поставяне основите за добри производствени успехи през следващата година.

И последният тютюнев лист да бъде прибран

ТКЗС—Бабук изпълни плана си за низите тютюн. При план да се наберат 72 000 низи, в стопанството вече са съхранени 86 000. Но ако погледнем тютюневите блокове в стопанството ще видим, че голяма част от реколтата все още стои необрана. Най-лошо е положението в първа бригада на село Бабук, където 40 на сто от листата не са обрани.

Причините за това изоставане трябва да се търсят най-напред в ръководството на стопанството, което не взе навреме мерки за направата на достатъчно рамки и на сушилни. В момента беритбата на тютюна не върви с бързи темпове поради заетостта на работната ръка. Вярно е, че има да се вършат много други работи в стопанството, но да се остави да се похаби такава ценна продукция каквато са тютюневите листа е непростимо. Тя представлява важен резерв за компенсиране на някои загуби.

Времето се захлажда и с всеки изминат ден изсушаването на тютюна се затруднява. Това налага прибирането му да се извърши час по скоро. В никакъв случай няма да се допусне да се изоре неприбран тютюн. Все още има време ръководството на ТКЗС—Бабук да организира за кратко време прибирането на всички тютюневи листа.

Владимир ДАЧЕВСКИ

Един от добрите леяри в ДМЗ —„Стомана" е Атанас Стоянов Атанасов.

На снимката: Другарят Атанасов по време на работа.

УЧИЛИЩНИЯТ ЗВЪНЕЦ УДАРИ!

Ето я най-сетне улицата за училището. Докато помислиш това-онова и ето го! А от тази улица започва най-дългият, най-стръмният, но светъл път.

ПЪРВИТЕ СТЪПКИ КЪМ ЖИВОТА

„С нови чанти във ръце,
с бодри стъпки да вървим
и школото от сърце,
радостно да поздравим"

ШЕСТНАДЕСЕТИ септември. Първият учебен ден. С много трепет и вълнение учениците от училище „Отец Паисий" Силистра посрещнаха новата учебна година.

От рано сутринта дворът на училището е оживено от звънката детска гълчава. На топлото септемврийско слънце ярко блестят сините и алените връзки на пионерите и чавдарчетата. В ръцете на учениците трепкат есенните цветя за любимите учители. Между учениците са и най-малките—първокласниците. Техните погледи гледат плахо, но нежните усмивки и ласкавите думи на учителките Ставрева и Манджукова проникват в малките сърца и изведнъж страхът от неизвестното изчезва. Те с интерес посрещат фанфарите, които обявяват започването на тържеството.

Най-напред директорът на училището Стоян Нейчев поздрави учениците по случай първия учебен ден, след него учениците бяха приветствувани от Христофор Иванов, завеждащ отдел „Организационен" при ОК на Партията. Той от името на Окръжния комитет и Градския комитет на Партията поздрави и им пожела здраве и успех през учебната 1963-1964 година.

От името на учениците Поля Бошнакова от VI-д клас заяви, че те ще се учат така, та да няма нито един изоставащ в учението, който да петни името на училището.

Отново познатото школно звънче призова учениците към класните стаи, към труд и учение, към овладяване на науката. За първокласниците започва първия учебен час. Бившите възпитаници на др. Ставрева и Манджукова подаряват на своите най-малки приятели специално изготвени папки за тетрадките, кесесерчета за буквите и малки художествени книжки. Първият час преминава във взаимно опознаване. Едно след друго децата се отпускат. Другарката Манджукова ги подканя и те запяват: „Ние сме вече ученици да, да да! Обещаваме отличници да бъдем да, да да...!" Първокласниците разбират, че с тях става нещо голямо, нещо ново, че те правят първите стъпки към живота.

Малира ПЕТРОВА

На добър час!

КОЛКО много цветя и колко чисти усмивки! И ясни зеници, отразили радостта на ведрото есенно утро...

Първият учебен ден събира учениците от училище „Иван Вазов" в Силистра в чистия и подреден двор. Веселият детски шум секва. Започва тържеството. Другарят Ястро Георгиев, директор на училището, приветствува учениците с „добре дошли" в родното училище. Той пожелава висок успех, радост и здраве през цялата учебна година. С песни и стихове децата посрещат първия учебен ден. Четвъртокласниците поздравяват първокласниците с новата им радост, пожелават им да станат само отличници. Малкият Огнян с трепетно гласче отговаря на приветствието. Той обещава от името на своите нови другарчета, че ще бъдат добри ученици, дисциплинирани деца.

И ето, наново еква песен—песента на училищното звънче, затъжило се за своите любими палавници. Децата все по-уверено пеят... Др. Владева въвежда първокласниците в учебните стаи. Те ги посрещат с много слънце, с цветя, с чисти подредени чинове. В детските очички затрептява радост. Малките длани погалват зелените чинове. Колко е хубаво, че вече са ученици!...

Започва първият учебен ден. На добър час, мили ученици!

Стефанка СТАНЕВА

Механотехникумът в Силистра—открит

СТО и четиридесет ученици и шест преподаватели —това са малко хора. Но в тържественото утро на 16 септември те си дадоха обещание, че въпреки трудностите ще започнат съзнателна творческа работа още в първите учебни часове.

Обгорелите младежки лица слушат внимателно словото на директора, другаря Георги Георгиев. Техникумът по механотехника е една хубава мечта, която става реалност. Ние ще изпълним задачата, която Партията постави пред младото поколение—да се овладяват все по-упорито техническите знания, умения и сръчности, казва той. А за това е нужна дисциплина и съзнателност. . .

Слушат курсистите. Слушат и гледат към своите преподаватели, които ще ги поведат към кабинетите. Оформят се курсовете, строяват се в четири групи бъдещите специалисти по електротехника, по автомобилно и тракторно дело, по студена и топла обработка на металите. И тръгват към стаите, в които блестят стативите на електромоторите и струговете. Засега помещенията не достигат, но след няколко дни техникумът ще се премести в просторните зали на бившето военно училище. Временните трудности не ги обезкуражават. Всички са бодри. Ето, в кабинета по автомобил и трактор прозвучава гласът на преподавателя. Главите се надигат и тридесет и пет чифта очи проникват в бъдещето. . . Започва първият учебен час. Първият учебен час в първия механотехникум, открит в пределите на нашия окръг.

Петър ПЕТРОВ

Бием тревога

ДА ОТСТРАНИМ слабостите по износа на гроздето

ОБИЛНА е гроздовата реколта тази година. Едри кехлибарени гроздове събраха слънцето на горещото лято и чакат да бъдат откъснати, за да украсят трапезата на трудовите хора от близки и далечни страни и разнесат славата на българското плодородие. Но... има едно малко но, което хвърля в смут ръководствата и лозарите от ТКЗС. И това, което се изправя като бариера пред тях е амбалажа. До 15 септември обичайната дата за начало на износа са изнесени близо 1 000 тона. Това количество можеше да бъде още много по-голямо, ако не съществуваха някои слабости.

Защо се получи така? Преди всичко ОТП не получи навреме необходимите щайги, а и тези, които имаше се раздадоха по ТКЗС без да се контролира как се използват. Въпреки предварителните уточнения и разчети за прасковите, изкупвателните организации проявиха недопустимо нехайство и стопанствата бяха принудени сами да търсят пазар на този плод. Големи количества заминаха за консервните предприятия в новите холандски щайги, предназначени за износ на грозде. Но и много тонове продукция не можа да се изкупи и окапа без да се оползотвори.

В дните преди 9 септември, когато се получи задръстване в Консервната фабрика, последната спря да връща празен амбалаж с цел да се спре притока на домати. Тогава кооперативните стопанства започнаха да носят домати с холандските щайги, които изцапани вече са негодни за износ на грозде. Много причини има още за неблагоприятното положение, в което сега изпаднаха лозарите, но най-важното е, че ОТП не осигури контрол по движението на амбалажа, въпреки че знаеха за недостига от него.

Тази година при план 3 500 тона се очаква изпълнението на износа на грозде да възлезе на около 5 000 тона, или от днес са необходими най-малко 600 000 холандски щайги. Дневните постъпления на нови щайги в складовете на ОТП са недостатъчни. Наистина притокът на щайги се увеличава, но тук изпъква нова пречка. Новополучените щайги трябва да се сковават, а това не е по силите само на ОТП. Ще трябва някои ТКЗС да организират групи и сами да сковават амбалажа.

Най-болен за износа на грозде е въпросът с транспорта. Недопустимо е повече да изнасяме грозде само чрез гара Русе и камионите да загубват по цял ден. Трябва да се преодолее неоправдания страх в органите на ОТП и незабавно да се преустрои износа чрез товарене на шлепове. Така ще можем да изнасяме дневно не по-малко от 150 тона, докато сега достигаме едва до 100 тона. Ще съкратим срока за износа и ще се осигурим срещу евентуално разваляне на времето и ще се освободи автотранспорт за други цели. В момента пристанището е задръстено с кокс, цимент и минерални торове. Съответните получатели ще трябва да освободят незабавно площите от тези стоки, а ОТП да изиска шлеп и се преустрои целия износ по Дунава.

Гроздовата реколта е богата и стопанствата разчитат извънредно много на нея за компенсиране загубите от сушата. Престъпление ще бъде, ако по организационни неуредици не се оползотвори цялото количество и не се преизпълни плана за износа. Не бива в никакъв случай да се повторят грешките по изкупуването на прасковите. Необходимо е ръководството на ОТП и ТКЗС да проявят повече настойчивост и упоритост, да се придвижат навреме щайгите, да се преустрои транспорта и се преизпълни плана за износ на гроздето.

НАД 55000 НИЗИ

Тази година кооператорите от бригадата на село Ножарево засадиха и отгледаха 200 дка тютюн. Под техните добри грижи растенията се развиха много добре. Обилни листа ги отрупваха отгоре до долу.

В продължение на цялото лято всеки ден или през ден стопаните беряха готовите листа. Досега са набрани и нанизани над 55 000 низи. А звеното на Акиф Якубов, което отгледа най-добър тютюн досега е нанизало над 11 000 низи.

С това планът на бригадата за тютюна е с много надхвърлен.

Реджеб ЕБАЗЕРОВ

Сведение

за изпълнението на по-важните селскостопански задачи до

14. IX. 1963 год. вкл.

ТКЗС	Предсеитбена оран о/о	Обран слънчоглед о/о	Обрана царевица о/о	Почист. семена пш. за посев о/о
Айдемир	35.9	18.3	27.2	93.4
Калипетрово	33.4	30.5	18	78.1
Бабук	10.6	72.5	1	100
Алфатар	28.2	73.2	32	81.1
Алеково	20.8	16.1	3	64.7
Иширково	13.1	26.9	8.3	57.2
Смилец	27.3	59.6	41.3	70.4
Попина	40.6	77.2	17	35.2
Сребърна	50.8	34.8	3.4	65.4
Ситово	40.2	48.4	9	43.9
Срацимир	53.4	69.6	13	93.8
Кайнарджа	14.8	17.3	2.9	57.6
Голеш	29.4	29	16.8	65.1
Средище	17.3	34	2	78.9
Тутракан	14.7	35.6	44.4	57
Нова Черна	31	62.5	37	72
Старо село	83	36	9.7	100
Белица	21	27.4	22.4	85.2
Главиница	14.1	23.5	4.4	100
Ст. Караджа	21.2	89.3	18.8	76
Сокол	22.7	22.7	1.8	42.1
Зафирово	27.8	23.2	28.8	86
М. Преславец	38.2	27.3	12.8	100
Дулово	31.5	50.1	25	91
Межден	26.6	35.8	14.9	100
Окорш	22.6	22.5	11.4	100
Секулово	26.6	75.9	13	73
Добротица	16.3	22.8	16.7	71.7
Черполик	24.9	58.6	18.9	46
Паисиево	25	32.2	19	100
Всичко	25.8	36.2	17.7	74.1

ПАРТИЕН ЖИВОТ

КОМУНИСТИТЕ В ЧЕЛНИТЕ РЕДИЦИ

С ВСЕКИ изминат ден производствената дейност в ТПК „Метал" — Силистра се подобрява. Обособи се едно предприятие, в което основните задачи са конкретизирани. Сега ТПК „Метал" произвежда търговска тръбна мебел за града и страната и извършва всестранни услуги на гражданите и населението. Предприятието е изпълнило обещанието си по обем на производствената продукция към държавата за осеммесечието със 103 процента и даде на народното стопанство продукция за 18 000 лева. Съревнованието между отделните работници и отделите е организирано добре. Както в другите предприятия, така и тук партийната организация със секретар Атанас Бошнаков и комунистите играят важна роля в активизирането на безпартийните работници и членовете на Комсомола за изпълнение на обещанията по отдели, макар че цялата организация се състои от 19 човека и на всеки отдел се падат средно по 2 комунисти. Комунистите са в челните редици на борбата за усвояване на новостите в производството, издигане името на предприятието и неговото представяне пред нашия потребител. Още в началото на годината партийната организация приема подробни мероприятия за изпълнение на обещанията, които се обсъждат по партийни групи и отдели, които се отчитат на всяко тримесечие. Всеки комунист получава конкретно поръчение, което партийният секретар е записал в тетрадката си четливо и често проверява на място, как се изпълнява. Така например младият комунист Петър Георгиев, шлосер от отдела за изработване на търговска тръбна мебел с ръководител Кирил Великов, има дадено поръчение да помогне на изоставащите в професията Пенчо Атанасов, Димитър Атанасов и Панайот Николов по усвояване производството на павилиони за нашата търговска мрежа. Той има натрупан дългогодишен опит и трябва да им го предаде. Как постъпва той? Петър ги вика при себе си преди да започне работа всеки ден, провежда кратко съвещание с тях, казва им къде грешат и им поставя нови задачи, следи за тяхното изпълнение. Почти всеки ден споделя впечатленията си с Кирил Великов и Атанас Бошнаков, а на партийни и други събрания внимателно критикува недостатъците на своите другари. Пенчо Атанасов, Димитър Атанасов и Панайот Николов упорито изпълняват нарежданията на своите началници и оказват квалифицирана помощ на своя учител Петър Георгиев в изработването на павилионите. С дружни усилия четирмата майстори изработиха 6 павилиона и още 10 ще трябва да изработят за месец септември. И единият от тях струва 1 600 лева на държавата.

Добра помощ оказва на УС на кооперацията партийната група при тенекеджийския отдел с партиен групов отговорник Николинка Нешева. Обещанията в тенекеджийския отдел са подробно разучени от всичките работници — четиридесет на брой. И не само са разучени, а се води борба за тяхното изпълнение ежедневно и за всеки месец. Затова партийната група, която се състои от 3 комунисти, ежедневно обсъжда изпълнението на производствените и други задачи, провежда четене на вестника, оказва дейна помощ на бригадата за комунистически труд, която има изградена към тенекеджийския отдел с ръководител комуниста Сюлейман Алиев. За това красноречиво говори фактът, че средно всеки месец тенекеджийският отдел изработва по 800 печки — готварски народен тип, и по 5 000 флайтоксови помпи, които задоволяват вкусовете на потребителите и се търсят на пазара. Бригадата за комунистически труд не само изпълнява условията, приети в началото на годината, но благодарение намесата на партийното бюро и близкото ръководство на партийната група, е успяла да създаде здрави отношения между всички работници, другарска взаимопомощ, творчески дух. От тази бригада имената на комсомолците Туран Хамдиев, Махмуд Шаибов и другарката Радка Павлова са широко известни, защото те изпълняват ежедневната си норма със 103 процента, и са получили конкретна помощ от Николинка Нешева и Сюлейман Алиев за усвояване на новостите в тенекеджийското майсторство.

Комунистите стоят в челните редици по популяризиране опита на първенците в предприятието — стругарят Станко Иванов, изпълнил трудовата си норма за осеммесечието със 150 процента, шлосера Христо Николов Христов от отдела за производство на гонволи, автомонтьора Руси Неделчев и Шаиб Ибрямов Яшаров, ударници и най-добри в професията. Техните имена често се виждат и в черната дъска за похвали и порицания. И те самите — като Иван Ня[illegible]олов, Георги Боев, Кирил Стоянов и Иван Добрев, които са ръководители, се стремят само към едно — да оправдаят доверието на партийната организация, да заслужат задължението си: комунистите в първите редици на борбата за изпълнение на обещанията.

Никола НАНЕВ

Младежка среща

В навечерието на Празника на свободата 9-ти септември, общинският комитет на Комсомола от село Иширково прояви хубава инициатива. На местността „Домуз-Кулак", където преди години е паднал съветски самолет „ИЛ—4" и са загинали съветски летци бе организирана младежка среща.

Датата и мястото на съвещанието беше съобщено на младежите предварително с писма по пощата. На 7 септември вечерта, комсомолци от селата Иширково, Йорданово и Брадвари на групи се отправиха към посочената местност, което представлява равна поляна заградена от всички страни от широколистни дървета. Събрани около горящия огън, младежите дълго пяха революционни песни за нашето героично минало. След стихването на песните секретаря на общинския комитет на Комсомола другаря Нечо Савов изнесе доклад — оценка за участието на младежите в изпълнението на стопанските задачи. След това на първенците в производството комсомолците: Пеню Иванов, Пеню Георгиев, Неделчо Бонев, Халим Тахиров и др. бяха раздадени награди.

На срещата председателя на селския общински народен съвет —Иширково другаря Господин Великов, запозна младежите с трагичната гибел на съветските летци и със съдбата на останалия жив летец Димитрий Бобин.

Тая първа по рода си младежка среща от района, продължи до късно през нощта с песни и игри.

Кера КРЪСТЕВА

Пред 40-годишнината от началото на Септемврийското въстание 1923 год.

СЕПТЕМВРИ

Спомен от Орлин **ВАСИЛЕВ**

ТАЯ НОЩ арестите свършиха. Само 30-40 души се отдръпнали в лозята, въоръжени както попаднало, чудили се какво да правят, успели да отблъснат един от първите наказателни отряди, но скоро се разпръсват. Някои се предават. Ние сме около 25 души — „водачите". Наблъскани сме в същата стая — карцер с циментов под и решетки, в която бях през лятото арестуван със земеделците. Едва тук и сега повечето от нас разбраха, че става, наистина се върши нещо съдбоносно за движението. Едва сега, за първи път, с мъка, бавно проумявахме какво значат някои хиляди пъти употребявани думи: „класова борба", „държавна сила", „революция". С мъка, с едва потиснат ужас, старите, изпитани тесняци възприемаха очевидната истина, че нашата мощна, многобройна партия, с нейните накичени клубове, с кооперациите ѝ, с прекрасния ѝ изборен апарат, с хилядите ѝ митинги и манифестации, с ротационните машини на печатниците ѝ, с цялото ѝ благополучно, бодро разцъфтяване — тая любима партия ще бъде бита, защото има всички качества освен едно — че не е революционна партия.

Делото на десетки години, на хиляди предани дейци се рушеше, изграждано с толкова сили, с толкова вяра, воля — рушеше се невъобразимо бързо. И тая бързина смесена със страха за собствения живот, ни пречеше да прозрем в следващите след поражението дни, в тях като диалектици да намерим опора, отправната точка за нова работа, за нова борба...

Оглеждаме се плахо, грамади от нови мисли, досещания се натрупват в главите, съдбоносни въпроси искаха отговор, и най-важният: защо сме бити?

Никой не продумваше.

Въведоха секретаря ни. Чуден другар е той. Единичък сред ужаса на напрегнатото очакване можеше да се шегува. Смее се, пуши безгрижно, оглежда клюмналите глави и ми намига: виж ги!

— Свърши се! — процеди глухо един понакуцващ адвокат.

— Нищо! — отвърна му засмяно секретарят ни. — Ще почнем отначало.

Трепнаха всички. Краят на партията при тия условия бе едва ли не край на света и беше невъзможна, невероятна мисълта — смешна, нелепа шега, — че може да се почне отначало.

— Само не мислете, че ще е така леко отсега на там — все така усмихнат клатеше глава секретарят ни. — Гнилата разкапана буржоазия! Разбрахте ли поне от нея как се бранят класови интереси: с всички сили, докрай! Да речеш, че не ви даде време да си помислите, охо, повече отколкото беше потребно. Още на другия ден след 9 юни трябваше да проумеете съдбоносния смисъл на думата „неутралитет". На ви неутралитет!

И той показа среден пръст на всичките.

— Глупак! — отчетливо отсече друг адвокат.

— Мерси — поклони се секретарят. — Но по глупак от глупак е оня, който не може от глупака да се поучи. И за да не излезеш ти такъв, слушай: тия дни на страшен разгром, колкото и да ме ругаете, като че бяха... необходими!

— Глупак!

Усмивката се стопи от лицето на секретаря. Умислен, със сбрани вежди, той продължи, като да не беше чул второто подвикване.

— ...Септември ще е нашата 905-а! А без 905-а нямаше да има Октомври! Ясно?

Септември... Наистина: може би оня, които преживеят да нарекат тия дни със сборното име — Септември. И тоя Септември да е светлата граница между предисторията на нашата партия и нейната утрешна истинска история.

Септември...

Там, из чукарите, долините и полетата сега сигурно гинат стотици другари — в битка и от куршума на палача. Не мога да опиша какво изпитвам, когато през склопени очи виждам как простреляни политат като подсечени дървета, мъчно ми е за вас, незнайни братя, но вие ми простете радостта, която изпитвам, когато шепна: Септември...

Септември... — повява нова вяра в нашата велика правда.

Септември... — облъхна ме нова радост.

ИЗПЪЛНЕНО ПОРЪЧЕНИЕ

Беше мрачен ноемврийски ден. Големият баир, на който е построен телчарника бе обвит в гъста сива мъгла. Макар, че не беше телчар младият комунист от село Долно Ряхово — Васил Борисов, често минаваше по край телчарника и когато виждаше красивите малки телета сърцето му се пълнеше с радост. Вгренчил поглед в младите животни той дълго мислеше и мечтаеше да постъпи като гледач, да се грижи за тях. Един ден тая негова мечта се сбъдна. Извикаха го в канцеларията на ТКЗС и секретаря на партийната организация и другите ръководители му предложиха да постъпи като гледач на малките телета. Очите на младежа светнаха. По малкото му чело потекоха струйки пот.

—Приемам възложената ми задача—с вълнение заяви той.—Ще се постарая да оправдавам вашето доверие.

И започнаха напрегнати дни на упорит труд. Дни, в които трудолюбивият младеж искаше да покаже на какво е способен. Занизаха се трудностите. Често не достигаше фуража. Всички трудности той обсъждаше с бригадира, поставяше ги и на партийно събрание. И през найтежките зимни дни, когато ръцете му се зачервяваха от студа, той редовно доставяше прясно мляко на малките животни.

И резултатите от неуморния труд на младия комунист не закъсняха. Прирастът на телетата започна да се увеличава чувствително. И ето на края на осеммесечието средният прираст от телетата е 695 грама на ден. А да се достигне такъв прираст при малките телета съвсем не е лека работа. Радостен е младият комунист, че с успех изпълнява възложеното поръчение. Доволни са и ръководителите от неговата работа.

Димитър ВЪЛКАНОВ

По материали на в. „Силистренска трибуна"

„Ремонтът в Сокол изостава"

Под горното заглавие в брой 99 на вестник „Силистренска трибуна" от 24 август тази година беше поместена критична бележка за изоставането на ремонта на училищата в с. Сокол. По повод на това от общинския народен съвет в с. Сокол ни пишат следното:

„Изнесеното във вестник „Силистренска трибуна" отговаря на истината. Както се изтъква в дописката, тази година ремонтът на училищата започна едва на 16 август, докато през миналата година към същата дата той беше приключил. Общинският народен съвет взе мерки и по изпълнението на тази задача работят две строителни групи, които до 1 септември завършиха ремонта на училищните сгради в Сокол, Дичево, Суходол, Бащино и Косара. В момента довършват ремонта на общежитието и детската градина в с. Сокол".

„Култ-мас-кин—бездейност"

В поместения фейлетон под горното заглавие в брой 96 на вестник „Силистренска трибуна" от 17 август тази година се осмиваше липсата на културни развлечения за младежите в с. Подлес. Във връзка с това общинският комитет на Отечествения фронт в централното село Главиница ни писа следното:

„От направената проверка в присъствието на партийното бюро, ръководството на селския комитет на Отечествения фронт, дружествения комитет на ДКМС и активисти от селото се установи, че изнесените факти във фейлетона отговарят на истината. По липса на развлечения младежите от с. Подлес са играли в читалището карти. Читалищното ръководство и дружественият комитет на ДКМС не са направили нищо по организирането на младежите в агитбригадата. Въпреки голямото желание на комсомолците, читалищният деятел Атанас Христов не е положил никакви усилия и се е отнесъл нехайно към културно-масовата работа през лятото. Затова му е наложено наказание с последно предупреждение. Карти в читалището вече не се играят.

Изготвен е списък на младежите, които ще участват в театралния колектив. В най скоро време ще се разучат и играят в новия читалищен дом няколко едноактни пиеси. Читалището редовно се отваря от библиотекаря".

КРАСИВ КЪТ ОТ НАШАТА РОДИНА

ПРЕДИ 9-ти септември по една случайност можах да видя красивата малко известна тогава наша река Ропотамо. Група софийски журналисти посетихме този „далечен" край, поканени настойчиво от жителите на някогашното село Кюприя, сегашното Приморско.

Пътищата бяха от лоши по-лоши. Някъде по средата на пътя от Бургас ние трябваше да изоставим моторните коли и качени на каруци да потънем из гористата Странджа. Най-после каруците спряха пред Ропотамо, за която се заговори някак изведнъж, пребродиха горното ѝ течение по каменната настилка на 50-60 см. под нивото на водата, положена навярно през римско време. Оставиха ни по-надолу пред една бедна рибарска хижа, откъдето продължихме с лодка към устието.

Каква дивна, каква изненадваща красота!

Лодката се понесе бавно по тихите пастелено-зелени води на реката, по чиито брегове се издигаха грамадни широко разклонени дървета, някъде образуващи непроницаем свод. След непродължително плаване, сред нерушима пустинна тишина, горите се заотдръпваха и постепенно бяха изместени от буйни тръстики и сочни ливади.

Два-три часа по-късно ние бяхме отведени в селото, на десетина километра на юг. Но защо толкова много мъже носят бяла превръзка под брадата и над ушите си?!

—Да не им тракат челюстите като ги втресе, прошепна ми един старец. После се вгледах — това бяха изпити, набръчкани, бледи маларични лица. Ние се смесихме с тях в механата, чийто собственик ни приветствува с патетична реч.

Видът на тия бедняци и белите превръзки ни действуваха угнетяващо.

Гостолюбивият домакин обаче заговори с такъв жар, с такава убеденост за красотите на „най-новия" курорт на черноморския бряг, за прекрасното бъдеще, което го очаквало, че неговото сладкодумство покори не само съселяните му, но и гостите. — Държавата трябва да хвърли милиони тук, да доведе чужденци и само за няколко години ще „изкара" разноските си. . . И той изложи своя фантастичен проект, за чието осъществяване липсвало само едно нещо — добра воля.

—Ще стане! Непременно ще стане, повторихме ние на раздяла, макар да виждахме колко наивни, колко голи бяха надеждите на тия гостоприемни хора тогава.

Но. . .

Чудото наистина стана! В него повярвахме всички едва сега, при народната власт.

Красивата река естествено не е изменила течението си, но пейзажът край нея се преобразява и става общодостъпен. Маларията изчезна.

Позната в миналото само на географите и рибарите, сега за Ропотамо говорят много наши и чуждестранни летовници на Черноморието и особено летовниците от Созопол и Приморско. Нещо повече, тя е увеличила неимоверно притегателната сила на този благодатен слънчев край.

Приказната река води началото си от трите малки странджански реки: Росенска, Равногорска и Новопанчаревска. Дълга около 50 км, в долното си течение Ропотамо е широка от 30 до 40 м., а дълбочината ѝ е от 2 до 8 м. Екзотичната река е плавателна около 12 км в зависимост от сезона. Влива се в морето недалеч от Змийския остров.

Пътуването по Ропотамо разкрива пред погледа на туриста омайни картини. Бреговете на реката са обрасли с гъста растителност, субтропични храсти и високи дървета — дъб, явор, ясен, бряст, бук, бреза — по които са нависнали повет, бръшлян, хмел и диви лози. Тук не може да проникне слънчев лъч. Където няма гора пък се виждат непроходими мочурища, изобилна тръстика, водни лилии.

. . .Лодката бавно се движи по повърхността. Лекото въздушно течение носи уханието на билки и цветя, раздвижва надвисналите над водата клони на дърветата, плясъкът на веслата се съединява с едва уловимия шепот на листата.

Преди резерват, сега районът около протежението на Ропотамо е обявен за национален парк. Край бреговете на реката и на красивите кътове като блатото „Аркутино", осеяно с разнообразна растителност и лилии, където гнездят редки птици, край „Чешмата" на 4 км от устието, край „Морските петли", „Водните лилии" — представляващи някаква вълшебна, равна градина, изпъстрена с жълти, бледорозови и бели цветове, край „Змийският остров", чиито голи скали са единственото място у нас, където се срещат кактуси, ще бъдат устроени пристани, прокарани алеи и пътеки. По подходящите места ще бъдат обзаведени ресторанти, хижи, подкрепителни пунктове.

На юг от водната преграда започва необятна гора, неразделна част от странджанския пейзаж, в който са сплетени в едно труднопроницаемото минало и нашето бурно настояще.

Ако излезеш на брега и през гората се изкачиш на близкия Ченгер баир, пред тебе израства цялата прелест на озарените от утринното слънце морски далнини. Необикновената прозрачност на въздуха приближава някак странно далечните планински скатове. Вървиш по планинските пътеки и накъдето и да погледнеш — гора, гора. Струва ти се, че няма край. Денят е тих, покоят нерушим. Като че ли само меките слънчеви лъчи и тихият трепет на листата премахват впечатлението на тишина и неподвижност — чуден, несравним кът за отдих и наслада. . .

Ив. ПОПОВ

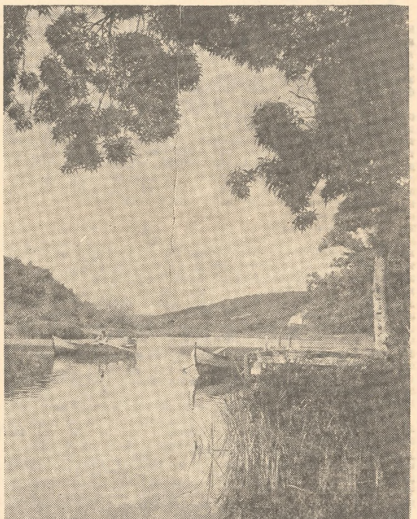

НА СНИМКАТА: Изглед от Ропотамо.

Заслужена похвала

ЗА МАЙСТОР—градинарът Колю Каранедялков и градинарите от звеното на село Средище, няма година, която да не носи изобилие на разни зеленчуци. Такава беше и тази година. Въпреки голямата зима произведени бяха с 20 дни по-рано от другите години чушки, краставици и домати от парниците. До 15 май при план 30 000 лева годишен доход от средищката градина, те получиха 17 000 лева от ранни зеленчуци. Така беше подредена работата, че всички се надяваха, че ще произведат тази година два пъти повече зеленчук от миналата година и ще надхвърли с голям процент заплануваните доходи. Особено сигурни бяха в пипера и средноранните домати.

Но точно когато градинарите се готвеха да започнат изнасянето на пазара, на големи количества зеленчукова продукция, тях ги сполетя нещастие. В резултат на проливен дъжд, от към село Давидово дойде порой. Огромната вода разкъса дигата и заля цялата градина. Нито декар не можа да бъде спасен. Градинарите бяха отчаяни. Двадесет дни след пороя цялата градина лежа под вода.

И Колю Каранедялков и другите градинари дълго се чудеха какво да правят. Дали да започнат отново да зареждат градината със зеленчук или да се пръснат по други обекти в кооперативното стопанство. Но чувството на дълг към кооператива надделя и те решиха да продължат работата. Обиколи Колю другите зеленчукови градини в Господиново, Посев и Поп Русаново, помоли градинарите да му помогнат с разсад, кой с каквото може. Само за няколко дни 120 декара бяха наново изорани и разсада разсаден. Започна отново упорит труд, поливки, торене, копан и други агротехнически мероприятия. Не минаха един-два месеца сърцата на Колю и на останалите градинари започнаха да бият нормално. Тук-там започнаха да се показват бели цветчета. А сега вече всички са убедени, ще получат по 1 200 кг средно от декар пипер, камби, чушки и стотици хиляди кг късно зеле. До 7 септември изнесоха вече няколко тона зеленчуци от тази градина.

Пред 9-ти септември между поставените големи снимки на първенци, получили високи добиви и продукция от полевъдството и животновъдството на лично място беше поставена и снимката на майстор—градинара от село Средище Колю Каранедялков.

Това, което направи младият градинар, заслужава голяма похвала. Той показа, че когато не липсва желание, трудностите могат лесно да се преодолеят.

Георги КИТАЕВ

Градинарите от зеленчуковото звено на село Войново през цялата година водиха упорита борба за получаването на по-високи добиви и висококачествена продукция от зеленчуковите култури. Сега те с чувство на радост и доволство прибират богатата реколта — резултат на техния труд.

НА СНИМКАТА: Кооператорите от звеното подготвят лук за продажба на държавата.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

Започна сеитбата на фуражна ръж

И тази година летните дни се заизнизваха неусетно. Започна прибирането на пролетните култури, а наедно с това и масовата подготовка за плодородието през идната година—сеитбата на есенниците. А за това така важно селскостопанско мероприятие, грижовните стопани от кооператива в с. Иширково се готвиха отрано. Почистваха семената, подготвяха площите, за да роди земята своя обилен плод.

И ето преди няколко дни механизаторите Мусин Ферадов, Христо Станчев и Енчо Денчев от бригадата в с. Иширково навлязоха в кооперативните блокове с машините си на масова сеитба. През тази година с фуражна ръж е запланувано да бъдат засети около 1 300 дка. Сеитбата се извършва с висококачествен посевен материал.

Благодарение на ударната и съзнателна работа на механизатори и кооператори само за няколко дни са засети над 900 дка. При работа със същия темп в близки дни сеитбата в кооперативното стопанство в с. Иширково ще бъде привършена.

Радослав РУСЕВ

ПРИЛОЖЕНИЕ НА ЧЕЛНИЯ ОПИТ В БОРБАТА ЗА МНОГОПЛОДИЕ ПРИ ОВЦЕТЕ

ГРИЖИТЕ на Партията и Правителството за преобразуване на местните породи овце в тънкорунни и мероприятията за превръщане на овцевъдството във все по-доходен отрасъл дават добри резултати. Но едно от направленията, в които все още малко се работи, е борбата за многоплодието при овцете. Последното може да бъде фактор от голямо значение за задоволяване пазара с месо и месни произведения, като се има в предвид, че месото от овцевъдството представлява 25-30 на сто от общото количество месо, произвеждано в страната.

Със съгласието на общинския партиен комитет и УС на ТКЗС — Секулово през случаната кампания 1962 година проведохме опит за повишаване многоплодието при овцете посредством приложение на УЖК (урина от жребни кобили).

За целта изследвахме няколко кобили на стопанството за бременност. За получаване на урина, богата на полови хормони отделихме кобилите бременни съответно на V и VI месеца. От тях получихме сутришна урина. Същата прецедихме през марля и памук и смесихме с по 1 г. стрептомицин и 1 милион м. е. (международни единици) пеницилин за всеки литър урина.

С така получената урина от жребни кобили третирахме предварително определени три стада овце от по 200 броя общо 600 по време на случния сезон. УЖК инжектирахме подкожно, по 10 куб. см в областта зад предния десен крак.

През пролетта на настоящата година проследихме резултата от оагването при третираните с УЖК 600 овце и при нетретираните овце на село Секулово. Установи се следното: за всички нетретирани овце на стопанството на всеки 100 овце се получиха средно по 101-106 агнета, докато при 600-те третирани овце с УЖК се получиха средно на 100 овце по 115-118 агнета.

Получените резултати потвърждават някои резултати от проведените опити в СССР и у нас в това направление. Те показват, че тази новост в науката, приложена в практиката на овцевъдството стимулира многоплодието при овцете и е необходимо тя да намира все по-широко приложение в практиката на овцевъдството в нашата страна.

д-р Антон СТОЯНОВ
гл. вет. лекар — Секулово

В полето кипи усилен труд

Сега най-важната задача пред кооператорите от село Правда е да приберат навреме захарното цвекло, слънчогледа и царевицата. Затова стопаните от ранна утрин до късна вечер са на полето и прибират богатата реколта.

Досега е прибрано захарно цвекло от 600 дка. На първо място в тази работа е звеното на Насуф Ахмедов. Усилено работят и комсомолците от звеното на Ваид Османов. Те са получили средно от декар по 680 кг царевица с кочани от общо 18 дка. Не изостава и беритбата на слънчогледа. Вече от 600 дка са прибрани слънчогледовите пити.

Реджеб ЕБАЗЕРОВ

Добри грижи за пилетата

Това лято в птицефермата на село Поп Русаново бяха настанени за отглеждане 3 500 пилета. Те бяха поверени на двете комсомолки Милка Митева и Иванка Митева. Те изпълняваха всички указания на специалистите по храненето и гледането. В дажбата винаги имаше рибено масло и биомицин. Чистотата на помещенията се поддържаше винаги в много добро състояние.

Благодарение на всичко това пилетата бяха запазени от заболявания и смъртността при тях беше незначителна. Сега те се развиват добре. По всичко личи, че комсомолките ще сформират висикопродуктивно стадо от птици.

Христо ХРИСТОВ

Бригадата на Лазар Крайнов

НАВСЯКЪДЕ ще го забележите между другите —висок, слаб, с прошарени вече коси. Голяма загриженост се чете на лицето му, когато на блока трактористите не разхвърлят равномерно оборския тор. Тогава той спори, убеждава. Добродушната усмивка не слиза от очите му, когато работите вървят на ред. Такъв е бригадирът бай Лазар.

През миналата година двете бригади от ДЗС—Окорш получиха висок добив от съветската пшеница „Безостая — 1“. Кого ли не съблазни и кого ли не окуражи високия добив. Дирекционният съвет реши да отгледа на цялата си площ само от този сорт пшеница. И последваха необикновените резултати през 1963 година—от 230 дка бригадата получи по 509 кг пшеница чисто тегло. Реално бе да се очаква такъв добив от разорано люцернище, което бе наторено с по 25 суперфосфат на декар и по 15 кг амониева селитра, внесена двукратно.

От 425 дка с предшественик царевица бригадата на бай Лазар получи по 410 кг зърно. Площта бе наторена с по 30 кг суперфосфат и 20 кг амониева селитра на декар. И тук селитрата бе внесена двукратно. Общата посевна полощ на бригадата даде по 370 кг зърно от декар. А по план трябваше да се получат по 270 кг. Всеки декар благодатна добруджанска земя даде по 100 кг жито повече.

„Ние не сме големи майстори,—разказва добродушно бай Лазар, обработваме земята и сеем както другите само с тази „малка“ разлика, че торим, обилно торим площите, макар че земята ни е богата. Ние, както казва агрономът, създаваме рай, истински земен рай за кореновата й система“.

И наистина имайки опита на миналите години, задоволявайки изискванията на сорта, ръководството на ДЗС—Окорш съумя тъй да разпредели силите си, че можа да създаде максимално подходящи условия за отглеждането на „Безостая—1“. Целият машинно-тракторен парк бе рационално използван за обработка и транспорт. Наличните изкуствени и оборски торове — също. Вече е ясно, че бъдещето на зърнодобива в площите на стопанството е изключително на сорта „Безостая 1“.

Не само бригадата на бай Лазар има успехи. От цялата площ на стопанството средният добив на декар е 320 кг. И с ечемика бригадата не е зле. Получиха по 307 кг от декар, вместо плануваните 260 кг.

Удивително! Бай Лазар не живее със задоволството от постигнатото. „Бит“ само по производство на овеса, той желае да бъде и там пръв, затова той и неговите хора се стремят отсега да решат този въпрос за следващата година.

Николай ПАЧЕВ

Нито за ден не спира торенето

Сега кооператорите от село Варненци усилено торят площите, които ще бъдат засети с цвекло, през следващата година.

С голямо усърдие работи бригадата на Киро Димитров Тя е изнесла около 700 тона оборски тор на 400 дка земя.

От всички кооператори най-неуморни и сръчни са Димитър Кънев, който за един ден е изнесъл и разпилял на блоковете 7 тона оборски тор, Иван Николов—6,5 т, Иван Георгиев, Мехмед Хасанов и други.

Муртаза МУРТАЗОВ

Това е вече наистина ловджийска сполука. Не напразно е бродил по горите този ден страстният ловджия Калуш Минчев от село Кутловица. Под точния удар на изстрелите са убити осем лисици.

Снимка: Георги КИРИЛОВ

ГОЛЯМ РЕЗЕРВ ЗА УВЕЛИЧАВАНЕ ДОХОДИТЕ НА КООПЕРАТОРИТЕ

В РАЙОНА на ТКЗС — Главиница най-много животни в личните стопанства на кооператорите има в село Падина. Макар и малко, пръснато до гората селце кооператорите му са трудолюбиви и широко използват горската паша и мерите за хранене на своите животни. Тук няма кооперирано семейство, което да не отглежда най-малко по една крава, теле или биволица, а нередки са случаите, когато някои кооператори отглеждат и по две и повече животни. В селото има 100 домакинства, които отглеждат над 223 овце, 44 дойни крави, 14 юници, 50 мъжки телета, 900 броя птици и над 120 кошера пчели. Общинският партиен комитет и комунистите от УС на ТКЗС в Главиница правилно оцениха този голям резерв за увеличаване доходите на кооператорите и раздадоха по 5 декара земя за лично ползуване на всяко домакинство в село Падина, в това число по 2 декара люцерна. През това лято в двора на всяко домакинство влязоха по 3-4 каруци суха люцерна и през зимата няма да се затруднят с изхранването на животните. Но най-важното е това, ръководителите в селото дават тон по отношение увеличаването на животните в личните стопанства на кооператорите. За това красноречиво говори фактът, че наскоро касиер-счетоводителят Халис Алиев продаде на държавата 2 телета по 350 кг, полевъдният бригадир Мюмюн Рашидов — 2 телета по 400 кг, партийният секретар Йомер Мусов — 1 теле от 370 кг. А за един ден в селото от продадени телета влязоха 12 000 лева. Ако и в останалите села — Главиница, Калугерене, Ножарево и Подлес се погледне на този много важен въпрос през същите очила от страна на ръководството на ТКЗС, има всичките основания да се мисли, че в ТКЗС — Главиница животновъдството в личните стопанства на кооператорите ще бъде един голям резерв за увеличаване доходите на кооператорите.

Никола НИКОЛОВ

ЗА ИЗЛИШЪЦИТЕ В ГТП „ЗДРАВА ХРАНА“ СИЛИСТРА

КАЧЕСТВОТО на отчетническата работа на материално-отговорните лица в това число и на търговските работници се установява чрез извършваните периодични проверки (инвентаризации) на стоково-материалните ценности.

При всяка проверка се установяват отклонения между наличните количества и стойности и осчетоводените. Тогава се говори за липси и излишъци.

Съществуването на липсите и на излишъците е ненормално явление и то показва, че е на лице лоша отчетност в съответните обекти, и че в ежедневната работа на отчетниците има сериозни недостатъци.

Анализът на отчетните данни на предприятията сочи, че въпросът за излишъците на стоково-материалните ценности стои най-болезнено в ГТП „Здрава храна“—Силистра. В това предприятие размерът на излишъците в абсолютна сума расте прогресивно през последните години. Расте и процентът на печалбата от излишъци спрямо общия обем на отчитаната работа.

Така, докато към 31 март 1962 година на сто лева продажби се падат стокови излишъци за 67 стотинки, то към същата дата на 1963 година стоковите излишъци на сто лева продажби нарастват на 1.20 лева. Това показва, че за една година излишъците на стоково-материалните ценности на сто лева продажби са нараснали с 90 на сто, спрямо размерът им към 31 март 1962 година. Към 31 март 1962 година печалбата от стокови излишъци е представлявала 32 на сто от общия обем на отчетената печалба, а към 31 март 1963 година това участие нараства на 41 процента. Кулинарния магазин от две проверки е показал излишък 898 лева, транжорната от една проверка — 313 лева, закусвалнята от две проверки — 365 лева, ресторант №4 от две проверки—518 лева, ресторант №1 от две проверки—784 лева и т. н.

В резултат на какво се явяват тези големи стокови излишъци в ГТП „Здрава храна“ Силистра?

Общо практикуван начин за създаване на стоковите излишъци в обектите на това предприятие е неспазването на грамажа при отмерване на порциите, гарнитурите и наливните напитки.

Стоковите излишъци се създават чрез неизпълнение в количествено и в качествено отношение на калкулациите за влагане на съответните видове продукти и подправки в различните видове ястия. В калкулациите се включват видовете, количествата и качествата на продуктите, от които трябва да се приготвят определен брой порции. Всяко отклонение от калкулацията и от рецептурата носи създаването на стокови излишъци.

И в единия и в другия случай създаваните излишъци остават за сметка на консуматора. Те представляват ощетяване, ограбване на консуматора. Срещу тях трябва да се поведе енергична борба. В тази борба трябва да се включи ръководството и целия колектив на ГТП „Здрава храна“, а също активно участие трябва да вземе и общественния контрол.

Сгъстяването на проверките ще подобри отчитането на материално-отговорните лица. То ще спомогне да се ограничат и ликвидират стоковите липси, но тези проверки (инвентаризации) не ще ограничат стоковите излишъци. В борбата за ликвидиране на стоковите излишъци материалните проверки се оказват недостатъчни и малкорезултатни. Чрез тях не може да се удари върху стремежа на някои материално-отговорни лица да създават системни излишъци за сметка на евентуални липси.

Вниманието на ръководството на предприятието и на общественния контрол трябва да бъде насочено към извършване системно на внезапни проверки на грамажа на порциите, гарнитурите, напитките и към строг контрол при предаването от складовете и влагането на продуктите за съответните видове ястия в самите кухненски прибори, като не се допуска отклонение между количествата и качествата на продуктите, включени в калкулацията и действително вложени в ястията. Ако в калкулацията са били включени по-скъпи продукти, а фактически се влагат по-евтини, с по-ниско качество, наложително е в такива случаи калкулациите да се коригират и цените да се съгласуват с качеството на действително влаганите в ястията продукти. Да се подобри и контролът и на обектовите ръководители.

Стоковите излишъци са ограбване на трудещите се и техните носители трябва да се преследват така, както се преследват нарушителите на социалистическата законност.

Време е ръководството на ГТП „Здрава храна“ Силистра да ограничи и ликвидира създаването на стокови излишъци в предприятието.

Йордан ПОПОВ

УЧИЛИЩНИЯТ ЗВЪНЕЦ УДАРИ!

ДОБРО УТРО, РОДНО УЧИЛИЩЕ!

— ДОБРО утро, родно училище!

Такива бяха последните думи от приветствието на секретаря на ученическия комитет на ДКМС Иван Върбанов — едно момче с току-що набоели мустачки и с хубав, укрепнал вече глас. В тези думи се съдържа всичко — и радостта от завръщането в учебните стаи, и мислите за дългото лято, което си отиде, и необяснимата тревога от есента, която настъпва.

— Добро утро родно училище!

— Добро утро, родно училище!

Шумен е училищният двор на Втора политехническа гимназия в Силистра днес. Като главна улица. Като мравуняк — защото малчуганите от осмите класове бързат насам-натам от цял час и все не могат да намерят това, което търсят. Тревожни са тези малчугани. Ето къде е причината. Ами че от тук започва едно цяло бъдеще. Това е просто първото стъпало. И може ли да бъде човек спокоен, когато е поставил крак именно върху него. Върху първото стъпало. Стъпалата са много още — нагоре, все нагоре. Но кой ти мисли сега за това. Кой може да мисли за това.

— Добро утро, родно училище!

Това казват големите.

Малките нищо не казват. Макар че са много. Тази година те са особено много в двора на Втора политехническа гимназия. Тук са първокурсниците от Икономическия техникум. Три паралелки. За пръв път в града.

— Другарю директор, учениците от поверената ви гимназия са строени за откриване на първия учебен ден.

Така докладва учителят по физкултура, др. Антонов. Малко строго. Но затова пък много тържествено. Учениците са строени за откриване на първия учебен ден!

— Радостен съм да приветствувам осмите класове, а и всички ученици от всички класове с „Добре дошли!“ — казва директорът на политехническата гимназия, др. Константинов.

— Ние ще дадем добре подготвени кадри за промишлеността, търговията и селското стопанство! — казва директорът на Икономическия техникум др. Александър Здравков.

— Народната власт полага непрекъснато грижи за развитието на образованието у нас. Израз на тези грижи е и новият Икономически техникум. Да ви е честит! — казва високо др. Йорданов от Министерството на народната просвета.

— За да имаме милиони метри плат, за да имаме добре изработени машини, за да имаме високи добиви пшеница, за да имаме умели ръководители, нужни са хора, добре овладели науката още в тази сграда! — казва убедително др. Денка Господинова, секретар на Градския комитет на БКП.

Приветствия!

Слънцето на първите есенни дни се показва иззад комините. Една осмокласничка от последните редици го погледна, зажумя и се усмихна.

Андрей ДИМОВ

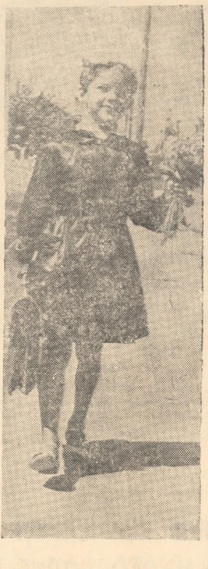

Първи радостни стъпки!

НАСТЪПИ ДЪЛГООЧАКВАНИЯТ ЧАС

В ДВОРА на училище „А. С. Макаренко“ Силистра е шумно още от ранните часове. Училищната сграда е празнично украсена. Тя отново е отворила вратите си за своите възпитаници. Всички ученици са дошли с букети в ръка. По лицата им трепти радост и тревога. Но най-тревожни са първокласниците. За тях всичко е ново, непознато, чудно. . .

С поривисти и топли думи директорът др. Байчев поздравява чавдарчетата и пионерите със започването на новата учебна година. Топло ги приветствува от името на Градския народен съвет заместник-председателят на съвета др. Добри Михайлов.

После екват песните на хора. Особен трепет предизвикват у всички рецитаторите-първокласници Иван Димитров и Янка Димитрова. Усмихнатите петокласници, които са поели шефство над първокласниците, им поднасят подаръци, а после ги повеждат към класните стаи.

Ахмед НАИМОВ

Първият учебен ден — с радостни песни

16 СЕПТЕМВРИ. Светлосиньо прохладно утро. Из училищните дворове, доскоро потънали в тишина, се разнесе весела глъчка и зазвъня детски смях. В двора на тутраканското училище „Любен Каравелов“ на групички са се събрали пионери, спретнато облечени, с алени връзки. И чавдарчетата са тук, със сини връзки като късче лазурно небе. Тук са и майките им. И техните сърца туптят развълнувано в първия учебен ден С каква грижа от ранни зори са станали те да приготвят своите деца за този празник!

Звънецът удари. Бързо се очертаха редиците на класовете. Тук са за пръв път първокласниците. За тях е ново всичко. Но по-големите им другарчета—третокласниците бързо застават до тях и ги обграждат с внимание. Между редиците са и учителките със засмени лица. Те с вълнение поемат стръкчетата цветя от учениците, които от сърце изричат думичките: „За теб учителко!“. Но глъчката затихва. Другарят Ганчев, директор на училището, със сърдечни думи приветствува учениците с „Добре дошли“ в училището.

Другарят Банков, представител на ГК на Партията и градския народен съвет в Тутракан, честити на учениците първият учебен ден и им пожела бодрост и упорит труд, за да овладяват науката и да израстнат достойни синове и дъщери на комунистическото общество.

Иванка ДАСКАЛОВА
(наш кореспондент)

ОТНОВО В УЧИЛИЩЕ!

И ШИРКОВО осъмна окъпано в утринната роса, освежено от чистия въздух на септемврийския ден. Днес започва първият учебен ден. Събират се в градинката, говорят, смеят се. . . Разказват как са прекарали хубавата лятна ваканция. Но ето че удря училищният звънец. Учениците под ръководството на учителите се строяват в двора по класове.

Класовете се нареждат в голямо каре, като се почне от най-малките възпитаници, които тази година ще бъдат в детската градина, и се стигне до най-големите—осмокласниците. Запява пети клас. Бившите ученици от началното училище, петокласниците, може би най-много се радват на новата учебна година, защото влизат в по-горна степен на училището. След тях пеят бившите възпитаници на детската градина—първокласниците.

На тържественото откриване присъствуват и обществениците. Тук са секретарят на общинския комитет на БКП Христо Петров, председателят на общинския комитет на Отечествения фронт Георги Марков, секретарят на съвета Атанас Пенев. Директорът на училището Георги Атанасов открива учебната година с кратко слово. Той говори за успехите на родното училище и пожелава на всички големи постижения в овладяването на учебния материал през новата учебна година.

Започва първият учебен ден.

Иван НЕДЕВ
(наш кореспондент)

Слънчев, радостен ден!

ОТ РАННА утрин улиците на Дулово са изпълнени с ученици, които с грейнали лица отиват на училище. Днес е първия учебен ден. Той бе тържествено открит в трите училища в града ни — основното, професионалното и гимназията.

Радостно оживление цари в двора на основното училище „Христо Смирненски“. Тук са дошли и първокласниците. В техните очи се чете и радост, и уплаха. За тях всичко е непривично и непознато.

Всички класове са строени. С продължително „ура“ посрещат те знамето на училището. Гости на тържеството са Ангел Върбанов, секретар на ГК на БКП, Александър Марков от Окръжния комитет на Комсомола и Емине Алиева от Градския комитет на Комсомола.

Директорът на училището Петър Василев приветствува учащите се с новата учебна година, като им напомня за трудния път, който трябва да извървят по пътя към овладяването на науката.

Приветствие произнесе и другарят Ангел Върбанов, който пожела на учениците и ученичките успех през цялата учебна година.

Георги БЪРНЕВ
(наш кореспондент)

На неуморен труд за по-добри успехи

МАЛКОТО селце Долно Ряхово е окъпано от първите лъчи на септемврийското слънце. Приятният звън на школския звънец се носи нашлъж и шир. Той зове подрастващите. Днес е истински празник за нашата утрешна смяна. Стройните редици застават в просторния салон. Със затаен дъх учениците слушат словата на директорката Иванка Димотрова, която ги поздравява и призовава към неуморен труд за по-добри успехи, за повече знания. Щастливи са и малките първокласници, които за първи път ще седнат на чиновете и с ръчичките си ще се учат на четмо и писмо. За тях батковците изпяха хубави песни, поднесоха им хубави подаръци.

Настъпва тишина. Учебния час започна. Любопитни деца разказват спомени за лятото: от пионерските лагери, от кооперативните поля. А след това се проверяват старите знания. . .

Димитър ВЪЛКАНОВ
(наш кореспондент)

Ще се учат неуморно

ТАЗИ сутрин училищният двор в с. Окорш пак се оживи. Всички деца, пременени, с чанти и книги в ръце, чакаха с нетърпение да удари училищният звънец. Състоя се тържество, което бе открито с пионерски сбор, а петите класове изнесоха литературно-музиална програма за първокласниците. Директорката на училището Пенка Русева произнесе приветствено слово. От името на своите другарчета първокласничката Радка Стилянова обеща, че най-малките ученици ще се учат и работят като пчелички.

След тържественото откриване на учебната година класните ръководители заведоха децата в учебните стаи.

Велико СТАНЕВ
(наш кореспондент)

ФИЗКУЛТУРА И СПОРТ

ПОБЕДИХА НАЙ-СИЛНИТЕ

В чест на празника на свободата 9 септември, по инициатива на физкултурното д-во „Червено знаме“— град Дулово, на 12 и 13 септември т. г. в града се проведоха големи състезания по народна борба. В продължение на два дни тук мериха сили над 45 борци от Силистренски, Коларовградски Варненски, Разградски и други окръзи. Между тях бяха и най-изтъкнатите наши борци: з. м. с. Лютви Ахмедов, з. м. с. Юсеин Мехмедов, м. с. Муртаза Муртазов, м. с. Муса Алиев, покрилите нормите за м. с. Осман Дуралиев от Разградски окръг и Васил Драгнев от Варненски окръг и други.

Интересни и напрегнати бяха схватките в най-леките категории. В категорията до 58 кгр. със своята красива борба спечели симпатиите на многохилядната публика, нашият борец Киркор Леонов, който победи всичките си противници противници с „туш“ и заслужено взема първото място в своята категория. Второ място в същата категория взема Мустафа Басриев, а трето място Али Салиев и двамата от Разградски окръг. В категорията до 65 кгр. покрилия нормите за м. с. Васил Драгнев от Варненски окръг в динамични схватки победи във всичките си срещи и се класира на първо място. Второто място взе Ваид Ниязиев от с. Раздел, Силистренски окръг, а трето—Али Ибрямов от Разградски окръг.

В категорията до 75 кгр. много лесно спечели първото място м. с. Муса Алиев, които фактически нямаше сериозни противници. В тая категория, второто място взе Мустафа Екизов от Дулово, Силистренски окръг, а трето място Мехмед Емруллов от Разградски окръг.

Много напрегнати бяха и схватките от категория до 85 кгр. Тук най-силни и обиграни се оказаха борците от Силистренски окръг, които заслужено спечелиха първите три места. Интересна беше финалната среща между м. с. Муртаза Муртазов и изтъкнатия наш борец от село Йорданово Рамис Сюлейманов. След половинчасова напрегната борба Муртазов се отказа и първото място заслужено спечели неговия противник Рамис Сюлейманов. Третото място в тая категория спечели Ембия Юмеров от Силистра. В категорията до 97 кгр. от нашия окръг нямаше състезатели. Динамична и напрегната беше срещата между финалистите Кязим Салиев от Коларовградски окръг и Абедин Юсеинов от Разградски окръг. Кязим Салиев се оказа по-силен и обигран и заслужено взема първото място в своята категория. Третото място в същата категория спечели Тодор Чакъров от Варненски окръг.

Борбата между най-силните борци, тежката категория над 97 кгр. не беше особено интересна.

По жребий след първия кръг з. м. с. Лютви Ахмедов трябваше да се бори с з. м. с. Юсеин Мехмедов. Въпреки настояването на многохилядната публика обаче, той отказа да се бори с него, влезе в пререкание със съдиите и заслужено бе декласиран и отстранен от борбата. На финал останаха з. м. с. Юсеин Мехмедов и покрилия нормите за м. с. Осман Дуралиев и двамата от Разградски окръг. Победа с „туш“ постигна Юсеин Мехмедов и зае първото място. За трето и четвърто място в същата категория трябваше да се борят Сали Аптураманов (Дели) от Разградски окръг и Ахмед Мечо от Коларовградски окръг, но втория се отказа поради лекарска забрана и първия спечели срещата служебно.

Хаккъ РУФИЕВ

ФУТБОЛ

Резултати от III кръг след 15. IX. 1963 год.

ДМЗ „Г. Димитров“ Русе	—	„Ст. Саров“ Калипетрово	3:0
ДМЗ „Стомана“ Силистра	—	„Бенковски“ Исперих	3:1
„Локомотив“ Русе	—	„Доростол“ Силистра	0:1
„П. Хитов“ Тутракан	—	„Миньор“ Сеново	3:1
„Бенковски“ Бяла	—	„Академик“ Русе	1:0
„Янтра“ Ценово	—	„Вихър“ Завет	2:2
ЮНОШИ: Локомотив (Рс)	—	„Доростол“ (Сс)	0:3

Класиране в зона „Дунав“ след III кръг

ОТБОРИ	М	П	Р	З	ГР	Т
„Доростол“ Силистра	3	3	0	0	6:0	6
„Бенковски“ Бяла	3	2	1	0	6:1	5
„П. Хитов“ Тутракан	3	2	0	1	11:6	4
ДМЗ „Стомана“ Силистра	3	2	0	1	7:3	4
„Академик“ Русе	3	2	0	1	6:3	4
ДМЗ „Г. Димитров“ Русе	3	1	2	0	8:5	4
„Локомотив“ Русе	3	1	0	2	3:3	2
„Бенковски“ Исперих	3	1	0	2	4:7	2
„Янтра“ Ценово	3	0	2	1	4:8	2
„Вихър“ Завет	3	0	2	1	6:10	2
„Ст. Саров“ Калипетрово	3	0	1	2	1:10	1
„Миньор“ Сеново	3	0	0	3	2:8	0

СПРАВОЧНИК на читателя

КИНО

От 16 до 22 септември

кино „Москва“ — „Голямият парад на Чарли Чаплин“ и „Двойници“.

кино „Доростол“ (зимно и лятно) — „Главозамайване“, „Моля, не ме будете“.

НАРОДЕН МУЗЕЙ — ЕТНОГРАФСКА ИЗЛОЖБА

Приема посетители от 9 до 12 часа и от 15 до 18 часа. Почивен ден вторник.

ДЕЖУРНИ АПТЕКИ

От 21 часа през нощта до 8 часа сутринта дежури аптечният пункт край аптека №1. От 18 до 21 часа е дежурна до петък аптека №4, а в събота поема дежурството аптека №1.

ДВИЖЕНИЕ НА АВТОБУСИТЕ

Тръгват от Силистра за:

Варна — 6.30, 8.30 и 14.30 часа; Русе — 6.30, 8.30, 13 и 15 часа; Коларовград—6.30 и 15 часа; Толбухин—(през Средище) — 13.45 часа; Тодор Икономово — 15.30 часа; Исперих—15.30 часа; Подлес — 16 часа; Белица — 16 часа; Тервел — 16 часа; Ножарево — 17.30 часа; Голеш—16.30 часа; В. Левски—16.30 часа; Средище—17.30 часа; Гарван—18 часа; Босна — 18 часа; Цар Самуил—16.30 часа, Ст. Караджа — 17 часа.

ВЛАКОВЕ

От гара Дулово тръгват влакове в 10.45, 16.20 и 22.10 часа за гара Самуил, където имат връзка за Русе и Варна.

Съобщение

Държавен естраден театър за турското население в гр. Разград съобщава на желаещите, че на 29 IX 1963 год. от 9 часа сутринта в залата на театъра ще проведе приемен изпит за актьори, танцьори и певци.

Кандидатите да знаят турски език.

В УЧИЛИЩЕТО ОСТАНАХ ЗАВИНАГИ

СПОМЕН

И РАДОСТНО, и мъчно ми става, когато прелиствам страниците на моята трудова книжка. Някъде в началото, където с едри букви е написано учител, пръстът ми спира на едно място, застива.

Моите деветнадесет години не бяха достатъчни, за да съчетаят в мене цялата мъдрост на учителя, роден на село, обикнал горите, безкрайните поля и ширналите се като море ливади с много круши извътре. Защото преди това аз дълго бях размислял — да бъда ли учител или не. Да бъда ли такъв, какъвто ме желаеше болнавата ми майка, седнала на чергата до баща ми:

—Даскал те искам, мама! Като Якима на Нено Кезбича да бъдеш! . . Учител. . . Децата на букви да учиш!

Учител аз станах веднага, щом завърших гимназия в Разград. И право да си кажа, като получих назначението си за учител в с. Острово, Разградско, аз просто летях, радвах се като малко дете, което прохожда. Аз вървях по един прашен път към непознатото още за мене селце и се чудех кога изминаха ученическите години, кога станахме големи.

Една безкрайна, дългоочаквана и мила среща щеше да се състои в училището между мен, довчерашния ученик, и вече големите момчета и момичета, които разбират и умеят всичко.

Но преди това срещата стана в къщи между мен и родителите ми, които се бяха готвили толкова за този ден: мама беше заклала кокошка, а баща ми беше приготвил малко вино от чуканчето. По този случай той беше се обръснал, а майка ми беше облякла венчалната си рокля. Двамата ми братя Велчо и Недялко се въртяха около мен като покрай някакъв голямец. Тате гледа, гледа и въздъхвайки дълбоко каза:

— Е, жена, виждаш ли — нашият хубавец е вече голям. Хайде да му е чист пътя в живота! Наздраве! — ръцете му потреперваха от вълнение, а мама се наведе, прегърна ме и ме целуна по челото.

Братята ми се шегуваха:

—Даскале, даскале, май ти порасна работата!

Но аз не чувах това. Станах и след като изпих две чаши вино, облякох ученическата си шинела, наложих каскета на тате и тръгнах под дъжда към училището, където ме очакваха колеги и ученици. Странно: аз не живеех, а хвърчах, не дишах, а горях с пламъка на новобранец, който още нищо не е познал от живота. Не ходех по земята, а като че ли се спусках по някакво дълго платно и от това ми ставаше приятно и леко. Мислех си: „Аз—учител! Синът на Наню Пъдаря завършил гимназия и станал учител?“

Вървях, газех калта наред, поздравявах хората и пак вървях — към училището, кацнало като птица на мегдана до голямото блато сред селото.

Смущението се роди в мен, когато отворих желязната врата и тя щракна зад мен, сякаш преряза сърцето ми. Училището беше същото. Само градинката беше малко позапустяла.

— Колега-а-а-а! — извика една от учителките през отворения прозорец на канцеларията и ми махна с ръка. Като нея ми се усмихваха Гэнка Шишева, Дешка Митева и Ахмед Бозуков, застанали до прозореца. Децата сваляха шапки и ме поздравяваха. Техните гласове като малки камбанки възвестяваха в мене раждането на деня.

В учителската стая стана това, което ни най-малко не очаквах. Куцичката учителка Иванка Дикова ми поднесе букет от хризантеми, а останалите заедно с директора Исмаил Махмудов приятелски ми стиснаха ръката и ми пожелаха успех. Прозорецът на моето бъдеще беше открит.

Първите трепети на чувството, че създавам нещо, дойдоха с първия учебен час по химия, когато застанал пред черната дъска говорех, а тридесет човешки същества ме слушаха. Трудно ми е да опиша онова, което учителят изпитва в такива минути. Пламнах целият, изпотих се от притеснение, забравих всичко. Нещо стегна гърлото ми, нещо подкоси краката ми, щастието се разигра в кръвта ми

— Деца! — заговорих аз развълнувано. — Ученици! . . Аз. . . аз съм ваш учител вече. Познавате ме, нали? . .

От този момент нататък аз чувах думата учител всяка минута, при всяка среща с моите ученици. Времето летеше. Дните ставаха седмици, а седмиците — месеци. Дойде и краят на годината. Безсънието и липсата на апетит в началото се смениха с безкрайна любов към учителската професия, която не можех да нарека специалност, тъй като не бях учил за учител. Но знаете ли, когато чуех пискливите гласове на децата, когато някой баща ме спираше и запитваше „Даскале, как е моята дъщеря с успеха?“, когато слушах повелителния глас на директора, аз се чуствувах създател. Аз селският учител, бях станал просветител и на старите, които идваха при мен като при човек, който може да ги научи на нещо хубаво. И разбрах тогава—с мъдростта на годините дойде моето решение да стана учител, където и да е и да бъда учител до последния удар на сърцето си.

Никола ДЕЛИОРМАНСКИ

СЪОБЩЕНИЕ

Отдел „Народна просвета“ при ОНС — Силистра организира стенографски курс към Икономическия техникум в града ни. Курсовете могат да се следват от всеки гражданин—служащи, работници, домакини, завършили най-малко основно образование (VII или VIII-ми клас).

Записванията на курсистите ще траят от 12 септември до 1 октомври в Икономическия техникум (сградата на Втора гимназия в Силистра). При записване курсистите внасят 2 лева такса.

Курсът на обучение е 3 месеца и половина (седмично по 6 часа)

Отделът съобщава, че има следните вакантни учителски места:

Български език — Силистра (1)
Биология—Силистра (1)
Начален учител—село Богорово (1)
Начален учител—село Искра (1)
Математика—село Алфатар (2)

ОТ ОТДЕЛА

21 425

БЪЛГАРСКА АКАДЕМИЯ НА НАУКИТЕ БИБЛИОТЕКА София
ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ—СИЛИСТРА

Година VIII, бр. 109 (664) | Четвъртък, 19 септември 1963 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

СЕИТБАТА НА ПШЕНИЦА В ОКРЪГА ЗАПОЧНА

ОТ НЯКОЛКО дни в ТКЗС—Малък Преславец започна масова сеитба на пшеница. Площите на слънчогледа, царевицата и цвеклото бърже се освобождават и веднага се изорават. Досега са изорани вече над 5 300 дка. Навреме се проведе и почистването на семената. Още преди няколко дни 283-те тона пшеница за семе бяха подготвени и прибрани в складовете. Сега групи от кооператори усилено ги обеззаразяват.

В резултат на добрата подготовка на почвата и на посевния материал стопанството можа на време да започне сеитбата на пшеницата. До 18 т. м. са засети вече над 2 100 дка, което представлява 18 на сто от плана за сеитбата на пшеница. За сега сеитбата се извършва от първа и втора бригади с бригадири Димитър Колев и Георги Сарколев. В трета бригада сеитбата все още не е започнала, но и тук ще започне след един-два дни.

Още от първите дни на сеитбата, между трактористите се води усилена надпревара за спечелване на първото място. На челните места за сега се нареждат другарите Цветан Иванов и Иван Минчев, които имат най-много засети площи.

Сеитбата се извършва висококачествено. Главният и участъковите агрономи осигуряват ежедневен контрол по подготовката на почвата и на семената и на самата сеитба.

Благодарение на усърдието на кооператорите, механизаторите и специалистите, сеитбата в ТКЗС Малък Преславец ще се проведе качествено и ще завърши на време.

Ради ТОНЕВ

ДА ПРИБЕРЕМ СЛЪНЧОГЛЕДА И ЦАРЕВИЦАТА НАВРЕМЕ!

ПОДГОТОВКАТА НА ПЛОЩИТЕ ЗА СЕИТБА — ВАЖНА ЗАДАЧА!

Да освободим площите за сеитба на есенните култури

За да завършим есенната сеитба в най-благоприятния агротехнически срок е необходимо навреме да освободим площите. Дългогодишната практика показва, че закъснението в прибирането на пролетниците се явява основна причина за забавяне на сеитбата.

Какво е състоянието по прибирането на пролетниците в момента? В кооперативните и държавни земеделски стопанства на окръга предстои да се прибират пролетни култури от още близо 320 000 дка площ, от които 60 000 дка слънчоглед, 193 000 царевица, 25 000 дка цвекло и други. Наличието на 320 000 дка неприбрани пролетници в момент, когато сеитбата трябва да започне във всички стопанства, буди известна тревога и налага вземането на сериозни мерки за бързото решаване на тази задача.

Особено зле стои този въпрос в някои стопанства, като ТКЗС—Бабук, където над 13 000 дка трябва да се освобождават от слънчоглед, царевица, цвекло, тютюн и други; ТКЗС—Ст. Караджа, където остава за прибиране над 7 000 дка; ТКЗС—Алеково, където остават над 10 000 дка и други. В тези стопанства прибирането на пролетниците може да се яви като сериозна пречка за голямо закъснение на засяването на есенниците.

За да се ускори прибирането на пролетните култури и освобождаването на площите нужно е да се вземат сериозни мерки от ръководствата на стопанствата. Най-пълно трябва да се използва наличната техника за бързото прибиране на слънчогледа. Практиката, която прилагат някои стопанства от Дуловски район, да се използват комбайните само за стационарна вършитба е неправилна и трябва да се изостави и комбайните да се пуснат на масова жътва. С това би се спестила много работна ръка, която да се използва за прибиране на другите култури. Наличните комбайни за царевица също трябва най-пълно да се използват в прибирането на тази култура

Силите на всички кооператори сега трябва да бъдат насочени към бързото прибиране на пролетниците и освобождаването на площите. В помощ на кооператорите трябва да се привлекат всички служители, пенсионери, ученици и други.

Голяма роля в тези напрегнати дни може да изиграе социалистическото съревнование между отделните бригади и звена. В много стопанства за сега то е поизоставено. Нужно е общинските партийни комитети да вземат мерки то да се организира така както през лятната и пролетна кампания, като се определят известни награди и започне редовното му отчитане и движение на преходни червени знамена.

Добре ще бъде управителните съвети да определят премии за звената, които най-бързо и най-качествено освобождават площите, като същевременно раздаването им става ежедневно.

Едновременно с освобождаването на блоковете на стопанствата, трябва да се осигури и бързото освобождаване на площите за лично ползване, тъй като те ще се засяват с есенници. На кооператорите трябва да се осигури време и необходимите превозни средства за тази цел.

След прибирането на пролетниците, площите трябва добре да се почистят от различни растителни остатъци, за да може да се подготвят и засеят качествено. Слънчогледовите стъбла трябва да се натрошат хубаво с валяци и лющилници и да се заорат и съберат със стъблосъбирачи. Остатъците от листа и царевични стъбла също трябва грижливо да се приберат с брачи.

На работа за бързо освобождаване на площите и срочно завършване на есенната сеитба.

ДОБРИТЕ ДОБИВИ ЗАВИСЯТ И ОТ БЪРЗАТА ПОДГОТОВКА НА ПЛОЩИТЕ

ОСНОВЕН фактор за успешното провеждане на есенната сеитба е навременната и качествена подготовка на почвата. А за това е необходимо навреме да се освободят площите за сеитбата на есенните култури. И усилията на ръководството на ТКЗС в село Кайнарджа са насочени именно към осъществяване на тези задачи.

Веднага след освобождаването на граховите места се проведе оран на дълбочина 16-18 см, която до момента на сеитбата ще бъде плитко обработена за унищожаване на поникналите плевели и грахови растения. Площите освободени от царевицата за силаж и фасула в по-голямата си част са изорани, а останалата се изорава сега. Агрономите и механизаторите спазват важното условие при извършването на предсеитбената оран — да не се образуват буци. Оранта се извършва със седем корпусни плугове на дълбочина 12-15 см. Там, където почвата е суха и се образуват буци, използваме наличните полибраздири, които дават много качествена работа. Досега в стопанството има извършена предсеитбена оран на площ от 5 300 дка. Механизаторите от бригадата в село Светослав са начело — изорали са 1 900 дка при спазване на всички агротехнически изисквания.

При нас по-сериозен проблем представлява освобождаването на площите заети със слънчоглед и царевица. В момента усилено се извършва прибирането на слънчогледа, както с комбайни, така и ръчно. Почистването на слънчогледовите блокове от стъблата е много трудоемен процес и досега е бил главна пречка за по-скорошното освобождаване на площите.

Значително по-бавно и трудно се прибира царевицата. Есенните дни са хладни и част от кооператорите не излизат редовно на работа. За да повиши активността им в прибирането на царевицата, управителният съвет на ТКЗС прие специални мероприятия. Така например за всяка изпълнена норма за прибиране на царевичните кочани кооператорът получава по 1 кг зърно, а за изпълнена норма при изсичане и връзване на царевичака — по 3 кг зърно в натура. Ръководството на стопанството е уверено, че тези мероприятия в голяма степен ще изиграят своята решаваща роля в успешното провеждане на есенната кампания.

Георги ГЕОРГИЕВ

ПО 226 КГ СЛЪНЧОГЛЕД ОТ ДЕКАР

През тази година кооператорите от бригадата на Петър Дайнов от с. Поп Русаново се грижеха наред с другата си работа и за 700 дка слънчоглед. Те навреме проведоха разреждането и окопаването по дадените агротехнически указания. Това стана причина растенията да избуят и налеят хубаво зърно.

Сега по слънчогледовите блокове сноват непрестанно комбайните на механизаторите Димитър Маринов, Тодор Пеев и Вълчо Станков. Те са пожънали досега над 700 дка слънчоглед. При план 165 кг и обещание—170 кг от декар те получават по 226 кг слънчоглед.

Христо ВАСИЛЕВ

От нас зависи зимата да не е проблем

ПОСЛЕДНИТЕ седмици от летния сезон се характеризират с усилена подготовка на нашите кооперативни стопанства за успешно презимуване на добитъка. И това е напълно оправдано като се има предвид, че години наред зимата е зъл бич за животновъдството в Добруджа. Пакостите от снежните виелици и непоносимите студове, а понякога и от липсата на достатъчни количества фураж са много големи. През някои зимни сезони не бяха пощадени от тези трудности и стопаните от бригадата в с. Коларово. Това им послужва като добър пример и импулсира настоящата подготовка за зимуване на животните.

Наред с осигуряването на достатъчно количество фуражи за изхранването, ръководството на кооперативното стопанство отделя голямо внимание за доброто състояние на оборите. В резултат на това сега краварниците и всички други пристройки към животновъдните ферми са качествено ремонтирани, а прозорците са остъклени. В тези хубави помещения ще призимуват 60 крави и 55 телета за угояване. Благодарение на настойчивостта на животновъдния бригадир Иван Ангелов, фуражната кухня за преработване на грубия фураж е приведена в ред и ще може да задоволява напълно нуждите на животните.

Но докато подготовката за презимуване в старите помещения на кравефермата в с. Коларово е в добро състояние, то застрашително се изостава с преустройството на досегашния птичарник в свинеферма за отглеждането на 120 свине за разплод. Мудно се придвижва работата по преустройството на това помещение, въпреки, че зимните дни наближават.

За да се използуват за нуждите на свиневъдството, във въпросните сгради трябва да се проведат доста строителни работи. Трябва да се направи подова настилка и да се иззидат боксовете. А тази работа изисква не малко време.

Управителният съвет на кооперативното стопанство е провел съвещание, на което са били разгледани тези въпроси, но осигуряването на финансови средства за преустройството на помещенията се придвижва съвсем бавно.

Въпреки че е решен в по голямата си степен, въпросът за успешното презимуване на животните в с. Коларово стои все още с цялата си важност пред бригадния съвет. На него сега трябва да се гледа като най-важна, най-първостепенна задача.

Радослав РУСЕВ

Гроздобер в село Сребърна

Върху стотици декари земя са се ширнали кооперативните лозя на с. Сребърна. Сега по бухналите от зеленина лозници са наляли снага сочни гроздове. Грижливо обрани и подредени в луксозен амбалаж, те ще прославят в чужбина името на нашата плодородна Добруджа.

А колко грижи положиха за тях грижовните кооператори от ранна пролет — та чак до късна есен. Копаха и пръскаха по няколко пъти, бориха се и със сушата и с маната, която можеше да застраши лозовите насаждения И ето преди няколко дни започна масовата беритба на грозде „Болгар“ и „Димят“. Благодарение на съзнателната работа на кооператорите от лозарската бригада, досега са набрани над 40 тона доброкачествено грозде.

Марин СЕРТЕВ

ПЪРВЕНЕЦЪТ НА КООПЕРАТИВА

ПОЗНАВАМ ГО от дете. Майка му го остави съвсем малък. Немотията беше голяма и той ядеше горчивият хляб по чужди врати руган, унизен, без майчина милувка и усмивка. Сърцето често се свиваше, а очите се наливаха със сълзи, особено в празнични дни, когато трябваше да надене пак окъсаните вехти дрешки. Нерадостни детски години. Такава беше участта на Колю Иванов Цанков от село Малък Преславец в миналото.

Народната власт, която донесе радостта и щастието на хилядите трудещи, подаде ръка и на измъчения ратай. Грохотът на машините веднага плени сърцето на трудолюбивия юноша. По цели дни и нощи мислеше как да застане зад лоста, за да кръстосва земната шир с любимия трактор. Послушно застана на поста си като прикачвач и бдеше браздите да са прави, а оранта качествена.

— Ама моля ти се, дай и аз да покарам — се молеше на тракториста и често заставаше на кормилото.

Не след дълго МТУ — Русе приюти в просторните си стаи любознателния юноша. Осъществи се неговата мечта. Той стана тракторист.

— Ако не беше народната власт и сега щях да бъда чирак — често споделя той, — а тя какво голямо богатство ми дари в ръцете — и от очите му излизат искрици на благодарност, на задоволство.

Пое народната машина. Години наред кръстосва плодородната шир. Години наред я пази като своя, защото съзнава, че в нея е вложен трудът и радостта на трудовите хора. Повериха му нов „Беларус“. Поемайки машината обеща да работи най-малко 4 години без основен ремонт. Две години тя работи вече като часовник. С нея тази година зася 2 200 дка царевица, 950 дка слънчоглед, 200 дка фуражна царевица, окопа с ротационна мотика 3 300 дка и с култиватор I и II-ра копан 4 200 дка...

Лятна нощ. Небесният свод е осеян с безброй звезди, а под тях скромният механизатор бодърствува с машината. Той силажира 2 100 тона силаж, овърша 320 тона зърно. Неговата машина има най-голямо натоварване от всички в района. А икономиите са първата му грижа. До сега е икономисал 4 тона нафта, 200 кг масло и 100 кг бензин.

— А кога си доспиваш? — попитах.

— На зима, като привършим и есенната сеитба ще си доспиваме —заявява трудолюбивият младеж.

И сега той е уверен в себе си и с чувство на голяма отговорност ще изпълни своя дълг през есенната сеитба.

С направените до сега над 810 трудодни ще уреди той и новия си дом. Скоро се отчете съревнованието между механизаторите. Колю е на трибуната. Ръководителите му стискат сърдечно десницата и му подават наградата. Очите му се пълняг, сърцето му трепти от радост за уважението и почитта, която му оказват.

Димитър ВЪЛКАНОВ

Не са малко добрите стругари в ТПК „Метал“, но с положителност може да се каже, че Стойко Ковачев заслужава най-висока оценка за работата си. Изработените от него детайли са винаги с отлично качество. Отлично е изпълнението и на трудовите му норми—те винаги надхвърлят стоте процента.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

Кооператорите от ТКЗС— с. Калипетрово навреме започнаха ваденето на цвеклото и освобождаването на площите за засяване на есенниците.

НА ВНИМАНИЕТО НА РЪКОВОДИТЕЛИТЕ И СПЕЦИАЛИСТИТЕ В ТКЗС И ДЗС

ЗА ВИСОКИ ДОБИВИ ПШЕНИЦА

ПШЕНИЦАТА е основна зърнено-хлебна култура за нашия окръг. Ежегодно ние засяваме по 54 000 дка с тази култура. Независимо от неблагоприятните климатически условия през последните години, все по-голям е броят на бригадите и стопанствата, в които се получават високи добиви. Тяхното получаване зависи преди всичко от цял комплекс мероприятия и нарушаването само на едно от тях става причина за тяхното чувствително намаление. За отбелязване е фактът, че високи и трайни добиви се получават само в ония бригади и стопанства, където е спазен целия комплекс от мероприятия.

Ето защо вниманието на селскостопанските ръководители и специалисти трябва да се насочи към ония мероприятия, които трябва да се извършат сега, за да можем да заложим основи за добив, който ние желаем и който отговаря на нашите условия.

По предсеитбената обработка на почвата

С правилната предсеитбена подготовка на почвата се създават условия за висококачествена сеитба, за бързо и дружно поникване на семената и добро презимуване на растенията. Това се постига найдобре, когато повърхността на почвата е без буци, рохкава и семената бъдат положени на еднаква дълбочина и плътно легло. Опитите показват, че най-високи добиви се получават при плитка оран на 10-12 см и при дискована площ на 4-6 см, докато при оран по-дълбока от 18 см добивите спадат. Оранта следва да се извършва, когато имаме заплевяване на почвата. При чиста от плевели почва трябва смело да се извършва дисковане с лющилник на кръст или оран с дисков плуг. Когато се наложи оран с плуг, тя да се извършва обезателно с малко захватните 5 и 6—корпусни греди и веднага след това върху оранта се мине с дисково оръдие или валяк за уплътнение на почвата. Установено е, че през есента съдържанието на влага в почвените хоризонти 0-10 см и 0-100 см е по-високо при плитки отколкото при дълбоки обработки. През пролетта съдържанието на влага в почвата при плитки и дълбоки обработки се изравнява. Само в години с рязко засушаване, дълбоките обработки слабо превишават по съдържание на влагата плитките. Растенията се развиват много по-нормално и братят по-добре върху плитка обработка. Тук изтеглянето е по-слабо, а и силния посев задушава голяма част от плевелите.

Тази година на предпосевната обработка на почвата трябва да се обърне голямо внимание от страна на ръководствата на стопанствата и специалистите. Не бива в никакъв случай да се допусне сеитба на лошо подготвени изорани на буци почви.

Трябва да се има предвид, че посевния материал е със сравнително ниска кълняемост и известно завишаване на посевната норма може да бъде избегнато само в резултат на грижливо извършената предсеитбена подготовка на почвата.

ТОРЕНЕ — През настоящата година ние ще засеем 150 000 дка пшеница върху слънчогледови площи, които са силно изтощени. Липсата на достатъчно торове ни задължава правилно да използваме наличните количества фосфорни торове. Слабата подвижност на фосфора и плитките обработки налагат да употребим фосфорните торове именно сега. Ефективността на фосфорното торене на пшеницата в този момент се обясняват с факта, че внесения тор при слабо навлажняване се разлага до известна степен и предоставя на пшеничените растения готова фосфорна храна. Така посева развива голяма коренова система, брати по-рано и се повишава процента на успешно презимувалите растения. Наличните торове трябва да се употребят най-напред за торене на площите, освободени от слънчогледа. След това на всички по-слаби площи и на тези, на които ще се сеят високопродуктивните сортове „Безостая—1“ и „100—10“. На декар трябва да се разхвърлят от 20-30 кг суперфосфат. При наличие на азотни торове, желателно е на по-слабите площи да се извърши едно есенно торене с по 6 кг амониева силитра на декар.

Внедряване на новите сортове

„БЕЗОСТАЯ—1“ При правилна агротехника превишава по добив останалите сортове. Изисква висок агрофон, по-големи дози на торове и силни почви. Неудачите, които имаме с този сорт в някои стопанства се дължат преди всичко на непознаване изискванията на сорта и неспазване на отговарящата на тези изисквания агротехника.

ПШЕНИЦА „100—10“ — Превъзхожда по продуктивност сухоустойчивост, устойчивост на полягане и разнозрелост сорта „301“. Изравнява се с „301“ по студоустойчивост, технологически качества на зърното и устойчивост на черната ръжда. Реагира положително на намалена посевна норма. Не е така взискателен към торене както сорта „Безостая—1“.

Срок и норми на сеитба

Резултатите от опитите показват, че за условията на Добруджа, оптималния срок за сеитба на пшеница е първата половина на октомври. Сеитбената норма трябва да бъде около 500-550 нормални кълняеми семена в кв. м. При влошени условия на сеитбата—суша и други, тази норма следва да се завиши с 10-15 на сто. При условията на Добруджа, където имаме леки и рохкави почви, есенно засушаване и постоянно духащи зимни ветрове, които отвяват снежната покривка и оголват посевите, при навременна сеитба на плитка оран, заравяне на семената трябва да бъде 5-6 см. При по-късна сеитба и по-дълбока оран обезателно да се удълбочи сеитбата с 1-2 см.

Дълг на всеки агроном е да разработи агротехника за всеки блок и сорт, да запознае с тази агротехника всички механизатори и кооператори и да следи за строгото изпълнение на всички мероприятия. Само така ще заложим основите за висок добив.

Управление на селскостопанското производство при ОНС

Сведение

за изпълнението на по-важните селскостопански задачи до 17. IX. 1963 год. вкл.

ТКЗС	Предсеитбена оран о/о	Обран слънчоглед о/о	Обрана царевица о/о	Почист. семена пш. за посев о/о
Айдемир	38.2	30.6	27.2	96.6
Калипетрово	33.4	56.1	28.8	78.1
Бабук	15.2	33.1	2	100
Алфатар	30.7	91	32.3	83.8
Алеково	25	32	3	76.9
Иширково	13.8	60.5	10	57.2
Смилец	29.2	82.7	41.3	88.1
Попина	41.1	86.6	19.9	36.6
Сребърна	53	43.7	3.4	78
Ситово	41.2	74.6	9	46.3
Срацимир	54.2	93.4	15.7	93.9
Кайнарджа	15.4	35	2.9	57.7
Голеш	31.3	32.2	16.8	65.2
Средище	18	58.2	2	86.7
Тутракан	15.3	55.7	50.4	60
Нова Черна	34.3	75.2	44	86.3
Старо село	8.3	49.3	14.8	100
Белица	22	30.3	23.2	85.2
Главиница	16	41.4	6	100
Ст. Караджа	21.2	27.8	21	76
Сокол	23.9	62.8	2.2	42.2
Зафирово	30	39.9	40	86
М. Преславец	41.3	52.6	12.8	100
Дулово	34	83.6	42.6	106.6
Межден	27.5	59.3	14.9	100
Окорш	26.4	62.6	11.4	100
Секулово	27.8	88.4	13	79.9
Добротица	16.7	49.7	16.7	75
Черволик	25.9	78.5	18.9	53.2
Паисиево	31	64.8	19	100
Всичко	27.5	58	20.4	77.5

30 ГОДИНИ ОТ ЛАЙПЦИГСКИЯ ПРОЦЕС

ИСТОРИЧЕСКИ ДВУБОЙ

ПРЕЗ нощта на 27 февруари 1933 година главатарите на германския фашизъм извършиха най-гнусната провокация, както срещу германския пролетариат и неговата партия, така и срещу международното работническо движение — подпалиха Райхстага, за което обвиниха комунистическото движение. Те монтираха чудовищен процес, който, по техните планове трябваше да им достави необходимия пред общественото мнение обвинителен материал срещу комунизма.

В съдебната зала се разви исторически двубой между фашизма и комунизма. В продължение на 3 месеца се води титаническа борба, която всички честни хора по света следяха със затаен дъх.

Фашизмът бе идейно разобличен, сразен и опозорен с клеймото на подпалвач. Името на Георги Димитров, непоколебимия и безстрашен революционер, стана символ на борбата на трудещите се по света. Той беше смел обвинител и изобличител, превръщайки подсъдимата скамейка в трибуна на революцията, от която пред очите на всички издигна знамето на Комунистическия интернационал.

Всяко негово слово, всяка реплика бяха удар по фашистките угнетители и смъкваха маските на обвинителите и съдиите.

Неговата страстна, съкрушаваща реч пред съда в защита на работническото движение звучеше като призив за борба към пролетариите от всички страни.

Примерът на безстрашния Георги Димитров даде тласък на масовата борба срещу фашизма.

Евгени ДОЛМАТОВСКИ

ПРОЦЕСЪТ ПО ОПОЖАРЯВАНЕТО НА РАЙХСТАГА

Ти помниш ли в тридесет и трета
процеса по опожарения Райхстаг?
Стоеше на червената катедра
сам Гьоринг като тлъст глиган двукрак
и с гърлен смях, разгърсил корпус мазен
се силеше лъжата да докаже:
Райхстагът бил от болшевики изгорен.
Но ето подсъдимият в окови
изправи се пред всички — чист, суров и
от обвиняем — обвинява сам.
Държи той речи, българинът буен,
като метал словата му секат.
А въздухът е спарен и забулен —
като че книги по площадите горят.
. . . Туй лято, май, училището свърших.
На Комсомола пратеници дръзки,
започнахме метрото под Москва.
Не бяхме ние виждали Райхстага.
Затрогваше ни лъвската сърцатост
на българина с мощната глава.
. . . След много дни —
в четирдесет и пета,
тез същи, но порастнали хлапета,
преминали поля, реки, гори,
пълзяха в берлинските градини. . .

— Да хвърлим запалителните мини!

— Гори, гори! . . Виж Райхстагът как гори!

. . . Тоз трийсети април — прекрасен ден!

Колоните във тежък дим полягат.

Това не е лъжа — сега Райхстага

от болшевики е опожарен.

Георги Димитров след процеса

Интервю с Димитров след процеса

След Лайпцигският процес, в Москва пристигнал редактора на Холандския комунистически вестник в Амстердам „Трибуна“. Той е имал продължителна беседа с Г. Димитров в санаториума.

По-долу поместваме по- интересните извадки от тази беседа:

Как се отнесоха към Вас националсоциалистите в затвора?

Предписанията отгоре— от следователя — бяха много сурови. Искаха да ни сломят физически и морално. В продължение на 5 месеца — от 3 април до 31 август — денем и нощем носех белезници. Наистина германският процесуален кодекс (параграф 116) гласи съвсем ясно, че слагането на белезници се допуска в случаи, че затворникът е направил опит за бягство или опит за самоубийство, или ако той е опасен за другите хора. Нито един от тези случаи не се отнасяше до мен. Мъченията от такова оковаване не се поддават на описание. Мисля, че смъртното наказание не е така мъчително, както белезниците.

И въпреки всичко това, как можахте да издържите и говорите с такава енергия на процеса?

Димитров се усмихна: Революционерът болшевик няма право да умира, той трябва да живее и да се бори при всички обстоятелства. Онзи, който е изпълнен с тази мисъл, може да изтърпи и най-ужасните изтезания. И трябва не само да издържиш, но и да се опиташ също да използуваш колкото е възможно по-добре времето в затвора, дори ако си с оковани ръце. Та нали не знаеш предварително дали след 12 часа няма да те освободят. Трябва да се подготвиш за тази възможност, за да започнеш нова борба, не като инвалид, а със закалени сили. От самото начало аз твърдо възприех това поведение.

Другарят Димитров посочи голям куп сини тетрадки.

— Вижте — каза той — това са мои извадки, бележки, които съм направил в затвора от прочетените книги. Всеки ден работех по 10 часа. Изучавах главно германската и световната история.

Мислехте ли, че ще излезете на свобода?

Възможността да бъда освободен беше за мен голям въпрос. Ако изчислим в проценти, мога да кажа, че в продължение на дълго време възможността да бъда освободен беше един процент.

Навсякъде се учудваха на Вашето изкуство да се защитавате. Много буржоа също така изказваха мнението, че Вие сте необикновено образован човек.

Разбира се, аз изучавах много неща. Всеки революционер трябва да прави това. Крайно необходимо е за нашите комунистически водачи да изучат добре марксизма-ленинизма. Но не е достатъчно само теоретическо изучаване. Трябва да се каляваме в постоянна борба в редиците на масите, в легална и нелегална дейност, в постоянно преодоляване на трудностите и опасностите във всекидневна борба. Трябва да си изковем по такъв начин твърд революционен характер и воля, трябва да носим в кръвта си интересите на работническата класа и на комунизма.

Някои кореспонденти, които са присъствували на процеса, са се учудвали колко малко мислехте за защитата и спасяването на самия себе си.

— Фашисткият вестник „Лайпцигер нойестен нахрихтен“ веднаж писа: „Димитров е въплътената програма на Комунистическия интернационал“.

Аз не мога да пожелая по-добра характеристика.

Едно от многото дела на народната власт е училището в село Ирник. На чиновете, в дъхащите на чистота класни стаи, вече сведоха глави децата на кооператорите. И в тази неголяма сграда ще започне мирният поход за знания.

Нека изложбата бъде само едно начало

Изложбата на силистренските художници Георги Куртев и Йосиф Гаджовски, уредена в един от салоните на читалището в Тутракан, предизвика голям интерес у посетителите. Те се радват, че част от картините отразяват и красотата на родния град.

Живият интерес към произведенията на гостуващите художници събра на 12 септември в изложбения салон много партийни, културни и стопански дейци, много трудещи се. По инициатива на Градския комитет на Партията се проведе обсъждане на изложените картини. В своите изказвания Димитър Даскалов, Иван Йоргов, Димитър Стаменов и др. изтъкнаха, че художниците — хората на четката и палитрата — трябва да идват по-често в нашия град и реалистично да отразяват в своите платна живота на нашия народ. Те изразиха желанието на тутраканци да видят и друг път не само творби на Куртев и Гаджовски, но и на други художници от силистренската група.

Рачо ЗМЕЕВ
(наш кореспондент)

Нова придобивка

Преди две години в с. Посев бе пригодена за фурна една малка сграда от две стаи. Кооператорите бяха доволни и от това, защото се освободиха от грижите за приготовление на хляба в къщи. Но каква беше радостта им когато бе съобщено, че ще се строи нова просторна фурна.

Тази година през месец юни строежът започна. И в течение на един месец постройката беше завършена. Новата фурна има 6 помещения, модерна пещ. Всички процеси ще бъдат механизирани. В скоро време новата фурна ще започне работа.

Христо ХРИСТОВ

Нощ в полицията

СПОМЕН

ЮНИ 1943 година. Тъмна, дъждовна нощ. В трите помещения на каменната маза на полицейския участък, коридора, конюшнята и на двора са налягали един до друг арестанти. Отвреме-навреме силни светкавици раздират тъмнината и осветяват будните им пребледнели лица.

—На-а-а-а ни! На-а а-ни!.. —приспива в конюшната детето си една майка. Детето нервно изпищява и не иска да спи. То търси своето креватче, своята кукла, без която никога не беше заспивало. Но то е в полицията, затова, че баща му е заминал с партизаните. . .

12 часа през нощта. Някой силно блъсна резето на мазата и изпсува срамно.

—Скотове! Паплач! — и после пак псувня.

—Идат!

—Кои?

—Полицейските! — си шепнеха хората в мазата.

Макар че беше вече полунощ, никой не спеше и никой не говореше. Всички с напрежение очакваха реда си за разпит. Полицейските началници и разузнавачи току-що се бяха върнали от акция по „ловене на партизани“ и стовариха от полицейската кола трупа на убит партизанин. Изложиха го в двора за показ и пристъпиха към инквизиране. „Кой ли ще бъде първият!“. . . се свиваха сърцата в очакване.

Първият беше Веселин Краев — студент. С надути от белезниците ръце, със строг поглед и високо вдигната глава, той премина през налягалите в коридора хора и влезе в стаята на полицейския началник. Петдесет минути минаха. През това време само пъшкане и тъпи удари се чуваха. „Все едно и да ме убиете, нищо няма да кажа, защото нищо не зная“ — бе неговият отговор. Чуваха се последователни удари от камшик, дърво и палка. После двама полицаи изнесоха Веселин полумъртъв, бос, разгърден, разрошен, посинял, с кървава пяна на устата.

— Дайте малко вода! — извика някой.

—Вода ли? Нито капка! —каза дежурният старши.

По-късно, Веселин бе освободен и след няколко дни застрелян без съд и присъда в родното си село.

Аз току-що бях завършила гимназия и мечтаех за университет, за повече наука и знания. Но вратите на университета бяха затворени за мене. Тогава в нелегалната Ремсова организация заработих като ятачка и организаторка. Намери се обаче провокатор, който предаде цялата наша организация и така попаднах в полицията.

Следващият ред беше... моят. Трудно минах през налягалите в коридора хора, но все пак минах. Вкараха ме в стаята, в която инквизираха Веселин. Беше задимено от прах и тютюнев дим. Слаба електрическа крушка светеше през тъмен абажур. Отвън само детският плач нарушаваше тишината.

—Изуй си обущата и съблечи палтото, защото скоро ще се стоплиш!—ми заповяда един полицейски агент. Други трима стояха прави с палка, дърво и пистолет в ръка, готови за „разпит“. Няколко удара едновременно се стовариха върху мене, когато се наведох да изувам обущата си. Изпищях силно и се изправих до стената.

—Казвай сега?

—Какво да казвам?!.

—Ти знаеш какво! . . . Сложете я на електрическия ток! — заповяда полицейския началник. — Електричеството ме разтърси силно и паднах на земята. В същото време различни удари се стовариха върху главата и тялото ми. Изгубих съзнание. Когато се опомних, разбрах че съм заливана със студена вода.

— Казвай, когато идваха у вас партизаните, за какво ви говориха?

— У дома партизани не са идвали!

— Разбирам, че искаш да ни излъжеш. Сложете я пак на електрическия ток! — каза началникът.

Токът ме разтърси още по-силно и ме повали на земята. Някой силно ме ритна и започна да ме удря по главата с бич и юмруци. Отново изгубих съзнание. Когато се опомних, видях, че лицето, краката и ръцете ми са силно зачервени и подути. Аз вече лежах неподвижна на една пейка в мазата, тъй като на пода имаше около 30-40 см вода...

В това време влезе един около 17-годишен младеж, който ни разказа: „С черната полицейска кола ме закараха на каменния мост. Един агент опря дулото на пистолета си в челото ми и ми каза, че ако не кажа къде се крие моят брат-партизанин — щял да стреля. Казах му, че моят брат е вече в Стара планина в по-голям партизански отряд и той сне пистолета от челото ми. Но аз не трепнах, не се уплаших. Знаех само, че трябва да не казвам къде е моят брат и не казах...“ Лека усмивка на доволство за изпълнен дълг се разля на слабото му и бледо лице.

Дъждът беше спрял. Нарядко се чуват далечни гръмотевици. Майката продължава да приспива детето си. Градският часовник удря два пъти. Побойниците са заспали. 189 души в този полицейски участък не спят. Те проклинат черната фашистка власт, проклинат полицията и се готвят за победата, за светлия ден на свободата.

Иванка ГАБРОВСКА
активен борец против капитализма и фашизма

Писма на читателите

Благоустройствено недоразумение

Има в Силистра една уличка на името на Борис Калчев. Тя не е урегулирана по плана на града и представлява един криволец с дължина 130-140 метра, който свързва улиците „Любен Каравелов“ и „Кирил и Методий“. В началната си част, откъм улица „Любен Каравелов“, тя не е по-широка от три и половина метра, а откъм улица „Кирил и Методий“ ширината ѝ достигат петшест метра. На тази еурегулирана уличка излизат шест жилища. По нея няма никакво движение на коли и камиони. Единственото превозно средство, което минава по уличката, е леката кола на гражданина М. М.

И ето, в началото на тази година техническата служба при ГНС се зае и постави канал за мръсна вода, но не по цялата дължина на улицата, а само в участъка от улица „Любен Каравелов“ до къщата на гражданката Д... Градската техническа служба не намери сили в себе си тогава да събори лекото навесче, което остава на платното на улицата по плана и да продължи канала до улица „Кирил и Методий“, за да може да се свърже и жилището с номер 8, в което живеят над 16 души.

В крайните квартали на града, по-специално в новопостроения квартал към границата, има сега належаща нужда от редица благоустройствени мероприятия—канализация, водопровод, бордюри, тротоари и асфалт. Вместо да се заеме обаче с разрешаването на тези задачи,градската техническа служба се е захванала отново с уличката „Борис Калчев“, поточно с участъка, ограничен между ул. „Любен Каравелов“ и входната врата на гражданина М. М. Наскоро тази служба струпа на посочения участък бордюри, а след още няколко дни ще стовари базалтови плочки за тротоари, а след още няколдни може би ще стовари ломен камък и асфалт.

Считам, че това е лоша благоустройствена политика. Нецелесъобразно и неправилно е да се хвърлят труд, средства и материали за подобряване на част от улицата „Борис Калчев“—не повече от 40 метра, по която преминава само едно превозно средство—леката кола на гражданина М. М. А останалата част от улицата ще остане дори нерегулирана. Такова едностранчиво действие на градската техническа служба създава условия за справедливо негодуване от страна на гражданството.

Необходимо е да се предотврати това благоустройствено недоразумение на техническата служба при Градския народен съвет.

Йордан ПЕТРОВ

НА СТРАЖ ЗА ЗАПАЗВАНЕ ДЪРЖАВНИТЕ ИНТЕРЕСИ

От НЯКОЛКО дни работата на захарния завод в Русе се затрудни изключително много поради лошото качество на суровината — захарното цвекло. Причините за влошаването на цвеклото са обективни и субективни. Поради голямото засушаване и големите горещини, по цвеклото се явиха някои специфични заболявания като черното опашково гниене, отделни случаи на бактериоза в резултат на масовото появяване на цвекловия молец и др. Всичко това прави цвеклото крайно нетрайно, то бързо загнива и губи голяма част от захарността си, влошава технологическите си качества, забавя преработката. Голяма част от цвеклото пристига в завода направо изгнило, особено това, превозено със шлепове по р. Дунав, което стана причина наличното количество захарно цвекло в завода да загние.

За да се стигне до това положение, голяма вина носят и някои ръководители на ТКЗС, които не спазват държавната дисциплина. В много стопанства цвеклото се вади безразборно, в големи количества, които стопанствата не са в състояние да извозят веднага и то престоява по няколко дни по нивите. Такова цвекло се заразява още на място и в завода пристига силно повредено, със започнал процес на гниене и разлагане на захарозата и от него вече захар не може да се търси. Наред с това, цвеклото не се почиства според изискванията от листа, пръст, камъни, слама и др., които примесени с цвеклото помагат за още по-бързото му загниване, увреждат съоръженията на завода.

За да се нормализира работата на захарния завод и се избягнат огромните щети на народното стопанство, необходимо е веднага, с категорично държавническо отношение да се вземат строги и екстрени мерки за правилна организация на доставката на захарно цвекло.

Трудово-кооперативните земеделски стопанства трябва така да организират работата си, че ежедневно да вадят от нивите и превозват до приемателните пунктове точно толкова цвекло, колкото е определено по графика за тях. В никакъв случай цвеклото не бива да се оставя да престоява повече от 24 часа от момента на изваждането му до момента на предаването му. Всички цвеклови глави, по които се забелязват следи от повреди, нанесени от цвекловия молец или черно опашково гниене, трябва задължително да се отделят и употребяват веднага за пресен фураж. Трябва веднъж за винаги да се разбере, че едно болно цвекло за няколко дни, докато пристигне в завода и се преработи, става причина да загният стотици други цвекла. Трябва да се има предвид и това, че на представителите на завода са дадени указания да не приемат и връщат колите, в които се открият загнили и болни цвекла, поради което кооперативните стопанства ще понесат значителни загуби от труд и транспорт при неспазване на това условие.

При товарене на цвеклото в камионите, последното трябва също така добре да се почиства от листа, слама и други, с които то е било покрито през деня за предпазване от слънцето, а при товаренето да не попада заедно с цвеклото и пръст. Замърсеността на цвеклото напоследък достигна недопустими размери. Ежедневно в завода, заедно с него се превозват десетки и стотици тонове пръст, слама и други примеси. От това губят найвече стопанствата, тъй като превоза на примесите не им се заплаща, губи и народното стопанство.

Тия дни захарният завод ще започне наново да приема цвекло. За да не се достигне пак до неговото спиране поради лоша суровина, ръководствата на кооперативните стопанства, партийните комитети, селскостопанските специалисти трябва енергично да се намесят, да вземат под отчет работата по изваждането и почистването на цвеклото, по точното спазване на определения график за предаване на захарното цвекло. Не бива заради дребни местнически интереси да се увреждат интересите на народното стопанство, към значителните щети, нанесени от сушата да се прибавят и такива, нанасяни поради немарливо ръководство и безотговорно отношение към една държавна задача.

Вашият окръг има високо ценени дългогодишни традиции в доставката на цвекло, никога селскостопанските труженици не са ставали причина за влошаване работата на захарния завод. Няма съмнение, че през тая изключително трудна в това отношение есен, те ще проявят необходимото високо съзнание, за да се запазят интересите на държавата, които са и техни интереси.

Сава КАСЪРОВ
началник на плановия отдел на Държавния захарен завод — Русе

През тези септемврийски дни

Лятото отшумя незабелязано и в село Падина. Сега полето, долищата, селото и гората добиха по-тъжен и загорял вид. И шумата по дърветата, добила цвета на зрееща дюля, и глухотата из горските просеки, и постоянното подрънкване на магарешките каручки, натоварени с царевичак, тикви и вършина, напомнят на хората, че вече е дошла есента.

Селото е пусто. Слънцето се е вдигнало високо над скалистия кулак и не пари с лъчите си, както през август. Наскоро падна дъжд,захладя. Неделя е, но падинци са по нивите и гората. Берат царевицата и слънчогледа, секат стеблата, приготвят местата за сеитба. А една група брадясали и здрави мъже огласят с брадвите си местността „Чалията" откъм страната на Босна. Секат листница за иззимуването на овцете. Те са подбрали едно място от 1 000 декара, определено за изключване от Горското стопанство—Дулово, и подбират найхубавите клонки за листников фураж. А той е хранителен и много помогна за иззимуването на овцете през миналата година. Благодарение на него в Падина не умря нито една овца, а овцефермата си изпълни плана за агнетата и можа да получи 43 100 литра мляко вместо 39 758 литра. Защото падинци струпаха 500 кубически метра листников фураж много внимателно и не допуснаха да се развалят както в Калугерене и Ножарево.

Една група от сечачи под ръководството на отчетника на бригадата Еюб Еюбов Етемов вече е прочистила повече от 200 декара и кастри. Между тях са най-мераклиите сечачи Кяямил Хасанов, Каабил Абилов и Руфад Шабанов, които не пропускат нито ден. Друга група на долния край на гората под ръководството на полевъдния бригадир Мюмюн Рашидов, сече дърва за кооператорите и също отделя клоните за листников фураж. И това е всеки ден, с разчет до 20 септември да бъдат насечени и струпани до самите кошари около 600 кубически метра листников фураж.

По пътя през люцерината отиват и се връщат натоварени с зелена листница каруци. По-долу до кошарите дългогодишните майстори на струпването на купите—Руфат Шабанов, Фаик Шабанов, Хюсеин Ахмедов, Дауд Ахмедов и Ахмед Салимов, са започнали няколко купи и така плътно редят клоните един връз друг—сякаш зидат с камъни. А щом ги завършат, ще се прехвърлят на долния овчарник и там ще трупат.

— Ако Горското стопанство разреши! — казва партийният секретар Йомер Мусов, — ние ще осигурим листница и за овцете на кооператорите.

През тези септемврийски дни вниманието на всички ще бъде заангажирано за направата и на листников фураж, който е ценна храна за животните.

Никола НАНЕВ

ДОЯЧКИТЕ ОТ СИТОВСКАТА КРАВЕФЕРМА

ПРЕДИ няколко години формирането на кравефермите с жени доячки звучеше невероятно. В момента този страх в жената не съществува. Оказа се, че жените ако желаят и имат воля, могат да изместят мъжете от кравефермите като по-подходящи за друга работа. Оказа се, че те са по-големи привърженици на реда и хигиената и полагат по-големи грижи за животните. В някои стопанства на окръга се създадоха кравеферми с доячки, които оправдаха гласуваното им доверие от специалистите и ръководителите. Такава е кравефермата в село Ситово.

Тя е създадена на 15 януари т. г. Тогава са били освободени всички мъже и на тяхно място са назначени жени. Самата ферма е устроена в един от петхилядните панелни кокошарници. Направени са ясли и тухлен под, със съответна канализация. Във фермата има добре обзаведена стая за доячките, позволяваща един сносен и културен живот. В нея има радиоапарат, гардероб, библиотечка, аптечка, пружинени легла, хубава маса и столове. В една малка ниша е направен басейн за охлаждане на млякото през големите летни горещини. В момента фермата не е водоснабдена, но наблизо до нея се строи водна кула, от която през следващата година ще потече бистра и студена вода. Всички доячки имат работно облекло и достатъчно съдове за доене и миене. Хигиената в обора е добра. Поддържа се ред и чистота. Зоотехничката Деспа Драганова ръководи работата много добре. Дневният режим е закон за всички. Кравите се хранят, поят и доят в точно определено време.

В резултат на добрите грижи, планът на фермата досега е далече преизпълнен. До 1 септември тази година трябваше да се получи 174 000 л мляко, а е получено 208 152 л. Най-добро изпълнение имат доячките Здравка Стоянова Георгиева, която при план 21 250 л е надоила 28 418 л, Стоянка Христова Йорданова при план 20 350 литра е надоила 27 953 л. Вече по всичко личи, че годишният план на фермата от 257 000 л ще бъде много скоро преизпълнен и средният млеконадой от фуражна крава от 2 140 литра надхвърлен.

С изпълнението на своя план Ситовската кравеферма се нарежда на първо място в стопанството. Освен това доячките от Ситово участвуват в съревнованието по хигиенизиране на млекодобива и са едни от претендентите за първото място в окръга.

Кравефермата в село Ситово може да служи за образец при изграждане на подобни кравеферми с жени и в другите стопанства.

Димитър ВЕЛЕВ

Обилен плод родиха и тази година зеленчуковите градини в окръга.
НА СНИМКАТА: Момент от товаренето на шлеп в пристанище — Силистра с домати за износ.

УСПЕХИТЕ НА ПОЛЯНСКИТЕ ОВЧАРИ

ТРУДОЛЮБИВИ и опитни овчари работят в овцефермата на село Поляна. Ръководени от своя бригадир Сталю Петров Сталев те полагат необходимите грижи за правилното развитие на животните за изпълнението на спуснатия план. Управителният съвет на стопанството също не ги изоставя, помага им когато е необходимо.

Затова и резултатите, които се получиха през тази година от тази ферма са много добри. Планът е изпълнен по всички показатели. При план да се надоят 40 000 л мляко, и при обещание 42 000 бяха надоени 43 907 л. Но освен това, млякото получено от тази ферма имаше висок маслен процент и приравнено се равняваше на 47 500 л. Така планът на фермата за млякото беше изпълнен 118 на сто.

Вместо предвидените 4 500 кг вълна бяха получени 5 314 кг, като плана беше изпълнен 118 на сто. Средно от овца се получиха по 3,600 кг вълна, докато по план трябваше да се получат 3,200 кг.

Почти всички овчари, на брой 12, имат преизпълнение на плановите си показатели. Но на първите места изпъкват другарите Марин Георгиев Янев и Колю Костадинов Колев. Марин Янев постигна найвисоко изпълнение на плана за млякото. Той надои 11 641 литра. Колю Костадинов Колев получи 1 156 кг вълна и изпълни плана си със 137 на сто. Средният настриг на овца от неговото стадо е 4,5 кг.

Високите постижения на фермата са резултат преди всичко на упорития труд, на доброто хранене и добрите грижи за овцете. Всеки овчар се старае стадото му навреме и добре да бъде нахранено и напоено, а помещенията винаги почистени.

Едно от важните условия за преизпълнение плана на млякото беше навременно заплождане на овцете през миналата година и навременното им оагване. Голяма роля изигра и това, че те имаха на разположение доброкачествен фураж през зимните месеци.

Убедени в положителните резултати от ранното заплождане на овцете и тази година овчарите от фермата на село Поляна положиха немалко усилия и успяха до 5 септември да приключат с това мероприятие. За да може да се извърши в кратък срок заплождането, овцете бяха присушени още към края на юли. Храната им се подобри. Отпусна им се по-добра паша, а освен това им се даваха по 150 грама концентриран фураж на ден за овца. За ускорение на заплождането се пристъпи към даване на солен разтвор, с който се разбъркваше зобта.В резултат на това полянските овчари първи в стопанството приключиха заплождането на овцете от своите стада. Осигурени са ранни агнета и висок млеконадой за следващата година.

Сега овчарите са спокойни. Ръководството на стопанството им е осигурило достатъчно фуражи в близост до фермите. Приготвени са 600 тона силаж. Струпани са 3 купи доброкачествено люцерново сено. Осигурено е достатъчно бобенище, а сега се трупа необходимия царевичак. Навреме започна и подготовката на помещенията за зимата. И тази година животните ще зимуват в топли и сухи помещения.

Емил ПРАХОВ

С неуморен младежки труд — големи трудови успехи

И сега, когато последните летни дни отминават, за кооператорите от бригадата в с. Искра трудовото ежедневие е все така усилено, напрегнато. От сутринта чак до здрач в стопанския двор се носи глъчката на младежите, които работят на площадката за почистване на слънчогледовото семе, което товарните коли непрекъснато пренасят от блоковете.

Тук са и звената на Джелил Насуфов и на Мустафа Шукриев — все младежи и девойки, за които най-добре говорят сторените дела. За съвсем кратък срок те ще привършат почистването с машини на струпаните на площадката над 300 тона слънчоглед.

Благодарение на правилната организация на работата в близките няколко дни ще привърши и самото прибиране на тази култура на площ от 2 200 дка, за да бъде изорана и подготвена за сеитба.

Ради РУСЕВ

Хвала на такива комсомолци!

Трудолюбиви и неуморни са комсомолците от село Посев. Това лято те бяха навсякъде в помощ на кооператорите. Край силажните ями, на тютюневите блокове, участвуваха активно в жътвата и вършитбата, браха кайсии и сливи, вършеха с мерак всички възложени им селскостопански работи.

За 80 работни дни 51 младежи и девойки изработиха 3 565 трудови дни. Като най-упорити и постоянни в работата се проявиха Сания Исмаилова, Курбан Ахмедов, Райчо Добрев, Шайде Адемова, Марийка Кралева и много други.

За активното включване на комсомолците в полските работи, за тяхната съвестна и добре извършена работа, управителният съвет им изказа похвала.

Христо ВАСИЛЕВ

Нова телефонна връзка

Вече от две седмици работи новата телефонна верига, дълга 5 клм, която свързва селата Гарван с Попина. За успешното пускане на телефонната верига заслуга имат старшият участъков монтьор Стойчо Стойчев и неговият помощник Илия Великов от телеграфо-пощенската станция — Ситово.

Тодор СТОЯНОВ

Няма по-приятно нещо за рибарите от това, без много да чакат и мрежите им да се пълнят с едра и вкусна риба.
НА СНИМКАТА: На кооперативния язовир в село Срацимир.
Снимка: Стоян ТОДОРОВ

РЕМОНТИРАНЕТО НА СГРАДИТЕ ВЪРВИ С БЪРЗ ТЕМП

ЗА КООПЕРАТИВНИЯ добитък в село Българка е осигурена достатъчна храна за есенно-зимните месеци. Но за животните са нужни и удобни и топли сгради. Ето защо друга не по-малко важна задача пред ръководството и кооператорите е ремонтирането на помещенията.

Затова специална комисия обходи и най-внимателно огледа всички сгради и определи какви ремонти трябва да се направят. На 5 септември група от трима строители започнаха работа на посочените от комисията места.

Цимент, тухли, всякакъв строителен материал е осигурен. Поправени са вече повредените улеи и канали за изгичане на урината.

Строят се сега пред входовете на някои сгради предверия за предпазване от прякото нахлуване на студа в помещенията.

Предстои измазване на таваните и стените и циментиране на пода. Необходимо е навреме да се сложат и стъкла на счупените прозорци на сградите. Да не стане като миналата година, гледачите да затулват със слама веещите отвори на счупените прозорци. Трябва да бъдат потегнати всички неприлегнали добре врати.

Особено внимание трябва да се обърне на ремонтирането на покривите на сградите. Да се ремонтират и най-малките пролуки, за да не се позволи навяване на сняг по таваните, защото през миналата зима имаше случаи да се откриват отвори по таваните, през които влизаше студ в помещенията, където животните зимуваха.

От темпа на работата по ремонта се вижда, че всичко ще бъде готово в скоро време.

Във връзка с по-икономичното изразходване на грубите фуражи и с попълното им оползотворяване е построена преди 3 години подходяща сграда за тяхната обработка. Тя е снабдена с апарат РКС—12, с казан за затопляне на вода и удобно циментово корито за объркване и меласиране на фуражите. Меласата се съхранява в една кръгла силажна яма, покрита с вършина. Затова се замърсяваше много през миналата година. В нея падаха дървета, шума и най-различни отпадъци, наблъскани там от вятъра.

Може да се намери някакъв друг начин, да се съхранява и запази меласата чиста, за да бъде меласираната храна вкусна за животните. Това е много необходимо и е по силите на стопанството. Нужно е само малко повече внимание и грижи от страна на отговорните другари в бригадата.

Така преодолявайки някои пропуски и грешки стопаните от село Българка трябва да подготвят животните за зимата.

Дочо АТАНАСОВ

Пред 40-годишнината от началото на Септемврийското въстание 1923 година

И ДОБРУДЖАНЦИ ДАДОХА ДАН В СЕПТЕМВРИЙСКОТО ВЪСТАНИЕ

(Спомени от Иван ГЕОРГИЕВ)

След Първата световна война, поради повторното национално заробване, няколко десетки хиляди добруджанци бяха прогонени от родните им огнища и потърсиха спасение в пределите на вътрешността на България. Значителни ядра от тези емигранти и бежанци се бяха установили временно в градовете и селата, разположени около бившата румъно-българска граница (линията Русе — Разград — Коларовград — Варна). Тук емигрантите живееха с тъгите, борбите и стремежите на добруджанското население. Сред тия емигрантски ядра редица години са сновали Дочо Михайлов, Димитър Дончев — Доктора и други добруджански революционни дейци и са ги призовавали към организирана борба за събаряне на буржоазния строй — източник на войните, на националното и социалното робство.

Един от центровете на революционната дейност беше голямото и будно българско село Дживел (Николакозлево, Коларовградско). То играеше роля на районен център. В околните села Вълнаре, Дойранци, Тодорикономово, Пет могили и др. преобладаваше турско население. А в ония времена то беше по-инертно в обществените борби на България, поради което дживелци стояха начело на тия борби в района.

В почти всички споменати села бяха приютени добруджански емигранти и бежанци. Те имаха свои дружества, които развиваха доста активна дейност по поддържане духа на емигрантите. Най-многобройна и най-активна беше добруджанската емиграция в Дживел. Тук временно бяха се приютили и развиваха активна революционна дейност комуниста-добруджанец Христо Станев (Думбаза) от село Цар Асен, Силистренско и прославения храбрец и патриот Георги Чаков, родом от с. Алеково Силистренско. Под тяхно ръководство често пъти въоръжени чети са минавали в Добруджа, за да водят революционна пропаганда и да поддържат духа на българското население. . .

Когато през 1923 година БКП се ориентира към подготовка на въоръжено въстание за смъкване на деветоюнското фашистко правителство, партийната организация в Дживелският район възлага важна задача на комунистите—добруджанци във връзка с набавянето на оръжие, което да се използува за целите на въстанието и с което разполагала добруджанската организация. Правилното отношение на партийната организация към добруджанската организация и на последната към партията, беше една от важните причини, поради което въстанието в Северо-Източна България най-първо избухна в Дживел, обхвана целия негов район и се задържа няколко дни само в този район.

В подготовката на въстанието в село Дживел активно участвуват редица добруджански емигранти, начело с Христо Станев (Думбаза). В услуга на тази задача е бил и добруджанецът Васил Митев Пецов, тогава общински полицай в село Дживел. Той е осведомявал партийното ръководство за оръжието, което се намира в общината, за нарежданията на фашистките управници и други.

На 22 септември 1923 г. в Дживел пристига парола за въстанието. Още същия ден революционерите завладяват общината и веднага сформират два отряда за завземане на военните гранични застави в селата Тодорикономово и Пет могили. В първия отряд, наброяващ около 35 революционери, командуван от водача на въстанието в този край Гроздан Георгиев Узунов, се включват и редица добруджанци, начело с Христо Станев (Думбаза) и Киро Матев. Когато отрядът пристига в Тодорикономово, в негова услуга се поставят и няколко добруджанци, живущи в това село, начело с кметския наместник, добруджанецът Цаню Неделчев Йорданов, и подпомагат отряда в овладяването на заставата, пренасянето на намереното оръжие и в арестуването на общинските съветници от буржоазните партии. На следващия ден в сражението с първите фашистки групи биват ранени Христо Станев в ръката и Киро Матев в крака.

Същия ден (22 септември 1923 г.) в момента, когато вторият отряд се е подготвял да замине за Пет могили, връщайки се от Добруджа с въоръжена чета от седем души, в Дживел пристига Георги Чаков. Той е бил известен като опитен боец и горещ патриот. Ползувал се е с популярност сред добруджанската емиграция и населението в този край. Революционният комитет в Дживел му предлага и той приема да командува отряда, в който се включват и няколко негови четници, а четниците Велико Еников и Жеко Червенков от с. Алеково, Силистренско, биват оставени на разположение на революционния комитет в Дживел. Под командата на Чаков, отрядът с каруци пристига в с. Пет могили и с щурм овладява военната застава, където пленява голямо количество оръжие, патрони и бомби. С една част от него се въоръжават местните селяни, присъединили се към въстанието, а останалото се изпраща на разположение на революционния комитет в Дживел. В заставата Чаков намира офицерски дрехи и се облича в униформата на капитан, което още повече повдига духа на бойците.

Изпълнили с чест възложените му задачи, на 23 септември 1923 година Чаков, заедно с отрядът си, се завръща в село Дживел. По указания на революционния комитет, на 23 септември и в село Пет могили се сформира въоръжен отряд от около 25 души, на който е възложена задачата да се придвижи на изток и да завземе военната застава в село Гьогче дюлюн (Бдинци) Варненски окръг. И в този отряд бойците — добруджанци са били внушително ядро Отрядът е бил под ръководството на Марко Драганов от село Дживел, а за боен командир е бил определен четникът от добруджанската организация Керан Димитров от с. Каменци, Силистренско. Освен него, в отрядът участвуват и добруджанците Ради Енчев Перчемлиев от село Кайнарджа, Силистренско, Стоян Аръшев от с. Коларци, Толбухинско, Ганчо Илиев от с. Алеково, Силистренско, едно турче на име Алито от с. Екишче, Толбухинско, някой си Стойчо Добруджанчето с четирима негови другари (имената, на които не се знаят) и други.

На 23 срещу 24 септември отрядът се приближава към с. Бдинци, но тук среща големи военни поделения от Варненския гарнизон, които се придвижвали към огнищата на въстанието. Завързва се ожесточен бой с далеч по-многочисления противник. Под прикритието на нощта отрядът се оттегля към с. Пет могили, откъдето на 24 септември уведомяват революционния комитет в Дживел за опасността, застрашаваща въстаналите села.

Когато в Дживел получават това съобщение, революционният комитет незабавно сформира голям боен отряд, който да пресрещне и отбие противниковите сили, придвижващи се към село Пет могили. Начело на този отряд застават водачът на въстанието Гроздан Узунов и командирът Георги Чаков. Досега е установено, че освен Чаков, в този отряд участвуват и добруджанците Христо Станев (Думбаза), Георги Милушев, Жеко Червенков, Велико Еников—всички от село Алеково, Силистренско, Рачо Георгиев Мантаров от село Срацимир, Силистренско, Митю Генов, Христо Милев Димитров и др.

Същият ден (24 септември) с каруци отрядът пристига в с. Пет могили, където вражеските сили в момента са завладявали селото. Тук между революционерите и правителствените сили се завързва жестоко сражение. Бойците от групата на Узунов и Чаков се сражават храбро, но противникът ги превъзхожда по численост многократно и успява да обкръжи част от отряда. В неравния бой тук загиват и водачът на въстанието Гроздан, Узунов и командирът Георги Чаков.

След поражението на въстанието фашистите се отдават на издевателства. Между избитите от тях революционери са и добруджанците Ради Перчемлиев, Стоян Аръшев, Рачо Мантаров и др.

— — —

Във Варна друга група добруджанци, начело с Дочо Михайлов и Илия Христов от Добрич взема дейно участие във въстанието. Дочо е бил назначен за помощник командир на градското командуване на революционните групи и при опита за завладяване на флотските казарми е бил леко ранен.

При подготовката на въстанието в София дейно участвуват и редица комунисти-добруджанци, начело с Върбан Петров от Добрич.

Между арестуваните партийни дейци на 12 септември 1923 година е и Върбан Петров, а на 22 септември, заради участието му в акцията на Женския пазар, където беше убит един полицейски пристав, е арестуван и авторът на тези редове.

Във въстанието са участвували добруджански емигранти и в други места, където то избухна, но това участие е най-ярко подчертано в Дживелския район и добруджанци с право се гордеят, че прокудените чеда на Добруджа са дали, макар и скромна дан в този велик и славен подвиг на българския народ, надигнал се против кървавата фашистка диктатура.

Хвала на борците-септемврийци, вечна слава на загиналите в боя!

НЯМА ДА СКЛОНЯТ ГЛАВА ПРЕД ТРУДНОСТИТЕ

Всяко начало е трудно. Всяко начало се посреща с много вълнения: „Какво ще бъде?", „Ще оправдаем ли доверието?". Така се посрещна новата учебна година и в икономическия техникум — Силистра, който бе открит преди няколко дни. А той е едно ново средно училище с големи перспективи, защото сега походът за икономически знания е важна повеля на живота.

Разбира се, сега всичко е само начало. Но вече положено начало. В техникума вече учат 83 момичета и 22 момчета, завършили VIII клас. Записаните, според желанията им са разпределени в три профила: икономика на търговията, икономика на промишлеността и строителството, икономика на селското стопанство. Назначеният учителски персонал вече се превръща във все по-деен колектив. В негова помощ ще бъдат и учителите от Втора политехническа гимназия, в която се помещава техникумът. Втора политехническа гимназия предоставя на необзаведения още техникум и своите кабинети по химия и физика.

Курсистите вече влязоха с трепет в чистите подредени стаи и слушат първите уроци, които им разкриват първите тайни на бъдещата професия.

Грижите за курсистите са големи. Най-нуждаещите се от тях ще бъдат настанени в общежитие, а всички ще могат да ползват стола на учениците от града.

Така протичат първите дни от новата учебна година. И учители, и ученици с упорство гледат на всяка задача. Училищната камбанка вече всяка сутрин ги посреща със своя звън. И всички те добре разбират своя дълг: учителите —правилно да възпитават младото поколение, а учениците—да оправдаят тяхното доверие и доверието на своите родители. От тях се иска само да се учат —това е първата основна задача на всеки ученик. Знанието открива нови светове, прави човека уверен, вдъхва му сили. А заедно с учението върви и подготовката за живота. Завършилите техникума ще работят в предприятията и ТКЗС като счетоводни работници, толкова нужни в нашия окръг.

И за учителите, и за учениците не ще бъде лесно. Очакват ги много трудности, които те с общи усилия трябва да преодолеят. Но те няма да склонят глава пред трудностите. Всяко начало е трудно.

Радка АНАСТАСОВА

Съвети на лекаря

Диабет

В основата на захарната болест стои смутената обмяна на веществата и по-точно въглехидратната обмяна. Настъпват изменения и в мастната и белтъчна обмяна. Като причини за появата на заболяването се сочат: нервни и психически пренапрежения, травмите на нервните системи, прекомерно угаждане в храната, заседналия живот,туберкулозата. Отдава се на еднаквите условия за живот и еднакви навици, различни инфекции като ангина, грип, заушка и други.

Механизмът. по който се явява диабет, се състои в нарушеното равновесие между инсулина (отделящ се от застомашната жлеза) и хормоните на предния дял на хипофизата и надбъбречната жлеза. Гликозата се превръща в гликоген, а тя започва да се покачва в кръвта и се излъчва с урината. При покачването на кръвната захар над 80-120 мгм на сто, се смята че е налице нарушение на захарната обмяна. Организмът прибягва до усилено използуване на мастите и белтъчините,а то усложнява заболяването. В кръвта на такива болни се откриват кетонови тела, които отравят организма. Усиленото разпадане на белтъчините води до измършавяване и покачване на уреята в кръвта. Захарната болест през последните десетилетия се зачестява. Заболяването може да се яви както в млада, така и в по-напреднала възраст. Вследствие на това се различават два вида диабет: младенчески (мършав) и старчески (тлъст) диабет. Колкото в по-млада възраст се яви заболяването, толкова неговото протичане е по-неблагоприятно. Често болните дават малко оплаквания, като сърбеж на кожата, често боледуване от циреи и други. С напредване на заболяването оплакванията стават по-типични, а те са: обилно пиене на вода (по 2-4, дори 10 литра на 24 часа) отделяне на много урина, много силен апетит, а понякога и постоянен глад. Всички тези оплаквания довеждат болния при лекаря. В урината на такава болни се открива захар, която у здравите хора липсва. Такива болни трябва да бъдат под наблюдение на лекар, за да не настъпят усложнения на заболяването. Едно от най-тежките усложнения е диабетичната кома, която е резултат на усиленото разпадане на мазнините. В началото на диабетичната кома болният става сънлив, мислите му текат трудно. Оплаква се от главоболие, виене на свят, повръщане и други. В този момент трябва да бъде отпочнато лечение. В противен случай състоянието се влошава. Болния загубва съзнание, дъхът му мирише на ацетон. Други усложнения на диабета са: диабетичната гангрена, сърдечните увреждания, високото кръвно налягане и пр.

Лечението е както медикаментозно, така и диетично. Леките форми се коригират с диетичен режим. При тях се забранява консумирането на захар, бонбони, шоколади, пасти, торти и други. За подслаждане може да се използва захарин,който е безвреден. Плодове като ябълки, круши, сливи и праскови могат да се употребяват, но в рамките на определено количество. Зеленчуци също Трябва да се знае, че са необходими на ден 1 до 1.5 гр на кг тегло белтъци, 70-80 гр мазнини. Въглехидратите не бива да са под 150 гр на ден, а мазнините да не надвишават 90-100 гр.

Медикаментозно лечение се използува при средни и тежки форми на диабета. В основата му лежи лечението с инсулин,растинон и други. Те са удобни, защото са под форма на таблетки и могат да се вземат по време на работа.

Голямо значение за лечението на диабета имат физкултурата и хигиената на нервната система.

В основата на предпазването от диабет стои ранното му откриване и лечение,недопускането на тежки усложнения. Това се постига чрез редовен контрол (диспансеризиране на болните).

Д-р ЛУКОВ

И на чина да седиш е необичайно, и тетрадката от пред е нещо ново, а да държиш молива с три пръстета е крайно трудна работа.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

Моделите на кака Здравка

Кака Здравка. Така наричат работничките от плетачния цех на Промкомбинат „Текстил" шивачката Здравка Добрева Тодорова.

През 1918 година в семейството на бедния каруцар чичо Добри от село Светослав се родила втора дъщеря. Голяма радост била. Първата им щерка умряла, а Здравка растяла здрава и работна. Немотията често била нежелан гостенин в голямото семейство, затова още от дете Здравка започнала работа като шивачка. Така прекарала момичешките години — над машината.

Грижите са оставили дълбоки браздици по челото и очите ѝ. Като се засмее, те се събират, затрептяват и ти става приятно да говориш с тази жена, да гледаш добродушните ѝ кафяви очи...

След смъртта на мъжа ѝ, ремсовият деятел и комунист Богдан Тодоров, кака Здравка останала с четирите си „деца" — дъщеря, зет, внуче и син. Но тя си има още едно семейство — работничките от плетачния отдел. Те винаги с голямо уважение говорят за нея, а Руска Радуканова каза:

— Да ти е драго да преглеждаш всичко, което е пипнала ръката ѝ. Почти не се случва да ѝ върнат жилетка за поправка.

Кака Здравка се ръководи в работата си от лозунга „Дай това качество, което желаеш да купиш на пазара". И тя наистина дава само отлично качество и редовно изпълнява нормата си от 112-120 до 140 на сто.

Здравка Добрева е първият моделчик в новия отдел за възглавнички. Изпод нейните ръце излязоха първите възглавнички, които така много се търсят и изнасят в Полша, Чехословакия, Съветския съюз. Сега 20 жени работят майсторски моделите на кака Здравка. Много любов, умение и красота вложи тя в изработването на възглавничките за Валентина Терешкова. На син фон е изобразено бяло гълъбче със зелена маслинена клонка. Цялата възглавничка е обсипана с великолепни сини, бели и зелени пухчета.

Много и различни са моделите, изработени от кака Здравка. Затова на манифестацията на Девети септември тя беше между най-добрите — сред ударниците.

Анета КЪНЧЕВА

КНИГИ ЗА ВАШАТА БИБЛИОТЕКА

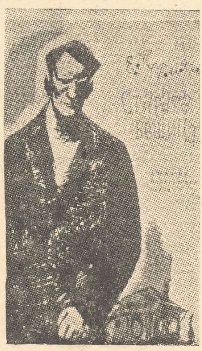

ПОВЕСТ ЗА НЕНАПИСАНАТА КНИГА

Елизавета ДРАБКИНА

В тази книга Е. Драбкина пресъздава интересно и увлекателно живота на Джон Рид. Близка приятелка и съратница на незабравимия автор на „Десет дни, които разтърсиха света", тя използва своите спомени, за да създаде едно прекрасно художествено произведение, дълбоко вълнуващо със своя хуманизъм.

В „Повест за ненаписаната книга" Е. Драбкина разкрива сложния и бурен житейски път на доблестния син на Америка, като в същото време дава широка картина на живота през първите години на Октомврийската революция, разкрива героизма на руската работническа класа и самоотвержената борба на комунистите за отстояване делото на пролетариата, за тържеството на великите идеи на социализма.

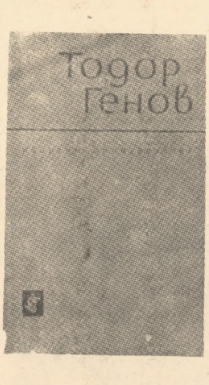

КЪСО СЪЕДИНЕНИЕ

Владимир ТРЕНДЯКОВ

В квартирата на Иван Соковин, управител на енергосистема, са се събрали на гости, за да посрещнат Новата година. Малко преди дванадесетия час осветлението в целия град угасва—станала е голяма авария. В борбата за бързо пускане на електрическия ток, в която загива един прекрасен работник, се разкрива, че управителят на енергосистемата носи черти и навици на деец от периода на култа към личността. „Късо съединение" дава възможност на писателя да постави въпроса как да живеем и работим, за да направим достоен принос в изграждането на комунистическото общество.

ПРЕДИСЛОВИЕ КЪМ ЖИВОТА

Василий АЖАЕВ

В центъра на новото произведение на Василий Ажаев е Московският химически завод. Самото заглавие предупреждава, че това е само „предисловие към живота" на героите. И наистина те са млади хора, девойки и младежи, които от ученическата скамейка са отишли да работят в завода, за да дадат силите си за изпълнението на първата съветска петилетка. Със завода са свързани техните радости и скърби, победи и поражения. Заводът не е фон, върху който са изобразени героите, а самият им живот. Пред очите на читателя героите възмъжават, стават господари на завода и живота.

ПОСЛЕДНИЯТ БИЗНЕС

Аркадий АДАМОВ

В своята книга А. Адамов рисува живота и дейността на народните дружини в Съветския съюз (доброволни отряди у нас), тяхната безкористна и не винаги безопасна борба за опазване на обществения ред, грижите им не само да предвардват от закононарушения и провинения, но и да възпитават отклонили се от правилния път граждани, особено младежи, да ги възвръщат към здравия трудов живот. Сочат се причините за съществуване на тунеядство и хулиганство, за увлечението по безделен, лек живот, разобличава се глупавото преклонение пред упадъчното западно изкуство и култура.

Написана живо и увлекателно, книгата „Последният бизнес" има остро актуален характер.

БИБЛИОТЕКА
ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска
ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ—СИЛИСТРА

Година VIII, бр. 110 (665) | Събота, 21 септември 1963 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

СКЪПИ ГОСТИ ОТ СЪВЕТСКИЯ СЪЮЗ

ПРЕДИ два дни скъпи гости на село Кайнарджа бяха председателят на Отделението за съветско-българска дружба в Ленинград, кандидатът на военните науки генерал майор Георги Николаевич Караев и професор Беликовски, присъствували на Конгреса на славистите в България.

С мълниеносна скорост се разнесе радостната вест в селото, по полето и във фермите. Към центъра заприиждаха пионери с цветя, полевъди, животновъди, механизатори, за да посрещнат скъпите гости. От името на пионерите и жителите на Кайнарджа произнесе приветствие председателят на дружинния съвет Недка Ангелова, след което на гостите бяха вързани пионерски връзки и поднесени подаръци.

Гостите посетиха историческата Кючюк—кайнарджанска чешма, построена в чест на сключения мирен договор през 1774 година. С историческото събитие ги запозна др. Борис Върбанов— председател на читалището.

Накрая беше дадена другарска трапеза, след което засвири оркестърът на селото и се извиха кършни хора и ръченици.

Жителите на Кайнарджа дълго ще помнят милата среща с гостите от далечния Ленинград.

Димитър КОВАЧЕВ

ЕДНА СЛАВНА ГОДИШНИНА

Септемврийското народно въоръжено въстание през 1923 година е едно от великите събития в историята на нашия народ в борбата му за свобода и демокрация, за събарянето на буржоазното и фашистко господство у нас.

Организирано и ръководено от Българската комунистическа партия, Септемврийското въстание през 1923 година представлява преломен момент в нейното развитие от тесничеството към болшевизма, в разработването на нейната стратегия и тактика съобразно нашите условия. Под влиянието на Великата октомврийска социалистическа революция и с помощта на III Комунистически интернационал, на който тя стана съоснователка, БКП започна да се превъоръжава с идейните и тактическите оръжия на ленинизма. Болшевизацията на Партията обаче беше труден и продължителен процес, в течение на който тя допусна съществени грешки като тези по време на Владайското войнишко въстание и на деветоюнския фашистки преврат. Подпомогнато от указанията на Коминтерна за необходимостта от решително преодоляване на деветоюнското капитулантство, здравото марксическо ядро в Партията одържа връх в нейното ръководство и на заседание на ЦК от 5 август 1923 година бе взето историческото решение за възприемане от Партията на курс към въоръжено въстание в съюз със селяните — и с цел смъкване на фашистката власт и установяване на работническо-селско правителство. По такъв начин БКП отхвърли тясносоциалистическата догма за недопускането на каквото и да е споразумение с други партии и обществени групи и пристъпи към сплотяването на всички антифашистки сили за борба против фашистката диктатура, прилагайки творчески, съобразно нашите условия, ленинското учение за революционните компромиси и за органическата връзка между борбата за демокрация и борбата за социализъм.

Обстоятелството, че Партията оглави въстанието и поведе трудещите се от градовете и селата на смела борба против монархофашистката клика имаше огромно значение за бъдещето на Партията и на революционното движение у нас. Макар и да завърши с неуспех, Септемврийското въстание през 1923 година послужи като генерална репетиция на Деветосептемврийското въстание през 1944 година. В огъня на въстанието БКП се закали и утвърди като организатор и ръководител на трудещите се маси в борбата им за освобождение от фашистката тирания и капиталистическото робство. Обогатена с революционния опит на Септемврийското въстание през 1923 година и учейки се от богатия опит на болшевиките, БКП успя да преодолее своите тясносоциалистически слабости и недостатъци и да се превърне в марксистко-ленинска партия от нов тип, да сплоти всички прогресивни и демократични сили на народа и да изведе неговите героични борби против фашизма и буржоазията до великата народна победа на 9. IX. 1944 година.

От друга страна, героизмът и себеотрицанието на участвуващите в Септемврийското въстание работници, селяни и интелигенция се превърна в светъл, вдъхновяващ пример на хилядите борци против фашизма през следващите двадесет години. А с общо пролятата кръв през епичните септемврийски боеве бе навеки циментиран бойният съюз между комунисти и земеделци, между работническата класа и трудещите се селяни, който днес е гранитната основа на народната власт и главната движуща сила в строителството на социализма и комунизма в нашата страна.

Септемврийското въстание през 1923 година има и това историческо значение, че то издълба непроходима пропаст между фашистката буржоазия и народа, която с нищо не можа да бъде запълнена. Терорът и зверствата на фашистките банди след потушаването на въстанието отвориха очите на трудещите се. Те видяха истинския лик на своите потисници и смъртно ги намразиха. Известно, е че през целия последвал период на своето господство фашизмът не можа да укрепи своите позиции и да си създаде широка социална база. Това спомогна много за сплотяването на трудещите се в общонародния Отечествен фронт под ръководството на БКП и довеждането докрай на борбата против фашизма.

Днес мечтите на падналите в Септемврийското въстание борци се осъществяват във великите завоевания на нашата страна в строителството на социализма и комунизма. Чествувайки 40-годишнината на славното народно антифашистко въстание през 1923 година, нашият трудов народ се прекланя пред светлата памет на героите от кървавия Септември и обещава да укрепва още повече съюза между работниците и трудещите се селяни, като основа на народното единство, да се сплотява още по-тясно под ръководството на изпитаната в революционните битки БКП и да вложи всичките си сили за превръщане в живо дело величествените директиви на VIII конгрес на Партията.

Водният транспорт в услуга на износа

На 19 септември т. г. започна износа на грозде за Съветския съюз с помощта на водния транспорт. До пристигането на баржа СДГП №1712 на плаца на пристанище Силистра бяха складирани 15 427 броя щайги благодарение на добрата организация на отдел „Изкупуване“ от ОТП с отговорник Йордан Цветков.

На смяна по график трябваше да товари пета бригада с отговорник Иван Петров. Поради повреда на крана работата започна с час и половина закъснение. Това пришпори товарачите и до края на работния си ден те натовариха 13 902 щайги, които се равняват на 160 тона. След като се направиха изчисленията се оказа, че бригадата е изпълнила дневната си норма с 490 на сто. Това помогна баржата да бъде натоварена с 400 тона не за предвидените 32 часа, а за 24. Съветският съюз ще получи навреме прясно българско грозде сорт „Болгар“.

Георги КРЪСТЕВ

НАВРЕМЕ И БЕЗ ЗАГУБИ ДА ПРИБЕРЕМ РЕКОЛТАТА!

ПЪЛНА МОБИЛИЗАЦИЯ НА ХОРА И МАШИНИ ЗА СЕИТБАТА!

Плодовете — важно перо от нашия износ

ЩЕДРО се отплати тази година плодородната ни земя за положените грижи. В дъжд, вятър, зной трудолюбивите кооператори неуморно работиха из зеленчуковите и овощни градини. Усилията им се увенчаха с успех — клоните се огъват от отрупалите ги плодове, блестят едрите гроздове по лозите, аленеят доматите.

Голяма част от тазгодишната реколта замина зад границата. Така например планът за износ на кайсии беше надхвърлен с 160 тона и 3 600 т от нашия окръг бяха натоварени на камиони и вагони, за да демонстрират плодородието на страната ни в чужбина. Без да бъдат планирани 80 т праскови и 500 т дини също поеха пътя за други страни. С доматите Силистренски окръг се компрометира. Вместо 5 100 тона както беше предвидено, изнесоха се 4 900 тона, но оправдание за това намираме в обективни причини — падналите градушки и засушаването.

Сега вниманието е съсредоточено върху износа на гроздето. Той започна преди десетина дни, но навлезе в разгара си от 17 т. м. През първите дни проличаха пукнатините в подготовката. Недостигаше амбалажът, транспорта се оказа недостатъчен и бавеше изпълнението на плана. Но благодарение на взетите мерки недостатъците са отстранени. За сковаване на амбалажа са заангажирани 80 души от промишленото училище. В отделните стопанства с извършването на тази работа са натоварени специално определени кооператори. Независимо, че цената на сорта „Болгар“ след 1 октомври ще бъде най-висока във всички стопанства на окръга се бърза с брането с цел да се изпреварят евентуалните валежи. В разгара си е и беритбата на „ Цензо“-то. В помощ на износа дойде и водният транспорт от 18 т. м., което ще спомогне значително за ускоряване износа на гроздовата реколта. Трябва да се обърне внимание на нехайството на ДАП — Силистра, което не отпуска достатъчно коли. Такива работят само на стопанствата в Калипетрово, Айдемир и ДЗС—Силистра. Останалите кооперативи ползват собствен и на ОТП транспорт.

Не може да не сме доволни от факта, че досега няма върнато нито една щайга грозде за лошо качество. Единствената рекламация е направена с преоценяването на два вагона от екстра на първо качество. Но и това би се избегнало, ако се обръща повече внимание на сортирането и манипулирането. То не се извършва добре от ТКЗС Калипетрово, Айдемир, Зафирово и др., където се допускат зелени чепки, или пък такива с гнили и дребни зърна.

Необходимо е да се вземат строги мерки от страна на ОТП и ръководствата на ТКЗС за подобряване качеството на изнасяното грозде. Само така, със съзнателно изпълнение на тази важна задача би се спазил срока за износа —15 октомври. Според предварителните сметки той би могъл да завърши до 4-5 октомври и с изнесеното общо 3 500 тона грозде ще се повиши значително трудоденя на кооператорите.

Георги УЗУНСКИ

Прибраха слънчогледа за пет дни

През тази година кооператорите от бригадата в с. Българка отгледаха 800 дка слънчоглед.

От цялата площ само 150 дка на стръмни места бяха пожънати на ръка, а питите бяха овършани с комбайни. Благодарение на добрата организация и на масовото участие на кооператорите, жътвата на слънчогледа завърши само за 5 дни.

На площадките в стопанския двор камионите извозиха и натрупаха над 120 тона слънчогледово семе бункерово тегло.

Всеки ден по две звена с веялки отвяват и почистват струпаното семе. Почистеното зърно веднага се извозва с кооперативните камиони в държавните складове — Силистра. Извозени са вече 62 тона качествено зърно.

Дочо АТАНАСОВ

Тази година градинарите от ТКЗС—Срацимир отгледаха лук за семе. Те положиха много добри грижи за него и прибраха богата реколта, от която очакват получаването на големи парични постъпления.

НА СНИМКАТА: Главният агроном на стопанството Любен Николов и бригадирът на зеленчуковата бригада Неделчо Иванов между градинарите при прибирането на луценото семе.

96000 НИЗИ В ПОВЕЧЕ

Нощ е. Вън всичко е потънало в тишина и мрак. Грее бледата луна, която осветява кооператорите от село Гарван, които бързешком се отправят към тютюневите блокове. А там освен шумоленето на листата нищо не се чува. Човек на пръв поглед би помислил, че е съвсем пусто и че няма никой по това време в полето. Едва към шест часа сутринта се оживява.

При план 24 000 низи досега кооператорите са приготвили 120 000 низи. Нима това не е гордост за стопанството, а и за самите кооператори от Гарван, че преизпълняват плана си с 96 000 низи „А догодина ще преизпълним двойно повече полученото сега“, говорят кооператорите, които цяло лято бяха приятели с тютюна и с нощната тишина.

Славка ЯНУЛОВА

ВИСОКИТЕ ДОБИВИ СЕ ЗАЛАГАТ ОТСЕГА

САМО преди 2-3 дни общинският партиен комитет в село Белица проведе разширено заседание, на което се разгледа въпроса за сеитбата на есенниците и работата по прибирането на реколтата от късните пролетни култури.

От информацията, която изнесе председателят на стопанството се видя, че семената, необходими за есенната сеитба—400 тона, са почистени 330 тона и само след 1-2 дни ще бъдат почистени и останалите. Инвентарът, който ще вземе участие в сеитбата е почти готов. Сега се извършва последния преглед. По въпроса за подготовката на площите за есенната сеитба, стопанството не е в добро състояние. Има подготвени площи за сеитба само за 4-5 дни. Затова на заседанието се взеха сериозни мерки с цел да се ускори подготовката на освободените площи, за да могат машините да започнат усилена есенна сеитба.

Една от най-важните задачи, която решава сега кооперативът е и прибирането на слънчогледа. От 7000 дка слънчоглед до този момент е обран близо 4 400 дка. Като се има предвид това, че той е напълно узрял и при едно закъснение има опасност стопанството да загуби едно 5 на сто от валовата продукция, общинският партиен комитет набеляза конкретни мерки, щото слънчогледа да бъде прибран за не повече от 10 дни. През тези дни всички служители от предприятията и кооператорите, работещи в страничните предприятия (каменари, железари, някои от животновъдите и зеленчуковите звена) участвуват активно в прибирането му. Наред с тези задачи пред кооператорите стоят още редица работи, които също така трябва да се изпълняват. Има да се бере 9 000 дка царевица. От нея е обрана около 2 000 дка. Затова веднага след приключване беритбата на слънчогледа, кооператорите масово ще навлязат в царевичните блокове.

Организацията на работа в ТКЗС село Белица е добра и обещава в срок да се приключат селскостопанските работи.

Стефан СТОЯНОВ

ТЕ СЕ ПРЕБОРВАТ С УМОРАТА

ЗАД високите върхари на царевичните стъбла, другият край на обширния блок на ТКЗС в с. Ситово не се вижда. Той е потънал нейде напред зад дола, откъдето долита екливият смях на младежите. Вятърът облъхва изсъхналата шума и тя позвънтява отвреме навреме с гласа на кована платина. Шарени забрадки пазят лицата на мургавите девойки от жупела на слънцето. Лица—пълни с енергия. Лица, от които лъчезари подкупваща усмивка.

„Колко бързо тече времето“ — мисли си звеноводът Иван Траянов — „Сякаш преди час навлязохме в блока“. Но после пропъжда от главата си тези мисли, защото съседът му по ред е отминал порядъчно напред и той напряга сили, за да го догони.

Петнадесет души са младежите от звеното. И всички като един са решили да се преборят с умората по прибирането на тези 350 дка царевица. И ще успеят, защото са пълни със сили и енергия, защото горят от желанието да бъдат победители в трудовата надпревара.

Ведно с младежите и девойките от звеното не жалят сили и механизаторите, които пренасят набраната царевица до кооперативната площадка в с. Ситово. Водачът на зетора Илия Иванов се стреми да скъси колкото се може повече времетраенето на курсовете до село и обратно, за да може да насмогне и улесни работата.

След берачите работи групата по изсичането на сухите стъбла на царевицата.

Кънти блокът от живителната струя на смеха и безгрижната младежка волност. Една след друга се редят сладкопойните песни на девойките, а радостната гълчава не ще спре до късно през нощта.

Радослав РУСЕВ

Слънчогледът и цвеклото са прибрани

Само преди една седмица имаше голямо оживление в блоковете на село Ножарево. За два дни стопаните прибраха 70 дка захарно цвекло, а за една седмица 570 дка слънчоглед.

В прибирането на слънчогледа като неуморен и упорит се прояви механизаторът Стойчо Янков, който с помощника си на ден прибираше повече от 80 дка слънчоглед.

Реджеб ЕБАЗЕРОВ

За да бъдат по-високи добивите от царевицата през следващата година кооператорите от село Главиница извършиха основно торене с оборски тор на всички по-слаби площи.

НА СНИМКАТА: Кооператори от бригадата на Петър Маринов товарят и пренасят до блоковете оборски тор.

В ЛОЗЯТА КРАЙ СЕЛО ВЕТРЕН

ОЩЕ слънцето не изгряло, а като че ли цяло село вече е на крак. В тихата утрин шумно и радостно отеква трополенето на каруците и бъбренето на кооператорите. И млади и стари бързат нататък по пътя към кооперативните лозя. А и там не спира веселата гълчава на берачите. Така е винаги на гроздобер — весело, шумно и приятно.

От две седмици вече около 80 кооператори от лозаро-овощарската бригада на Ганчо Георгиев Ганчев берат грозде от сортовете „Болгар“ и „Ризлинг“ в местността „Оряхово“, където са се ширнали 300 дка лозя. Едрите, натежали с нектар гроздове будят трепетни мисли у берачите. Щом има богат гроздобер, ще има и кършни сватбарски хора да се люлеят, ще има и богато трудово възнаграждение. Затова всички от селото очакваха да започне беритбата на грозде. И тя дойде още в първите дни на месец септември. Започнаха стопаните от сутрин до вечер да пълнят щайгите с едър и сочен плод, а гроздето сякаш обиране няма. Но това стопаните не ги очудва, те знаят, че само от много постоянен и упорит труд може да има такава богата реколта. Та нали откакто се е запролетило, крак не са подвили за почивка, или в зеленчуковата градина ще бъдат, или лозята ще култучат, пръскат, или нещо друго ще вършат, но не са спрели работата. Много усилия ветренци положиха за насажденията, но и те добре сега им се отплащат. Досега кооператорите са набрали и предали на ОТП за износ в Чехословакия, ГДР и др. повече от 132 тона при план 190, а както се вижда, планът не само че ще бъде изпълнен, но и преизпълнен. Средно от декар кооператорите очакват да получат по 1 500 кг грозде.

Весело са оживени сега лозята край село Ветрен. В трудова надпревара бързат кооператорите кой повече грозде да набере. Трудно насмогват каруците да извозват пълните щайги до близкия пункт, където се сортира гроздето. Но човек не може да не се усмихне доволно като гледа каруцаря Марин Русанов, на гърба на който лежат вече 60 години, но той с необикновена енергия, присъща на младите хора вдига и извозва пълните щайги.

А под навеса на пункта около дългите дървени маси са насядали жените от звеното на Петко Игнатов—първенеца в бригадата. Те са набрали над 45 тона грозде и сега една част от него сортират. Сръчно и внимателно Велика Ангелова, Тодорка Стоянова, Гинка Атанасова почистват с ножички чепките. Разбира се, малко лоши зърна има, но все пак трябва да се почистят. Наблизо до това звено работят и кооператорите от звеното на Петър Христов. И те се стремят не само много грозде да наберат, но и добър вид да му дадат в щайгите. С голямо майсторство го почистват и подреждат Петранка Йорданова, Николинка Маринова, Калинка Петрова и други.

А от пункта непрекъснато се спускат камиони към Винпром — Силистра и към предавателния пункт в Русе като отнасят дневно по стотици щайги с хиляди килограми сладко и ароматно грозде от лозята край село Ветрен.

Малира ПЕТРОВА

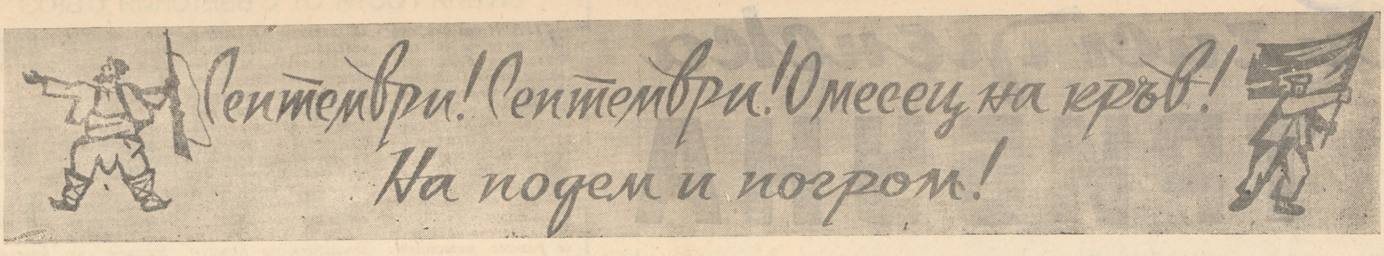
Септември! Септември! О месец на кръв!
На подем и погром!

Вярно, че Септемврийското въстание претърпя неуспех; то не можа да събори току-що установената военно-фашистка диктатура. Обаче то остави дълбоки, незаличими следи в обществения и политически живот на нашата страна... И ако основните народни маси не се примириха никога с фашизма, въпреки огромните жертви, които дадоха, и неизброимите страдания, които преживяха в течение на две десетилетия—това безспорно се обяснява на първо място с неотразимото влияние на Септемврийското въстание и неговите положителни и отрицателни поуки за българския народ. Може да се твърди без преувеличение, че без това влияние и тези поуки от Септемврийското въстание през 1923 година не биха били възможни създаването на могъщия Отечествен фронт и историческата народна победа на 9 септември 1944 година.

Георги Димитров

Николай ХРЕЛКОВ

Среднощна коситба

Денят ли отпусне дълбоки клепачи
и плахите прилепи пак заснoват,
в ливадите тучни рой черни косачи
извикат и стръвна коситба косят!

Пореждат се откоси—трупи връз трупи –
проблесват острила и пеят коси,
земята се сгъва от кървави струпеи
и було зловещо звездите гаси...

Детето ли сепнато в люлка проплаче
събужда го полъх на кървава смърт;
сред земната нива рой черни косачи.
жестока, среднощна коситба косят!

Спи, дивни аджерко, не слушай, не чакай,
ни пролет усмихната, нито звезди;
вън бухали мрачни бухукат във мрака,
а шестват над робите: смърт и беди..

И вятър похлопа ли—скръбно сираче —
той плаче и шъпне, след дългия път:
— там в робската нива рой черни косачи
извиват и кръвна коситба косят!

ОЧЕРК

ПРЕЗ ГОДИНИТЕ НА БОРБАТА

1.

В СЕЛО Желязна те бяха найбедните.

В дълбокото и тъмно мълчание на старата къща ридаеше дете. Рангелчо стоеше до книжния прозорец, дишаше спарената миризма на мръсно и кисело и от черните му очи капеха едри сълзи. На пода в сламата се въргаляха голите тела на братчетата му, неяли от два дни, и втренчено се вслушваха в гласа на Рангелчо. Те с трепет очакваха и поглеждаха към тежката врата да се зададе измършавялото подпухнало лице на баща им, който по цял ден работеше на чужди хора за гаванче брашно, най-често малаено. Но той не се появяваше. От време на време само Рангелчо изплакваше: „Ма-а-а! Мамо мааа! Искам хляб, ма-а-а!“ Но нямаше. Тогава майката се обръщаше към иконата в ъгъла, вдигаше слабите си като сувалки ръце към небето и дълго се молеше. А в попуканите ѝ посинели устни се четеше ужас.

— Нахрани ги, господи! — през сълзи шепнеше тя. — Не ги оставяй да измрат от глад!

Но те измряха. От дванадесет, които роди, останаха живи само четири и между тях Рангелчо, найбудният.

А като поотрасна, той каза на баща си:

— Искам да уча.

— С какво? — запита замислено Илия Станков. — С дрипи става ли?

Все пак отиде. Добри хора му помогнаха да си купи плоча, на която се научи да пише бързо. И молитвата научи наизуст, но какво бе очудването му, когато веднаж учителят Димитър Филипов от Берковица направо му рече: „Няма бог на това пусто небе, Рангеле, няма справедливост!“ Това Рангел запомни и го каза на баща си.

— Безбожник! — гневеше се той. — На хубаво няма да ви научат тези даскали! — той силно вярваше в бога и сина си искаше да научи на покорство.

Но и учителят Симеон Илиев от Желязна излезе комунист. Тогава Рангеловият баща реши:

— Ще те изпратя в манастира овчарче! Хем манастирските овце да пасеш, хем да научиш евангелието!

И го изпрати.

2.

Докторът сне очилата си и предпазливо изгледа момчето с буйната

черна коса, застанало пред него като исполински дъб, зачервено от вятъра и слънцето.

— Рангеле — тихо започна докторът. — Бедно момче си, изстрадало в казармата.. А нас такива ни трябват, за да образуваме работническа партия! Ще те запишем!

Светът се завъртя пред очите на Рангел Илиев като въртележка.

— Разбираме — продължи доктор Стамен Илиев, — че малко си учил, но затова пък ние ще ти помогнем да станеш болшевик.

Докосването на меката и нежна ръка на доктора до неговата напукана, черна и груба десница стопли сиромашкото му сърце.

А от тогава Рангел се промени— лягаше и ставаше с надеждата, че това, което четеше в книгите, които му даваше докторът, щеше да окрили бедняшката къща на баща му някой ден, сложена в бухналите сливи и дуварите като старо щъркелово гнездо.

3.

Рангел получи нареждане да приготви пушката си за стрелба късно вечерта. Жената, която му съобщи, че трябва да се яви в лозята, спомена имената на Миладин Кунчев и Иван Чепилев—водачи на въстанието в Желязна.

След половин час той се намери при Иван Чепилев с пушка, патрони, шишенце йод и превръзки в торбата. Бяха часови. Оттам много ясно се виждаше на пет километра местността „Клисура метерис“, откъдето очакваха свръзка с Минчо Михов и Димитър Герасимов, които щяха да им докладват за положението в Митровци.

Но тя не бе направена. А народът по другите села бе възстанал.

— Да се връщаме!—каза Иван Чепилев и стреля четири пъти с пистолета си. Това беше паролата.

Изтичаха към селото. Рангел се повърна за малко в къщи да вземе флигорната, с която свиреше още в казармата. Но не даде сигнал, както бяха се разбрали с Иван Чепилев в лозята. Той сне пушката си и се завтече към камбанарията, която заудря неудържимо. Удря — ще я направи на парчета цялата.

По улиците тичаше народ.

— Въстание... — изговаряха много уста.

— Победа! — бучеше главата на Рангел.

А Рангел Рангелов, друг един въстаник, беше нарамил ловджийската си пушка, накичил я беше с трендафил, и викаше.

—Патрони нямам, а имам съчми и те ще стигнат на буржуата завинаги!

—Заставата в Чипровци трябва да се превземе!—дочу Рангел гласа на Чепилев в тъмното.

И я превзеха без бой и без да пукне нито един куршум.

Но Фердинанд и Лопушанската дружина?... Там Рангел също участвува.

Настъпи най-ужасното. Между Превала и Долни Лом вилнееше войскова част, командувана от кръвопиецът капитан Монев.

— Провал!—изрекоха устата тази страшна дума—Край на движението!—и запалиха смърча на три чуки в Стара планина да се изтеглят въстаниците. Още се дочуваше да гърми в Ломската долина оръдието на поп Андрей, но в Желязна, Митровци и Чипровци вече бродеше смъртта и течаха кърви. Капитан Монев беше теглил на площада няколко волски коли, зверски поглеждаше към арестуваните и крещеше: „Ти комунист ли си?“ И стреляше. И паднаха труп върху труп. И ги товареха на колите, за да ги откарат на гробището.

След малко ще извикат и Рангеловото име. Но зададоха се двама конника, които извикаха черният капитан да му съобщят нещо. И Рангел по чудо се спаси.

Огново арести. Отново безчинства. Кръв и сълзи.

Всеки ден в полицията за справка, бой по главата. И години.

Сега е на шестдесет и шест години. Мъката по загиналите синове в партизанската борба пари сърцето му, посивяло и набръчкано, но бай Рангел казва:—Септември—това е моето кръщение!

Никола НАНЕВ

Ръководители на въстанието

Христо Михайлов

близък помощник на Гаврил Генов, ръководител на въстанието във Фердинанд.

Замфир Попов

ръководител на въстанието в Берковица.

Георги Дамянов

командир на Лопушанската дружина.

ВЪСТАНИЕТО ВЪВ ФЕРДИНАНД

(По спомени на др. Иван МИХАЙЛОВ)

В НАВЕЧЕРИЕТО на въстанието фашисткото правителство на Цанков се разшета. Разбрал, че чашата на нетърпението вече прелива, че разгневеният народ ще грабне оръжието и ще го измете от своя път, кръволока полагаше всички усилия да предотврати въстанието. На 22 септември той изпраща във Фердинанд (Михайловград) своето мекере широканецът Христо Кунев с задача да предотврати въстанието, да не допуска участието на народните маси в него.

Същата вечер, по улиците на града се чу предупредителния глас на барабанчика от общината:

—Слушайте граждани! Тази вечер се забранява всякакво движение по улиците, никой няма право да излиза навън или да се събира на групи! Нарушителите ще бъдат застреляни!

Но нима със заплахи и закани можеше да се спре народният гняв? За по-сигурно, на изходните пунктове фашистите бяха поставили и секретни постове. Но и това не помогна. Партията имаше здрави връзки сред народа.

И в най-отдалечените села на околията бяха изградени партийни групи, които широко разясняваха на населението целите и задачите на въстанието.

Сряда, когато в Михайловград имаше пазар всички ръководители на партийните групи идваха в града, отбиваха се в партийния комитет и получаваха задачи. Освен това всяка неделя отговорни партийни функционери отиваха по селата, провеждаха публични събрания, разясняваха политиката на Партията. С всеки изминат ден укрепваше дружбата между комунисти и земеделци. По селата и града сред населението бяха организирани деоетки с отговорници, които се грижеха да доставят сръжие.

Революционното ръководство начело с Гаврил Генов определи въстанието да почне на 22 септември 2 часа след полунощ. Точно в определения ден и час всички групи бяха по местата си и чакаха с нетърпение сигнала на въстанието. Настроението беше отлично. Всички бяха уверени, че властта ще се вземе. Но в определения час сигналът не бе даден. Стана 3 часа сигнал още нямаше. Чак в 4 часа факелът на въстанието се запали. С мощно „ура“ от три посоки въстаниците настъпиха към града. Всяка група си знаеше предварително задачата. Така след непродължителен, но решителен бой, противникът беше разбит и към разсъмване град Фердинанд беше напълно в ръцете на въстаниците. Но. . .

Враца не въстана и фашисткото правителство имаше възможност да изпрати войски срещу Фердинанд. Това не закъсня. Скоро към града с влак бяха отпратени две роти, с 4 картечници и едно планинско оръдие. Революционният комитет изпрати срещу настъпващите сили от Враца, три отряда, които в продължение на няколко часа оказаха съпротива, но силите бяха неравни и те бяха принудени да отстъпват. След обед на 23 септември Фердинанд беше опразнен от въстаниците, и фашистката власт отново бе възстановена в града. Това обаче не беше за дълго. В това време към града се приближаваше дружината от Лопушанския район, командувана от Георги Дамянов. Тя наброяваше над 500 души и беше въоръжена с 60-70 пушки и една картечница. По заповед на революционния комитет тя мина в настъпление, увлече след себе си и отстъпващите въстаници и с общи усилия, след около два часа бой по улиците на града, революционната власт беше отново възстановена. Войниците от Врачанската дружина бяха пленени и като трофеи бяха взети: триста пушки, четири картечници и едно планинско оръдие. В продължение на петдневна въоръжена и жестока борба въстаналият народ успя да завладее целия окръг с изключение на град Враца, малка част от околията и гр. Лом. В тези петдневни боеве, поради това, че не въстанаха всички градове, фашисткото правителство разполагаше и използува всички родове оръжие, всички транспортни средства, дори и самолети.

Ето защо въстанието беше жестоко потушено. Целият Врачански окръг беше подложен на страшен бял терор. Масово избиване на участниците във въстанието, десетки хиляди арестувани, хиляди бяха избити без съд и присъда. Труповете на мнозина по цели седмици висеха по телефонните стълбове, разхвърляни по шосетата и селските пътища за „назидание“ на населението. Бяха изгорени цели села. Във всяко село на бивша Фердинандска околия бяха разстреляни без съд и присъда по няколко десятки въстаници. Клаха народа така, както турчин не го е клал.

Хаккъ РУФИЕВ

Георги Димитров и Васил Коларов сред българските политемигранти в Москва след погрома на Септемврийското въстание 1923 година.

ХОРО

Откъс из едноименния роман на Антон СТРАШИМИРОВ

БЯЛАТА нощ жълтееше: страшно жълти, с раззинати уста се издаваха простреляните черепи из грамадата трупове.

И кървите миришеха.

Жените, подкарани от предния двор, прииждаха по уличката, изпущаха отсечени писъци и скубеха коси пред кордона войници.

Сбиха ги в куп, оградиха ги каскети и заиграха камшици пак.

— Ще онемеете!

И онемяха.

Тогава началникът на гарнизона, кметът, прокурорът и всички пристъпиха към грамадата.

Изтегли полковникът сабята си и разля стоманен глас:

— Проклятие и храчки върху родоотстъпниците за вечни времена! Плюйте! Който не плюе, ще го съсека на място.

. . . Плюеха.

Камшици подкараха и жените.

Още малко, ще почнат и те.

Но зафуча над всички глави — полудя, може би! — висока, чорлава, окървавена Капанката: зафуча под камшиците.

— У-у-у-у, мари хе-е-ей! Която плювне, жа я удуша-а!

Пристъпи, дигна крак високо към грамадата напластени трупове и впи ръце в корема си. Гласът ѝ беше прегракнал, но изрева отчаяно:

— Не жа ги плюем ние, г-н офице-е-ер, че хай така сме ги късали от себе си!

Камшиците заиграха над потръгналите жени. Сопнаха се главите с каскетите. Онемя всичко. И се разрастна грамадата трупове — възцари се в бялата нощ. Страшно, до полуда страшно!

Полковник Гнойнишки се стъписа и се облегна о земята с върха на сабята си, която заигра като пружина. Трепереха и нозете му. Мърмореше нещо. Обмисляше, може би, тактично отстъпление.

— Добре. . . И ти имаш право. . . Така да е: няма да плюете. . . Добре. . .

После потресе глава и разля тънък глас:

— Музиката! Да дойде веднага! Не-медлено!

Жените се свиха, блъскани от стеклите се музиканти.

Гнойнишки пъхтеше. И заповяда:

— Хоро! Пайдушката! Веднага!

Настръхна и самото небе: музиката засвири. И мъничкият полковник, беесен в лице, разигра сабята си.

— Кмете, повеждай! Хоро искам! Хващайте се всички! Хоро-о, ви казвам, или с труповете ви Марица ще задръстя!

Но Капанката — разкрачена, снажна, чорлава — залюля се като пияна. И изпищя:

— Убий, куче! Убий!

Дребничкият полковник трепна пак. Съвзе се обаче и грабна камшик от стражар.

— На хорото, твоята...

Капанката се преви, попипа с ръка окървавената си наново шия, поколеба се. . . Но изръмжа като тигрица и се впи в ръката на полковника.

— Хайде, г-н офице-е-ер! Скача-ай!

Капанката скачаше — полковникът я ритва и се откъсна, но тя скачаше: — играе. . .

Хоро.

Чупи ръце, блъска нозе и крещи:

— Иху-у, мари земьо черна! Иха-а, мари земйо сладка! Иху-у! Иха-а! Препукай се мари — иху-у! Препукай се, курво земйо, та ни погълни, мари — иху-у, иха-ха — хи-и-и.

Подготовката на търговските организации за есенно-зимния сезон

НАРЕД с борбата за успешно изпълнение на всекидневните задачи, ръководствата на търговските организации не бива да изпущат от погледа си подготовката за есента и зимата. Изучавайки натрупания опит и оценявайки правилно значението на есенно-зимното запасяване, с чувство на отговорност към тази важна задача се отнасят колективите на ОТП в Силистра, Дулово, Тутракан и ГТП „Градска търговия" и ГТП „Здрава храна" — Силистра. Въз основа на нуждите на населението в окръга се изготвиха заявки за необходимите стоки, както по количества, така и по асортимент, които са обсъдени от широк актив търговски работници. Стоките са договорирани с промишлеността и селското стопанство, а някои от тях са вече доставени.

Въпреки това още много въпроси по отношение подготовката за есента и зимата чакат разрешение. Така например анализа показа, че договорираните от ОТП количества зеленчукови и плодови консерви не са достатъчни. За да се задоволят напълно нуждите от тях са необходими още около 100 тона. За да се реши обаче въпроса докрай необходимо е да се търсят допълнителни резерви от консервната промишленост в страната.

Важен момент през зимната подготовка на търговските организации е производството и снабдяването с туршии. От шипки е произведена 59 тона туршия, а само на кооперациите и ГТП „Здрава храна" без столовете са необходими 85 тона. Не са произведени и лозови листа.

Трябва да се помисли още от сега за осигуряване на населението с плодове, които ще се доставят извън нашия окръг.

Освен при набавянето на облекло и обувки сериозни затруднения се срещат в работата по доставката на отоплителните материали. ОТП „Топливо" полага грижи за навременна доставка на плановите количества дърва и въглища. Транспортирането им обаче от гара Дулово се забавя поради недостатъчния транспорт, който се осигурява главно от ДАП—Силистра.

С постановлението за новата реорганизация в търговията и с цел да се подобри снабдяването на населението равномерно и ритмично във всички населени места на ОТП се възлага не само да осигури необходимите стокови фондове, но и да осъществи правилното им разпределение на дребновите организации.

За да не се повторят слабостите ни по снабдяването на населението с необходимите стоки през зимата, то под ръководството на отдел „Търговия и изкупуване" при ОНС, ОТП, ОКС и съответните кооперации да се извърши необходимата подготовка и прецени в кои организации следва да се извършва зимно запасяване, като се определят приблизително необходимите количества хранителни и други стоки, като брашно, гориво, за фурните, мазнини, сол, цигари, сапун, гас и други стоки. Правилно е също в рамките на разполагаемите количества стокови фондове за окръга да се определят количествата стоки за зимно запасяване, като за някои стоки се правят съответни предложения за авансово отпускане.

Под предлог, че зимата е още далеч, някои ръководители, особено на селкоопите, увлечени във всекидневната работа изостават и дори пренебрегват тази жизнена задача, а други се успокояват, че има още време до зимата. Такива успокоения са вредни, защото есенните дни неусетно ще изтекат, ще завалят дъждовете и снеговете и ние ще се окажем неподготвени.

Своевременната и добра подготовка на търговията за зимата ще осигури възможност на колективите да завоюват по-големи успехи в осъществяване важната задача за все по-пълно задоволяване нуждите на населението с необходимите стоки.

Приготвен е над 80 тона листник

Една от най-важните задачи за изпълнение сега пред кооператорите от село Ножарево е осигуряването на животните за през зимните месеци с необходимия фураж. Затова стопаните не жалят сили и време за приготвяне на заплануваните 100 тона листников фураж. Благодарение на сръчната и упорита работа на кооператорите досега има приготвен над 80 тона листник.

Най-упорити и неуморни в изпълнението на тази селскостопанска работа са Кязим Салиев, Халил Наимов и други. Ударите на техните брадви отекват непрекъснато в гористата местност. С голямото си трудолюбие двамата кооператори служат за образец в работата.

Реджеб ЕБАЗЕРОВ

По материали на в. „Силистренска трибуна"

„Занемарено е най-важното — работата с хората"

Под горното заглавие в брой 96 на вестник „Силистренска трибуна" от 17 август тази година беше поместена критична кореспонденция за незадоволителната работа на партийната организация при животновъдството в село Чернолик. Във връзка с това общинският комитет на Партията в Чернолик ни писа следното:

„Критиката, отправена към нас по отношение работата ни с първичната партийна организация при животновъдството в с. Чернолик е правилна. От момента на поместването на материала досега се чувствува известно подобрение в дейността на тази партийна организация. Така например тя редовно упражнява контрол в кравефермата, организира провеждането на деня на животновъда и школа за изучаване опита на другарката Неврия Кемалова. Председателят на ТКЗС др. Адемов присъствува най-редовно на съвещанията на кравегледачките. Сега се дава на кравите концентриран фураж, в резултат на което те увеличиха млечността си. Това ще спомогне за изпълнението на плана за млеконадоя".

От голямо значение за отличното качество на произведените в ДКК „Нектар" консерви е тяхното добро затваряне. На италианския автомат в пълначното отделение с ръководител Тодор Мъров се трудят пет работнички. През техните ръце дневно преминават над 7 000 буркана с консервирани плодове и зеленчуци.

СТОПАНСКАТА СМЕТКА В „ГРАДСКА ТЪРГОВИЯ" — СИЛИСТРА СЕ ПОДОБРЯВА

ПОЕВТИНЯВА търговията на дребно в град Силистра. Докато по рано на издръжката на обръщението се обръщаше внимание само от счетоводния колектив на „Градска търговия", сега тя се наблюдава от партийната организация, административното и профсъюзното ръководство.

Като се анализира постигнатото през изминалите дванадесет месеца, пред ръководството на предприятието се откриват още по-големи възможности. Занижението от 3.28 на 3.22 на сто за промишлените стоки и от 4.40 на 4.20 на сто за хранителните през второто тримесечие на т. г. показва, че може да се направи още.

Какви са резултатите от преминаването на стопанска сметка?

От обмяната на опит с други търговски организации и предприятия и от постигнатите положителни резултати вече стана ясно, че решаващата дума е на търговските работници. През този едногодишен период разходите се следят поотделно за магазините с промишлени и хранителни стоки. Продавачите са запознати със сумите по отделни елементи: поддържане и текущ ремонт, опаковка, съхранение, брак на стоките, законноустановени фири и пр. Всеки се стреми да постигне повече икономии на отпуснатите средства по тримесечия. За пример са търговските работници Янка Попова, Юсеин Ризван, Н. Тефикова, Ахмед Мехмедов и други. Магазин № 105 за мляко и млечни произведения работи с 0.70 на сто занижена издръжка. Другарката Тефикова полага големи грижи за опазване на млякото и другите произведения. Освен доброто съхранение и реалните заявки за нови стоки, прави впечатление пестеливото изразходване на амбалажа и електроенергията. Тя използува пълния капацитет на хладилника, поради което се движи в рамките на законноустановената фира, въпреки капризния характер на продаваните от нея стоки. Отговорничката на магазин № 4 за текстилни стоки следи платовете да не се застояват, като ги раздвижва навреме. Не търпи стоки повече от определените стокови запаси.

Практика стана ръководството на предприятието да следи всеки обект дали е в рамките на определените му разходи или не. На изоставащите се търси отговорност. Според възможностите се направиха и някои подобрения, като набавянето на хладилници на магазините за хранителни стоки. Сега при тях работата е значително подобрена.

С преминаването на всеки търговски обект на отделна стопанска сметка, се засили още повече и отговорността на продавачите. Тримесечното отчитане на постигнатите резултати оказва положително влияние на общата издръжка на предприятието. Същата постоянно се занижава. Много от обектите, които работеха преди една година със завишена издръжка, сега отчитат значително занижение. Един от най-големите обекти — магазин № 4 „Железария", който работеше с 0.40 на сто завишена по план издръжка, сега вместо планова 4.50 има 4.10 на сто издръжка на обръщението, магазинът за детски обувки е работил с 1.60 завишена издръжка, а сега отчита занижение 1.40 на сто. Такова е положението с редица търговски обекти като магазин 113, 105, 44 и други.

Расте печалбата, която дават отделните обекти в резултат от въвеждането на стопанската сметка. Продавачката Янка Попова има 160 на сто изпълнение на своя план. Всички магазини носят сега по-голяма печалба от преди. За второто тримесечие на т. г. отделът за промишлени стоки изпълни своя план за печалбата 105 на сто, а този за хранителни стоки — 113 на сто. Реализирана е 455 лева печалба в повече за предприятието. Радостно е, че само един търговски обект за момента носи загуба, но тя е планова.

Не престават грижите на ръководството за усъвършенствуване на търговската мрежа, а работниците подобряват рекламата в магазините и изучават потребителското търсене. Всичко това ще спомогне да се снижат още повече разходите в търговията.

Атанас ВИТАНОВ

ЗАСЛУЖЕНА РАДОСТ

ВСЕ още септемврийското слънце някак учудено се е спряло на безоблачното небе и гледа с будното си око ширналият се 1 200 дка слънчогледов блок. Като ята се белеят звената от бригадата на Никола Георгиев от село Ст. Караджа. Весела глъчка и кръшен смях огласят натежалата от богат плод равнина.

Дребничкият и по външност с нищо не забележителен „Бати Никола" — както с любов го наричат по-младите кооператорки и кооператори от бригадата му, енергично крачи между узрелите слънчогледови редове. По лицето му се чете сериозна загриженост. Когато го запиташ за работата той уклончиво ще ти отговори:

— Не стигат хората. Ако не са машините не знам, едва ли ще смогнем...

Ако не са машините... Да. Това е вярно. Така беше през пролетта. Работата излезе от един път и ето в този целият слънчогледов блок хората са влизали само един път да го разредят. По-нататък машините си казаха тежката дума. Комсомолеца Банчо Дамянов със своя послушен „Беларус", многократно препуска по редовете и ги окопава качествено и навреме. Сега пред дните, когато той ще влезе в родната казарма за него е голяма награда добрият резултат — високият добив.

А какъв е той? Действително човек не може да не се възхити, когато научи цифрите.

Радостни са всички от своя труд и плод. По 300 кг бункерно тегло слънчоглед прибраха те от прикрепените към тяхното звено 60 декара. Не по-лоши са резултатите и в звената на Гинка Недева и Тодорка Василева.

Когато чуе похвални думи за бригадата си и лично за себе си бригадирът ще се усмихне едва, едва и само погледа му ще го издаде. Това е поглед, който говори. В него искри доверието в хората, доверието в машините. В него блести вярата в тях и увереността, че това не е всичко, което може да се постигне.

Той сега наред с прибирането на слънчогледа, царевицата, захарното цвекло подготвя основата за високи добиви и за следващата година. Освободените площи са изорани предсеитбена оран, а до слънчогледовия блок вече е изкаран суперфосфата. Още няколко дни и този блок ще бъде подготвен за сеитба. И догодина тук ще се люшнат буйнали жита. Нищо, че предшественикът е слънчоглед. Нали тук има работливи кооператори, добри механизатори с отлични машини. Те ще направят възможното догодина от тук да се получи и висок добив пшеница.

Петко СВЕТЛИНСКИ

ОБЯВА

Окръжен народен съвет. отдел **„Народна просвета"** *— Силистра,* **търси правоспособен счетоводител** *за мероприятие* **„Извънградски лагери".** *Възнаграждение съгласно щатната таблица.*

ОБЯВА

ДИП „Липа" — Силистра търси общи работници и работници мебелисти. Постъпване веднага.
Справка личен състав при предприятието.

ОТ ДИРЕКЦИЯТА

СЪОБЩЕНИЕ

ДПП „Винпром" — Силистра съобщава на всички стопани, предали плодове и неполучили ракия, че крайният срок за получаване е 30 септември 1963 година.

Стопани, загубили бележките, също могат да си получат ракията като подпишат декларация, намираща се при отговорника на лавка № 16, който раздава ракията.

Срокът за получаването на ракията е окончателен.

След определената дата ракията не ще се дава повече.

ОТ УПРАВЛЕНИЕТО

МЕЖДУЛИНЕЙНА ХИБРИДИЗАЦИЯ ПРИ СЕЛСКОСТОПАНСКИТЕ ПТИЦИ

РАЗВИТИЕТО на съвременното птицевъдство се характеризира със специализация на птицевъдните стопанства на племенни и стокови стопанства и ферми.

Стоковите ферми не се занимават с възпроизводство на птици. Те отглеждат пилета за месо или яйца. На основа на тази специализация се създават едри птицевъдни ферми, механизират се трудоемките процеси, полагат се усилия за рязко снижаване на разхода на труд и храна за производство на единица продукция, увеличава се броят на птиците, за които се грижи един работник. Осъществяването на всичко това обуславя бързото развитие на птицевъдството, като един от най-рентабилните отрасли на селското стопанство и води до увеличаване на неговия дял в общото производство на продукти от животновъдството.

От голямо значение за постигането на по-големи успехи в птицевъдството е отглеждането и угояването на хибридни пилета. Прилагайки при селекцията и развъждането на птиците, методи аналогични на методите на междулинейната хибридизация на царевицата, селекционерите-птицевъди в САЩ през последните години, успяха да създадат и въведат редица серии от четирилинейни „хибриди" птици, които се отличават с извънредно висока носливост. Хибридните птици, в сравнение с чистопородните дават с 20-30 на сто повече яйца, имат по-голямо живо тегло в сравнение с легхорните и се отличават с по-равномерна продуктивност и с по-добра жизнеспособност. Яйцата на хибридните птици-носачки са с 3-4 на сто по-големи от яйцата на птиците от обикновените породи. Хибридната птица се отличава с по-висока жизнеспособност на всички стадии от своето развитие. При нея се наблюдава по висок процент люпимост на снесените яйча, а също така и по-висока жизненост на малките пилета и по-доброто им запазване, в сравнение с чистопородните приплоди.

За отбелязване е, че в САЩ 20 на сто от общото поголовие на птиците представляват „хибриди". В 1955 година те са били по-малко от 9 на сто. В щата Айова числото на хибридите е още по-голямо. Докато хибридите-носачки през 1955 година са 40 на сто от общото поголовие на птиците, през 1959 година техния процент нарастна на 80 на сто. Това разбира се е намерило отражение и в продуктивността от птицевъдството. За 1959 година в този щат, средно на носачка се падат 208 яйца.

Целта на работата в птицевъдството по отношение създаването на четирилинейни хибридни птици е получаването на високопродуктивна птица, жизнеспособна и устойчива на неблагоприятни външни въздействия. Четирилинейните хибриди се получават в резултат на кръстосване на два прости двулинейни хибрида. Цялата работа е подчинена на една цел: да се отберат и подберат по най-добър начин съчетаващите се 4 линии, т. е. максимално да се използува хетерозиса в птицевъдството. В резултат на тази развъдно-подобрителна работа трябва да се получи еднородна птица със стандартна и висококачествена продукция.

д-р Антон СТОЯНОВ

ОСЕМЕНЯВАНЕТО ЗАВЪРШИ

Съгласно предвидената специализация на селскостопанското производство в окръга, ТКЗС—Малък Преславец ще се ориентира към отглеждането на по-голям брой овце. Според производствения план към края на годината стопанството трябва да има 2 700 овце-майки. Разбирайки икономическата изгода от отглеждането на повече овце управителният съвет на стопанството реши още тази година да увеличи броя на овцете. Затова бяха заплодени 3 053 овце.

Осеменяването на овцете завърши още към 16 септември. Голяма заслуга за това имат осеменителите Йордан Дяков и Йордан Косев.

Ради ТОНЕВ

СЪОБЩЕНИЕ

Радиоклуба при Градския комитет на ДОСО —Силистра организира професионален курс по РАДИОТЕХНИКА, който ще отпочне от 27. IX. 1963 година.

ЖЕЛАЕЩИТЕ да следват курса, следва до 25. IX. 1963 год. да подадат молба и документ за завършено основно образование.

Завършилите успешно курса ще получат документ и разряд по специалността.

ОТ РАДИОКЛУБА

Техникум по механизация и електрификация на селското стопанство — гр. ТОЛБУХИН

ОБЯВЛЕНИЕ

Към новооткрития техникум по механизация и електрификация на селското стопанство се открива задочен отдел (за мъже и жени).

За учебната 1963-64 година ще бъдат приети ученици както следва:

Завършили XI кл. със срок на обучение 2 години.

Завършили МТУ със срок на обучение 3 години.

Завършили VII клас със срок на обучение 5 години.

Кандидатите мъже трябва да са отбили военната си служба и да не са по-възрастни от 40 години.

Задочниците ползуват право на платен допълнителен отпуск за насочващи занятия и упражнения.

Завършилите успешно курса получават средно образование и специалност „средни техници" и право да следват във всички учебни заведения —висши.

Краен срок за подаване на документите—30 септември т. г.

Кандидатите да представят следните документи:

1. Молба, автобиография
2. Свидетелство за образование
3. Удостоверение за месторабота
4. Характеристика от предприятието, където работи
5. Завършилите МТУ да представят удостоверение за успеха през последната година на обучение.

ДИРЕКТОР: Ст. Митев

ОСА

Карикатури: Ст. ДИМИТРОВ

ДВЕ ВАРИАЦИИ ПО ЕДНА ТЕМА

Тънък намек

Изкупуването на много плодове в окръга изостава поради липса на амбалаж и лоша организация.

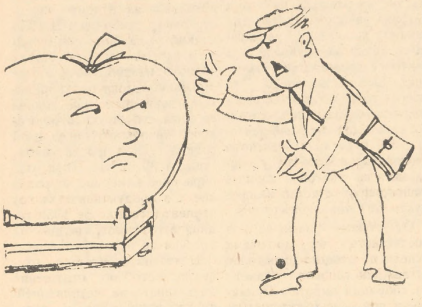

„Недей ме тъй нежно поглежда, не навеждай ресници над бездънни очи-и-и!“

Не толкова тънък намек

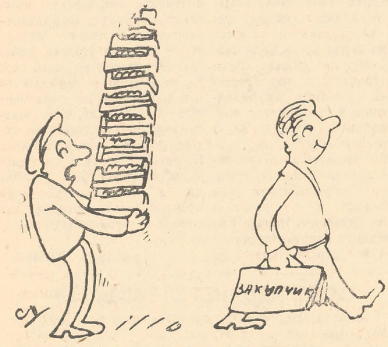

— Помо-о-о-щ!...

Пожарът е възможен

В блоковете на село Искра има още неприбран коноп.

Есента на порти хлопа,
вятърът припряно вей,
а стои си тук конопа
и по блока се пилей.

Пее есента с китара,
за конопа пее с жал
и мелодията стара
ни оставя във печал.

Да го прибере едва ли
ще се сети някой тук,
а конопът ще подпали
много черги тъй напук...

ГЕРЧО

За немите монетни телефони

Има във града ни
будки телефонни.
Влезеш за услуга —
пукот ням те гони.

На „шега“ децата
там вместо стотинки,
пускат в автомата
кръгли тенекийки.

Палавници мили,
спрете със шегите!
Пакости такива
правят само злите.

САС

„ЗАЩО?“ — ПИТАМ АЗ

БЕШЕ лято. Беше жежко. И тогаз не беше тежко в ресторанта ти да влезеш и нахранен да излезеш. Влизахме си по туй време, куп кебапчета ядеме, а поискаш ли да пиеш — има бира и ракия.

А сега, братле, какво е? Кой ще плаща за престоя? Идваш и до 7 чакаш, времето си ти протакаш, че работният им час (тъй ни каза бай Танас), по нареждане „отгоре“ бил такъв — недей да спориш.

В „Златна Добруджа“ така е. Кой кебапчета желае, нека дойде в точен час, ще послуша малко джаз, ще похапне и ще пие и ще каже „хаирлия“ на силистренската търговия.

Та ще питам днеска значи, как търговските задачи ний в града ще разрешиме, щом със времето грешиме? И не е ли вече време ясно да се разбереме: — ресторантът първокласен — инак не така прекрасен — по-отрано да сервира? Лично аз така намирам: май ще бъде по-уместно, пък и за клиента лесно, да се промени тоз пусти час, че да светне и на нас!

Вярвам, че и оборота — да ми казва кой каквото — ще се раздвижи здравата за радост на управата.

И на „Здрава храна“ тогава всички ще речеме: „Браво!“

АЗ

Срещата на Горчо Карагорчев с бягащите и невероятният му полет към звездите

ВСИЧКО започна с петела.

Това беше една невъобразима птица. Крадлива и лукава. А като всички представители на мъжкото племе, обичаше да прескача плета. Тази именно неморална склонност доведе нещастията. Защото птичарникът в с. Искра е чистичък. Белее се там отсреща, на баира, като спомен от младостта. Кокошките се разхождат из двора като принцеси и си гугукат, сякаш са тръгнали на сватбено пътешествие. Там е работата обаче. Вече не се разхождат.

А причината е петелът и още това-онова.

Една сутрин през пролетта найдръзкият петел от птицефермата на с. Искра се качи на плета. От само себе си — едно съвсем безобидно деяние. Но като се качи на плета, петелът погледна с едното си око надолу. После погледна и с другото. Ясно, не беше лъжа. В дола нещо се белееше.

И петелът скочи. Прехвръкна от плета тихомълком както стават всички изневери и няколко часа не се завърна. Къде ходи, какво прави — един господ знае. Става дума за птичия господ.

Не след много кокошките започнаха да измират. Мрат си птиците, без да питат дори главния зоотехник на стопанството в Ситово. Найнапред очите им се надуват, като че ли от срам дето са решили да се преселят в рая. После започват да мижат — сякаш се изповядват пред бога за сторените прегрешения приживе. Накрая лягат, изпървом опъват единия крак, а веднага след това и другия. И готово. Смърт.

Ветеринарният доктор започна да идва да реже умрелите. Това наймного разсърди кокошките. Реже си човекът кокошчици и си отива. През цялото лято, представете си. Е, съгласете се, може да се търпи месец, два, но цял живот не може. През последния месец кокошките започнаха да умират по 10-12 на ден. От всичко 700 птичи създания всеки ден умираха по десетина. Ех, умрели — умрели! Кокошките не оплакваха мъртвите си колежки. Обидно им беше, че ветеринарният ги реже ей така, на работа да се намира. Добрият бай Мустафа започна да му ги носи с човала. И той като ги подметне — реже. А тази работа достигаше до ушите на кокошките. И ги вълнуваше.

По такъв начин в кокошарника на с. Искра назря идеята за бунт против ръководството на ТКЗС. Започна нелегална дейност. Петлите водеха разяснителна работа. И една прекрасна сутрин всичко излезе наяве.

Главният петел, същият дето в началото на фейлетона прескочи плета, събра останалите петли и след кратко съвещание се чу едно мощно многогласно кукуригане. Кокошките явно бяха подготвени за този зов. Затова пъргаво наскачаха от отворите на кокошарника, заkуткудякаха очарователно и наобиколиха водачите си.

— Водете ни! — куткудякаха те ентусиазирано.

— Вървете, по-скоро вървете! — стенеха болните вече.

И те тръгнаха.

Строиха се по шестнадесет на ред, образуваха блокове. Командирите изкукуригаха и армията на бегълците потегли.

В този върховен миг, съвсем изведнъж незнайно откъде изкочи Горчо Карагорчев.

— Я, я гледай! — каза той. И малките му очички премигнаха десет пъти последователно и ситно.

Горчо Карагорчев вече не беше председател. След като напусна това поприще той реши, че ще е най-добре да посвети духовните си сили на ракетната техника. И сега той правеше несполучливи опити из окръга с някаква своя, лично изфабрикувана ракета, отскачаше над земята и пак падаше. По такъв начин Горчо Карагорчев плашеше селските говеда из пасищата на целия окръг. Но пастирите са народ любопитен. И затова не му правеха пакости, а го наблюдаваха както се наблюдава зверче.

И така, след като Горчо Карагорчев каза „Я, я гледай!“ и след като премигна десетина пъти, армията на кокошките вече се приближи.

— Здрасти! — чу изведнаж Горчо Карагорчев и се изуми толкова много, че каза в скоропоговорка:

— Здрасти, как си?

— Хм, хм, хм... добре съм — отговори петелът и го погледна подозрително.

— А къде така, ако позволите да попитам ваша милост, не е ли много горещичко?

— Горещичко... Ако легнеш да мреш, и на тебе ще ти стане горещо. Ясно ли е?

— Ясно е, другарю генерал! — разбра всичко най-после Горчо Карагорчев.

— Ясно е я, ясно! Ние воюваме, приятелче. Воюваме против немарливите. Воюваме против нехайните. Цяла година вече мрем. Мрем. Мрем. Мрем. Нямам кой да ни погледне. Добрият бай Мустафа наистина ни гледа, но от гледането му нищо не излиза. И ние умираме. Намират се някои, като автора на този фейлетон, които разправят, че причина за високата ни смъртност е моето прескачане на плета. А ние умираме от болести. Разни болести. Казват, че не снасяме яйца. Как ще снасяме като сме болни. Ако ти си болен и те накарам да снесеш, ще снесеш ли?

— Няма! — отговори Горчо Карагорчев.

— Няма я! И ние затова не снасяме. Ние боледуваме. И няма кой да ни види, че боледуваме. Разправят, че имало някакво човече, което било зоотехник. Главен. Не знам. Аз не съм го виждал. Може и такива неща да има по земята. Но ние умираме при всички случаи. И в крайна сметка нас ни разпарят, колят ни както вас турчин не ви е клал. Вас са ви клали живи, а нас мъртви, това е по-лошо. Защото не уважават достатъчно тленните ни останки. Ти можеш ли да ни спасиш?

— Тъй вярно! Мога! — отговори Горчо Карагорчев. Качвайте се в ракетата ми.

Цялото птиче племе нахълта в ракетата на нашия герой. Той отдаде чест, качи се на командното място и излетя. Как стана, той сам не можа да разбере, но излетя. От него остана само едно бяло облаче дим. Но после и то изчезна.

Андрей ДИМОВ

В Силистра понякога се случва...

★да звъниш на Окръжния народен съвет и телефонистката да ти се обади на разстояние не повече от три минути.

* * *

★„Плод и зеленчук“ в Силистра да пусне за продажба в магазините си грозде и домати, които са годни дори и за консумация.

* * *

★в обущарската работилница на бул. „Георги Димитров“ да ти поправят обувките и да останеш доволен.

* * *

★в закусвалнята на пазаря да ти поднесат кебапчета в чиста чиния, а понякога — даже и чиста вилица!

* * *

★след единадесет часа вечерта по улиците да не се чуват хулигански крясъци и шум.

* * *

★след като целият град заспи, работниците, които мият улиците да не псуват толкова силно, че господ да потъва в небето от срам.

ПЪРВАТА ДВОЙКА

ВЕЧЕ съм ученик в първи клас. Вчера другарката ни попита:

— Деца, кой ще разкаже как и къде е прекарал лятото? Кои са най-силните му впечатления от това годишно време?

— Аз, аз ще разкажа, другарке! — скочих от мястото си.

— Разказвай!

Всички се приготвиха да ме слушат.

— От лятото запомних малко — почнах аз. — По-трайни впечатления имам от септември месец, когато мама ме натупа преди да дойда на училище, но това беше с педагогична цел. Септември се е закотвил в паметта ми, защото тогава в Силистра става панаир. А аз този панаир и сега го помня, защото люлката на ГНС — то не ми дава възможност да го забравя. Ех, че временце беше преди да тръгна на училище! По цял ден си играехме с Кирчо на люлката, късахме брезента, чупехме крушките и никой от чичковците в ГНС — то не дойде да ни се скара. Ясно, е че имат отношение към подрастващото поколение хората. Татко каза, че на тая люлка не й било там мястото след като свършил панаирът, но аз му се противопоставих, за което пак влязох в досег с неговата десница. Изобщо много хубаво прекарах през началото на септември, ама много хубаво! Кирчо и сега продължава да си играе на люлката, защото е още в предучилищна възраст. Това запомних, другарке.

— А аз за такива разказчета пиша двойка — каза другарката и ме накара да си седна.

Върнах се в къщи и отнесох пердахона от мама. Сега чакам да се върне тате, че и от него да си получа порцията. Но докато го чакам, седя и си мисля: какво съм виновен аз, че ГНС — то е оставило тазил люлка точно на мястото на старата автобусна спирка на УАТ? Не е ли поправилно на ГНС — то да си пише двойка?

ВАНКО П.

ЧУЖДЕСТРАНЕН ХУМОР

—Бил, какво ти каза доктора?

—Каза ми да ям помалко.

— Е и ти повлуша ли го?

— От начало не, но когато ми изпрати сметката за прегледите трябваше да го послушам.

* * *

— Казват, че си се оженил?

— Да. Запознах се с дъщерята на един милионер. Тя ми се похвали, че харчи по 3 000 долара на година само за рокли.

—Е, и как живеете с нея?

—Че аз въобще не живея с нея. Ожених се за шивачката й.

* * *

Един квартирант от последния етаж се оплаква на хазайката си:

— Защо ми повишихте наема, след като знаете, че живея в тая малка стаичка на последния етаж?

— Да, скъпи, но вие най-много от всички използвате стълбището.

* * *

— Видях на двора синът ти. Той ми приличаше на древногръцка статуя.

—Ти имаш предвид неговите мускули?

—Не, счупения му нос.

* * *

— Какъв би искал да станеш?

—Искам да стана автомат, защото той нищо не прави, а само получава пари,

* * *

—Кажи ми, синко, кой предмет най-много ти харесва в училище?

—Звънеца.

* * *

—Чух, че съседите ти живеят като две гълъбчета.

—Да, вярно е. Ту единият излита през прозореца, ту другият.

* * *

—Омъжена ли сте? — пита съдията.

Свидетелката въздъхва.

—Не е омъжена — диктува съдията на секретаря.

—Женен ли сте? — пита съдията друг свидетел.

Свидетелят въздъхва.

—Женен — диктува съдията.

* * *

ЛЕКАРЯТ: —Изпълнихте ли съвета ми против безсъницата?

ПАЦИЕНТЪТ: — Да, преброих до 37 677.

ЛЕКАРЯТ: —И заспахте ли?

ПАЦИЕНТЪТ: —Не успях, време беше да ставам.

Карикатура: Ст. ДИМИТРОВ

Спор

Планът за предсеитбената оран в Старо село е изпълнен едва 8.3 процента.

— Заради твоята слама не мога да ора...
— Заради твоята оран не мога да си прибера сламата! Фу!

ЧЕСТНИЯТ

На вид е доста симпатичен —
усмихнат, спретнат и учтив.
С подкупващ глас и нрав комичен,
той никак не е горделив.

За всеки думички си има.
Към всеки има свой подход.
За правдата неоспорима
той бори се със кръв и пот.

И подлизурките презира,
но всеки миг във полутон,
за всички клюкички сервира
с ехидна маска, с мазен тон.

И край директора безсрамно
подобно пумпал се върти,
след туй пред другите ужасно
го критикува, в гняв кипи.

И всички искрено му вярват,
за честен смятат го, уви!
Той плюе им в лицето нагло,
те смятат, че ги дъжд вали.

В профкомитета го избират,
той ще ги защитава с чест
и жалко как не го разбират,
че гледа своя интерес.

Така за много кратко време
той стана тъй неуязвим,
поставил крак във здраво стреме,
усмихнат, честен, несломим!

Тодор **АКРАБОВ**

Афоризми

Майка и дете

—Не бива да бързаш така да изядеш целия шоколад. За братчето си не мислиш ли?

—Да, майко, затова и бързам.

Оптимистът и песимистът

Оптимистът: Мастилницата е полупълна.

Песимистът: Мастилницата е полупразна.

Точно описание

Петгодишният Хайнц загубил в блъсканицата майка си и плачейки запитал един възрастен човек:

—Не сте ли виждали една жена без малко дете, което да прилича на мен?

Причината

—Защо плачеш, малкият?

—Майка каза, че трябва да чакам да минат колите и тогава да пресека улицата. А не идва никаква кола.

Хитрият Петер

—Кой лови така риба, момче? — говореше един мъж на малкия Петер, който беше сложил на въдицата си вместо червей ябълка. — Трябва червейче да сложиш!

—Та аз точно това правя! — отвърна Петер. —То е в ябълката.

Разбира се

Малкият Хенрих носи в къщи червени карамфили.

—Откъде ги взе? — пита го учудено майка му.

—От г-н Шмид.

—А той знае ли това?

—Разбира се, майко, та той бяга половин час след мене.

Превод от немски: **В. ХИТЕВА**

Карикатура: Иван СТОЙЧЕВ

В края на лятото...

Ангел—хранител...

* сатира * здрави жила - прави дела * хумор *

БИБЛИОТЕКА
ДЕПОЗ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ—СИЛИСТРА

Година VIII, бр. 111 (666) | Вторник, 24 септември 1963 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Неувяхваща е славата на септемврийци

Тържествено събрание в Силистра по случай 40-годишнината на Септемврийското въстание и 19-годишнината на Българската народна армия

Стотици работници, служащи и учащи се изпълниха снощи просторния салон на новото кино „Москва" в Силистра, за да присъстват на тържественото общоградско събрание по случай 40-годишнината на Септемврийското въстание от 1923 година и 19-годишнината на Българската народна армия. В президиума на събранието заеха места членът на ЦК на БКП и първи секретар на Окръжния комитет на Партията Али Рафиев, членовете на Бюрото на Окръжния комитет на Партията Боян Михнев и Симеон Жеков, председателят на Окръжното ръководство на БЗНС и заместник-председател на Окръжния народен съвет Стефан Андреев, първият секретар на Окръжния комитет на Комсомола Димитър Тончев, активни борци против фашизма и капитализма.

Другарката Денка Господинова, секретар на Градския комитет на Партията, откри тържеството и даде думата на подполковник Младен Ценов да прочете доклад по случай двете славни годишнини.

С вълнуващи думи другаря подполковник Ценов припомни на присъстващите ония славни септемврийски дни на 1923 година, когато работниците и селяните, под ръководството на Българската комунистическа партия за пръв път в света се вдигнаха масово на въоръжена борба с настъпващия фашизъм. Борба, която по-късно, с помощта на непобедимата Съветска армия завърши с историческата победа на Девети септември.

Подвигът и примерът на въстаниците — каза подполковник Ценов — огромният революционен опит на комунистическата партия и народните маси, набран в бунтовните септемврийски дни, допринесе извънредно много за втория, победоносен Септември 1944 година. Септемврийското въстание от 1923 година по същество се яви като генерална репетиция за историческата победа на Девети септември, когато народът отхвърли завинаги оковите на капитализма и империализма и пое в ръцете си собствената си съдба.

Докладчикът изтъкна, че нашият народ никога не ще забрави тази светла страница от борбата против капиталистическата робия и фашистката диктатура. Подвизите на септемврийци на вечни времена ще останат за поколенията пример на безпределна обич към Родината и народа. Паметта на падналите ще живее в сърцата на народа и от поколение на поколение с благодарност и признателност ще се слави тяхното име.

В дните на Септемврийското въстание, — подчерта по-нататък в доклада си др. Ценов — в огъня на ожесточените сражения се родиха и първите народни въоръжени революционни дружини, като предтечи на Народната армия, поради което и 23 септември бе определен от Българската комунистическа партия и народното правителство за Ден на Народната армия.

Председателят на Окръжния комитет на ДОСО Димитър Попов прочете пред присъстващите поздравителна телеграма до ЦК на БКП. При голям ентусиазъм и бурни ръкопляскания присъстващите гласуваха телеграмата.

Тържеството продължи с литературно-музикална програма, изпълнена от хор „Дунав", артисти от Народния театър и средношколци. Накрая бе прожектиран документалният филм „Страници от един велик живот", в който е изтъкната ръководната роля на Георги Димитров в Септемврийското въстание.

Димо ИВАНОВ

НАВРЕМЕ И БЕЗ ЗАГУБИ ДА ПРИБЕРЕМ РЕКОЛТАТА!

ПЪЛНА МОБИЛИЗАЦИЯ НА ХОРА И МАШИНИ ЗА СЕИТБАТА!

ГОТОВИ ЗА МАСОВА СЕИТБА

В кооперативното стопанство на село Секулово години наред се получават високи добиви от есенниците.

Тая година въпреки неблагоприятните климатични условия от 18 700 декара стопанството получи средно по 206 кг пшеница и от 2 905 декара средно по 309 кг ечемик на декар. В отделните бригади резултатите са още по-добри. Така например бригадата на Димитър Ковачев от село Прохлада от 3 602 декара получи средно по 227 кг пшеница, а бригадата на Герчо Стоянов от Секулово получи по 356 кг ечемик на декар.

Секуловци вече от опит знаят, че за получаване на високи добиви от есенниците решаващо значение има срочната и качествена сеитба. Ето защо и тая година те посрещат тая важна кампания напълно готови. Тази година, стопанството ще засее 18 600 декара пшеница, 2 200 декара ечемик, 250 декара ръж, 450 декара ечемик и 500 декара ръж за зелена паша.

Партийният комитет и управителният съвет на стопанството навреме приеха план и мероприятия за мобилизиране силите на кооператорите и механизаторите, за срочното освобождаване на площите от пролетниците и тяхната подготовка за сеитба. Бригадните съвети разработиха и приеха графици за ежедневната работа на кооператорите и механизаторите, изпълнението на които се следи редовно. В резултат на това към 20 септември площите от слънчогледа са напълно освободени. Освободените площи се изорават веднага и се подготвят за сеитба. Общо в района на стопанството са изорани и подготвени за сеитба над 6 700 декара площи.

При изпълнението на тая задача в съревнованието между бригадите на първо място е бригадата на Илия Петров от село Граничарово, където са подготвени за сеитба над 2 450 декара. Между трактористите на челно място са: Колю Лазаров от Секулово и Йордан Златев от Граничарово, които имат вече по над 1 500 декара предсеитбена оран.

Във всички бригади е създадена здрава организация по срочното и качествено почистване на семената. От необходимите 440 тона пшеница за сеитба почистени и окачествени са вече близо 400 тона пшеница, която отговаря на първа и втора класа.

Особено внимание обръщат ръководителите на стопанството и на сортовия състав на посевите.

Тая година в района на стопанството за пръв път масово ще се застъпи сорт „Безостая—1" като от него ще се засеят 40 на сто от площите.

Още на 15 септември, комисия в състав: Шабан Османов—гл. агроном, Ганю Стоянов—гл. инженер, Иван Ковачев—гл. счетоводител, бригадирите и бригадните механици е направила проверка за състоянието на инвентара с оглед на това навреме да се отстранят всички недостатъци по ремонта.

Съгласно приетия график масовата сеитба на ечемика вече започна, а сеитбата на пшеницата ще започне на 25 септември и ще приключи на 20 октомври, което е най-благоприятния срок за местните условия.

От набелязаните и проведени досега мероприятия се вижда, че и тази година секуловци ще осигурят срочното и качествено засяване на есенниците, а това е здрава предпоставка, че догодина те ще получат добиви от тези култури и пак ще се наредят на едно от първите места в окръга.

Хаккъ РУФИЕВ

В помощ на селското стопанство

СРЕДНОШКОЛЦИТЕ РАЗВЯХА БРИГАДИРСКИ ЗНАМЕНА

Бързото прибиране на царевицата от блоковете на кооперативните и държавните земеделски стопанства е от решаващо значение сега за навременното извършване на есенната сеитба. В изпълнението на тази срочна задача на помощ на селските стопани се притекоха средношколците. Въпреки че беше неделен ден, завчера от Силистра потеглиха към кооперативното стопанство в с. Малък Преславец 110 учащи се от Техникума по механотехника. В продължение на четири дни те ще берат царевица редом с кооператорите. Вчера от окръжния център заминаха още по-голям брой средношколци — над 600 души. От тях 510 бригадири от Първа гимназия ще участвуват в прибирането на царевицата в ДЗС—Силистра и ТКЗС — Смилец, а 100 средношколци от Икономическия техникум—в ТКЗС—Бабук. Най-масово са включени в извършването на тази полска работа курсистите от Селскостопанския техникум, които берат царевица в блоковете на училището.

Не останаха назад от своите другари и учениците от средните училища в Тутракан и Дулово, които се притекоха на помощ на кооператорите в съответните стопанства. В изпълнението на тази задача се включиха също така седмокласниците и осмокласниците от окръга.

Похвална е помощта, която оказват на кооператорите бригадирите-средношколци. Необходимо е обаче да се отправи критична бележка към ръководствата на някои кооперативни стопанства, които допуснаха сериозна слабост при извозването на бригадирите. На учениците от Икономическия техникум например беше съобщено да бъдат готови за тръгване в 6.30 часа сутринта, а първият камион на ТКЗС—Бабук дойде в 8.30 часа. След това пристигнаха и останалите три камиони на стопанството. Децата мръзнаха няколко часа на улицата, докато тръгнат. Същото беше положението и с камионите на ТКЗС— Смилец, първият от които пристигна в Силистра едва в 9.30 часа.

През следващата седмица към блоковете на ТКЗС и ДЗС ще потеглят нови 600 бригадири от училищата в Силистра. Управителните съвети на ТКЗС трябва да организират така работата си, че камионите да извозват учениците в точно определеното време.

Димо ВАСИЛЕВ

82-годишният пенсионер Салим Моллов от с. Овен, въпреки напредналата си възраст, активно участвува с труда си в дейността на кооперативното стопанство. През миналата година той изработи над 200 трудодни. Сега се грижи за качественото изсушаване на тютюна и е изработил над 120 трудодни.

Снимка: Велико СТАНЕВ

ЖИВОТНИТЕ ЩЕ ПРЕЗИМУВАТ ДОБРЕ

Изминаха вече горещите летни дни. Есента дойде. А не след дълго ще дойде и зимата. Вече две-три години тя се очертава като сурова и много тежка. Особено на животновъдството тя нанася големи щети. Увеличава смъртността на животните и намалява животинската продукция. Особено големи щети нанася тя на ония стопанства, които не са се подготвили за нея. А каква ще бъде тая зима никой не знае.

Не беше много тежка миналата зима за гледачите и животновъдите от с. Искра, защото за нея те навреме се подготвиха. И въпреки студените зимни дни и големите виелици, животинската продуктивност беше добра. Смъртността при животните в сравнение с миналите години беше ниска и особено при младите животни, на които беше обърнато по-голямо внимание.

Управителният съвет на стопанството реши и тая година да подготви навреме помещенията на животните за зимата. На едно от своите заседания, съвместно с общинския партиен комитет в присъствието на по-широк актив и специалистите, беше разгледан въпроса за презимуването на животните в стопанството. Изградена беше комисия, начело на която застана председателят на стопанството. Комисията обходи и огледа всяка постройка, в която ще бъдат настанени животните и определи какво точно трябва да се направи. Веднага след това всички сили на кооператорите от строителната бригада бяха насочени към ремонта на помещенията и за един кратък срок същия беше завършен. Остава да се завърши само ремонта на калдъръма пред свинефермата. Добре работи по текущите ремонти на постройките строителното звено на Мехмед Ахмедов Акифов.

В момента се строи нов модерен краварник за 128 крави. Всички сили на строителите са насочени там. Работи се ударно, за да бъде завършен най-късно до 15 октомври. Ръководството на стопанството смята, че след завършване на краварника всички животни в с. Искра ще бъдат подслонени.

Но за зимата не са достатъчни само помещения за животните, а и фураж. Още от ранна пролет ръководството на стопанството се е замислило за набавяне и съхраняване на фуража. Съхранени са 420 тона суха люцерна. Около купите са направени канавки за отцеждане на водата. Приготвени са 4 500 тона доброкачествен силаж, който също е съхранен добре. Още при вършитбата с вършачка е направена ситна ечемяна слама. При ваденето и почистването на захарното цвекло листата се събират, изсушават и съхраняват. Сега при прибирането на слънчогледа питите се вършеят до самите овцеферми, където ще бъдат съхранени. Цвекловите листа и слънчогледовите пити са ценен фураж за овцете. Прибрана и добре съхранена е сламата от 1 400 дка фасул. Наличният фураж е натрупан до самите ферми, където ще се използва. И тук личи добрата работа на грижливите кооператори.

Но ръководството на стопанството смята, че този фураж ще бъде недостатъчен за изхранване на животните и е решило да се съберат всички динени кори от бостана на стопанството, доматените и пиперени корени и други отпадъци от зеленчуковата градина и да се силажират смесено с фуражна царевица II-ра култура, от което може да се приготви над 100 тона силаж. Също така след прибирането на царевицата и царевичните стъбла от полето, от всички блокове ще се събере падналата от стъблата шума и ще се съхрани за животните. Това ще бъде един резерв от груб фураж, който ще помогне за изхранването на животните, особено през пролетта, когато фуража е на привършване.

Сега животните посрещат зимата в добро телесно състояние. В момента кооперативният добитък се изкарва на паша, с което се пести ценен фураж. Още при роненето на царевицата, какалашките се съхраняват на сухо, смилат се на ярмомелка и се дават на кравите смесени с меласа, а когато няма меласа със солена вода.

В село Искра няма фуражна кухня. Има построена фуражна площадка, на която се преработват грубите фуражи.

Атанас ЖЕЛЕВ

ИКОНОМИЧЕН И ПРАКТИЧЕН НАЧИН за преработка на грубите фуражи

На 21 септември в ТКЗС — Главиница се проведе първото по рода си окръжно съвещание за обработката на грубите фуражи, на което присъствуваха главните зоотехници и главните инженери от почти всички кооперативни стопанства в окръга. Съвещанието беше организирано по инициатива на комисията по селското стопанство към Окръжния комитет на Партията и на него присъствуваха още — др. Сава **Шиваров**, секретар на Окръжния комитет на Партията, специалисти от Окръжния комитет и Окръжния народен съвет. Другарят Велико Добрев от Окръжния комитет на Партията изнесе подробен доклад и даде конкретни указания по различните начини за преработката на грубите фуражи, като се позова на някои научни постановки от зоотехническата практика. Преди това обаче гостите посетиха фуражната кухня в стопанския двор на стопанството, направена през 1962 година с подръчни материали за изхранването на 200 глави едър рогат добитък.

В какво всъщност се състои работата? Всички, които са посетили преди това ТКЗС — Главиница, познават малките кръгли и засмени очи на самоукият механизатор Георги Иванов Лазаров. Той още от дете се занимава с машини. А по-късно, когато познанията му върху техниката се увеличиха достатъчно, той предложи на УС на ТКЗС — Главиница да направи фуражна кухня за преработка на грубите фуражи, която да допълва малкия цех за ярма и смески. Заедно с младия инженер, завършил средния техникум по селскостопански машини в Бяла Слатина, те обиколиха селата Победа, Дропла и Шабла — Толбухинско, отидоха и в ТКЗС — Исперих, където се запознаха с техните постижения по обработката на грубите фуражи. Дълго мислеха след това Георги Иванов Лазаров и Нешо Георгиев, как и откъде да започнат, за да спасят животновъдството на стопанството от загиване през голямата, тежка и продължителна зима и да се увеличи млеконадоя при кравите. Това споделя целият УС на ТКЗС и им предоставя подръчни и други материли в достатъчни количества. За направата на единствената в окръга от този род фуражна кухня младите механизатори използуват 1.5 кубически метра чамов материал, 1.5 куб. метра мешови греди, 8 торби цимент, 2 кубически метра баластра, 35 метра тръби 3|4,1, казан за вода от 800 литра, 1 помпа за изтласкване на меласата с водата заедно, 1 електромотор (2 киловата), който задвижва помпата и бъркачката на казана, 25 листа поцинкована ламарина, 1000 броя тухли и други подребни материали. Работата по направата на фуражната кухня е траела от 15 XI 1962 до 25 XII 1962 година и е пусната в действие веднага. Тя се състои от две отделения и се обслужва от 3 човека — Слави Маринов, Кръстю Янков и Али Тахиров. Бункерът за меласиране на нарязаната слама или люцерна е предназначен за изхранването на 200 животни, предимно говеда, но през зимата, по необходимост, е приготвяна храна за 400 животни.

Главният инженер на стопанството **Нешо Георгиев** изтъкна пред съвещанието, че за 130 работни дни през казана на фуражната кухня са прекарани 364 000 кг вода заедно с меласата и за подгряването ѝ са изразходвани 2730 кг нафта, като за всеки килограм вода отива по 6 грама нафта. Приготвени са 455 бункера с груби фиражи, като всеки бункер има вместимост 3.5 тона преработена маса. А като се изчисли — това означава 1592 тона за 130 дни. Благодарение на това на 285 дойни крави през зимата е било осигурено по 4.5-5 килограма на ден меласиран груб фураж, рязко се подобрява телесното им състояние, а млякото от 500 литра се покачва на 1 700 литра на ден.

Икономическият ефект на фуражната кухня е голям: ако 455 казана бяха загрети с дърва, щяха да бъдат изразходвани 455 куб. метра дърва, по 7 лева средно на кубик — 3 225 лева. С нафта обаче се изразходват 2 730 кг, които струват на кооперативното стопанство 136.50 лева.

Като се има в предвид, че тази година в окръга трябва да се направят около 30 такива фуражни кухни, по Главинишки тип, може да се разбере и големия интерес, който проявиха на това съвещание специалистите. Другарят **Петър Банков** — главен зоотехник от село Айдемир предложи да се строят фуражни кухни с по-големи бункери, като дървеният материал се замени с тухли и циментова замазка, като се използуват за преработка и слънчогледовите пити, а главният инженер на ТКЗС — Алфатар др. **Димитър Пенев** даде обяснение, как при тях се използват 175-чуковите ярмомелки, които имат капацитет 2 тона на час и са доставяни в почти всички кооперативни стопанства.

Обобщи впечатленията си от срещата и направи някои предложения във връзка с предстоящите задачи по сеитбата др. Сава Шиваров.

Никола НАНЕВ

Сеитбата да се проведе образцово

Последните дни са дни на усилена подготовка за есенната сеитба в ТКЗС—Айдемир. Всички машини и прикачен инвентар, който ще участва в сеитбата са напълно готови. Дори вече са засети 100 дка репица, 650 дка фуражна ръж и 150 дка ръж за зърно. Изорани са и над 6 200 дка освободени от бобовите култури и силажираната царевица.

Но в стопанството тази есен трябва да се засеят 15 600 дка пшеница и ечемик. По-голямата част от площите, определени за тяхното засяване все още не са освободени. Прибирането на слънчогледа е към своя край. От 2 700 дка са обрани над 2 000. Но освобождаването на площите от стъблата все още не е започнало. От 5 000 дка царевица до сега са обрани 1 670, цвеклото от площ 700 дка също не е вадено.

Но най-лошо в ТКЗС—Айдемир за сега е състоянието на посевния материал от пшеницата. От всичко 13 окачествени проби, отговарящи на 195 т пшенично семе, само 3 отговарят на втора класа, а всички останали са нестандартни по причина на ниска кълняемост. Много от тях са с кълняемост под 80, а дори и под 70 на сто. Лошото състояние на посевния материал налага да се вземат бързи мерки за подменянето му.

Всички това говори, че за образцовото провеждане на есенната сеитба са необходими още не малко усилия от страна на управителния съвет и на специалистите. Трябва да бъде направено всичко възможно, но да бъде осигурено получаването на високи добиви през следващата година.

Емил ПРАХОВ

Димитра Тодорова е винаги в редиците на най-добрите животновъди от село Старо село. Тя заедно с Петра Атанасова се грижи с голямо старание за 125 теленца.

Снимка: Георги УЗУНСКИ

Кооператори и механизатори с една цел

Традиция стана за кооператори и ръководство от кооперативното стопанство в с. Нова Черна бързо и качествено да извършват всички агротехнически мероприятия. Рамо до рамо работеха те и тази година от ранна пролет,та чак до есента. И неуморният им труд не отиде на вятъра. Всяка педя земя от общата кооперативна нива беше споходена от плодородието.

Наред с грижите за оранта и сеитбата в ТКЗС—Нова Черна не изостава работата по прибирането на царевицата от стотиците декари площ. За качественото извършване на тази работа са мобилизирани всички сили и на кооператори, и на механизатори. Седмица вече не стихва трудовата глъчка и на обширния царевичен блок в землището на бригадата в с. Нова Черна. Благодарение на денонощната работа на механизатора Иван Иванов Петров, кукурузокомбайнът работи безупречно. Безупречна е и работата, която извършва той. В близките дни царевицата и от този блок от 350 дка ще бъде прибрана в кооперативния хамбар.

За успешната работа сега голям дял и заслуга имат и шофьорите Манол Николов и Димитър Радев, които пренасят богатата реколта до площадката в бригадата. Тяхна постоянна задача е да скъсяват непрекъснато времетраенето на курсовете, за да ускорят привършването на работата...

Благодарение на трудолюбието на кооператорите от всички бригади в стопанството в с. Нова Черна от наличните 13 732 дка засяти с царевица има прибрани вече над 6 700 дка.

Р. МИХАЙЛОВ

Първо е младежкото звено

Тази година кооператорите от село Посев засяха 1 100 дка царевица. След като поникна, те я разредиха и извършиха всички необходими агротехнически мероприятия.

Преди няколко дни започна и брането на царевицата. Досега звената на Рашид Рашидов, Иляз Рашидов и Сали Османов са прибрали 450 дка площ.

На първо място в прибирането на царевицата е младежкото звено на Сали Османов. То е обрало над 180 дка.

Христо ВАСИЛЕВ

Сведение

за изпълнението на по-важните селскостопански задачи до 21. IX. 1963 година

ТКЗС	Предсеитбена оран %	Обран слънчоглед %	Обрана царевица %	Почист. семена пш. за посев %
Айдемир	40.1	71	33.2	96.6
Калипетрово	33.4	95.2	49.4	95.1
Бабук	19.6	77.3	3.9	100
Алфатар	36.6	100	44.6	90.5
Алеково	29.6	92	37.8	77.7
Иширково	19.6	78.2	13.8	57.2
Смилец	33.8	100	46.2	94.7
Попина	41.2	98.8	25.5	46.6
Сребърна	54.6	72.1	13.9	85
Ситово	45.8	100	13.7	48.5
Срацимир	54.8	100	25.7	93.3
Кайнарджа	19.3	82.7	5.5	70.6
Голеш	35	75.8	22.8	79.6
Средище	19.4	83.8	4.2	91.9
Тутракан	16.7	83.5	57.1	64.6
Нова Черна	44.5	83.3	48.8	97
Старо село	12.7	100	14.8	100
Белица	26.3	82	25.7	100
Главиница	18.3	88.1	7.5	100
Ст. Караджа	22.1	56.3	21	76
Сокол	28	100	4.4	42.2
Зафирово	32.7	52.1	46.5	94.2
М. Преславец	41.2	77.8	19.6	100
Дулово	36.1	100	46.9	100
Межден	28.2	100	15.9	100
Окорш	30.7	97.7	11.4	100
Секулово	31.8	94.6	14.9	87.9
Добротица	20.9	80.4	24.7	79.6
Чернолик	29.5	93	18.9	58.2
Паисиево	31.9	100	19	100
Всичко	30.7	86.8	26	82

АРМИЯ НАРОДНА

НА 23 СЕПТЕМВРИ т. г. бойците и командирите заедно с трудещите се от градове и села за деветнадесети път празнуваха бойния праздник на Българската народна армия — верния защитник на нашата социалистическа родина.

Кръв от кръвта и плът от плътта на народа, верен страж на социалистическата ни родина! Защитник на народната ни свобода! С такива слова поети и писатели възпяват народната ни армия. На нея посвещават своите творби художници и композитори. Такава тя живее в съзнанието на целия трудов народ. Затова нейният боен празник се посреща от трудещите се с такъв голям подем.

Кратка, но героична е историята на нашата Народна армия. Алените ѝ знамена разказват за безчислени героични подвизи, извършени в името на свободата и щастието на нашата родина. Нейното деветнадесетгодишно съществуване е пример на безаветна и преданна служба на българския народ.

Отбелязвайки годишнината на своята армия, българският народ с вълнение си спомня преди всичко тревожния септември на 1923 година. Месец на кръв, на подем и разгром! Призивът на Партията за въоръжено въстание отекна дълбоко в изстрадалото сърце на народа. Хиляди работници от Стара и Нова Загора, орачи и копачи от Врачанско и Михайловградско, от Мъглиж и Гара Септември се вдигнаха с пушки, брадви и вили против монарха и фашизма.

Сред барикадите в градовете и селата се родиха първите въоръжени работническо-селски дружини и отряди, които водиха епични боеве с монархофашистката войска и озверялата полиция. Това беше първата въоръжена сила на трудовия народ, предтеча на днешната народна армия. Затова денят на въстанието 23 септември стана неин боен праздник.

Ще минат столетия, но никога не ще се изтрият от паметта на народа масовия героизъм и героични дела, проявени в ония септемврийски дни. Заветите на септемврийци вечно ще живеят, превъплътени в социализма — осъществената мечта на героите.

Но лютият двубой не беше завършен. И когато родната земя беше продадена на немско-фашистките завоеватели, най-верните народни синове вдигнаха с нова сила окървавеното знаме на септемврийци и в родните балкани екнаха партизански песни. В огънят на въоръжената борба Партията изкова масова народоосвободителна въстаническа армия, в редиците на която се бориха с оръжие в ръка няколко десятки хиляди патриоти и патриотки. Много народни партизани по примера на Левски и Ботев, Бенковски и Караджата дадоха своя живот за освобождението на родната земя.

Бързо нарастваше и се развиваше партизанското движение, за да се превърне в истинска армия на поробения народ. Със своята строга военна организация, със своя главен щаб и бойни зони, включващи една партизанска дивизия, единадесет партизански бригади и десетки отряди в победните дни на народното въстание тази армия беше ударната сила на нашата революция.

Свободата на народа дойде с победоносния марш на легендарната Съветска армия. Тя беше възвестена с мощния гръм на съветските оръдия, танкове и самолети, с проблясъците от изстрелите на прославените катюши. С помощта на победоносната Съветска армия българският народ на 9. IX. 1944 година помете завинаги монархофашистката власт.

След победата на 9. IX. 1944 година БКП пристъпи към създаване на Народна армия, като въоръжена опора на народната власт. Това беше армия нова по характер, цели и задачи, която още от първия ден на своето съществуване тръгна рамо до рамо с прославените войни от Съветската армия на свещенна борба срещу германския империализъм. През мразовитите дни на 1945 година българските вой и, по примера на съветските си братя, вихрено настъпиха през Югославските планини и плодородните полета на Унгария. Заедно със съветските войни те проявиха чудеса от героизъм при НИШ и СТРАЦИН, при Драва, Мур и Балатон. В боевете против фашистките орди нашата Народна армия обкичи знамената си с чутовен героизъм и безпримерна храброст. Ярко блестят в нашата бойна история имената на Желю Демиревски, Стефан Халачев и хиляди други знайни и незнайни храбреци.

В съвместните боеве против хитлеризма, съвместно пролятата кръв беше зациментирано завинаги единството и бойната дружба между Съветската армия и Българската народна армия.

Организатор и вдъхновител на победите на нашия народ и Народната армия в годините на Отечествената война беше Комунистическата партия. Тя вдигна на крак цялата страна и мобилизира всички сили на народа и армията за водене на справедливата освободителна война. След войната Българската комунистичека партия с още по-голяма настойчивост продължи борбата за укрепване на нашата Народна армия.

Под постоянните грижи на Партията нашата Народна армия непрекъснато укрепва и възмъжава като въоръжен юмрук на завоеванията на социалистическата ни революция. Тя е армия от нов социалистически тип, безпределно вярна на делото на Партията и народа, скътала като светиня революционните традиции на септемврийските въстаници и смелите партизани.

Всестранният разцвет на народното ни стопанство е гранитната основа за укрепването на Народната армия. Казармата стана истинска школа за възпитание и мъжество на войните. Бойците постоянно повишават политическите си знания и своята съзнателност за достойно изпълнение на служебния дълг. Командири и полит-работници, партийните и комсомолски организации настойчиво възпитават войните на вярност в безсмъртните идеи на марксизма-ленинизма.

Бойците и командирите са горди, че с чест изпълняват завета на безсмъртния Димитров. Те постоянно се учат от примера и опита на съветските войни, повишават бойната готовност на нашата армия.

Сплотени в гранитното единство с народа, войните бдително защитават социалистическите завоевания у нас и заедно с народите от социалистическия лагер, начело със Съветския съюз, са готови при нужда да нанесат съкрушителен удар на всеки агресор.

майор Атанас **АТАНАСОВ**

ПАРТИЕН ЖИВОТ

ПО-ШИРОК РАЗМАХ НА ПОЛИТИЧЕСКАТА РАБОТА НА СЕЛО

НАПРЕГНАТИТЕ летни дни неусетно изминаха. Но и сега трудовото напрежение на село не намалява. Сега пред тружениците стоят важни и неотложни задачи: бързото и беззагубно прибиране на реколтата от пролетните култури и срочното и качествено приключване на есенната сеитба — основа за високи добиви през следващата година. Срочното и качествено приключване на сеитбата зависи до голяма степен от пълната мобилизация силите на кооператорите за бързото прибиране на реколтата от тези култури.

Оценявайки правилно важността на тая задача някои партийни комитети и първични партийни организации навреме набелязаха необходимите партийно-политически мероприятия за мобилизиране силите на кооператорите при изпълнението на тая задача. Така например в първичната партийна организация при растениевъдството от село Калипетрово със секретар др. Борис Владимиров, широко е разяснено на механизаторите основните им задачи през кампанията. С помощта на специалистите агрономи тук е разработен конкретен график за всеки агрегат, всеки тракторист знае каква работа ще извърши и в какъв срок. Тук на комунистите са възложени конкретни поръчения, партийните групи, агитаторите и комисиите за партиен контрол също са инструктирани и знаят своите задачи. Такива положителни примери има и в други райони от окръга. Има много партийни комитети и партийни организации обаче, където на политическата работа не се дава необходимото значение, работи се стихийно, разчита се предимно на мерките, взети от административното ръководство. Много партийни комитети като: Смилец, Ишírково, Окорш, Главиница, Сокол и други доскоро нямаха приети мероприятия за партийно-политическата работа, която трябва да се извърши за широкото включване на всички трудещи се в борбата за срочното и беззагубно прибиране на слънчогледа, царевицата и другите пролетни култури.

В района на партийния комитет от село Смилец от лятната кампания досега агитаторите не са инструктирани, на комунистите не са възложени партийни поръчения, партийните групи и комисиите за партиен контрол бездействуват. А в приетия план от бюрото на първичната партийна организация от село Ламбриново от района на общинския партиен комитет село Айдемир, със секретар Христо Момчев, на агитаторите и комисиите за партиен контрол не се възлагат никакви задачи. Тук съревнованието изобщо е замряло. За подготовката на есенната сеитба партийното бюро изобщо не е мислило.

Тези и други примери показват, че много партийни комитети и бюра на първичните партийни организации от окръга не дооценяват ролята на масово-политическата работа като средство за мобилизиране силите на кооператорите и механизаторите при изпълнение на текущите селскостопански задачи.

Необходимо е да се сложи край на това подценяване. Партийните комитети и бюрата на първичните партийни организации в най-скоро време трябва да набележат конкретни мероприятия за разгръщане на масово-политическа работа на широк фронт, като се използват всички познати до сега форми. Необходимо е между кооперативните стопанства, бригадите, звената и механизаторите широко да се разгръща социалистическото съревнование, което редовно да се отчита и на първенците да се връчват преходните знамена. Необходимо е също така обявените награди като материален стимул редовно да се изплащат на кооператорите като текущо премиране.

Много важна задача, която стои пред партийните комитети, бюрата на първичните партийни организации, пред комунистите, членовете на БЗНС и ДКМС, агитаторите, комисиите за партиен и народен контрол, е борбата против разхищенията и разпиляванията на реколтата от пролетниците. Нужно е градските и общински комитети на Партията още веднъж да направят оценка за състоянието на политическата работа, извършена от първичните партийни организации, с оглед на това, да няма нито един агитатор, партиен групов отговорник, член на комисията за партиен и народен контрол, неангажиран в политическата работа сред кооператорите. В това отношение, особена грижа трябва да се положи за политическата работа сред механизаторите, от които най-вече зависи срочното и качествено приключване на сеитбата. Само така ще се създаде пълна мобилизация на силите.

Колю **ВЪРБЕВ**
инструктор при Окръжния комитет на БКП

ПЕТЪР БОЯДЖИЕВ

(80 ГОДИНИ ОТ РОЖДЕНИЕТО МУ)

ПРЕЗ 1940 год. сп. „Родна песен“ публикува статията „С родна песен в робство“, в която Петър Бояджиев излага обективно и с присъща скромност дейността на хор „Седянка“. Разбира се, че той би трябвало да стори това, тъй като началото и добрите постижения на този хор са негово дело и са свързани с неговото име.

Завършил Силистренското педагогическо училище, П. Бояджиев заминава за Букурещ, където постъпва в консерваторията. Музикалното си образование довършва в Дрезден.

Завърнал се в България той е учител за една година в Казанлък и до 1926 г. в родния си град Силистра, след което до края на живота си работи като музикант и педагог в София. Тук виждаме видният наш музикален деец като учител в III мъжка гимназия, главен инспектор по музика в Министерството на народната просвета, лектор в Музикалната академия и от 1942 г. диригент на хора на софийските учители. През този период от живота му той е изпращан няколко пъти на специализация в Германия.

Интересна и плодотворна е дейността на Бояджиев в град Силистра, чийто музикален живот започва твърде рано. Първите музикални деятели тук са учителите в Педагогическото училище К. Махан, пристигнал след 1890 год. и Г. Недков работил около 1895-96 год. Те съставят първия граждански смесен хор. По-късно пред 1897 един от техните ученици Т. Карагеоргиев събира ученици-хористи и малък брой граждани и съставя хор, организиран като първото музикално дружество в Силистра под името „Гайда“. За няколко години дейността на дружеството преустановява. Петър Бояджиев възстановява тази хубава традиция и образува градски хор, преустроен през 1907 г. в музикално дружество „Седянка“. В продължение на 20 години — 1907—1927 — „Седянка“ е център на музикалния живот в Силистра. Тук са всички любители-музиканти, с хора работят диригентите, пребивавали по това време в града. За малко време Бояджиев успява да издигне „Седянка“ до нивото на най-добрите хорове в България. Междувременно работи като композитор. Едно от неговите произведения, които до днес звучат е химна на „Седянка“, написан по текст на столичния адвокат Вл. Тумпаров, Обширното творчество на композитора обхваща множество композиции — народни, детски и хорови песни, солфежи, аранжименти, издава „Музикална библиотека“.

Петър Бояджиев е главен деец на прочутия музикален събор в Силистра, състоял се преди Балканската война, три години след основаването на „Седянка“ — 1910 г. В събора участвуват хоровете от крайдунавските градове. Тук „Седянка“ отново се нарежда в челните редици на хоровете в България. Не само у нас той изпъква като добър музикален колектив. Наред с големия брой концерти в Силистра, Тутракан, Видин, Търново, Добрич и други, хорът има голям успех и в румънските градове Калараш, Браила, Галац. Видният румънски професор Киряк се стреми да го привлече в Букурещ и го издигне като румънски музикант. Бояджиев отклонява предложението му, твърдо решил да посвети целия си талант и труд за развитието на българската музикална култура.

През 1926 година той напуска Силистра. Неговият ученик и последовател П. Пеев продължава красивата традиция на „Седянка“.

Йонка **ЧЕРНЕВА**

Скъпи съветски гости в Тутракан

В ТУТРАКАН на 19 септември много сърдечно с братска топлота и обич бяха посрещнати скъпите съветски гости — генерал-майор Георгий Каратаев и проф. Белановски, дошли да се запознаят с историческото минало на града, с героичните битки на руския пълководец Суворов на 10 май и 16 юни 1773 година, както и с успехите в социалистическото строителство в нашия край.

Съветските гости по-подробно бяха запознати с историята на града от др. Рачо Змеев, а за сегашните социалистически успехи говори секретаря на ГК на Партията др. Димитър Даскалов. Те бяха заведени по ония исторически места, където руските витязи на Суворов от устието на р. Арджан — румънския бряг, след преплуване на река Дунав са слизали на българският бряг и са водили героични сражения с турския поробител.

Местата, които обходиха съветските учени-историци, са символ на онази свещена дружба, споена навеки с братския руски и съветски народи, дали скъпи жертви за освобождението на Тутракан от турско робство и от веригите на фашизма.

Ще минат много дни, месеци и години, но никога не ще се заличи спомена в съзнанието на тутраканци — от посещението на скъпите съветски гости, които в сърдечните разговори с партийните ръководители и много трудещи се проявиха истински братски чувства, искрена обич.

Рачо **ДОБРОМИРОВ**

Писма на читателите

Такъв ли трябва да бъде кондукторът?

Естеството на работата ми е такова, че ми се налага да пътувам често. Свидетел съм бил на добри обноски към пътниците от страна на кондукторите и шофьорите. Срещат се обаче и тъмни петна в това отношение.

Така на 2 август тази година бях неволен свидетел на грубо държане от страна на кондуктора Джевил Топчиев на кола Сс 05-89, която пътуваше за Коларовград. Още в Силистра той грубо отблъскваше при качването в автобуса пътниците, които не бяха за Коларовград, въпреки че те имаха билети с места и в колата имаше достатъчно място. Пристигнахме в Алфатар. Качиха се трима души, между тях една баба. Без да я пита за къде пътува, кондукторът отряза билет на старата жена до Коларовград. Вместо да осъзнае грешката си, той започна да ругае бабата, когато тя с право отказа да плати таксата до Коларовград, защото пътува до Дулово. След това кондукторът ѝ издаде билет чак при влизането на рейсовата кола в Дулово, като ѝ поиска ѝ два лева глоба под предлог, че не си е взела навреме билет.

На спирката в село Черковна кондукторът наруга качващите се пътници, понеже нямаха стотинки. „Като нямате стотинки, защо се качвате в автобуса?“ — се изрази той.

Необходимо е кондукторът Джевил Топчиев да помисли сериозно по този въпрос и да подобри отношението си към пътниците.

Г. **ХРИСТОВ**

Това не бива да се повтаря

На 25 август тази година в 6 часа сутринта акушерката от село Искра отива при началника на пощата в селото и му казва, че трябва да се повика по спешност линейката на здравната служба в село Ситово. Началникът започва да търси по телефона Ситово, но никой не се обажда. Той продължава да звъни 25 минути. Тогава чак се обажда... Силистра и поискват линейка от Окръжната болница, въпреки че ситовската линейка стои свободна.

Ако ситовската станция е на пасу, веднага след позвъняването от Искра ще се обади съветът в Ситово, силистренската поща или друга някоя станция. Ясно е, че в Ситово пощенският служител закъснява за работа, и за да не се разбере това, включва направо Силистра. Ако пък изобщо не е уредено дежурство, това говори още по-лошо за ситовската поща, която е възлова станция.

Въпросът е важен, защото в този случай например се търси линейката за родилка и от бързата телефонна връзка зависят два живота — на майката и детето. Необходимо е ръководството на Окръжната станция на съобщенията да обърне сериозно внимание на началника на ситовската поща за премахване на тези нередности. Този случай не бива да се повтаря.

Атанас **ЖЕЛЕВ**

Ученическите кооперации — школа за колективизъм

НАШЕТО училище има задачата да възпитава децата в колективен живот, да утвърждава в тях принципите на колективизма, да ликвидира всички егоистично-индивидуалистични зачатъци в душите им.

В новата социалистическа обстановка още от първите дни в учениците трябва да се събужда любов към колектива и постоянен стремеж към активно участие във всички негови прояви. В това отношение успоредно с ДПО „Септемврийче“ полезна роля могат да изиграят и ученическите кооперации в началния и в средния курс на общообразователните училища.

Ученическите кооперации, изградени върху основните принципи на кооперативното движение — взаимопомощ и братска солидарност, ще позволят на учениците-кооператори да проявят своите организационни умения. Те ще ги приучат към дисциплина и изпълнителност. Учениците ще бъдат техни членове, ще участвуват в общото ръководство и в общия контрол на кооперациите чрез събранията на членовете-кооператори, чрез управителните съвети и чрез контролните съвети и чрез контролните комисии. Тези организации ще ги възпитават в дух на честност и пестеливост. Те ще ги привикнат към своевременно изпълнение на задачите, към правилна и точна отчетност. Ученическите кооперации ще запознаят своите членове с много неща, които ежедневието поставя пред всеки възрастен гражданин на нашата страна. Те ще поемат снабдяването на учениците с всички потреби — тетрадки, мастило, моливи, гуми, писци срещу една малка отстъпка от потребителната кооперация или от „Печатни произведения“. Така те още повече ще сплотят целия ученически колектив. С направените отстъпки от суми, получени при търговската дейност и другите стопански инициативи, учениците-кооператори ще могат да осъществят колективни прояви като посещения на научно-популярни филми и излети. По този начин ученическите кооперации ще се утвърдят като учебен център за придобиване на практически икономически познания и за утвърждаване на колективистичното начало в живота на учащите се.

Ръководени от подготвени учители, подкрепяни от целия учителски колектив, от Потребкоопа и ТКЗС, те могат да станат действителен възпитателен фактор в училищата и да изиграят положителна роля в оформянето на подрастващите поколения.

Ученическите кооперации ще станат нова връзка на училището с практиката, с живота.

Йордан **ПОПОВ**

ГОЛЯМОТО СЕМЕЙСТВО

ДРЕЗГАВИЯТ им говор в ранно утро още разбужда крайните селски къщи, а стъпките им, меко шляпкащи из хладната пепел на коларския път, отекват по посока на оборите. След тях селото остава все още тръпнещо в прегръдките на най-сладкия утринен сън, когато и хора и добитък прекарват в приятна премала последните часове на нощта, за да бъдат отново бодри и чаткави

Огнените зърна на цигарите им светукат още малко, докато стигнат до стопанския двор и после изчезват в едрите им мазолести длани. Нищо, че пазачът го няма на входа—знаят те, че тук не бива да се внася огън—и сухо зърно има струпано на площадката, и слама има пръсната из двора. Белята може да стане там, където най-малко я очакваш! После пронизително заскърцват вратите на оборите, замучават крави, усетили безшумните стъпки на стопаните си. Тук там светват опушените електрически крушки в затоплените от животните обори.

И тъй тихо и неусетно докато по небосклона светукат още звездите, започва тяхното ежедневие—на доячите от кравефермата в с. Искра. Докато другите кооператори шарят из стопанския двор, докато селцето се размърда и екливата песен на клопатарите се понесе към кърa, те са напълнили вече излъсканите до блясък гюмове с топло дъхаво мляко. . .

И Мустафа Салимов и Мехмед Харонов и Зирия Мехмедова бързат сега час по-скоро да поднесат на животните утринната дажба зоб преди пастирът да е подкарал животните на паша, а после и да почистят оборите. Докато поприключат малко с работата, идват каруцарите. И пълните с гюмове каруци затрополяват по каменистия път за мандрата.

Надпреварата в това дружно семейство на доячите не спира от тъмно до тъмно. Шепа хора са, а бдят и се грижат за 150 кооперативни крави. Затова тринадесетте групи животни са едни от други по-хубави, по-добре гледани.

—Знаеш ли, Мустафа, днес „Елена“ пусна повече от 17 л мляко — ще подхвърли отвреме навреме младия Джевджет. — А нали знаеш пролетеска, десеттях литра не прехвърляше. . .

Каква чудна радост ликува в очите на дояча Джевджет Салимов. И мило и драго му става като вижда, че трудът му не е бил хвърлен на вятъра.

Когато през пролетта в кооператива се заговори усилено за реализирането на допълнителни доходи, доячи, телчари и пастири не останаха със скръстени ръце. Даваха мило за драго, но повишиха и млеконадоя и прираста на телетата. А как успяха — само те знаят. И Нутфия, и Атчче и Джевджет не ще забравят никога мразовитите нощи, когато прекъсваха съня си, за да хранят животните, за да приберат на топло в стаята току-що родилото се теленце. И тъй—ден след ден, нощ след нощ — все напрегнати без много почивка. Ей, колко месеца останаха до края на годината — на пръсти можеш да ги преброиш, а дотогава обещаните 6000 литра мляко над плана от група ще бъдат далеч преизпълнени. А колко е хубаво, след такава радостна равносметка да се спрат за отдих, да се послушат благодарствени слова—отплата за труда и умората.

Руси ШИМАБЕЕВ

Овчарят Христо Петров от село Алфатар винаги търси хубава паша за своето стадо.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

НАСЪРЧИТЕЛНИ СТЪПКИ В ЛИЧНОТО ЖИВОТНОВЪДСТВО

ЗА ДА ИМА в дворовете на кооператорите повече животни и по-добре да се задоволяват нуждите на кооператорите от животински продукти, нужно е да се разполага с достатъчни количества фуражи. Това добре разбираха ръководителите от района на съвета Алеково и затова първата им грижа след публикуването на Постановлението за подобрение на животновъдството в личното стопанство беше да подпомогнат кооператорите в укрепване на фуражната им база.

До миналата година личното стопанство се оставяше на по-заден план. В домакинствата на кооператорите постъпваха малко фуражи и животните от година на година намаляваха. След публикуването на постановлението общинският партиен комитет и управителният съвет на стопанството се занимаха с този въпрос и излязоха със съответни решения. Най-важното беше това, че за лично ползване на кооператорите се даваха най-добрите площи, с богати почви и на равни места. Определиха се за всяка бригада по два блока, които да се редуват през година, за да се осъществи сеитбооборот.

Всички предсеитбени обработки на тези площи включително и сеитбата се проведоха с машини. Те бяха засети първи в стопанството. Оказа се обаче, че в село Бистра бригадният съвет е нарушил решенията и е определил за лично ползване неподходящи места, изорани едва през пролетта. Но благодарение на бързата намеса на общинския партиен комитет и в Бистра за лично ползване бяха дадени най-добрите блокове.

Окопаването на тези площи по желание на кооператори се извърши самостоятелно от тях без участието на машините. Благодарение на добрите грижи посевите се развиха много добре и осигуриха получаването на високи добиви. Като израз на грижите на управителния съвет и на общинския партиен комитет за личното стопанство е факта, че на кооператорите беше разрешено най-напред да си оберат царевицата, като им се осигуриха и необходимите превозни средства за извозване на зърното и царевичака. От блоковете за лично ползване бяха получени средно по над 300 кг царевица от декар.

Освен това Горското стопанство даде на някои кооператори по половин декар изкоренена площ извън полагащото се лично ползване, които бяха засети с фуражни култури.

За нуждите на домакинствата на кооператорите управителният съвет отпусна слама, като на всеки член беше раздадено количество изчислено съобразно наличните животни. На кооператорите се разрешава след обирането на слънчогледа да приберат всички пръснати из блоковете пити за собствени нужди.

За следващата година се предвижда за желаещите домакинства да бъдат засети по половин декар люцерна, върху подходящи площи, от които да се получи достатъчно количество люцерново сено за нуждите на говедовъдството и овцевъдството. Площите, на които ще се сее през следващата година царевицата за кооператорите още рано през лятото бяха изорани на 30-32 см.

С увеличението на фуражите в дворовете на кооператорите се забелязва и известно увеличение на броя на животните. Особено на свинете. Може да се очаква, че в резултат на добрите грижи скоро ще се почувствува значително увеличение и на останалите видове животни.

Емил ПРАХОВ

За хората се съди по делата им

Птицефермата в село Цар Самуил е малка бяла постройка, цялата обвита в зеленина. Колко пиленца са огласяли досега китната околност — брой нямат. И сега в двете помещения, птицегледачките Петранка Ангелова и Витяна Димитрова денонощно бодърстват, грижат се за 3000 новоизлюпени пиленца.

Младите жени са неуморими в работата си. Тяхна постоянна грижа е да бдят за запазване на необходимата температура в помещенията — важно условие за растежа на новоизлюпените. Грижи полагат те и за храната им, която изобилствува на белтъчини.

Дял за успешното отглеждане на малките пилета има несъмнено и главният зоотехник на кооперативното стопанство, който дава ежедневни напътствия на гледачките. Благодарение на това процентът на смъртността в птицефермата е сведен до минимум. От 3000 пилета досега са умрели едва 10.

Така благодарение на непрестанното старание и грижи още преди настъпването на зимата, бригадата в село Цар Самуил ще поднови птичите си стада с хубави млади пилета.

Ради РУСЕВ

УЧЕНИЕТО
и трудолюбието — ръка за ръка

Току-що е започнала новата учебна година и още една нова задача беше поставена пред учителския и ученически колективи в село Стефан Караджа — да помогнат със своя труд на ДЗС — Нова Черна при прибирането на богатата реколта от домати. И ето вече втори ден неуморните ученици ведно с преподавателите си се трудят по обширните блокове на стопанството.

Между отделни пионери и класове се разгоря съревнование за по-бързо привършване на поставената задача. Освен по прибирането на домати, пионерите помагат на работниците от стопанството и за навременното прибиране на арпаджика от стотици декари площ.

Вече втори ден първото място в надпреварата е завоювал VI-б клас с класен ръководител Илия Йорданов, а трудолюбието на учениците Марин Андреев и Марин Калчев е достойно за подражание.

Радослав РУСЕВ

В приготвянето на силажа за кооперативния добитък, дейно участие взеха средношколците от с. Бабук.

НА СНИМКАТА: Димка Стоянова, Еленка Тодорова, Донка Стоянова, Недка Донева, Светлинка Костадинова и Никола Тодоров — част от средношколците, които с чест се справиха с възложената им задача.

СЪВЕТИ НА СПЕЦИАЛИСТА

Разумно да се дава цвекло на животните

ФУРАЖНОТО и захарно цвекло е богато на въглехидрати, затова е ценна храна за всички животни и птици.

Когато обаче цвеклото се дава неправилно, предизвиква тежки отравяния у животните, и по този начин се нанасят материални щети на кооперативните стопанства. Фуражното цвекло е по-токсично от захарното. В цвеклото се съдържат отровни субстанции — нитрати, соли на оксаловата киселина, захар, които при известни условия или при поемане на големи количества предизвикват отравяне. То се явява, когато на животните се дава запарено гнило или сварено и бавноизстиващо цвекло, заедно с водата. Най-неустойчиви са свинете, при които заболяването протича много тежко. Говедата могат да се отравят и тогава, когато им се дава голямо количество цвекло (повече от 30 кг на ден) макар и да е напълно годно за изхранване. Животните се отравят и когато се хранят с цвеклови чела. Това са листата заедно с една изрязана малка част от цвекловата глава, които се получават като отпадъци при чистенето на цвеклото. Челата са особено отровни, когато са спарени или развалени.

През последните години, понеже в окръга се засаждат големи площи с цвекло от една страна и от друга—поради липсата на фураж се срещат често тежки отравяния при животните. Миналата година имаме тежки отравяния при говедата с цвекло в ТКЗС — Добротица. През 1961 година в ТКЗС — Кайнарджа бяха заклани 11 ценни крави. Масово отравяне на говеда за лично ползуване и на ТКЗС имаше в района на село Чернолик.

В момента се прибира цвеклото. Изисква се голяма осторожност от страна на ръководителите, специалистите и животновъдите за недопускане отравяне на животните от него.

Заболяването и лечението на отровените животни е добре познато на ветеринарните лекари. Лошото е това, че отравянията се лекуват много трудно и в повечето случаи отровените животни завършват със смърт. Ето защо пред селскостопанските специалисти и ръководители се изправя с цялата си сериозност и значение профилактиката на заболяването.

Какво изисква тя?

На животните да не се дава запарено и развалено цвекло и цвеклови чела. Когато то се кълца и се вари на свинете, изстудяването му да стане бързо и веднага да се дава за консумиране, без водата.

Абсолютно погрешна е практиката цвеклото да се вари вечер и да се дава на свинете чак на другата сутрин. На говедата да не се дава повече от 30 кг цвекло на ден. При даване на цвекло в дажбата на животните да се увеличи калциево-фосфорната част. Животните да се хранят само с прясно, качествено и почистено от пръстта цвекло.

д-р Димитър ВЕЛЕВ

СРЕД СВОИ ХОРА

ХИЛЯДА декара сечище се е простряло от единия до другия край на блока по протежение на пътя и зеленее като очите на момиче. Разредената церова гора се е смълчала през този топъл септемврийски ден, лъчите на есенното слънце се провират между листата и жълъда и сребреят по тук-таме оцелялата тревица до дънерите и храстите. Прехвъркват косове на ята и се реят над скалистия дол. В душата на Кяямил телчарят, който се е подпрял на гегата си до един шубрак, това златисто утро разтапя волята и го кара да се вълнува. Телците хрупкат поизбледнялата шума и той ги наблюдава. Есенно настроение е обхванало и тях. А те се боричкат с рогата си, изпробват силите си, както правеше някога Кяямил с Мехмед в Соколике — Кърджалийско.

По-надолу са секачите, техните остри брадви блестят като светкавици на слънчевите лъчи и се забиват с тъп удар в сърцето на дъба.

— Вчера беше — мисли си Кяямил и върти черната си глава, — а вече изминаха пет години.

Тънките му вежди се повдигат нагоре дъгообразно, чернилката по лицето му става кафява, налива се с кръв, устните му са стиснати. Едно особено чувство го задушава и той въздъхва.

— На този ден, когато тръгнах от Соколике умря баща ми... Завалията, не можа да се порадва на богатата земя!

Червените гърбове на телците блестят като копринени. Когато ги взема от другоселеца, те бяха слаби, измършавели—едва дишаха. По цяла седмица не се завръщаше в къщи, пасеше ги из гората, поеше ги там, там почиваха, а сега играят, кършат сухите дървета, радват го. Тридесет и две женски телета...

— За какво мислиш, Кяямил? — чу той глас зад себе си.

Гласът му се стори познат: гърлест и хрипкав, той излизаше трудно между зъбите на говорещия.

— За теб, Камбер — рече кротко Кърджалията. Сред свои хора съм, чувствувам се добре! Но...

Другият свирна с уста на телците и те припнаха през шубраките.

— Затова си зле с прираста — забеляза Кяямил. — Не бива да тревожиш животните!

А Камбер продължаваше да свири и да бръмчи като муха. Телците се юрнаха на посоки и се загубиха из гората. Тогава Кяямил трепна, разсърди се и се втурна след тях. Камбер се засмя след него и завъртя глава в почуда.

— Такъв си е — каза на себе си той. — Не дава сламка да падне отгоре им, сякаш му са деца.

Двамата телчари седнаха до гората, след като телците се събраха на едно място, успокоиха се и започнаха кротко да пасат.

— Откакто вземах женски телета да гледам, останах без крака— оплака се Кяямил.

— Нали сам пожела — каза Камбер.

...Беше през зимата. Кяямил едва беше пристигнал с две каруци багаж от гарата и го повикаха в канцеларията. Там бяха всички ръководители на селото.

—Телчар мислим да те направим—обърна се към него животновъдният бригадир Осман.— Научихме, че си бил такъв при чорбаджията, а сега ще гледаш наши, кооперативни телета и ще бъдеш добре!

—Такова е становището и на партийното бюро —усмихна се топло партийният секретар.

Кяямил нищо не каза, само се изчерви, взема си кепето и излезе. А на другия ден рано-рано се яви в новия телчарник и се хвана за работа. Изтули дупките по прозорците и вратите, измете навсякъде край яслите, нахрани питомците си и започна да тегли каруцата пред вратата, пълна с оборски тор. Минаваха кооператорите и се чудеха на сръчността и силата му, на голямото му трудолюбие.

Всеки ден правеше така, осъмваше и замръкваше в телчарника, там спеше, там всичко правеше. А след месец—два гърбовете на тъмночервените и сиви бичета добиха лъскавината на метал, започнаха да се тръскат от угояване. Идва председателят, гледа ги и го тупа по рамото, дойде ветеринарният лекар д-р Стоян Илиев и се учуди от неговото старание. Кяямил беше замазал с вар всяко ъгълче, подсушил пода, заредил ярмата. Така го заобичаха всички и той се почувствува между свои хора. До края на годината Кяямил угои и предаде на държавата 40 тона месо живо тегло, получи фотоапарат „Смяна—2“ от Окръжния комитет на Комсомола, стана първенец. Целият Главинишки район говореше за него, за телчарят от село Падина. Защото за един ден групата му даваше по 1100-1200 гр. прираст средно на теле. Идваха за обмяна на опит другите телчари от другите села. За три години той угои и предаде на държавата над 130 тона говеждо месо.

А сега е телчар на женски телета. Но и тук, където е малко по-друга работата му, Кяямил използува всеки час, всяка минута, за да ги напасе добре, като най-старателно се грижи за тях. Гората е неговата майка, хладното й подножие го прави весел и жизнерадостен, защото Кяямил попадна сред свои хора в село Падина, които прелетяха като жерави от Соколике и никога няма да отлетят обратно.

Никола НАНЕВ

ПРЕД ГОЛЕМИТЕ ХОРИЗОНТИ С ГОЛЕМИ КРАЧКИ

ПОНЯКОГА сравненията и контрастите имат такава сила и такава убедителност, че сами по себе си вече означават почти всичко. Две сгради — и двете край асфалтовото шосе. И двете — градени с труд, и двете — от човешка ръка направени. И двете—от жаждата за наука. Старата и новата сграда на училище „Ив. Вазов“ — Коларово, къщичката и голямото здание. Едната — наследство от миналото, другата—дар на настоящето.

Сгушените тесни стаи, в които учителят едва минаваше между редиците на чиновете, сега се оживяват само вечер. А на двеста метра от тях, в белите коридори и в стаите с дъх на есенни цветя потрепват детски ръце, чуват се детски песни, извисява се уверен гласът на учителя. Толкова малко е разстоянието между двете сгради, а толкова голяма е разликата. . . Едната е миналото, а другата беше доскоро надежда—сега е настояще и бъдеще.

. . . Очите се тревожат, в ръцете потрепват перодръжките. Мисълта зрее, ражда се. . .

„Една случка през лятната ваканция (съчинение)“.

Големите, осмокласниците, пишат. Навеждат се. Унасят се. После някой се усмихва. В главите—потоци от спомени, а всичко външно изглежда толкова спокойно.

Те пишат. . .

„Беше през август. Както всяка сутрин аз помагах в кравефермата. Под умелите ръце на доячите падаха белите струи. . .“

„Много весело прекарах летните дни. Но най-интересно беше, когато стана преплуването на река Дунав. Тогава аз реших да изпитам силите си. . .“

А силите сега пък се изпитват. Пак се проверяват уменията,навиците. Осмокласниците пишат. Меката усмивка на светлината пада върху всяка тетрадка. А светлината отвътре движи перодръжката, извира и от очите на другарката Станка Ковачева. Сега тя им помага и утре те ще знаят по-добре. Утре всички ще могат по-добре. На това се учат тук. А и бащите им, и майките им на това ги учат—да могат, да упорствуват. Както упорствуваха те, кооператорите. Тук, където сега е слънчевата класна стая, през 1959 година беше пуста земя, пръст. После—първата, тяхната копка, после—първата тухла, първия зид. . . „Самооблагане“ е слаба дума. „Жаждата за светлина“—може би тя е по-силна, по-подходяща. Тя, именно тя ги караше да упорствуват всеки ден. Затова на шестнадесети септември тези, които можаха да напуснат за няколко минути работа, се стекоха да видят как паднаха двата края на прерязаната трицветна лента и училището прегърна децата им. Прегърна ги така крепко и топло, както те ги прегръщат вечер, когато заспиват.

Младият учителски колектив е прегърнал работата си. И наистина вълненията му излъчват енергия, а енергията—грижи и дела, дела. . . Ентусиазирани са учителите от село Коларово, бодри са. И директорът Димитър Ковачев, и Петър Петров, и Анита Грозданова и. . . всички. Много са направили, и много имат да правят. Но малко ли е, че сами устроиха общежитието, че сами подредиха леглата и сега върху красиво бродираните възглавнички детските очи се затварят спокойно? Малко ли е, че в общежитието, въпреки липсата на щатна длъжност, постоянно се грижи за учениците Надежда Христова? Не! И те съзнават това. Но съвсем не смятат, че всичко е постигнато. За децата, които учат в белите стаи, които се хранят в приветливата столова, те ще направят хубава спортна площадка, ще уредят занимателна пионерска стая, в която новият магнетофон ще весели всички, за тях ще направят живота в кръжоците полет в бъдещето.

За децата на коларовските кооператори, учителският колектив, подкрепен от селсъвета, ще направи още повече. А те ще му се отблагодарят не само с предаността на погледа, не само с искрената усмивка, а с големите знания. До тях не се достига лесно, но нали за живота се учат? Нали заради живота петокласниците разказват за посоките на света, за компаса. И слушат думите на другаря Алексиев, който обяснява какво е хоризонт. . . Ще дойде време и те ще видят ясно и другия хоризонт—големия, необхватния—хоризонтът на комунизма. От новото училище той ще се види по-скоро, по-ясно, по-добре.

Петър ПЕТРОВ

РЕЦЕНЗИИ ЗА КНИГИ

„МЪЖЕ“

Един роман, който нашумя изведнъж. За кратко време претърпя две издания, които буквално изчезнаха от витрините на книжарниците. Какво ни разказва Георги Марков във второто поправено издание на романа „Мъже“: голяма любов, геройство, тревожни съдби? . .

Трима другари са последен месец в казармата. Трима млади хора, които търсят мястото си в кипежа на нашето съвремие: Иван, Младен и Сашо. И зад тях един мъдрец — Капитанът.

Чрез едно уверено повествуване, с експресивен стил и език, изтъкан от афоризми, Георги Марков ни разкрива сложни характери на героите: израстването на висшиста Иван от люлеещ се интелигент в нравствено богата личност, истински строител на новия живот; превръщането на добродушния, но разхайтен Сашо в добър работник и любещ съпруг, и на пресметливия, трудолюбив и съзнателен Младен в кариерист и духовен бедняк.

Трима, които търсят. . .

Трима, които се борят. . .

И трима, които побеждават. . .

Георги Марков подлага на големи проверки и страдания своите герои, докато се превърнат в мъже, в хора, за които „комунизмът е оная чудна, многозвучна, несметно богата и неизчерпаема хармония на обществото, която за първи път ще му даде смисъл“.

В идейното израстване на научния работник Иван ние виждаме узряването на един от ония хора, които не обичат да остават в живота „кинозрители“. Войник на истината, Иван повежда борба срещу еснафите и бездушниге, срещу найотвратителния враг — бюрократизма. „Техният цвят е сивият. Сиви лица, сиви костюми, сиви сгради, сиво изкуство, сива наука, сиви. . . ох, ако им паднеше — биха изсивили и знамето, и кръвта ни!“. Но той ги побеждава. . .

Противоположен на Иван е Младен. Докато единият разбира богатството на комунизма в самораздаването на личността за щастието на другите, то другият, Младен, винаги се пита: „А в замяна ще получа ли повече?“ И там е неговата гибел и обезчовечаване.

На третия, Сашо, в началото на романа жените и футболът, виното и удоволствията са цел в живота. Но несполуките, неудовлетвореността от безпътицата и тихата любов на една работничка го връщат към тези, които ние с гордост наричаме съвременници.

Партията — този и нежен, и суров съдник, който винаги носи справедливостта, е майсторски разкрита чрез образа на Капитана. И в най-трудните минути той бди над търсещите щастието герои и резкият му глас кънти: „Твърдост, момчета! Оттам започва възмъжаването!“ Действително оттам започва възмъжаването. Романът „Мъже“ си има свои слабости, но те са малко и несъществени. Затова ние, читателите, ще очакваме от Георги Марков още по-силни и по-мъжествени слова, още по-големи истини за нашия живот, претворени в художествени произведения.

Георги ЕДРЕВ

ПЪРВИ ТРЕПЕТИ

На много неща трябва да свикнат първокласниците. Това е доста труднйчко. Но пък е хубаво, когато вечер можеш да кажеш: „Мамо, днеска написах десет чертички!“ А заедно с децата се вълнува и учителката. Макар че другарката Вяра Тодорова стои не за пръв път над неумелите детски ръце.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

ЗАБАВНИ МИНУТИ

КРЪГОСЛОВИЦА

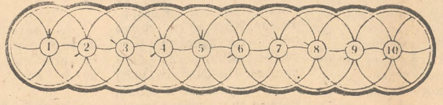

Около всяка цифра поставете по една шестбуквена дума, която да започне от клетката с чертичката и се движи по посока на часовниковата стрелка.

ЗНАЧЕНИЕ НА ДУМИТЕ: 1. Най-големия класик на руската литература 2. Велик австрийски композитор, автор на „Недовършената“ симфония 3. Гръцки философ—най-крупния материалист и атеист на античния свят 4. Съветски художник — график, автор на картините „Есть такая Партия!“ и „В. И. Ленин в Разливе“ 5. Средновековна тържествена рицарска борба с копия 6. Гениален фламандски живописец, работил в Антверпене 7. Сладък сок, който се образува в цвета на някои растения 8. Героиня на Лермонтов от поемата „Демон“ 9. Запоено малко стъкло за лекарство, обикновено за инжекция 10 Древногръцки писател—сатирик.

СПОРТНИ ЗРЪНЦА

ИМЕТО на мексиканския спортист Пабло Гонзалес не фигурира в списъка на рекордьорите. Обаче на него принадлежи рекордът по хвърляне на чук за сезона. По време на състезания неговият чук излетял далече извън пределите на спортната площадка и попаднал в склада на една птицеферма. Резултатът: счупени хиляди кокоши яйца. Стопанинът на фермата пристигнал, за да „поздрави“ спортиста с тежък кол в ръка. Обаче всичко завършило благополучно. Дъщерята на фермера Мерцедес, пристигнала на помощ на своя баща, влюбила се в рекордьора и те скоро се оженили. Сватбената торта била направена със сто и петдесет яйца.

* * *

СЕДЕМДЕСЕТГОДИШНИЯТ Уилям Уйлис се отправил за преплуване на Тихия океан на сал, назован от него „За възрастта няма предел“. В компания с две котки и един пощенски гълъб той има намерение да преплува 13 000 мили—до Австралия.

* * *

НЕОТДАВНА в аржентинските вестници се появило следното обявление: „Мъж, непознаващ чувството на страх, знаещ хватките на джиу—джицу, стрелящ добре, умеещ да се сбръща към дивите зверове, неженен—молим да се яви в клуба за футболни съдии в Буенос Айрес“.

Огледало

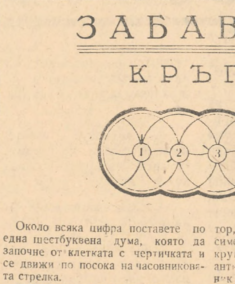

ВОДОРАВНО: Поставете четирибуквени думи които да имат определено значение, а четени в обратен ред да получават нови значения както следва:

ЧЕТЕНИ НАПРАВО: 1. Инициали на наша транспортно—експедиторска организация 2. Столица на африканска държава 3. Френски романист 4. Несполучлив зар при игра на табла 5. Архипелаг в Полинезия 6. Град в Западна Германия 7. Най-големият десен приток на р. Марица 8. Обожавано лице 9. Река в Съветския съюз, вливаща се в Карско море 10. Име на съветски композитор.

ЧЕТЕНИ ОБРАТНО: 1. Грижа, страдание 2. Празнична постройка 3. Река в Грузинска ССР 4. Начало от названието литературен вид 5. Български каталог за пощенски марки 6. Френско притежателно местоимение 7. Крайморски град в Испания 8. Град в Северна Италия, на р. Ада 9. Оризова ракия 10. Река в Румъния, приток на Тиса.

ОТВЕСНО: От I-II: Държава в източната част на Африка и от III-IV: Столицата на същата държава

Цифрова задача

Поставете в квадратчетата цифрите от 1 до 16 включително, без да се повтарят, така че сборът между тях, водоравно, отвесно и диагонално да се равнява на 34.

Цифрите 1, 8 16 са поставени на местата си.

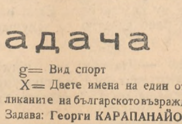

Алгебрична задача

(a+в)+(c+d+e+f+g)=X

a= Марка съветски самолети

в= Древногръцки поет

c= Полско цвете

d= Френски литературен седмичник

e— Спътник на планета Юпитер

f= Бележит негърски певец

g= Вид спорт

X= Двете имена на един от великаните на българското възраждане.

Задава: **Георги КАРАПАНАЙОТОВ**

физкултура и спорт

СПОРТНИТЕ ТЕРЕНИ — МЕСТА ЗА ОТДИХ, ЗА ВЪЗПИТАНИЕ!

Наред с всички огромни промени в нашата страна става промяна и в съзнанието на хората. Активността на нашия народ в строителството на социализма ден след ден се повишава. Наред с това обаче нарастват и културните нужди на строителя и изискванията към посмислен и пълноценен отдих. Това налага обществените организации в окръга да се ориентират към създаването на все по-разнообразни културни развлечения в селата и градовете. И тези развлечения на всяка цена трябва да имат ясна цел — комунистическото възпитание на подрастващите, на младежите.

Провежданите културни мероприятия в окръга не са малко, макар че все още са недостатъчни. В която и община на окръга да отидем, ще видим, че през седмицата се прожектират филми, представят се пиеси, изнасят се различни спектакли от самодейните колективи. Но веднага трябва да се каже, че едни от най-масовите, от най-посещаваните са мероприятията, провеждани по линията на физическата култура и спорта. И трябва да се добави, че нашите спортни площадки, вместо да се превърнат в места на културен отдих, се превръщат в места за зрелища на недостойни прояви от страна на състезателите, съдиите и зрителите.

Най-популярен спорт сега у нас е футболът. За него се говори и спори почти навсякъде. Следователно футболните игрища трябва да бъдат местата, където в момента трябва да бъде насочено нашето внимание. Но по тях стават неща, които заслужават тревога. Преди всичко опитите за измама! Каже ли се футбол, всеки е готов да заложи дори и авторитета си, всичко що притежава, само и само да бъде спечелена дадена среща. Тази мисъл може да бъде подкрепена с пресни факти. Отборът на Иширково, грубо нарушавайки правилника за футболната игра, се явява с фалшиви документи на квалификационния турнир в Силистра за оставане в „А“ окръжна футболна група. Окръжният съвет на БСФС реагира мудно, въпреки установяването на нередността, остави за известно време отборът на Иширково в групата и едва след време го изключи.

Често пъти се забравят основните цели на спорта и физическата култура, пренебрегва се грубо и възпитателната работа сред състезателите. В резултат на това понякога спортните срещи, преди всичко футболните, между някои села стават повод за нечовешки грубости, скандали и побоища. Такава лоша традиция се поддържа с години наред между Секулово и Сокол.

Развоят на футболната игра зависи до голяма степен от съдията. Централната фигура на игрището през деветдесетте минути трябва да бъде съдийската тройка. Самото звание съдия, за мене, като състезател и председател на физкултурното дружество, означава много. Винаги си представям безпристрастен, разбиращ футболния правилник, културен и нетърпим към каквито и да е грубости на терена, човек без симпатии към единия от отборите. Но такива съдии в нашия окръг има твърде малко. И малко са проведените срещи, в които да е имало безпристрастно и коректно ръководство от страна на съдиите. В такива случаи единият отбор се ощетява за сметка на невежеството и симпатиите на съдията, какъвто е случаят със срещата между Сребърна и Секулово на 15 септември. А някога се стига и до крайности — контузване и осакатяване на състезатели. Не знам с какво чувство напуска игрището оня съдия, който не е съумял да пресече грубостите през време на игра.

Всичко това налага състезатели, съдии, любители на спорта и най-много ръководствата на спортните организации в окръга да се замислят сериозно трябва ли и занапред спортните терени да останат място за грубости и побоища.

Христо ГАНЕВ
— председател на физк. дружество в с. Секулово

Б. Р. Редакцията дава място на тази статия, защото счита, че в нея са застъпени важни проблеми, свързани пряко със спортно-възпитателната работа на физкултурните дружества и Комсомола. В нея не всички въпроси са разгледани с необходимата дълбочина, но те са изложени искрено, с нескрито желание по-скоро да се преодолеят недостатъците. Занапред редакцията също ще дава място на такива статии и информации, бичуващи неспортсменски прояви, за да бъдат наистина спортните терени място за отдих и за възпитание.

ФУТБОЛ

ВРАТАТА НА „ДОРОСТОЛ“ — ОТНОВО БЕЗ ГОЛ

Футболните двубои между Тутракан и Силистра винаги са били оспорвани и напрегнати. Тази традиция беше продължена и в неделния мач между „Доростол“ и „П. Хитов“, игран на силистренски терен.

Веднага след съдийския сигнал нападателите на „Доростол“ заиграха комбинативно, като се стараеха още в началните минути на срещата да намерят пролука към вратата на гостите. Това наистина им се удаде, но гол не беше отбелязан. Отбраната на тутраканци ликвидираха опасните положения, след което топката на няколко пъти се озоваваше пред нашата врата, след неразбирателство между бранителите ни. Но постепенно доростолци наложиха свой комбинативен стил на игра, заиграха технично и с лекота, като все по-настойчиво започнаха да притискат своя противник към вратата му. Така в двадесетата минута на полувремето в полза на домакините беше отсъден ъглов. Йорданов го изпълни добре, изсипа топката пред вратата на „П. Хитов“, където тя след съвсем кратко разбъркване се намери в мрежата — 1:0 за „Доростол“.

И след откриването на резултата, промяна в играта не настъпи. След добре замислена и красиво изпълнена комбинация, Бонев, няколко минути по-късно, реализа втори гол за „Доростол“. Трябва да се отбележи, че в този мач се наложи като добър състезател Милев (№ 9), който до края на първото полувреме отбеляза и трети гол за „Доростол“.

Вторите четиридесет и пет минути на играта донесоха само един гол за нашия отбор. Тутраканци се ориентираха към изкуствените засади, които нападателите ни не можаха с успех да преодолеят. При резултат 4:0 за „Доростол“ завърши и срещата.

ЗОНА „ДУНАВ“ — IV КРЪГ

РЕЗУЛТАТИ:

	„Академик“ Русе	— ДМЗ „Г. Димитров“ Русе	0:3
	„Вихър“ Завет	— ДМЗ „Стомана“ Силистра	3:1
	„Ст. Саров“ Калипетрово	— „Янтра“ Ценово	3:0
	„Миньор“ Сеново	— „Бенковски“ Бяла	2:1
	„Доростол“ Силистра	— „П. Хитов“ Тутракан	4:0
	„Бенковски“ Исперих	— „Локомотив“ Русе	1:0
ЮНОШИ	„Доростол“ Силистра	— „Бенковски“ Бяла	6:2

КЛАСИРАНЕ:

ОТБОРИ	М	П	Р	З	Г Р	Т
1. „Доростол“ Силистра	4	4	0	0	10:0	8
2. ДМЗ „Г. Димиторв“ Русе	4	2	2	0	11:5	6
3. „Бенковски“ Бяла	4	2	1	1	6:3	5
4. ДМЗ „Стомана“ Силистра	4	2	0	2	8:6	4
5. „П. Хитов“ Тутракан	4	2	0	2	11:10	4
6. „Академик“ Русе	4	2	0	2	6:6	4
7. „Вихър“ Завет	4	1	2	1	9:10	4
8. „Бенковски“ Исперих	4	2	0	2	5:7	4
9. „Ст. Саров“ Калипетрово	4	1	1	2	4:10	3
10. „Локомотив“ Русе	4	1	0	3	2:4	2
11. „Миньор“ Сеново	4	1	0	3	4:8	2
12. „Янтра“ Ценово	4	0	2	2	4:11	2

ГОСТЕНКИТЕ ПОБЕДИХА УБЕДИТЕЛНО

Двете волейболни срещи в събота и неделя на нашия женски представителен отбор бяха показателни в много отношения. Срещу отбора на град Толбухин нашите състезатели не можаха да намерят достатъчно психически и тактически възможности и отстъпиха, когато можеха да извоюват победата. Гостенките не показаха нещо особено, но бяха по-борбени, играеха по-сърцато на мрежата и на задните линии, което в крайна сметка им донесе победата с 3:1 гейма.

И във втората си среща силистренските волейболистки трябваше да отстъпят пред по-активните състезателки от „Стамо Костов“ — Попово. Категоричната загуба с 3:2 донесе много разочарования на публиката, която дочака края на срещата с огорчение. Лошо впечатление направи неявяването на отговорни другари от дружество „Доростол“, които проявиха неоправдан интерес към тези отговорни срещи.

Играта на нашите състезателки бе крайно слаба и това положение трябва да разтревожи другарите от дружество „Доростол“, което е длъжно да се обърне с лице и към този вид спорт. Състезателки има, но са необходими повече усилия и старание от страна на секция „Волейбол“, за да се раздвижи този спорт. Двете волейболни срещи трябва да останат като последен урок, както за състезателките, така и за другарите от дружеството, което, повтаряме още веднъж, трябва да вземе решителни мерки за волейбола в нашия град.

Ясен ПЕТРОВ

СПРАВОЧНИК на читателя

КИНО

От 23 до 29 септември

кино „Москва“—„Момичето в черно“, „Зоя“ и „Капитаните от синия залив“.

кино „Доростол“ (зимно и лятно) — „Ревю на мечтите“ и „Небето няма решетки“.

НАРОДЕН МУЗЕЙ — ЕТНОГРАФСКА ИЗЛОЖБА

Приема посетители от 9 до 12 часа и от 15 до 18 часа. Почивен ден вторник.

ДЕЖУРНИ АПТЕКИ

От 21 часа през нощта до 8 часа сутринта дежури аптечният пункт край аптека №1. От 18 до 21 часа е дежурна до петък аптека № 1, а в събота поема дежурството аптека №2.

ДВИЖЕНИЕ НА АВТОБУСИТЕ

Тръгват от Силистра за:

Варна — 6.30, 8.30 и 14.30 часа; Русе — 6.30, 8.30, 13 и 15 часа; Коларовград—6.30 и 15 часа; Толбухин—(през Средище) — 13.45 часа; Тодор Икономово — 15.30 часа; Исперих—15.30 часа; Подлес — 16 часа; Белица — 16 часа; Тервел — 16 часа; Ножарево — 17.30 часа; Голеш—16.30 часа; В. Левски—16.30 часа; Средище—17.30 часа; Гарван—18 часа; Босна — 18 часа; Цар Самуил—16.30 часа, Ст. Караджа — 17 часа.

ВЛАКОВЕ

От гара Дулово тръгват влакове в 10.45, 16.20 и 22.10 часа за гара Самуил, където имат връзка за Русе и Варна.

Спорт
ТОТО
37 ТИРАЖ
ТОТО 2
ТРИ 5+1
по 10,000
в Бургас, Смолян и с. Р.Девня

21 425

БЪЛГАРСКА АКАДЕМИЯ НА НАУКИТЕ • София • БИБЛИОТЕКА
ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ—СИЛИСТРА

Година VIII, бр. 112 (667) | Четвъртък, 26 септември 1963 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

В ПОМОЩ НА СЕЛСКОТО СТОПАНСТВО

Средношколските ръце са сръчни

Работата на Втора полевъдна бригада от ТКЗС— Бабук стана още по-спорна от друг път. Докато възрастните кооператори подготвят сеитбата, извозват тежките коли с царевично зърно и берат тютюна, по блоковете на местността Седмо поле средношколците от Икономическия техникум в Силистра помагат в брането на царевичните кочани и изрязването на стеблата за фураж на животните.

От понеделник сутринта 50 девойки и момчета заработиха при звената на възрастните. Нови сръчни ръце на 7 средношколци се присъединяват към всяко звено. А това е добра и много, много навременна помощ. Навеждат се сега крехките гърбове, шумоли царевичакът — и падат стеблата. Времето тече неусетно и вечерта пада също така неусетно...

Курсистите бързо свикват с работата. Добре им спори особено брането на царевицата. От големия блок с площ 754 дка те вече са обрали заедно с кооператорите 600 дка. Така сигурно упорстват и техните другари, които помагат на стопанството в село Казимир.

И бригадирът Димо Иванов, и преподавателят Ранко Георгиев са доволни от работата им.

—Според силите си работят добре. Старают се децата—казва бай Димо.

А „децата“ също са доволни, че вечер са добре настанени в домовете на кооператорите, които се грижат и за храната им. Всяка сутрин те стават бодри и гъвкавите им тела зашумоляват в царевичните блокове. Добре работят сръчните ръце на средношколците.

Христо ДИМИТРОВ

ВСИЧКИ СИЛИ ЗА НАВРЕМЕННО ПРИБИРАНЕ НА РЕКОЛТАТА! ЗА ОБРАЗЦОВА И СРОЧНА СЕИТБА!

ЧЕТИРИ ДНИ СРЕД БЛОКОВЕТЕ

През тези дни в класните стаи на Първа политехническа гимназия е тихо—всички ученици са на бригада. Сега те помагат на селскостопанските работници от ДЗС— Силистра. Рано сутрин камионите на стопанството ги откарват към площадките и блоковете, където по цели часове те белят царевични кочани. А тази година царевицата е тъй едра, реколтата е тъй богата. И затуй помощта им е нужна, навременна.

Александър ПОПОВ

НА МАСОВА СЕИТБА

Настъпиха най-благоприятните дни за засяването на есенните култури. От дългогодишната практика в нашия окръг е установено, че най-подходящия период за тяхното засяване започва от последните дни на септември и приключва към средата на октомври. Засетите в този период посеви, макар и в сушави години имат възможност при първите есенни валежи да поникнат навреме, да братят, да се вкоренят и да презимуват добре.

Сеитбата на есенните култури вече започна. До днес са засети над 15 000 дка, от които 2 500 дка репица, 6 400 дка фуражна ръж 600 дка ръж за зърно, 1 300 дка ечемик и над 8 100 дка пшеница. Между стопанствата, които вече масово засяват тези култури можем да посочим ТКЗС — Малък Преславец, засяло над 3 500 дка пшеница, ТКЗС—Ширково, засяло 1350 дка фуражна ръж и 776 дка пшеница, ТКЗС—Ситово, засяло 1 100 дка фуражна ръж и над 600 дка ечемик, ТКЗС—Дулово, засяло 700 дка фуражна ръж и 900 дка пшеница и други.

Но в повечето от стопанствата на окръга сеитбата все още не е започнала, или пък се засяват по съвсем малко площи. Все още се забелязва известно изчакване от масово навлизане в сеитбата.

За да може сеитбата да се проведе в най-благоприятния срок и да завърши най-късно до 20 октомври, във всички стопанства трябва незабавно да започне масово засяване на есенниците. Всеки ден в окръга трябва да се сеят не по-малко от 30 000 дка площ. Време за изчакване няма. Вярно е, че в почвата липсва влага. Но това не трябва да бъде пречка за започването и провеждането на сеитбата. Известно е, че при сухи условия, ако почвата е подготвена добре, сеитбата се извършва много по-леко и висококачествено отколкото при чести чести валежи и разкаляна почва.

Колкото по-късно започне сеитбата, толкова по-кратък е периодът за нейното провеждане. Това от своя страна би довело до прибързване, до щурмовщина и до нарушение качеството на работата. Не бива да се забравя и това, че сега е есен, възможно е трайно разваляне на времето, продължителни валежи и разкалване на почвата, което ще причини забавяне на сеитбата и изпускане на благоприятния срок.

Засега кооперативните и държавни земеделски стопанства от окръга разполагат с достатъчно подготвени площи, върху които могат да започнат сеитба. Изорани са предсеитбена оран над 210000 дка. Всеки ден се освобождават по над 10 000 дка от слънчоглед, царевица и цвекло, които бързо се подготвят за сеитба.

Подготовката на площите трябва да се извършва висококачествено, като не се допуска оран на буци. Лошо изораната почва може да стане причина за забавяне на сеитбата. За висококачествена подготовка на почвата, при сухите условия, които имаме сега, масово трябва да се използват унгарските дискови плугове. На добре обработени и чисти от плевели почви подготовката трябва да се извършва чрез дисковане с лющилници. А там, където се налага да се оре и се получава накъртване на буци, ще трябва да се извърши допълнителна обработка чрез валиране и дискуване.

В момента над 300 000 дка площи, определени за засяване на есенници, все още не са освободени от пролетните култури. Слънчогледът е почти прибран, но близо 100 000 дка не са почистени от слънчогледовите стъбла. Има да се прибира 180 000 дка царевица, над 25 000 дка цвекло, 25 000 дка тютюн и други. Темповете, с които се движи освобождаването на площите са такива, че не могат да гарантират своевременното завършване на сеитбата. Необходими са сериозни мерки от страна на ръководствата на стопанствата в това отношение. Масово трябва да се използва техниката за прибирането на слънчогледовите и царевичните стъбла. Масово трябва да се привлекат в обирането на царевицата и цвеклото всички кооператори, служители, учащи се. Методите на социалистическото съревнование, на премиалното възнаграждение трябва най-умело да се използват за мобилизиране на трудещите се по селата в тези напрегнати дни.

За някои стопанства пречка за започването на сеитбата засега представлява наличието на нискокачествен посевен материал. В ТКЗС Кайнарджа, Айдемир, Ситово и други, посевният материал е с ниска кълняемост, при което е невъзможно да се използва за сеитба. Необходимо е ръководството на тези стопанства да вземат бързи мерки за подменянето му с висококачествени семена и веднага да започнат сеитбата.

В държавните и кооперативни земеделски стопанства в нашия окръг съществуват сили и възможности сеитбата да се проведе образцово, висококачествено и в определения срок. Необходимо е само пълна мобилизация на силите и строго спазване изискванията на агротехниката.

На борба за срочно засяване на есенниците, за осигуряване високи добиви през следващата година.

Над обширните блокове в с. Черник се носи песента на трактора. От няколко дни трактористът Алиш Алиев и Салим Садъков и Али Алишев сеят фуражна ръж.

Снимка: Стоян Тодоров

Ще завършат сеитбата навреме

Кооператорите и механизаторите от ТКЗС Ширково започнаха есенната сеитба и я провеждат с бързи темпове. Най-напред бяха засети 125 дка с репица. След това беше извършена сеитбата на 200 дка фуражна ръж. От няколко дни усилено се провежда сеитбата на пшеницата. В бригадите на селата Брадвари и Ширково са засети досега 770 дка с пшеница. Сеитбата се извършва висококачествено. Кооператорите от село Йорданово още не са започнали сеитба, но усилено се готвят всеки момент да навлязат в нея.

Целта и на ръководителите и на кооператорите е да положат максимални усилия и да завършат сеитбата в най-благоприятния срок.

Емил ПРАХОВ

Животните са осигурени с достатъчен фураж

Осигуряването на достатъчен фураж за животните през зимата е първостепенна задача за кооператорите от село Посев. Досега те натрупаха в близост до фермите 200 тона балирана слама, 100 тона люцерново сено, 40 т бобова слама. Приготвени бяха и 1 200 т доброкачествен силаж.

Сега от блоковете се превозва и складира царевичакът, слънчогледовите пити и други. Така посевските кооператори осигуряват животните с достатъчно фураж за зимните месеци.

Христо ВАСИЛЕВ

Прибирането на слънчогледа е към своя край

Работата по прибирането на слънчогледа в бригадата в с. Ветрен върви с ускорени темпове. Двата самоходни комбайни толкова дни вече работят безупречно. Комбайнерите Калин Киров и Марин Петков ежедневно овършават по 20 тона.

Не изостават в работата и кооператорите. Те бързат час по-скоро да приберат тази култура от високите и стръмни места, които са недостъпни за машините на механизаторите.

При тази организация на работа само след ден-два прибирането на слънчогледа ще бъде приключено.

Борис КАРАСТАНЕВ

ДВАМА БРАТЯ — ДВА СЕЯЧА

Има дни, които се очакват с трепет и тревога от хората. Това са и дните на есенната сеитба, когато се хвърлят семената на бъдещия плод. Затова макар че отдавна, преди десетина дни да започна първия сеитбен ден за кооператорите от село Коларово, те все още се вълнуват, защото има още малко да обират слънчоглед и царевица.

Тук-таме из блоковете на кооператорите от бригадата на Никола Трифонов Николов от село Коларово, там където все още стоят неприбрани царевицата и слънчогледа, се чува гълчава и весели провиквания, но и те с всеки изминат ден заглъхват. Само в полето постоянно се носи песента на тракторите, които денонощно орат, сеят и валират. Откакто дойде време за сеитба двамата братя Велико и Енчо Иванови не знаят що е почивка, дремнат малко, пак скачат и за работа се хващат. И сега техните трактори с весело бумтене прогонват полската тишина. Вече от няколко дни Енчо, по-малкият брат сее ечемик в местността край кантона, а на два километра от него Велико от вчера започна да сее пшеница. Ако някой отстрани ги погледне, не би допуснал, че са братя — единия рус, другия черноок, само ако съди по работата им, би казал, че работят сякаш една майка ги е учила на трудолюбие, и всъщност е така.

Години вече наред Енчо и Велико работят като трактористи в селото и хората са доволни от тях, заради сръчността им и старанието, а пък и те не знаят да се оплакват от трудностите. Ето и тази година се случи сушава. Земята се къртн на едри буци, трудно се оре, но те с лющилници разбиват почвата, за да може добре да се сее. И в най-тежките моменти на лицата им има добродушна усмивка. Те знаят, че трудности има навсякъде, но едни хора смело се борят с тях, а други —страхливо отстъпват. И сега неведнъж сухата пръст чупи болтчетата на плуга и сеялката на Енчо, но той като добър майстор бързо отстранява повредите. Те не му попречиха да засее заплануваните култури — 100 дка рапица и 260 дка фуражна ръж. Той редовно си изпълнява посевната норма — 150 дка на ден. Остава му да засее още 200 дка ечемик от заплануваните 1 200 дка, за да се прехвърли на другите блокове, пшеница да сее. Затова той весело подвиква:

—Бай Костадине, бързо сипвай семето, че почваме. . . Старият кооператор Костадин Драгнев не чака, по младежки вдига човала. На помощ му се притичва Наим Халимов и семето шумно се изсипва в редосеялката. Отново започва сеитбата. Зад пълзящия трактор се вдига пушилка от влачката, която зарива семената. Очите на бай Костадин и Наим зорко бдят да не се запушат семепроводите.

Малира ПЕТРОВА

Сеитба в Паисиевския кооператив

Отдавна кооператорите от ТКЗС—Паисиево се готвят за сеитбата на есенниците. За тази цел те приготвиха, почистиха и обезаразиха необходимия посевен материал. Подготвиха за сеитба над 7470 дка площ. И от няколко дни механизаторите навлязоха с тракторите в блоковете да сеят. Досега те са засели с пшеница над 1 500 дка при план 22 950 дка.

Стремежът сега на кооператорите и механизаторите е в най-благоприятните дни да засеят есенните култури, затова те напрягат всички сили за изпълнението на тази задача.

Ганка ИВАНОВА

Сведение

за изпълнението на по-важните селскостопански задачи до 24. IX 1963 год. вкл.

ТКЗС	Предсеитбена оран о/о	Обрана царевица о/о	Сеитба пшеница в декари о/о	Сеитба ечемик в декари о/о
Айдемир	42.1	42.3	—	—
Калипетрово	33.4	58.9	—	—
Бабук	22.9	64.4	—	—
Алфатар	43.3	50.5	10	—
Алеково	35.5	50.3	—	—
Ширково	20.8	18.6	770	—
Смилец	37	50.4	—	—
Попина	41.6	29.6	100	—
Сребърна	55.6	15.5	—	220
Ситово	48.9	15.9	—	880
Срацимир	56.4	38.9	370	150
Кайнарджа	20.2	17.4	100	—
Голеш	35.7	25.5	—	—
Средище	21.2	7.9	—	—
Тутракан	18.4	65.9	—	60
Нова Черна	45.3	51	—	—
Старо село	16.5	15.6	330	—
Белица	34 3	28.5	—	—
Главиница	21.5	11.1	—	—
Ст. Караджа	22.9	21.1	—	—
Сокол	29.7	5.1	—	—
Зафирово	34.7	48.2	—	400
М. Преславец	42.6	29.1	3 520	350
Дулово	39.9	51	936	—
Межден	28.2	27	—	—
Окорш	30.7	12.2	—	—
Секулово	35.6	18	—	—
Добротица	23.9	24.7	—	—
Чернолик	30.7	20.9	500	570
Паисиево	32.5	29	1 500	—
Всичко	33	32.9	6 186	2 636

СТРЕМЕЖЪТ НА БИСТРЕНЦИ

Голяма родитба прибират тази година стопаните от село Бистра. Богатия добруджански чернозем бе навреме засят с пролетни култури, кооператорите осигуриха необходимите растения в декар и чрез многократно окопаване с машини и на ръка не оставиха нито един плевел в блоковете.

И въпреки сушата постигнаха добри резултати. От засетите площи с фасул те прибраха средно по 116 кг зърно от декар. По над 205 кг в бункерово тегло им пусна и слънчогледът от ожънатите досега 800 декара. Добри грижи кооператорите положиха и за тютюна, който се разви добре и богато възнагради труда на стопаните. По техния план бе предвидено да получат 32 000 кг тютюн, а досега са изсушени и добре съхранени над 62 000 килограма. Не са зле бистренци и с царевицата. Те обещаха да получат по 400 кг зърно, а по всичко личи, че ще получат много повече. Стопаните от Бистра очакват да приберат средно по 430-440 кг царевично зърно от декар.

Много са успехите на трудолюбивите стопани. Но те не са случайни. В лятната кампания те излязоха на второ място по изпълнение на всички показатели в целия уедрен кооператив, но сега са абсолютни първенци. Звената на Изет Алиосманов и Мустафа Алиев от няколко дни навлязоха и в беритбата на царевицата. До 5 октомври в бригадата ще бъдат напълно изсечени и царевичните стебла, а площите добре подготвени за предсеитбена оран. Добрият стопанин бригадирът Якуб Алиев навреме е помислил и за сеитбата. Пшеничените семена от сортовете „Безостая-1“ и „100-10“ — общо 90 тона са отдавна почистени и окачествени. Зърното има добра кълняемост и сортова чистота. Отдавна се извършва и оранта. Вече 2 200 декара, при план 4 500 са изорани, бранувани и дисковани, а на площ от 1 200 декара са хвърлени и изкуствени торове.

В освобождаването на слънчогледовите площи работят само механизаторите. С валяците се натрушават повалените от комбайна стебла, а със специално приспособление се прибират. Помислено е да се облекчи труда на хората и при изсичането на царевичните стебла. За тая цел един силажокомбайн ще нарязва на дребно царевичната шума още на блока, а стопаните ще я съхранят на купи. През зимата масата ще се меласира и ще бъде основна храна на преживните животни.

Тези добри резултати радват сърцата на работливите стопани. Денят е къс, хората изморени, но работата на полето не спира нито за миг. От ранни зори до късна вечер полята на Бистра са оживени. Планираните 180 работоспособни кооператори до един излизат най-редовно на работа. Но най-сръчни и упорити се оказаха Фетия Алиева, Миневер Себадинова, Изет Афузов и много други. Те първи са на полето и дават много качествена работа.

Стремежът на бистренци е в тая есенна кампания да спечелят първенството в стопанството и положат добра основа за богата реколта и през идната година.

Иван СТОЯНОВ

Не стихва трудовото ежедневие

За бригадата в с. Голеш и това лято измина в непрестанен труд по обширните кооперативни блокове. Грижовните стопани от селото полагаха еднакво грижи за всичките култури. Не отслабва трудовата надпревара и сега, когато трябва да се прибере обилния плод от полето. Неуморими са в работата си звената на Иван Койчев и Петранка Кирова. Досега са прибрани слънчогледът от 609 дка, захарно цвекло от 260 дка.

Сега всички сили са насочени и в навременното прибиране на царевицата.

Атанас ХРИСТОВ

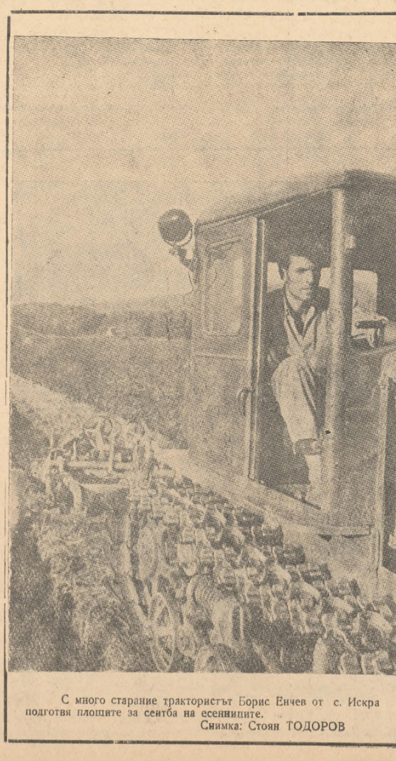

С много старание трактористът Борис Енчев от с. Искра подготвя площите за сеитба на есенниците.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

ПАРТИЕН ЖИВОТ

ПОЛИТИЧЕСКАТА РАБОТА ИЗОСТАВА ОТ СТОПАНСКИТЕ ЗАДАЧИ

За есенната кампания започна да се говори и мисли веднага след приключването на жътвата и в село Зафирово. Тук бригадите разполагат с здрав машинно-тракторен парк и опитни технически кадри. Ето защо сушата не сломи духа в ръководството, когато отпочна есенната дълбока и предсеитбена оран на мястото на пшеницата, ечемика, рапицата, граха и другите раннозреещи култури. Напротив, още щом приключи жътвата на ечемика и част от пшеницата в Зафирово, Богданци и Коларово веднага започна есенната дълбока оран, а към 1 септември стопанството вече беше подготвило 17 467 декара за сеитба на пролетници на дълбочина 32-34 см. Извърши се предсеитбена оран на 7000 декара, като предварително бяха наторени площите с около 70 тона суперфосфат.

Общинският партиен комитет, управителният съвет на ТКЗС и общинският народен съвет приеха планове и мероприятия, в които като провери човек се съдържат не лоши обобщения и задачи, има поставени отговорници, дати, сочат се цифри. Така например от общо 10509 декара засети с царевица вече са освободени 6000 дка. Освободени са и 2700 декара със слънчоглед, 1600 декара захарно цвекло, 571 декара коноп, 2105 декара боб, а за сеитбата на пшеница се събират освободени и изорани доброкачествено над 8200 декара. Под ръководството на техническото ръководство и главния инженер на стопанството Пейчо Кънев са готови и ще вземат участие в есенната сеитба 7 ДТ—54, 3 КД—35, 4 Белоруса, 14 редосялки, 6 валяка, 7 лющилници и всички влачки. Почистени са в трите села над 450 тона пшеница за семе и са изпратени пробите. Набавен е „РАДОЗАН“ за опрашване на семената и е изпробван.

Видно е, че има доста неща, направени в село Зафирово по подготовката и провеждането на есенната кампания. На 19 и 20 септември кооператорите от Богданци и Коларово засяха 260 декара ръж и 100 декара рапица, а от два дни и в трите села сеят ечемик. Но зад тези успехи се крият сериозни слабости в работата на общинския партиен комитет и бюрата на ППО в провеждането на есенната сеитба, които се набиват на око, още щом поговориш с някой от партийните секретари. Провежда се голямата есенна кампания, трябва да се ръководят бригадите, да се оказва контрол и помощ, а партийните организации в полевъдството нямат приети планове, не е извършен инструктаж с агитаторите, няма раздадени партийни поръчения на комунистите за участието им в есенната сеитба. Партийната организация в Зафирово с партиен секретар Георги Петров Димитров, която се състои от 42 комунисти не е провеждала събрание повече от месец и половина. Тук има изградена комисия за партиен контрол по отглеждането на царевицата, но тази комисия още нито веднаж не е проверила как се освобождават площите от царевицата, не се ли разхищава същата. А в същото време, само преди няколко дни по инициатива на партийния комитет, се провежда съвещание с всички звеноводи и бригадири по разхищенията, които стават в кооперативното стопанство и то в Зафирово, където в звеното на Иванка Колева Йонкова са намерили цели камари с царевица отвлечена по къщите на някои кооператори. В Коларово пък, където партиен секретар е касиер-счетоводителят Стефан Петров Стефанов, бригадният съвет още няма приет работен план за есенната кампания. Тук и партийният секретар не е запознат по тези въпроси. Бригадата има 13 000 декара обработваема площ с 9 звена, но комунистите, които работят там са едва 13. Двете партийни групи, които има изградени, са снабдени с тетрадки, но никога не са провеждали съвещание по въпросите на есенната сеитба, а комисията за партиен контрол с председател Дяко Петров не се използува като контролен орган и помощник на партийната организация в откриване на нередностите и тяхното предотвратяване. Защото тук и дружеството на Комсомола със секретар Петър Тодоров Петров още няма отношение по въпросите на културно-масовата работа през есенната сеитба, не се виждат никъде написани лозунги, а другите ръководства въобще нямат отношение по тези въпроси.

Нужно е общинският партиен комитет и бюрата на ППО, да се занимаят със състоянието на политическата работа във връзка с подготовката и провеждането на есенната сеитба и да набележат конкретни мероприятия за преодоляване на посочените слабости.

Никола НАНЕВ

СЪВЕТИ на домакинята

ТУРШИЯ ОТ РЯЗАНИ КАМБИ СЪС ЗАХАР И ОЦЕТ

За тоя вид туршия най-подходящи са едрите жълти и розови камби.

След като оставим един-два дни камбите да позавехнат, режем ги на две или четири парчета. Старателно изчистваме всички семки. След това подготвяме допълнителния зеленчук. Измиваме едрите гладки моркови, изстъргваме ги леко, нарязваме ги с къдрав нож на средно тънки колелца. Целината също измиваме много хубаво. Нарязваме листата на ситно. Корена очистваме и режем на тънки филийки — като кибритени клечки. Магданоза изчистваме, измиваме го и го нарязваме на ситно. Много подходящо е за тая туршия да се сложи карфиол (конопида). Той се измива и разделя на малки китчици. Освен това в туршията се слагат и всички подходящи подправки — черпипер, дафинов лист, карамфил и чесън.

След като сме подготвили всичко, започваме да подреждаме туршията. Най-подходящи за целта са осемлитровите буркани, тъй като са с широки отвори и зеленчукът лесно може да се подрежда. На дъното на буркана поставяме няколко клонки целина. Започваме да редим парчетата камби в кръг плътно едно до друго около стените на буркана. В останалото място слагаме кръгчета моркови. Върху тъй подредения пласт наръсваме шепа сол и шепа захар. Продължаваме да редим. На втория ред камби слагаме тук-таме букетчета от карфиол. Наръсваме магданоз и целина. Слагаме подправки, чесън и пак ръсим с толкова захар и сол. Така редим, докато се напълни добре буркана. След два-три часа камбите започват да се слягат. В същия ред продължаваме пълненето на буркана. Оставяме го така една вечер. На сутринта допълваме окончателно съда. Камбите са пуснали част от своя сок. Разтворили са солта и захарта и бурканът е пълен повече от половината със сок. Доливаме го с оцет. Изливаме тая саламура в голяма тенджера и я възваряваме. Снемаме я и така, както е много гореща, заливаме камбите. Това правим постепенно, за да не се счупи буркана. Отгоре затисваме туршията с малко венче от лозови листа и я заливаме с половин чаша олио.

Тази туршия е много вкусна и трайна. Запазена добре тя трае до късна пролет, без да изменя добрите си вкусови качества.

Ст. ГЕОРГИЕВА

КУБА. Помощ от ГДР за механизацията на селското стопанство в Куба. Много трактори, произведени в ГДР, пристигат на пристанището в Хавана и се изпращат в народните стопанства.

СИВ В ДЕЙСТВИЕ

СССР България

След създаването на обединената енергетична система на страните участнички в СИВ България ще получи от СССР 300 млн киловатчаса електроенергия.

Български проект

СИВ утвърди няколко проекта, представени от България в това число и проекти за електромагнитни контактори, които ще намерят широко приложение в блоковете за автоматично управление на различни производствени процеси. Тази година заводът за радиоапарати в Пловдив ще пусне 65 000 такива контактори. Десет хиляди от тях са предвидени за тропическите страни.

В числото на новостите от производството на тоя завод са релетата за спидометри, автоматични бубини и др.

Проект за ВЕЦ на Дунав

СФР Югославия и НР Румъния са се споразумели за съвместно строителство на голяма ВЕЦ на Дунава, която ще се намира при Железните врати. Новата хидростанция ще произвежда повече от 10 милиарда киловатчаса електроенергия за годината. Дължината на стената ще бъде 1 200 м, височината —54 м. За строежа на стената трябва да се извади 3.6 милиона куб. метра земя и да се постави 2,5 милиона куб. метра бетон.

На върха на стената ще има шосе и вероятно ж. п. линия.

Строителството на тази ВЕЦ ще улесни условията за плаване по Дунава. Уровенът на реката около Белград ще се повиши с 1 м. В района на Железните врати ще бъдат потопени всички прагове.

Предполага се, че повечето от агрегатите на тази хидростанция ще встъпят в строя през втората половина на 1970 година.

Началото на пътя

Близо до град Колин, Чехословакия, е пуснат в експлоатация участък от ж. п. линия, предназначен за изпробване на локомотиви. Участъкът с дължина 13 км представлява затворено колело. На път може да се развива скорост до 200 км в час.

Тук ще стават изпробвания на нови модели чешки, полски, унгарски, румънски и български локомотиви.

Какво би бил градът ни без Дунава? И какво би представлявал крайдунавският парк без детската площадка?

СТАРИТЕ ПИСМА

Разказ от Вили БРАЙНХОЛСТ

Странен, малко ироничен смях се донесе до ушите ми откъм креслото, където седеше Мариана. За миг се откъснах от „убийците, стрелящи винаги два пъти“ и я погледнах въпросително.

— Искаш ли да послушаш? — попита ме тя, показвайки ми писмо.

— Ако е от майка ти, нека малко по-късно. Сега съм зает с по-важна научна работа, която бих искал днес да завърша.

— То не е от мама. То е от тебе.

— От мен? Не може да бъде! Ами че аз не съм ти писал от няколко години!

—Да, но преди дванадесет години ти ми пишеше много. Искаш ли да послушаш?

Не отвърнах. Преди дванадесет години! Виж ти! Учудих се, откъде ги е изровила! Нима тя все още пази тази глупост?

Като държеше пред мен писмото, тя започна:

— „Моя най-скъпа, най-най-любима, най-очарователна, чудесна, мъничка Мариана, мое ненагледно съкровище...“

— Стоп! Стига.

— Това е само встъплението. Сега ще чуеш какво има по-нататък. Наистина, ти си бил доста вдъхновен... тогава!

Погледнах я умоляващо.

— Слушай, пощади ме! — примолих се аз. — Защо ме отвличаш, като знаеш, че днес трябва да завърша... тази... как се казваше... тази, да... ето тази книга. В живота на всеки мъж има моменти, когато той върши глупости и не си дава отчет за постъпките. И няма какво да се ровиш сега в тези глупости. Не е ли истина?

Тя неумолимо продължи:

— „О, любима, драгоценна, да би знала, да би чувствувала, как безкрайно ми липсваш оттогава, откогато се разделихме снощи вечерта пред твоя баща и твойта майка. Мъничка моя!...“

Скочих, за да ѝ изтръгна писмото, но преди да успея да извърша това, тя седна върху него.

— Спокойно! — каза тя и с движение на ръката ми показа стола.

След това извади друго писмо от една дебела пачка, мърморейки си под нос:

— „Сутришна росица, трепкаща върху листенцето на розата!“

Демонстративно се закрих с книгата, давайки ѝ да разбере, че не желая повече да ме сърдят.

За няколко минути тя ме остави на мира, а след това започна пак своето:

— Ето, чуй нещо друго! То съвсем не е тъжно. „Хиляди, хиляди пъти ти благодаря за писмото, моя скъпа, моя любима, златна кокошчице! Благодаря ти и за незабравката! Пазя я до сърцето си!“

— Стига! Не искам да слушам тези глупости! Казах ти, че в живота на всеки мъж има моменти, когато той трябва да извика на помощ всички тези глупости, щом иска да има жена, която да му приготвя обеди, да застила леглата и да му кърпи чорапите... Но все пак откъде си изкопала всички тези идиотски стари писма?

— Мога да ти разкажа за това, глупчо мой, мое голямо грухтящо прасенце, паднал идоле на моя живот!

От отговора ѝ затреперяха книгата в ръцете ми, лулата в устата, размърда се носа ми, трепнаха устните и у мен възникна решението никога вече да не се показвам на улицата, освен нощем в абсолютно мастилена тъмнина.

— Открих ги, като чистех килерчето и ги взе детето на нашите съседи: то си играеше на пощальон. Детето пъхна по едно писмо в пощенските кутии на всеки от нашите най-близки дванадесет съседи. Аз само обиколих всички съседи и събрах писмата.

Един кубински журналист в България

Луис Роландо Кабрера

гл. редактор на Специалната служба при Пренса Латина

За един кубински журналист пътуването из братските социалистически страни без съмнение представлява източник на богат опит. Човек вижда градове и пейзажи, познати му само от четива и снимки, завързва отношения с нови хора и обменя знания и опит със свои колеги.

След незабравимата обиколка из Съветския съюз заедно с нашия министър-председател майор Фидел Кастро, направих кратък престой в Чехословакия. След това посетих Румънската народна република, където останах малко по-дълго време и накрая направих обиколка из България.

Разбира се, няма да твърдя, че съм открил България на самите българи, говорейки им дълго време за собствената им страна. Но искам да отбележа веднага, че за мен България беше една приятна изненада. Не съм смятал никога, че ще намеря страна, която, поне през лятото, има климат толкова подобен на нашия; зеленина като тази на нашето поле и най-вече жители, които преди да са заговорили, могат да минат в известни случаи за истински креоли. Щом като заговорят, разликата веднага се забелязва, защото езикът е твърде различен. Но дори и езикът не беше пречка за мен по време на престоя ми в Родината на Димитров. Не само защото имах добра преводачка, но и когато тя не беше с мен, аз се разбирах с българите, които имаха най-доброто желание да ми услужат при разрешаването на моите малки проблеми.

Изминах няколко стотин километра из страната ви. Бях в Пловдив, Димитровград, Бургас, Варна, Созопол, Несебър, Търново, Габрово. Посетих заводи, плажове, хидроелектрически централи и стопанства. Почувствувах усърдието и ентусиазма, с които се работи в страната, старанието, с което се строи, и радостта, с която хората се наслаждават заслужено на свободните часове.

Трябва да призная, че моето посещение на хидроелектрическата централа Пещера остави незаличими спомени у мен. Направиха ми силно впечатление големите заводи, които видях в Димитровград и близо до Варна. Бях също в ТКЗС „Васил Коларов“. Ние кубинците бяхме толкова изостанали, че ни се наложи да построим напълно нови села, които да заместят нехигиеничното бойо (типична селска кубинска къща от дъски и палмови листа), в които живееха нашите селяни. Затова ми хареса толкова селото на кооператорите от „Васил Коларов“. Видях къщи, които наподобяваха истински вили. Но това, което прави най-голямо впечатление, не са само удобствата, в които живеят селяните, но и голямото старание, с което те обработват земята, за да ражда тя повече.

Хора, които живеят така, трябва да са щастливи. Констатирах, че това е вярно, разговаряйки с работниците — и от птицефермата, и от консервната фабрика за домати. Там ми се случи нещо, което впоследствие често се повтаряше: превърнах се от интервюиращ в интервюиран. Отговорните другари от стопанството едва ме оставяха да питам, защото те също се интересуваха и искаха да узнаят много неща за Куба. Този интерес към Куба ласкае и насърчава и аз им казах всичко, което знаех за интересуващите ги неща. Двама млади селскостопански техници от ТКЗС „Васил Коларов“ работят сега в моята страна. Разговарях с майката на единия от тях, бригадирката Иванка Петкова и подробните бележки от тази беседа са вече отпечатани в Куба.

На кубинците не може да се говори за плажове. Ние живеем на дълъг остров, който има прекрасни плажове — главно по северното крайбрежие. Всички онези, които са посетили много места, признават несравнимата хубост на Варадеро — нашия Лазурен бряг. Сравнявам Слънчев бряг с нашия Варадеро. Същият фин пясък на брега, същото удоволствие да вървиш дълго време в морето по килим от пясък. Различават се само в строежите и нашето море е малко посиньо. Слънчев бряг е много, много хубав. Хареса ми много повече от Златните пясъци. И занапред, макар че ще продължавам да казвам: „Варадеро е най-хубавият плаж на света“, ще добавям: „но трябва да се има предвид и Слънчев бряг в България“.

Какво да ви кажа за Созопол и Несебър? Какво очарование се крие в кривите улички на Созопол, в мрежите, прострени на вятъра, в прозорците, засенени от лози, в герданите риба, които се сушат на слънцето! Щастливи минути преживях на черните скали, наблюдавайки как морето се разбива на пяна от гладката повърхност на скалите! А Несебър със своите развалини! Колко красноречиви са тези столетни камъни!

Понякога и главно отначало ми правеше впечатление любопитството, което хората от всички страни проявяваха, за да разберат моята народност. Но това беше едно мило любопитство. В един ресторант на Слънчев бряг, след като попитаха и разбраха, че съм кубинец, сервитьорките извикаха в хор: „Само Куба!“ Искаше ми се да ги прегърна всичките. При входа на завода за сода край Девня една стара жена, която раздаваше мляко на работниците, разбрала от тях, че съм кубинец, спря работата си и развълнувано извика на испански: „Вива Куба!“

Сега да бъдеш кубинец е гордост, която изпитваш навсякъде по света. Вратите се отварят, протягат се ръце и разцъфтяват усмивки. Но в България почувствувах още по-силно тази топлота, тези братски чувства и мила гостоприемност.

ЗА НЕГО ГОВОРЯТ ДЕЛАТА МУ

КОГАТО видя, че младата жена наднича плахо през оградата от сухи преплетени пръти, той ѝ махна с ръка

— Не се срамувай, булка. Влез вътре.

Жената протегна бялата си ръка, повдигна тежката вратня на фермата и влезе. И изведнъж бай Димитър си спомни, че вчера му бяха говорили за една жена, която искала да работи в кравефермата. Спомни си думите на бригадира, че била работна и не се е посрамила никога в птицефермата, където е била досега.

Жената застана пред него и започна да му говори за голямото си желание да стане гледачка при телетата. Бай Димитър я прекъсна с ръка и додаде:

— Добре, добре. Зная аз болката ти. Върви си сега в къщи и утре от рано да бъдеш тук, че моите хора са все ранобудни — да не се червиш после пред тях.

Не говори повече. А и жената не се посрами. Оправда доверието, което ѝ беше оказано. Още в тъмни зори пристигна във фермата и докато другите започнат почистването тя беше привършила вече работата си. . .

Но това не е единствен случай. За заведущ кравефермата Димитър Атанасов това е един от многото. Умее той от пръв поглед да прецени хората си. Колко години вече работи тук — броят им не помни. Че са доста много говори най-красноречиво похвата му по отношение на всяка една работа. И сладка дума може да каже на хората си и сам да помете под животните, когато се налага и да посмъмри бащински някого.

Когато през зимата времето се застуди нетърпимо и фуражът намаля, той неведнъж събира гледачите, побъбри с тях приятелски и всички дружно решиха—да не жалят нищо, но да повишат прираста на животните. И удържаха на думата си хората му. Рамо до рамо се трудиха, като брат на брат си помагаха и успяха да се преборят с трудностите. На красиво нарисуваната таблица в стаичката на гледачите тогава бай Димитър собственоръчно написа красивата цифра — 850 гр дневен прираст. Това беше отплатата. Но това беше и бъдещия импулс на животновъдите от фермата в с. Цар Самуил.

Заредиха се дни и нощи в напрегната работа. Почистваха под животните по няколко пъти на ден, проветряваха помещенията, спазваха режима при храненето, бодърствуваха нощем, за да предпазят от простуда новородените теленца.

Колко е една година. Изнизват се дните като зърната на броеницата и единствено след тях остава споменът. За него сега си спомня често и Димитър Атанасов, когато приседне край масичката си, за да отчете работата на своите хора за деня. Гледа цифрите—малки, грижливо изписани от ръката му, а колко труд се крие зад тях, колко несподелена радост.

Несподелена ли? . . Денят, в който се отчита съревнованието с кравефермата в с. Нова Черна. Несподавен шепот. Възгласи. Устремени погледи към масичката, където е поставено почетното знаменце „Ферма-първенец“. От аления плат на знаменцето лъчезари чудна светлина, която приковава погледа на животновъдите. Едни са радостни, други са свели свенливо глави. И не свенливо—срамежливо, защото са победени, защото повярваха на хорските думи „Какво разбират самуилци от животни. Като топъл хляб ще спечелим съревнованието“. Спечелиха ли го? Не!

Сега въпросното знаменце е окачено в малката стаичка пак от грижливата ръка на бай Димитър—бащата на фермата— както го наричат някои. И стои там и полъхва с алените си краища за голяма радост на животновъдите. И ако се съди по думите им, наскоро нямат намерение на никого да го предават. Че кой друг, ако не то ще говори на хората и за преборените снежни виелици, и за прираста, изписан в книгата на Димитър Атанасов с такива красиви цифри, и за оня тих, несподелен героизъм, който проявиха самуилци в отглеждането на животните, в преуспяването на фермата.

Веселин ШИКАНОВ

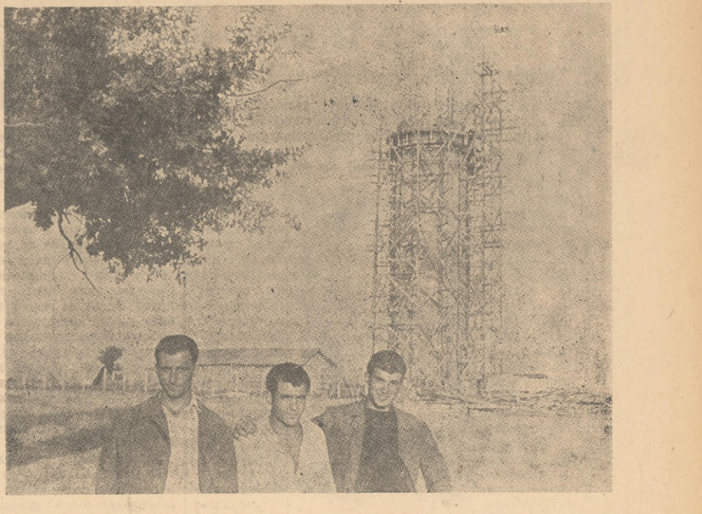

Скоро новата водна кула край село Алфатар ще дава вода на жителите от селата Цар Асен, Алеково, гр. Дулово и други.

НА СНИМКАТА: Строителите на кулата Руси Маринов, Костадин Димов и Иван Ангелов не жалят труд и време за по-скорошното пускане в експлоатация на водната кула.

ЗА СТРОГА ИКОНОМИЯ НА ДЪРВЕСИНАТА

Въпросът за пестенето на дървения материал е важна общонародна задача. Липсата на достатъчно дървесина у нас, налага тя да се употребява все по-икономично и рационално, а там където е възможно да се замени с други суровини. Партията и правителството взеха вече решителни мерки за икономия и за намаляване сечта на горите. С редица правителствени актове, дървесината е обявена за дефицитна суровина от първа степен, като се предвиждат редица санкции за похабяването ѝ.

По плана за 1963 година е предвидено да се добият от горите в Силистренски окръг 36 600 куб. м строителна дървесина и 94 000 куб м дърва за горене. В сравнение с добива от 1951 година, предвиденото е неколкократно увеличено. Това показва, че се сече много повече отколкото е годишният прираст на горите, или с други думи казано—върви се към постепенно намаляване дървостоя на нашите гори

Икономията на дървесината трябва да започне от самото ѝ добиване в сечищата. Да не се допуска в никакъв случай висока сеч, неправилно разкройване на дърветата и т. н.

Разгърнатото голямо строителство на жилища, заводи и други строителни обекти у нас поглъща ежегодно милиони кубически метри дървен строителен материал. За дървените фасонирани материали, икономия може да се постигне чрез определяне на правилни разходни норми и чрез заменянето на дървените материали с други подходящи. С въвеждането на висящо скеле от железни тръби и тръбното скеле се осъществява значителна икономия. Заменянето на дървесината с направа на кофражи от плочи изготвени от дървесни отпадъци, допринася също за осъществяването на икономия на големи количества дъски. Важен източник за заместването на пълноценната дървесина са изкуствените плоскости, получавани от отпадъци при сечта и дървообработката. Получените плочи заместват изцяло редовните дъски за плотовете на мебели, врати, маси, изолация, обшиване и пр.

Изработката на дървените амбалажи взема голям относителен дял в потреблението на дърводобива. С непрекъснатото увеличаване на селскостопанската продукция паралелно расте и потреблението на амбалажа.

Ако се успее да се увеличи оборота на щайгите, касетките и кафезите през един сезон, само с още един път, това ще доведе на практика до намаляване на необходимия амбалаж с 20 на сто годишно, или би се правела годишна икономия от 80 90 000 куб м дървесина.

Максималната икономия и рационалното използване на дървесината, трябва да бъде ежедневна грижа на всеки съзнателен гражданин на нашата родина.

Гани БОЯНОГ

РАВНОСМЕТКА ПРЕДИ КРАЙНИЯ СРОК

Отшумя големия празник—деветнадесетгодишнината на Девети септември. Но инерцията, добита от съревнованието в негова чест, тласна далече напред изпълнението на плановете в ТПК „Метал“. За миг не спират да бият чуковете по звънтящия метал, стотици са гражданите, които прибягнали до услугите на ремонтните цехове ги напускат доволни от висококачествените и бързи поправки. Сръчните, умеещите ръце на работниците изписаха с едри цифри преизпълнението на плановете си.

В трудовата битка за първото място е безспорен успехът на момчетата на Дечо Калинов от авторемонтния цех. При деветмесечен план 110 000 лв те отчетоха само за осем месеца 125 848 лв и достигнаха преизпълнение от 114 процента. Немалък дял в това постижение имат автомонтьорите Станко Ковачев и Жельо Желев, които дават най-бърза и прецизна работа.

Не остава по-назад и цеха за готови тенекеджийски изделия с ръководител Кирил Тинчев За осем месеца те надхвърлиха с 10 783 лв деветмесечния си план като го изпълниха 108 на сто. Туран Гафар и Тодор Стефанов заразиха с личния си пример всички работници от цеха. Изразени натурално стоте и осем процента представляват 500 готварски печки в повече, 22 244 броя кюнци, а не както беше по плана 13 000 броя. Освен тях готовите метални изделия със запланувано стойностно изражение 13 000 лв достигнаха 45 000 лева.

Успешно се намесва в борбата и цехът за каучукови изделия. За споменатия период цехът е произвел мехчета, уплътнители, мембрани и други изделия вместо за 34 000 лв за 36 055 лв, с което заема третото място с 106 на сто изпълнение на плана. По право най-голямата похвала се пада на първенеца на цеха Никола Драганов.

Постигнатите резултати не могат да събудят никакво съмнение, че годишният план ще бъде преизпълнен.

Георги АНТОНОВ

БАЛИРАНА Е 200 ТОНА СЛАМА

Опитът на кооператорите от бригадата на Иван Бабов от село Посев е показал, че още през лятото се приготвя храна за животните през зимата. Тази година бригадата трябваше да балира 180 тона слама. Затова веднага след приключването на силажирането и вършитбата, започнаха усилено да балират слама.

Благодарение на усърдието, което стопаните проявиха в работата и с помощта на механизатора Исмаил Сюлейманов, за животните са осигурени 200 тона балирана слама, с 20 тона повече от заплануваните.

Най голяма сръчност и майсторство в балирането проявиха Мехмед Селимов, Сабри Мустафов, Юсеин Зекиров, Иджабе Ахмедов и други.

Христо ВАСИЛЕВ

ПЪРВЕНЦИТЕ НА ЗАВОДА

ДМЗ „Стомана“ държи първенство в нашия окръг по стопанското си значение и по. . . колектива си. Не е необходимо да се спираме върху неговата многочисленост. Достатъчно е да вземем под внимание сплотеността и здравината му, които се каляват ежедневно в тежката битка с метала. Именно тук се чувствува силата на металиците и тя проличава най-вече в решаването на поставените задачи, в бързината и умението, с които те се изпълняват.

Три цеха има завода и трите постоянно се сменят във воденето на първенството. За изтеклото осеммесечие най упорити се оказаха работниците от пресовия цех. При запланувана продукция за 610 000 лева те произведоха такава за 638 000 лева и 104.56 на сто изпълнение на плана по обем заслужено окичиха гърдите си със званието „първенци“. Успоредно с това те снижиха разхода на 100 лв стокова продукция до 91 лв, производителността на труда им достигна 105.16 процента, а средната работна заплата се спря на 102.03 на сто.

Не по-малко упорита е гонитбата за първото място и между бригадите. Три от тях вече са изпълнили плана за деветмесечието. Както от дълго време насам, така и сега пак първенци са леярите от бригадата „Иван Стайков“ Те изпълниха трудовите си норми 165 на сто, а това доведе до отливането на чугунени отливки не за 292 100 лв, а за 333 200 лева. Не се посрами и шлосерската бригада „Н. Вапцаров“ от механичния цех. Благодарение на примера, даван от бригадира Валентин Ангелов и Никола Ганев, шлосерите отчетоха дванадесет дни преди срока изпълнението на трудовите си норми 155 на сто. Само с един процент зад тях останаха шлайфистите от „Христо Ботев“ от пресовия цех. И трите бригади са удостоени с високото отличие „Бригада за комунистически труд“.

Георги ЙОРДАНОВ

ЗА ДА ИМА РАНО НАПРОЛЕТ МЛЯКО И МЕСО

Няма по-напрегнати дни от тези за овчарите от село Искра. Сега те провеждат кампанията по изкуственото осеменяване на стадата. През тази година кампанията за осеменяването на овцете в сравнение с миналите години започна по-рано. Овцете бяха пресушени към 25 юли, след което за тях се положиха по-големи грижи. Особено внимание беше обърнато на дзвиските, които се подготвяха за бъдещи майки. Те бяха подсилени с концентриран фураж като им се даваше по 0.150 кг ечемяна ярма.

Осеменителният пункт беше навреме почистен, измазан и дезинфекциран, съгласно изискванията на ветеринарните власти. Инструментариума беше дезинфекциран и подготвен за работа. При такава подготовка започна кампанията за изкуственото осеменяване на овцете още в началото на август. Там работи като техник-осеменител Желязко Славов. Той още в пет часа отиваше във фермата и присъствуваше при пускането на пробниците в стадата и напускаше фермата след привършване на работата. Хигиенните изисквания по подготовката и осеменяването на овцете се спазваха от страна на техник-осеменителя и самите овчари. Още в началото на кампанията във всички групи беше подхваната надпревара за по-бързото осеменяване на овцете. Благодарение на упорития труд на техник-осеменителя и на всички овчари, наличните 2 481 овце са осеменени.

Най-добре подготви стадото си за осеменяване Костадин Тодоров Вълчанов, който работи като овчар дълги години. Неговото стадо беше осеменено за около 15-16 дни. Добре подготвиха стадата си и Стоян Димитров, Васил Антонов, Феим Махмудов, Неджиб Акифов и Димитър Петков. Те знаят, че от ранното заплождане на овцете зависи много изпълнението на плана за млякото и агнешкото месо през следващата година.

Работата по осеменяването на овцете беше подета добре и резултатите няма да закъснеят.

Атанас ЖЕЛЕВ

ЩЕ БЪДЕ БАЛИРАНА СЛАМАТА

Наред с всички важни селскостопански задачи, пред кооператорите от бригадата на Марко Димитров от село Господиново бе поставен и въпросът за приготвянето на 100 тона балирана слама.

С изпълнението на тази задача се заеха здраво стопаните. Досега те са балирали над 80 тона слама, остава им още малко, за да изпълнят плана си.

Похвално е за механизатора Коста Иванов и кооператорите Кольо Атанасов, Богдан Тодоров и Исмаил Мустафов, които работят със старание и проявяват голяма загриженост за бързото изпълнение и на тази задача.

Христо ХРИСТОВ

И в с. Варненци — сеитба

Отрано започна подготовката за сеитбата в с. Варненци. 16 септември беше първият сеитбен ден за кооператива. За това спомогна както навреме проведеният ремонт на наличния инвентар, така и усилената работа по почистването на семената за посев.

Наред с това не изоставаше и освобождаването на площите от цвеклото и слънчогледа. Бригадата на Кирчо Димитров начело с звеното на Стоян Русев прибра без загуби слънчогледа. От цялата площ се получи средно по над 200 кг зърно от декар. Сега площите се изорават и засяват с есенни култури.

Муртаза МУРТАЗОВ

Една от добре благоустроените птицеферми в окръга е и птицефермата в село Поляна. Районът на птичарника е добре озеленен с черничеви дървета, под чиито сенки птиците намират прохладни места през горещите летни дни.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

НЕКТАРЪТ НА ЗЕМЯТА

Веселият бог Дионис, се казва в една старогръцка легенда, ходи по целия свят от една страна в друга, придружен от шумна тълпа менади и сатири, украсени с венци. Той върви отпред с венец от лозови пръчки на главата и с тирс, украсен с бршлян в ръце. Около него в жив танец се въртят младите менади и скачат опиянените от вино сатири. Подир шествието карат на магаре стареца Силен, мъдрия учител на Дионис. Той е много пиян, едва седи на магарето, опрян на метнатия пред него мях с вино. Поклащайки се, той язди добродушно усмихнат. Под звуците на флейти, сиринги и тимпани шумното шествие весело напредва по планините всред сенчести гори и по зелени поляни. Радостно върви по земята Дионис, покорявайки всичко на своята власт. Той учи хората да отглеждат лозата и да правят от нейните тежки, зрели гроздове вино...

Научи Дионис и силистренските винари да извличат из сочните гроздове нектара на земята. Дали това става по начина възприет през дионисово време не може да се отговори с положителност. Естествено, основата се е запазила и до днес, но самия процес значително се отличава с механизацията си. Че това е така можем да се убедим след посещение на ДПП „Винпром“. Мнозина си спомнят примитивното мачкане на гроздето, колко труд е поглъщала тази проста наглед работа. Сега тя действително е опростена, но с помощта на фулопомпите. Те са поставени в задния двор на предприятието. Само трима души ги обслужват, а от гърлата им бълват вече оронени от чепките гроздови зърна. От тук помпата ги изсмуква вече смачкани в широка колкото ръкав гъвкава тръба и ги изпраща нанякъде. За да разберем това се качваме до третия етаж на голямото попило и в стените си миризмата на алкохола здание. Това, което прави впечатление са грамадните циментови резервоари. Тяхната четириъгълна паст е зинала в очакване на храната си. С шумно пльоскане идващата от двора тръба изсипва съдържанието си. Тук се извършва оцеждането на гроздовия сок. Етаж по-надолу. Голямо винарско корито и един широк кран с течаща гроздова мъст. Техникът-винар Съби Пенев извършва сулфидирането ѝ. Последната част от пътя на гроздовия сок завършва в избата, където става ферментирането, филтрирането и стареенето на готовото вино.

Осемнадесет души са ангажирани с преработката на гроздето, но за всеки един от тях може да се даде характеристиката, получена за бай Съби:

— Работи за пет души...

А това може да се постигне, като се има опита на петнадесет години работещия тук Димитър Димитров. Макар другите да имат по-малък стаж около подготовката на виното, те не могат да се оплачат от липса на знания. Дългите години работа успешно са заместени от курсовете за квалификация. Заедно с дългогодишната практика на старите винари тя донесе миналата година сребърен медал за вино „Тамянка“. През настоящия сезон ще се преработят в различни сортове вина 7 170 тона грозде. От това количество 450 тона различни елитни и екстра качество вина ще носят славата на слънчева Добруджа далече из света и сигурно ще донесат още някой медал. И може би такъв ще дойде, защото ръцете на тези, които правят виното са златни, златни като кехлибарените гроздове.

В дегустационното помещение в избата, до грамадните бъчви на стъкло е написана една мисъл, за която служителка от предприятието претендира, че принадлежала на Горки. Нека бъде както тя иска! Важно е съдържанието: „Да живеят тези, които умеят да правят вино и чрез него да вкарват слънчевите сили в душите на хората!...“

Георги УЗУНСКИ

ПЪРВИЯТ

(10 години от смъртта на Димитър Полянов)

Неговите стихове изникнаха като първи ранни кокичета, които възвестяват бъдещата пролет на робите. Защото вече бе станало „рождението на пролетария“. За пръв път в българската поезия зазвучаха стихове едновременно бунтовни като Ботевите и патетични като Вазовите. Един съвсем нов лирически герой — осъзнаващият се пролетарий, който се закърмя със социалистически идеал — издигна глас против света на капитала и развенча неговите кумири.

Макар че талантът на Полянов не може да се сравнява с таланта на тези, които го последваха, той беше първата поетическа струя от голямата река на пролетарската поезия, която стана богата и пълноводна чрез делото на Смирненски и Вапцаров. Неговите стихове бяха „нищожен, ала пръв поникнал цвят“ и техният безпощаден критичен патос едновременнно беше и революционен вик, бойна тревога. Поляновият лирически герой не само отхвърляше подлия свят на „лъжа, на гнет, на сълзи, на тегла нечути“. Той издигаше ясен идеал, гледаше напред. В мечтите му над разнебитения свят на капитала издигаше своя гранит паметникът на равенството, братството и свободата. Към него сочеше и „Стрелочникът“ — горд, уверен пролетарий, който направлява локомотива на историята към изтока на светлия ден. Смело, самоуверено — с жилеста ръка, способна за големи дела...

Социалистическият идеал, революционната дързост, пропагандаторският зов — у Полянов те са една страст, една сплав. Затова и възвиненият патос на стиховете му е изразен чрез резки контрасти, неспокойни въпроси, ударни повторения, тъканта на които се уплътнява от призивни революционни лозунги, които будят, безпокоят, разтърсват:

„Не чакайте! — това, що буря не събаря
и огън не гори, отсича го топор!“

Този, който написа „Морски капки“, „От Изток до Запад“, „Железни стихове“, нямаше желязна сила на таланта, но пишеше от сърце и стихотворенията му звучаха непрестанно по селските и градски сцени — на утра и вечеринки. Алегоричните картини на бъдещето, с които той така завладяваше читателя, бяха израз на несломимата му вяра в революционната победа, в рухването на „дървото на смъртта“ под ударите на секирите — онези, които пролетариите държаха в яките си ръце.

Не само поезията му беше войнствуваща. Войнствуваща и благородна беше и редакторската му дейност. В неговата „Наковалня“ калиха своя талант не един, а десетки поети и писатели. И станаха наследници на поетичното му дело — делото на първият, който заговори с гласа и сърцето на работническата класа.

Петър ПЕТРОВ

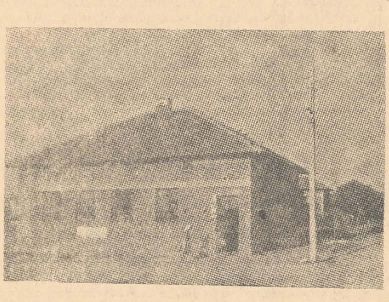

Облекчен е трудът на домакините от с. Цар Самуил. Новата фурна работи вместо стотици жени. Вечер завръщащите се кооператори се отбиват тук, за да отнесат в къщи вкусните бели хлябове.

1 октомври — 31 декември

ПРЕГЛЕД ЗА НАЙ-ДОБРО КИНО ПРЕЗ 1963 ГОДИНА

Този преглед вече стана една хубава традиция. Всяка година кината се съревновават на това благородно поприще. Тази година той ще се проведе през есенно-зимният сезон, от 1 октомври до 31 декември, за да могат в съревнованието да се включат всички стационарни и подвижни кина, които през друго време на годината не биха могли резултатно да проявнат постиженията си. Затова сега прегледът се организира при по-специални показатели и насочва вниманието на киноработниците особено към подобряване на културната работа в кината.

Задачите на кинопрегледа тази година са много разнообразни. Те се отнасят и до репертоара, и до кинопоказа, до културно-масовата работа с филмите, обслужването на зрителите и пр. Обаче основна задача на прегледа е популяризирането на българския филм, както и филмите на Съветския съюз и другите социалистически страни. Целта е да се привлекат най-голям брой зрители на български филми спрямо общия брой на посетителите през този период. Същото се отнася и за посещенията на филмите, които са продукция на социалистическите страни. И това е естествено, защото тези филми съдействуват най-активно за духовното обновяване на човека, задоволявайки неговите емоционални и естетически потребности.

Хубавият филм е сила, способна да вдъхнови човека за труд и подвизи, да подбуди у него най-добри чувства и да укрепи онези духовни добродетели, които осмислят живота му и помагат да върви напред. В този смисъл главната задача на прегледа е популяризирането на българския и съветския филм. Втората задача в плана на окръжната комисия по провеждане на прегледа е поредицата от културно-масови и организационни мероприятия, които ще допринесат за подема на киномрежата в окръга. На окръжното съвещание с киномеханиците, което беше проведено наскоро, бяха подробно и убедително разяснени задачите на прегледа и се обсъди плана на окръжната комисия по провеждането му. В общините със стационарни кина се създадоха също комисии, които ще помагат за подобряване на работата в кината. Особено внимание сега се обръща на агитационно-масовата работа в кината, защото ако филмът е идейно емоционално наситен, дори ако се гледа два или три пъти, не може да се обхване и почувствува неговото богатство. А чрез агитационно-масовата работа — обсъждания, срещи със зрителите, срещи с творчески колективи — силата на художествените филми ще се почувствува много по-добре. По време на прегледа ще се организира и цикъл от кинолектории на здравни и селскостопански теми, ще се устроят тематични кинопокази. Особено много ще се увеличат прожекциите на научно-популярни, документални, учебни и мултипликационни филми.

В тазгодишния преглед киноработниците ще се стремят да се увеличи значително броят на зрителите. Резултатите от кинопрегледа през 1962 година показаха, че нашите колективи са способни да постигнат още повече в тази насока. Колективът на киното в с. Гарван с киномеханик Марин Атанасов изпълни плана за зрителите 109 процента, а за оборота — 221 процента. Значителни бяха постиженията на кината в Кайнарджа с киномеханик Йордан Градинаров и в Попина, където преди това киното беше изоставащо. Това показва, че през тази година колективите могат да проявят още по-голяма активност, да проявят още по-голяма самоинициатива, за да се наредят между първите. Особено трябва да мобилизират силите си кината и комисиите в селата Добротица, Алфатар и Попина, които сега значително изостават с годишния план по отношение на зрителите и оборота. Те трябва да разнообразят своята агитационна и културно-масова работа сред зрителите.

Важно място сред задачите на прегледа заемат кинопоказът и кинообслужването. Затова сега започна преглед на всички киноапаратури, а градските киномеханици поеха шефство над слабоквалифицираните си колеги от селската мрежа. Това ще подобри кинопоказа и ще разшири движението за поддържане на образцова кинокабина. Разнообразните и смислени мероприятия, които колективите на кината вече осъществяват, могат да им осигурят почетно място.

Менахем ЛЕВИ

ЗА ЛЮБОЗНАТЕЛНИТЕ

● По данни на БСЕ общо на Земята се наброяват 522 действуващи вулкана — надземни и подводни. Но тази цифра вече може да се счита за остаряла. Работата е в това, че сега към действуващите вулкани учените отнасят не само изригващите, но и тези, които само „димят“ и за заглъхнали в този момент. Пресметнато е, че на земното кълбо има около 6 600 действуващи вулкани. По островите и бреговете на Тихия океан, в така наречения тихоокеански „огнен пръстен“, димят 322 вулкана.

● В някои случаи при изригването се образуват потоци лава, които достигат до 80 км. Понякога те се движат със скорост около 30 км в час. Постепенно лавата се охлажда и се покрива с кора, която става все по-дебела и по-дебела. Но под нея потокът лава изстива много бавно — този процес понякога продължава столетия.

● Първата вулканична обсерватория е била създадена в средата на миналото столетие по склоновете на Везувий.

● Огромни маси пара покриват на някои места цели райони в морето. Към небето от морската повърхност летят късове сгурия. Така протича изригването на подводните вулкани. Понякога в резултат на такова изригване в океаните се образува нов остров, например като остров Богослов, образувал се в 1796 година в Берингово море.

● В Уганда, в народния парк на името на кралица Елизавета, прожектирали филми на открито. Бил показан и филм за африканската фауна, за живота на слоновете в джунглите. А когато лампите светнали, изумените зрители видяли слон, който все още се вглеждал в екрана, зад последния ред на импровизирания салон. Тази сцена се повторила след няколко дни, когато се прожектирал същият филм. След това слонът идвал още два пъти в началото на прожекцията, но убедил се, че във филма „слонове няма да има“, изчезвал в гъстия лес.

● Бракът удължава живота. До такъв извод след продължителни и задълбочени изследвания са достигнали датските учени — статисти. По тяхното мнение омъжените и оженените живеят няколко години повече от старите моми и старите ергени и средно четири години повече от разведените съпрузи.

● Знаменитата църква в Страсбург, пострадала по време на Втората световна война от бомбардировките, е застрашена от разрушение, ако бързо не се пристъпи към основен ремонт, — такова е мнението на главния архитект на града Бернар Моне.

Постоянните врагове на църквата и на много други сгради в града са военните самолети, летящи със свръхзвукова скорост. След всеки полет над старинната църква по стените ѝ се появяват пукнатини — резултат от мощната въздушна вълна, предизвикана от летящите самолети.

ТОВА СЕ СЛУЧИ НА 32-ри КИЛОМЕТЪР

КОЙ Е ВИНОВЕН?

I.

Кой е виновен наистина?

Фактите са само три: една шофираща жена, курсистка, спукана гума на лек автомобил и едно мъртво дете. Има и четвърти факт — един разсеян инструктор. . .

Мъртво дете!

То е живяло само три години.

Мъртво дете!

Неговата смърт е причинена от собствените му родители. Поради нехайството на един инструктор от ДОСО, който позволява едно въобще незаконно пътуване. Едно пътуване, което не влиза в задълженията на инструктор, водещ занятията по кормуване. А този инструктор позволява не само пътуването. Този инструктор позволява да кормува една жена, която е курсистка, но за това пътуване е нямала разрешение.

На 32 километър по шосето от Силистра — Средище задната лява гума на автомобила е спукана. Но инструкторът гледа през прозореца, вместо да използва двойното управление, за да предотврати катастрофата.

Остър завой.

Обърнат автомобил.

И едно мъртво дете! След няколко часа, но все пак е мъртво. Кой е повече виновен за неговата смърт? Родителите или инструкторът?

Каквото и да се каже в това отношение, то не би върнало живота на мъртвото дете. Важното е другото. Важното е онова, което се отнася до всички. До живите, които имат живи деца. И които още не са станали шофьори-любители.

Тези мисли са адресирани до тях.

Майката се нарича Живка Андреева Милкова.

Бащата се нарича Милко Атанасов Милков.

Инструкторът се нарича Георги Калчев Димитров.

Един разсеян инструктор от ДОСО — Силистра, който стана причина за катастрофата.

II.

Ще се минат години.

Каквото и да се случи с Георги Калчев, той ще забрави. За него случката на 32 километър ще бъде нещастно произшествие, една катастрофа, едно събитие, което е смутило за малко живота му.

А родителите?

Ще забравят ли те, че някога са имали едно малко, едно съвсем малко дете, което е било станало вече много забавно, много умно, което е говорело вече като възрастен човек. Това дете можеше да стане инженер, откривател, лекар, музикант или писател. Това дете можеше да даде на хората много плодове на своя ум. Можеше да направи хората по-добри, по-щастливи, можеше да остави името си в историята.

Но това дете почина.

Това дете живя само три години, защото имаше родители, които не бяха внимателни. Които не бдяха над неговия живот достатъчно добре.

Затова тази случка за тях няма да бъде само една катастрофа. За тях тази случка ще бъде едно черно петно, което ще върви подире им през целия им живот като черно знаме.

Хора, бъдете внимателни, хора! Бъдете много внимателни! Децата, внуците, това сме самите ние през идните векове. . .

Николай ПЕТРОВИЧ

БОРБА

Неотдавна в гр. Дулово се проведоха големи борби с участието на борци от цялата страна.

НА СНИМКИТЕ: Момент от борбата между Рамис Сюлейманов от с. Йорданово и Коста Карагьозов от Варненско.

Срещата печели Рамис.

БРАДВАРИ — НЯКОГА И СЕГА

ОЧЕРК ЗА ЕДНО ДОБРУДЖАНСКО СЕЛО

Сред село се издига стар мощен дъб. Между хората негови връстници не можеш намери. Много стар е той. Вековете са дълбали безпощадно по грамадния му ствол и са умъртвили някои клони. Затова те сега висят надолу, разперени като пръсти на грамадна старческа ръка. И все пак той е жив. Голяма зелена корона кичи умореното му чело. А когато полъхне вечерникът, листата му започват да шушнат, сякаш тихо разказват за някогашните люде, които са минавали оттук, пасли са ваклите си стада с много звънци.

Много бури са връхлитали върху стария дъб. Много събития са протекли край него. Ала късно, много късно видя той Токмак Сюлеймана.

I.

Между храстите се провира млад мъж, стиснал здраво в ръцете си бердaната. Върви и тихо се обръща назад. Оглежда се да не го следят. Бяга Токмак Сюлейман от заимите. Живееше в Суйджук, но задлъжня на бирниците. Четиридесет златни гроша трябваше да им наброи. А е беден. Отде да ги вземе? Ако останеше в селото, трябваше да иде в зандана. . . И затова реши да бяга.

Три дни се лута вече Токмак Сюлейман из горите. Тази сутрин той тръгна по един дълъг наклон. Долу сред дърветата прозираше блясъкът на вода. Изгряващото слънце чертаеше златна пътека по огледалната повърхност.

Изведнъж нещо прошумоля в храстите. Токмак Сюлейман изтръпна. Звяр или. . . Обърна се. Хубава стройна сърна отиваше към водата. Вдигна той берданата и гръмна. Животното се олюля и падна, пронизано от оловото на младия турчин.

Зарадва се Токмак Сюлейман, почувствува се щастлив, затова се обърна към слънцето и направи няколко поклона.

— Късметлия място е това! Благодаря ти, Аллах!

И Токмак Сюлейман реши да остане завинаги тук. Но сам живее ли се? Сама ръка и в морето не може се изми. Ще доведе той жена, деца. . . Ще стане пастир на хатибина от Барабанлар. С него се познават отпреди. Има хатибинът стотина кози, тях ще пасе и ще живее свободно.

Хубава паша имаше тук. Научиха за нея и други бедни турци, които също теглеха хомота на робството на паши, бейове и заими... Един ден Токмак Сюлейман забеляза талига с два бивола между дъбовете. Идваше негов съселянин.

Зарадва се Токмак Сюлейман. Грабна брадвата и направи път през гората. Събори много дървета. Нека да минават хората. Да идват. . . И те идваха. Всеки ден пристигаха нови семейства. А той пробиваше път с брадвата.

Оттогава остана и името на новото село Балтажи еникьой.

II.

Годините минаваха. Хората бяха доволни от земята, която им се отплащаше щедро. Само едно беше лошо — вода нямаше. Направиха каци, с които всеки ден ходеха за вода от голебинската чешма. Там чакаха реда си цели часове, а през горещите летни дни — и по цял ден.

Сетне България се освободи от турските бейове и паши, но на тяхно място дойдоха българските бирници и кметове. Къщите на селяните бяха все тъй схлупени, покрити със слама, а по нарязаните от пороите улици тичаха босоноги деца.

И земята обработваха все така трудно. Оряха с биволите и ралата.

III.

Дойде Девети септември. Балтажи еникьой стана Брадвари. Народната власт докара на брадварци вода. Каналите прерязаха селото, издигна се висока кула. Пред дворовете се появиха чешми.

Бистра вода потече. Развеселиха се лицата на измъчените хора. После навлязоха в кооперативното стопанство.

Започнаха брадварци да строят нови къщи. От тухли. Много светли. Всеки ден от краищата на селото се извисяваха гласовете на майсторите. Те съобщаваха високо своите пожелания. И към новодомците, и към строителите. А на върха на новия дом се вееше подаръка — риза или пешкир.

Тясно беше старото училище в Брадвари. Помещаваше се в сградата на самата джамия. Народната власт построи ново, двуетажно.

Нов живот нахлу в селото. Брадварци не искаха вече да газят калта. Ново асфалтирано шосе оправи някогашните криви улички, в които талигите затъваха до главините, когато отиваха в съседните села за каца вода. Шосето свързва Брадвари с Иширково и Дулово.

Слънцето изгря в Брадвари. И жените откриха лицата си, за да го видят. Хвърлиха и шалварите. Почти във всяка къща има радиоапарат. А от миналата година в две къщи светят малките екранчета на телевизорите. Кооператорите, да, именно кооператорите, новите жители на село Брадвари, а не някогашните избягали в непроходимите гори турски селяни, тези нови кооператори гледат предаванията на телевизията в Букурещ. А техните деца стават учители, лекари, зоотехници.

Вечер, когато старите турци се съберат на пейките пред вратите, често си разказват стари истории. Те си спомнят Токмак Сюлейман.

А старият дъб все така стои сред селото, изправил могъщата си снага. Ако ви се случи път оттук, спрете под сянката на този великан и послушайте шумоленето на уморенитт му клони.

Иван НЕДЕВ

СПОРТНИ ВЕСТИ

★ В събота и неделя 28 и 29 септември, в Силистра, в Ученическата спортна школа, ще се проведе окръжно първенство по тенис на маса за жени и мъже. Срещите започват: в събота от 15 часа, а в неделя от 8 часа.

★ Пак в събота и неделя на баскетболната площадка в града ни ще се състоят нови срещи по баскетбол и волейбол от работническата спартакиада.

Съобщение

Окръжен отдел „Статистика“ — Разград има две вакантни длъжности за „старши икономисти“. Заплата по щата.

От отдела

ОБЯВА

Държавно земеделско стопанство гр. Силистра има вакантни длъжности за „зоотехник“ с висше образование — 1 (един) и „ветеринарен фелдшер“ 1 (един). Заплата по щат. Постъпване веднага.

Осигурена квартира и стол.

От управлението на ДЗС — Силистра.

СЪОБЩЕНИЕ

Отдел „Народна просвета“ при Окръжния народен съвет съобщава, че в окръга има следните вакантни учителски места за начални учители:

Ножарево — 1, Добруджанка — 1, Колобър — 1, Стрелково — 1, Звенимир — 1, Върбино — 1, Зарник — 2, Посев — 1; 1 място по математика в Икономическия техникум. На горепосочените места ще се назначават само редовни начални учители или редовни начални учители пенсионери.

ОТ ОТДЕЛА

БЪЛГАРСКА АКАДЕМИЯ на НАУКИТЕ БИБЛИОТЕКА СОФИЯ
ДЕПОЗИ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ—СИЛИСТРА

Година VIII, бр. 113 (668) | Събота, 28 септември 1963 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

МЕЖДУНАРОДНО ПРИЗНАНИЕ НА ХРИСТО СМИРНЕНСКИ

ВАСИЛИЙ КАЗИН (СССР): „С пълно право може да се каже, че творчеството на Христо Смирненски е неразривно свързано с Великата октомврийска революция, събудила революционен подем и у неговата страна"

ЛУДВИГ КУНДЕРА (ЧЕХОСЛОВАКИЯ): „Христо Смирненски е в много отношения братски близък особено на трима големи чешки поети: Иржи Волкер, Йозеф Хораки, Станислав Нойман .

ЕДИН ПРИМЕР ЗА НАС

Целият български народ утре ще чествува 65-годишнината от рождението и 40-годишнината от смъртта на един свой голям син, един доблестен гражданин и комунист — незабравимия Христо Смирненски.

След Ботев Христо Смирненски е истински призван певец на революцията в нашата литература. Неговото поетично слово достигна не само върховете на нашия литературен небосклон. То прехвърля границите на родината ни и неговият носител се нареди във фалангата на онези световно известни поети, чието име и творчество стана знаме на народите против техните потисници. Стотици и хиляди са читателите от много страни, които са се любували на неговия голям талант, на вълшебното му слово, на неувяхващите негови образи и са споменавали името на България с чувство на благодарност за това, че чрез творчеството на големия неин син са се докоснали до художествено изразените истини на социалната революция.

Кое прави Смирненски поет от национален характер, къде се корени неговата сила, могъществото на поетичния му талант?

С цялото си творчество Смирненски е поет пряко и неразривно свързан с идеалите на нашата работническа класа. Още в дните след Първата световна война той поде с неизтощим жар делото на Партията, поде с целия си талант това дело. Смирненски стана поет на въжделенията на работническата класа, на нейните борби.

Разцъфтяването на поетичния талант на Христо Смирненски съвпадна с победата на Великата октомврийска революция. Тази победа стана негово непресъхващо вдъхновение, извор на ония чудни поетични бисери, които никога няма да изгубят чара и великолепието си на откровения, от чиято омая са се вълнували и ще се вълнуват милиони читатели. Посвещавайки много от стихотворенията си на съветската страна, на нейния величв устрем към свобода, Смирненски стана пълен изразител на братските чувства на трудещите се у нас към съветските народи, на любовта, която изпитват българските селяни и работници, народната интелигенция към нашия двоен освободител.

Партийната страстност, оригиналната художествена интерпретация, внушителната емоционалност, сгъстената сатирична целенасоченост, пролетарската интернационалност на целокупното му творчество, правят от Смирненски един от големите представители на световната революционна поезия, наша гордост и наша слава.

Изказвайки се за Смирненски, безсмъртният вожд и учител на нашия народ Георги Димитров го нарече „българския Маяковски". Не би могло да се намери по-ярко и точно определение на поета и гражданина, на бореца и комуниста Христо Смирненски. Поезията на нашия безсмъртен певец се гордее с творчеството на поета на революцията не по външния си вид, нито по поетичните си средства. В едно обаче тя е равна на това творчество: в общия свой революционен дух, в непримиримия си тон, в политическата си заостреност и широта на темите. Така той можа да прозре като истински комунист светлото бъдеще, за което се бореше (стихотворението „През бурята").

Идеите, на които поетът посвети своята вдъхновена лира, днес тържествуват по градове и села, в цялата наша Родина. Това тържество е най-живото доказателство за жизнеността на поезията на Христо Смирненски, за вдъхновяващата нейна сила в строителството на социализма.

ВСИЧКИ СИЛИ ЗА НАВРЕМЕННО ПРИБИРАНЕ НА РЕКОЛТАТА! ЗА ОБРАЗЦОВА И СРОЧНА СЕИТБА!

Старши тракористът Хараламби Тодоров от ТКЗС Попина не жали сили за подготовката на почвата за сеитба на есенните култури. На ден той дискува по 350-400 дка земя.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

Сега всяка минута е скъпа

От няколко дни в ТКЗС—Дулово се извършва усилено сеитбата на есенните култури. В добре подготвената с унгарски плугове почва, сеялките поставят житните семена. Най-напред беше засята репицата на площ от 125 дка. Засети са и 750 дка ръж, от които 125 дка за зърно.

А сега във всички бригади на стопанството се сее пшеница. Засети са вече над 3 000 дка с тази култура. И всеки ден се засяват нови 1 000 дка. Сеитбата на ечемика все още не е започнала, но само след ден-два ще започне и тя.

На първо място в сеитбата на пшеницата за сега се нарежда бригадата на село Водно с бригадир Вели Ашиков. В тази бригада са засети над 1 000 дка с тази култура.

Ръководството на стопанството взема всички необходими мерки, за да може сеитбата да завърши в най-подходящия агротехнически срок Сега след като завърши прибирането на слънчогледа, всички сили на кооператорите са насочени към беритбата на царевица и изваждането на цвеклото. Досега е прибрана царевицата от близо 7 000 дка площ и извадено цвеклото от 1 600 дка. Организацията на работата е такава, че площите от тези култури ще бъдат освободени още в първите дни на октомври, ще бъдат подготвени на време и засяти в срок.

От голямо значение за навременното започване на сеитбата и бързото й провеждане е добрата подготовка на почвата и на посевния материал. В подготовката на почвата участват дисковите унгарски плугове, които не позволяват образуването на буци и създават условия за извършването на качествена сеитба и в най-сушавите години. Качеството на посевния материал е много добро както по чистота, така и по кълняемост.

Така в ТКЗС—Дулово трудолюбивите кооператори полагат основата на високите добиви за следващата година.

Емил ПРАХОВ

ЗА ДА РАЖДА ЗЕМЯТА ПОВЕЧЕ

Въпреки отшумяването на лятната кампания, трудовото ежедневие в кооператива в с. Голеш не стихва нито ден. Стопаните съумяха навреме да приберат богатия плод от своето землище и да се заемат навреме с подготовката на сеитбата на есенните култури. С общи усилия и благодарение на денонощната работа по площадките определените за почистване 451 тона пшеница за семе са готови вече за сеитба. Изпратените за проба семена са показали около 90 на сто кълняемост. Успешното провеждане на почистването на посевния материал стана възможно благодарение на добрата организация по време на тази кампания. Добра беше и работата по ремонта на прикачния инвентар, необходим за провеждане на сеитбата.

Но както винаги и сега успешното провеждане на сеитбата зависеше преди всичко от успешната и качествената работа на механизаторите. За кратко време кооперативното стопанство в с. Голеш успя да приготви за сеитба 7 800 дка земя, чрез есенна предсеитбена оран. Въпреки че сеитбата започна вече преди три дни, механизаторите продължават да орат останалите площи.

Само за един ден в бригадата в с. Голеш бяха засяти 117 дка с пшеница. В близки дни ще започне сеитбата и в другите съставни села на кооператива. Тази година в цялото стопанство трябва да бъдат засяти 19 000 дка с пшеница и 2 300 с ечемик. Като се има предвид, че тези площи не са малко, необходимо е работата по сеитбата да бъде ускорена.

Благоприятна е в това отношение работата на механизаторите Марин Иванов, Стоян Желев, Димитър Петров, Димитър Енчев, Атанас Колев и други, които са денонощно на блоковете.

Натрупало добър опит от миналите години и сега стопанството в с. Голеш ще проведе цялата сеитба при образцов ред и качество.

Р. МИХАЙЛОВ

Гроздобер

В местността „Ески—балък"—Долно Ряхово, кооперативните лозя заемат необхватна шир. Натежалите сочни кехлибарени гроздове опъват телената конструкция. Колко е щедра природата, когато хората са трудолюбиви. Тук на високия баир се срещат селските труженици засмени, сърдечни. Загрубелите, но сръчни ръце внимателно прерязват големите гроздове „Болгар" и пълнят щайгите. От очите и на братята Ангел и Петко Цоневи и на Кирияк Георгиев, Георги Караколев, Стоян Филипов и на всички, които още от ранна пролет обхождат, за да се грижат за лозята, им излизат искрици на радост, на удовлетворение от големия благодат. Радвам се от сърце на устрема, на желанието и упоритостта на тия трудови хора, които миналата година преизпълниха плана и предадоха на Родината в повече над 36 тона грозде.

Грижите на хората за лозята и тая година не бяха малки. Лозарите от звеното на Стефан Василев старателно окопаваха, пръскаха, филизеха и колцуваха насажденията.

Гроздобер! С какъв трепет и вълнение се очакваше той, за да се видят плодовете от неуморния труд. И сега ръцете прерязват големите гроздове, за да отлетят зад нашите граници, за да прославят нашата родина и трудолюбието на нашият народ.

— Богата родитба хей, веднага се пълни щайгата—радостно подхвърля Върбан Върбанов. Наблизо се носи смях, закачки. Под големия навес е манипулационната. Как бързо и сръчно кооператорите подрязват дръжките, отделят негодните зърна, изпълняват съветите на звеноводa, старателно подреждат щайгите. Тук са Велика Мавродинова, Димитра Кирякова, Недялка Стоянова, Дафина Масимилиянова, Димитра Стефанова и Яна Михалева. Нито ден и час те не пропускат в битката за по-големи добиви. Слънцето се издигна високо в небосвода. Трябва да си отдъхне.

—Дните са малки, вече няма време за почивка. Хапнаха и отново започнаха работа.

Досега над 30 тона висококачествен „Болгар" са отправени зад родните граници.

—Тоя година пак ще преизпълним плана—със задоволство ми заявява звеноводът.

Слизам по стръмната пътека. Погледът ми е отправен все към тия скромни и трудолюбиви хора, които създават народните блага.

Димитър ВЪЛКАНОВ
(наш кореспондент)

ПЛОДЪТ ЗАВИСИ ОТ ГРИЖИТЕ НА ХОРАТА

Много са работливи кооператорите от село Секулово. Обединени в една бригада, под ръководството на тракторно-полевъдния бригадир Герчо Стоянов и участъковия агроном Йордан Василев, те обработват над 12 000 дка земя. В усилените летни дни те не знаеха покой, не си доспиваха и успяха навреме да приберат 5000 дка пшеница, от която получиха по 212 кг от декар при план 220, ечемик от 1 040 дка получиха по 332 кг средно от декар при план 305 кг.

Голямо бе напрежението при отглеждането на пролетните култури, добри са и резултатите от тях. От 350 дка фасул стопаните набраха по 133,7 кг от декар при план 125 кг, от 400 дка грах, получиха по 182 кг при план 130 кг. От 100 дка люцерна добиха по 50 кг семе от декар и други.

Особени грижи и внимание стопаните отделиха на отглеждането, прибирането и съхранението на тютюна. Докато миналата година бригадата отгледа 250 дка, то тази година те имат 337 дка. Сега вече се добират и последните му листа. Големите грижи и упоритият труд, положени от кооператорите са добре възнаградени.

Сега цялата бригада е вдигната на бойна нога за полагане основите на високите добиви през следващата година. Те извършиха на 5 000 дка есенна оран. Освободени и подготвени са за сеитба 2 200 дка. В момента започна сеитбата на ръжта. Има обрани над 300 дка царевица. Усилено се извършва и предсеитбеното торене.

„Не ще ни уплаши сушата — заявяват кооператорите от Секулово — ще направим всичко възможно, за да приключим есенната сеитба в необходимия агротехнически срок".

Христо ГАНЕВ

И ГЛАВАНЦИ СЕЯТ

В землището на бригадата в с. Главан вече няколко дена неспирно буботи тежката машина на механизатора Илия Господинов. Веригите на дизела затъват дълбоко в угарта, а след него сеялката равномерно засява пшеничените зърна в добре разораната почва.

Вече втори ден Илия и прикачникът му Петър Господинов засяват с пшеница ширналия се наоколо в местността „Старите лозя" равен блок.

След засяване на тези 300 дка, двамата механизатори ще се прехвърлят и на другите места, определени за засяване с пшеница и ечемик.

Ради РУСЕВ

РЕКОРДНО ИЗПЪЛНЕНИЕ НА НОРМИТЕ

Напрегнати дни са настанали за пристанище Силистра. Не минава ден, през който неговия трудолюбив колектив да не отбележи нов успех, да не счупи старите норми, да не достигне високо преизпълнение на плана. През последните месеци средното изпълнение на трудовите норми се движи постоянно около 200 процента.

Особено добре работят пета бригада с отговорник Иван Петров и първа с бригадир Кирил Ганев. Така например, на 25 септември т. г. петата бригада за осемчасова смяна натовари 196000 кг грозде в щайги по 10 кг с осем работника. С това количество бригадата изпълни дневната си норма с 475 на сто, а трудовото заплащане достигна до рекордната цифра 20.58 лева на човек. Същият ден нощната смяна беше поета от първа бригада. Пак с осем души, но за шест часа тя натовари 130 000 кг грозде, като достигна 442 на сто изпълнение на нормите и получи по 13.57 лева надница на работник. Останалите бригади изпълняват нормите си средно между 190 и 250 на сто.

Всяка една бригада си е поставила задача в най-кратък срок да изпраща гроздето за износ. Съдовете се товарят предсрочно с по 8-17 часа. Преди няколко дни баржа 1710 беше натоварена за 19 часа вместо за предвидените 35. За постигането на тези успехи решаваща роля играе подобрението при товаренето. Сега работниците вдигат не по две щайги от стифа, а по три, като стифовете се нареждат по 14 щайги на височина; един работник вместо да направи седем тура от тавата до стифа с две щайги, прави четири тура с по три щайги и един с две. По този начин обработката на шлепа се ускорява значително и дава голяма икономия на време. За високото изпълнение на нормите немалък дял имат и крановиците Петър Александров и Михаил Чобанов, които с безаварийната си работа ускоряват товаренето с петтонния кран.

Георги КРЪСТЕВ

ПО ПЪТЯ НА ПЛОДОРОДИЕТО

През миналата година кооперативното стопанство — Окорш добре подготви площите за сеитба. Покъсно трудолюбивите кооператори навреме наториха, оплевиха и без загуби прибраха пшеницата. От 16 100 дка беше получено по 212 килограма пшеница, а бригадата на Колю Златев от Окорш получи по 236 кг, в село Вокил от 300 дка площ от сорта „Безостая" добивът беше по 436 кг зърно. Затова тази година управителният съвет на ТКЗС навреме прие план за есенната кампания. Свои планове приеха и бригадните съвети. Площите вече са освободени от слънчогледа, а беритбата на тютюна е към своя край. Механизаторите подготвят качествено за сеитба освободените площи, чрез предсеитбена оран.

Всички семена са набавени, а и анализите им показаха, че притежават 90 на сто кълняемост. На лице са и семената за засяване на ечемик. Механизаторите Юзеир Мехмедов и Али Салиев вече сеят в местността „Демир Алан". Не остават назад и Радан Русев и Ахмед Бейтулов от с. Овен. Благодарение на усилената работа досега са засяти над 300 дка с пшеница.

Велико СТАНЕВ

Сведение

за изпълнението на по-важните селскостопански задачи до 26. IX. 1963 год. вкл.

ТКЗС	Предсеитбена оран %	Обрана царевица %	Сеитба пшеница в %	Сеитба ечемик в %
Айдемир	42.1	44.3	—	41.2
Калипетрово	33.4	79	—	—
Бабук	25.6	65.9	—	—
Алфатар	50.8	56.9	1	4.8
Алеково	39.6	54.9	2.4	13.2
Ширково	21.9	22.1	5.8	—
Смилец	38.9	53.7	—	—
Попина	42	44.6	7.2	—
Сребърна	56.2	19.2	—	37.4
Ситово	51.1	16.8	—	23.9
Срацимир	57	47	10.5	14.3
Кайнарджа	21.6	18.4	0.4	12.7
Голеш	36.1	34.6	0.5	—
Средище	21.8	17	—	2.2
Тутракан	19.8	78.4	—	1.8
Нова Черна	46.2	52.5	—	—
Старо село	20.1	16.3	8.6	—
Белица	35.3	31.1	—	5.2
Главиница	26.8	21.3	—	—
Ст. Караджа	27.6	30.2	—	—
Сокол	31.6	5.4	—	—
Зафирово	38.5	58.8	1.1	29.5
М. Преславец	42.6	36.5	29.8	49
Дулово	41.9	51.8	11.3	—
Межден	28.2	33.8	2.5	8.5
Окорш	34.6	16.8	1.2	—
Секулово	43.2	18	4	6.8
Добротица	24	36.9	—	—
Чернолик	32.2	32.1	4	25.2
Паисиево	35.2	41.6	12.5	—
Всичко	35.1	39.1	3	9.2

ПО 220 КГ СЛЪНЧОГЛЕД ОТ ДЕКАР

На едно от младежките звена от село Шуменци, звеновод е комсомолецът Стоян Иванов Стоянов. Още в началото на годината той така организира младежките от звеното си, че нито един от тях не отсъствува при провеждането на селскостопанските мероприятия. От близко следеше за качеството на извършената работа, за нормалния брой растения в декар и други.

Ето, че след големия труд който младежите положиха през годината, дойде ред да прибират реколтата. Преди няколко дни привършиха беритбата на слънчогледа. Младежите знаяха, че всяко закъснение води до намаляване на добива и затова от ранна сутрин до късно вечерта те не жалеха своя труд, а гледаха час по-скоро да приключат с изпълнението на тази задача. В резултат на добрата организация от страна на звеното, а и съзнателното отношение на всички комсомолци от определените им 167 дка, те добиха по 220 кг слънчоглед, вместо по 175 кг.

Активни в работата бяха всички, но все пак похвала заслужават комсомолките Бойка Димитрова, Елена Димитрова, Стоянка Йорданова и други, които с отговорност се отнасяха към работата.

Скоро те навлязоха в блоковете с царевица, които смятат не само да приберат първи в стопанството, а да получат и най-висок добив от декар. Затова те са сигурни, защото знаят, че след добрите грижи, които са вложили в обработката й тя ще се отплати щедро.

Стефан СТОЯНОВ

Една от задачите, която кооператорите от село Паисиево изпълняват сега е прибирането на слънчогледа на сушина.

НА СНИМКАТА: Комбайнерът Александър Георгиев на ден вършее по 24 тона слънчоглед.

(Партиен живот)

КОГАТО КОМУНИСТИТЕ СА В АВАНГАРДА...

Работническият колектив при СП „Пренос-превоз“— Силистра, през миналото осеммесечие имаше тежка задача.

Съгласно приетите обещания от началото на годината, за осеммесечието предприятието трябваше да изпълни план за 533 980 лева и да реализира печалба за 15 000 лева. Суровата зима обаче затрудни изпълнението на плановете и за първото тримесечие въпреки положените усилия предприятието не можа да си изпълни плана. Това неизпълнение трябваше да се догони през следващите месеци, а за това се искаше голямо напрежение на силите.

Административното ръководство и партийното бюро обаче не склониха глава пред трудностите, а своевременно обсъдиха създалото се положение и набелязаха мероприятия за изпълнението на дадените обещания.

Трудностите по изпълнението на плана бяха широко разяснени сред работниците. Специални мерки се вземаха за намаляване на безпричинните отсъствия и по затягане дисциплината в бригадите. Подобри се и контролът и организацията на работата. В резултат на това, въпреки трудностите към края на осеммесечието предприятието изпълни плана вместо 533 980 лева, 677 742 лева и реализира вместо 15 000 лева 33 100 лева печалба. Планът по производителността на труда също беше преизпълнен 112 на сто. В тая обща борба на работническия колектив за изпълнението на дадените пред Партията обещания, решаваща е авангардната роля на комунистите. В сравнение с общия брой на работниците, който в отделни периоди стига до 500-600 души броят на комунистите е малък. Партийната организация наброява само 45 членове. Тяхната роля в производството обаче се чувствува навсякъде. И ако предприятието можа чувствително да преизпълни дадените обещания за осеммесечието, въпреки трудностите, голям дял за това имат комунистите. Трудностите по изпълнението на плана своевременно бяха поставени на разглеждане на партийно събрание и на комунистите бяха възложени конкретни поръчения. По решение на партийното бюро в най-трудните участъци, където имаше пропуски в работата с поръчение бяха изпратени комунисти Така например в бригадата, която работи в ДКК „Нектар“, дисциплината сред работниците беше лоша, имаше много безпричинни отсъствия Партийното бюро и административното ръководство изпратиха там с поръчение за бригадир членът на партийното бюро Кямил Шакиров. Под неговото ръководство, за кратко време дисциплината в бригадата се подобри и безпричинните отсъствия намаляха до минимум В обект „Варджийница“ някои от работниците системно се напиваха и често оставяха пещите без гориво. Тук с поръчение беше изпратен на работа партийният член Ибрахим Хасанов. Сега вече тук не се допускат никакви провинения и оплаквания от работниците. Такива поръчения за затягане дисциплината в отделните обекти бяха възложени и на комунистите Димитър Ордолиев, Стойко Стойчев и др.

Голям дял за своевременното отстраняване на допуснатите слабости се пада и на изградените сред комунистите партийни групи. Такива към партийната организация има изградени 4, от които 3 в производствените бригади и една в администрацията. Партийните групи живеят редовен живот, системно се занимават с изпълнението на производствените планове и подобряване дисциплината в бригадите. Добре работи в това отношение партийната група в „Камъшит“ с отговорник Иван Суров. Тук комунистите Гриша Атанасов, Георги Авазаров и Иван Далев са винаги в челните редици при изпълнението на плановете. Изпълнили личните си планове за месец септември и сега работят за месец октомври и комунистите от партийните групи при ДКК „Нектар“ с партиен групов отговорник Ахмед Акифов. Системно преизпълняват своите планове и комунистите Али Туранов, Исмаил Алиосманов, Мюзекя Юсеинов и Гарабет Агопян, които работят в дървения склад на материално техническо снабдяване.

Но не само при изпълнение на плановете комунистите изпълняват своите поръчения На тях партийното бюро системно им възлага задачи да извършват възпитателна работа сред работниците, да водят борба против безпричинните отсъствия, пиянството и кражбите, които все още намират място сред някои несъзнателни работници. И тая обща борба на ръководителите и комунистите за ликвидиране на тия вредни остатъци в съзнанието и бита на отделните работници с всеки изминат ден дава своите плодове. Докато само преди една година, част от работниците на предприятието системно пиянствуваха, не се грижеха за семействата си, и отсъствуваха без причина от работа, то сега такива явления се срещат все по-рядко.

Хаккъ **РУФИЕВ**

Нито един младеж извън формите на новата просветна учебна година

Ограмотяването и повишаване образованието на работническата и селската младеж е важна и отговорна задача пред общинските комитети на ДКМС.

Имайки предвид трудностите и незавидните резултати от миналата учебна година по образованието на младежите, общинският комитет на ДКМС в с. Межден на своето заседание на 21 септември т. г. разгледа и прие много уместни и навременни мероприятия. „Нито един младеж извън формите на просветната година“ — така започна информацията си др. Февзи Халимов, секретар на общинския комитет на Комсомола. Досега са издирени и съставени списъци на всички младежи и девойки с незавършено основно образование, които ще продължат образованието си във вечерните паралелки. Там където броят на младежите е недостатъчен за образуването на съответните паралелки, занятията ще се водят индивидуално. Общинският комитет реши — отделните членове на комитета да отговарят за определен брой младежи и да осигурят тяхното присъствие в съответните учебни форми. Съвсем основателно комитетът отдели особено внимание на ония дружествени секретари, в районите на които младежите са турци. Те ще се включат в читателските групи и в курсовете за изучаване на български език. Секретарят на дружеството от село Козяк увери комитета, че от тяхното село нито един младеж няма да остане извън просветните форми. Но между членовете на комитета се намериха и такива, които вместо да помислят за изпълнението на поставените задачи, търсиха начини — как да се освободят от тях. Другарката Еленка Тодорова, секретар на дружеството в село Междeн, показа нежеланието си — да работи по организирането на просветната учебна година, както заяви, че на предстоящето отчетно-изборно събрание иска да се освободи от тази длъжност. На същата бе обърнато сериозно внимание.

Заместник-секретарят на общинския партиен комитет др. Ахмед Джибурджиев даде конкретни указания по организирането и провеждането на новата учебна година.

Ахмед **НАИМОВ**

Усилена подготовка

В село Правда има две партийни организации, които миналата година завършиха докрай работата си по учебната година. И веднага след това започна подготовката за новата учебна година, която наскоро ще се открие. Приеха оценка на едно общопартийно събрание, обсъдиха състава на слушателите и пропагандистите, набелязаха мероприятия, които да способствуват за предотвратяването на допусканите през миналата учебна година слабости: отсъствието на някои слушатели, сливането на заниманията, неспазване на дните и часа, контрола на партийното бюро и партийната организация по работата на пропагандистите. В следващите партийни събрания се доуточниха слушателите, изготвени бяха списъците, уточниха се новите учебни форми. Съгласно указанията на Окръжния комитет на Партията, изводите и оценките, които се направиха на тези събрания за подготовката на отделните комунисти, се възприе в село Падина през настоящата учебна година да бъдат изградени—1 кръжок по Икономика и организация на ТКЗС, 1 кръжок по партийно строителство и 4 учебни групи с кооператорите. За пропагандисти бяха утвърдени от партийната организация и партийния комитет опитните пропагандисти от миналите години Халис Мехмедов Голеш, Неждет Мехмедов, Илияз Ислямов, Исмет Солаков, Бейти Саабитов и Хасан Помаков. Учебните групи с кооператорите се изградиха към овцефермата, кравефермата и механизаторите, за да не се откъсват от производството. На 16 септември отново се проведе общопартийно събрание с всички комунисти, на което отново беше разгледан въпроса около подготовката и тържественото откриване на учебната година. Тогава се уточниха и местата, където ще се провеждат занимания та, техническите отговорници, а секретарите направиха съобщения за семинарните занимания с пропагандистите.

Необходимо е да се помисли още за снабдяването на пропагандистите и слушателите с литература, за направата на диаграми за отразяване работата на кръжочниците и пропагандистите, за набавянето на нагледни пособия и други. А на комсомолските ръководства и ръководствата на Отечествения фронт да се окаже конкретна помощ, за да се подготвят и те за откриването на учебната година правилно.

Никола **НАНЕВ**

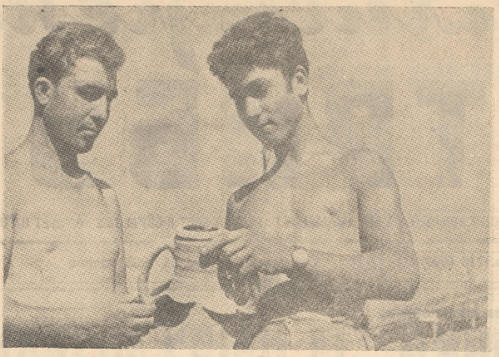

Все по-много стават експонатите в Окръжния музей в град Силистра. Предметите, които идват постоянно, са все интересни, всеки от тях разказва цяла история. Само да можеш да я четеш.

НА СНИМКАТА: Работниците Камбер Ахмедов и Мехмед Юмеров с намереното от тях устие от антична амфора.

ПАМЕТНИЦИТЕ НА КУЛТУРАТА — НЕОЦЕНИМО БОГАТСТВО

Проучването и издирването на паметниците на културата е от голямо значение за развитието на историческата наука. А територията на град Силистра и окръга е изключително богата с исторически паметници от най-различен вид и характер. Някои от тях представляват не само национална гордост, но имат и голямо международно значение (Римската гробница).

Историята на нашия град е не само по-богата, по-съдържателна, но и много по-поучителна, отколкото на пръв поглед изглежда. Наред с Варна, София и Пловдив, Силистра (Дуросторум) е един от най-старите градове в страната.

Близо двехилядигодишният град е дал убежище на десетина племена и народи, които са оставили следи от своя бит и материална култура в земните пластове под нивото на града. Културните пластове на Силистра достигат на дълбочина от 6 до 10 метра.

Единствените източници, които са в състояние да ни дадат сведения за живота и миналото на нашия град, са паметниците на материалната култура. Какви са тези паметници? Най-често срещнатите от тях са наглед счупените „непотребни“, „никому ненужни“ парчета от глинени съдове, стъкло, желязо, тухли, камъни, обработени от човешка ръка, стари монети и т. н.

А едно най-обикновено парче от глинен съд със своята форма, украса, състав на глината, цвят, степен на изпичане и пр., може да говори много за своя собственик и за времето, когато е направено.

Различните завоеватели и времето са унищожили много ценни паметници на материалната култура. За съжаление това става и днес поради нехайството и неправилното отношение на някои граждани и длъжностни лица. Особено внимание трябва да се обърне на строителните работници и изкопчиите, които са в непосредствен ежедневен допир със следите от миналото. Едва ли има някой между тях, който да не е счупвал понякога намерения в земята античен глинен съд, било от невнимание, било от разочарование, че не е открил в него очакваното злато. Трябва веднаж завинаги да се разбере, че за науката е важно не толкова златото, което от край време е било достояние само на богатите и ни дава сведение само за една малка незначителна част от населението, колкото онези глинени съдове, които са били употребявани от народа. Парчетата от глинени съдове са всичко, което в края на краищата се е запазило от бедната покъщнина на народните маси. Желязото, медта, бронзът ръждясват. Тъканите и дървото изгниват. Остават само тези малки, привидно неми глинени свидетели на живота на нашите прадеди. На езика на археологията обаче те умеят да говорят твърде много. Ето защо е необходимо да се отнасяме с внимание и уважение към всичко, което намираме в земята, дори и към най-незначителните останки от предмети, дело на човешката ръка. Много строителни работници старателно събират и предават в народния музей намерените предмети. Достойни за пример са работниците от строителната бригада, работеща при изкопите за сградата на ТПК „Инвалид“ на ул. „Цар Шишман“. Благодарение на събрания от тях археологически материал (керамика, монети и др.) можаха да се проследят и датират културните пластове, лежащи под новостроящата се сграда. Същото може да се каже и за работниците от строителните бригади при постройката на Дома на строителя, ученическото общежитие и др.

Ценна помощ на народния музей оказаха и пионерите Милко Павлов, Красимир Димитров, Кирил Томов, Петър Станчев, Костадин Стоянов, Атанас Георгиев, Фотин Йорданов, Валентин Павлов и Милко Русев, които събраха много фрагменти от римска вносна керамика, намерена при изкопаване канала край гробницата. Скъп подарък на науката направи и гражданинът Милю Русев Милев, който разкопа и предаде в музея инвентара на цяла антична занаятчийска работилница.

Тук трябва да прибавим, че при разкриването на по-големи предмети трябва обезателно да се потърси помощта на сътрудника от музея, за да се избегне евентуално повреждане на предмета. Не по-малко важно от това, какво е намерено е и това, как е намерено: какво е положението на предмета, видът на културният пласт, от какви предмети е заобиколено (керамика, монети) и т. н. Всички тия фактори способствуват за правилното определяне и датиране на находката и налагат присъствието на специалисти. В противен случай намереният предмет губи много от научната си стойност.

Паметниците на културата са наше национално богатство, скъпоценно наследство от миналото, към което трябва да се отнасяме с уважение и любов, което трябва да изучаваме внимателно и да пазим за себе си, за идващите поколения.

Св. **РУСЕВ**

ИЗ НАШАТА РОДИНА

По своето производство първият у нас завод за електротелфери в Габрово е един от най-големите в Европа.

МЕЖДУНАРОДЕН ПРЕГЛЕД

Алжир — по пътя на прогреса

8 септември ще остане паметен в най-новата история на Алжир. Гражданите на младата алжирска република бяха призовани на този ден да определят със своя глас посоката, по която ще тръгне развитието на тяхната страна. С огромно мнозинство — 5 010 714 от 5 122 828 гласа алжирският народ одобри първата в неговия държавен живот конституция.

Това бе съкрушителна победа на здравите сили на алжирската революция в тази важна схватка на класовата борба в Алжир. За характера на изострилата се класова борба вътре в страната в-к „Алже репюбликен“ писа: „Едва родила се, нашата революция беше принудена да се бие на два фронта. Тя трябваше да се бори с десните, които смятат, че правителството на Бен Бела върви твърде бързо и с така наречените „леви“, които обратно намират, че това правителство е твърде нерешително и неговата политика е лошо ориентирана“. Както винаги и десните, и „левите“ на дело се оказаха на един фронт — на фронта на враговете на революцията.

Под ръководството на Фронта за национално освобождение (ФНО) алжирският народ отхвърли настрана и десните, които искаха република от „парламентарен тип“, и „левите“, които засилиха подривната си дейност, и реши да тръгне напред „по пътя на изграждането на страната, в съответствие с принципите на социализма и по пътя на действително осъществяване на властта на народа, авангард на който са фелахите, трудещите се маси и революционната интелигенция“.

Какво представлява алжирската конституция, от чийто преамбюл са взети цитираните по-горе редове?

Тя се основава на приетата през юни 1962 година от Националния съвет на алжирската революция „програма от Триполи“ и е нейно по-нататъшно развитие. В конституцията се казва, че след постигането на националната независимост „алжирският народ продължава да върви по пътя на народната, демократична революция“. Основните цели на Алжирската република, декларирани в конституцията, са: създаване на социалистическа демокрация, борба против експлоатацията на човека във всичките ѝ форми; ликвидиране на всички остатъци от колониализма; защита на свободата и пълно уважение на човешкото достойнство; борба против всякаква дискриминация, особено на расова и религиозна основа; мир в целия свят.

Конституцията предоставя равни права и задължения на всички алжирци, включително правото на труд и задължително образование. Тя определя и пълномощията на Националното събрание като законодателен орган и на изпълнителната власт, която принадлежи на държавния глава — президента на републиката, избиран за срок от пет години. В основния закон се определя и ролята на Фронта за национално освобождение, който ще бъде единствена партия в Алжир.

В конституцията на Алжирската република намират израз основните стремежи на алжирския народ и затова тя бе така единодушно одобрена от него. Известният алжирски обществен деец—комунист Ларби Бухали писа във в-к „Алже републикен“: „Естествено, че конституцията не може напълно да удовлетвори всички граждани. Обаче ако тя се разгледа в цялост, то трябва без преувеличение да се каже, че тази конституция е най-прогресивна от конституциите на всички арабски и африкански страни“. Алжирските комунисти одобриха конституцията като важна стъпка напред в прогресивното развитие на страната и призоваха народа да ѝ каже „да“.

На 8 септември завърши преходният период в историята на Алжирската република и започна нов етап — на изграждане на независимата държава. В следващата неделя алжирският народ ще избере президент на републиката. За кандидат на този пост единодушно е провъзгласен ръководителят на правителството Ахмед Бен Бела.

Алжир от Евианските споразумения слиза от историческата сцена и на негово място се изправя нов свободен, независим, народен Алжир.

НАТО изостря международната обстановка

На 10 септември в сградата на турския парламент бе открита поредната сесия на „Асоциацията в подкрепа на Североатлантическия пакт“. Както съобщиха информационните агенции, на сесията се разглеждат въпроси във връзка с НАТО и Средиземно море.

Може би някой от читателите ще помисли, че в Анкара са се събрали да разискват какво да се направи, за да се разведри обстановката на Балканите и в Средиземно море. Нали не веднъж беше подчертавано и на Запад, че след Московския договор трябва да последват нови стъпки към намаляване на международното напрежение? За съжаление в този случай надеждите са напразни. Главният доклад на сесията е изнесъл главнокомандуващият на военните сили на НАТО в Европа генерал Лемницер. Тезите, които е застъпил генералът, нямат нищо общо с делото за запазване и укрепване на мира в този район на света.

Ето едната: „Забраната на неприятелските сили да използуват проливите е от изключително жизнено значение за запазване на Средиземно море и ни обезпечава използуването на морските пътища през време на „война“.

Втората е: Съществената морска сила в Средиземно море, това са трите подводници „Поларис“ дадени на разположение на НАТО и намиращи се под преките заповеди на Лемницер. Тези подводници давали възможност да се подмени остарялата система на въоръжение с по-модерни и по-мощни оръжия.

И третата: Напоследък в Анкара са били проведени съвещания, за да се проучат зоните от общ интерес. (Имат се предвид многобройните посещения на американски и натовски генерали — б. а.)

Какви са тези зони на „общ интерес“ до известна степен разкриват съобщенията на чуждия печат. Според тях от 25 до 29 септември т. г. в Егейско море, във въздушното пространство и на територията на Турция и Гърция, до самата граница на нашата страна ще се състоят големи маневри на НАТО. В тях ще участвуват повече от 30 000 души от армията на Гърция и Турция, части от морската пехота на 6-тия американски флот и английски военно-въздушни войски.

Маневрите на НАТО имали за цел да проверят готовността на военните му сили да предприемат настъпателни действия на Балканите. Ще бъде извършен десант в Тракия от морски пехотинци на САЩ и гръцки и турски части. Известно е, че тези места са непосредствено до нашата южна граница и са в близост до границите на Съветския съюз и Румъния.

Войнствените доклади в сградата на турския парламент и провокационните маневри на южната ни граница не могат да не предизвикат рязко осъждане не само у нас и в другите страни, граничещи с този район. Това е провокация, която безсъмнено има и по-далечен прицел — да изостри международната обстановка и да нанесе удар на резултатите, постигнати от Московския договор. Тези действия предизвикват справедливото възмущение на всички миролюбиви хора.

Л. **ЦВЕТАНОВ**

ПЕЧАЛБАТА

— основен качествен показател за дейността на предприятията

Дейността на стопанските предприятия се оценява с помощта на редица показатели, които дават ясна представа за резултатите от тяхната работа. Печалбата заедно с данъка върху оборота са главните източници на финансови средства за държавния бюджет. Следователно, за да обезпечим с необходимите средства огромното строителство в нашата страна, трябва да осигурим изпълнението на плана за печалбата.

Преобладаващата част от стопанските предприятия в окръга изпълняват и преизпълняват утвърдените им планове за печалбата. За първото полугодие на годината предприятията, които са преизпълнили този план са дали на народното стопанство 191 000 лева печалба над него. Такива предприятия са: ДИП „Дунав", ДИП „Текстилни влакна" — Тутракан, ТПК „Метал" и други.

Но наред с тези предприятия има и такива, които не изпълняват плана за печалбата, спъват развитието на народното стопанство и го лишават от необходимите му средства. Така например, през първото полугодие на тази година, те осигуриха в помалко за народното стопанство 54 000 лева. Такива са Промкомбинат „Камъшит", Промкомбинат — Дулово, ТПК „Инвалид" и други.

В някои предприятия и организации за неизпълнението на плана за печалбата причина е неизпълнението на производствения план. Не е без значение ритмичното му изпълнение, защото неговото щурмуване в края на месеца или на тримесечието води до неизпълнение на плана за печалбата. Щурмовщината влияе в две насоки, а именно: продукцията се произвежда в последните дни на месеца и не може да се продаде и естествено не се реализира планираната печалба. Освен това щурмовщината води и до влошаване качеството на продукцията, което пък влияе върху размера на получената печалба. Такива предприятия с н изпълнен план са: ДИП „Липа", Промкомбинат Дулово, ТПК „9 ти септември" и други.

Друга причина, която влияе върху изпълнението на плана за печалбата е неизпълнението на плана по производителността на труда и допуснатия преразход по фонда на работната заплата. За периода на първото полугодие е допуснат преразход в размер 47 400 лева и е използван труда на повече работници отколкото са предвидени по плана.

Съществено влияние върху размера на печалбата оказва снижението на себестойността. Докато по другите показатели изпълнението е сравнително добро, то изпълнението на показателя себестойност е незадоволително. Не е реализирана за първото шестмесечие икономия от снижение на себестойността в размер на 53 000 лева.

От търговските предприятия само Окръжния кооперативен съюз не е изпълнил плана за печалбата с 54 000 лева. Това изоставане идва от дейността на общественото хранене, където не е изпълнен плана по стокооборота и е допуснат преразход по издръжката на обръщението. Не са малко селкоопите, които търпят съществуването на търговски обекти, носещи загуба, без да вземат необходимите мерки, за да станат същите рентабилни.

До края на годината остава едно тримесечие, време достатъчно, през което трябва да се вземат бързи мерки и се осигури изпълнението на плана за печалбата и от там да се обезпечи държавния бюджет с необходимите средства. Трябва още отсега, без да се чака деветмесечното отчитане на изпълнението на плана, да се направи задълбочен анализ на работата по реализацията на печалбата. От особено значение е да се вземат неотложни мерки за изпълнение на плана по производителността на труда, за да се премахнат допуснатите преразходи по фонда на работната заплата. Също така, основно да се огледа работата по изпълнение плана по снижение на себестойността. За да се осъществи тяхното изпълнение необходимо е да се провери хода на изпълнението на организационно техническите мероприятия и допълнителните мероприятия по преизпълнение на плана по производителността на труда, по себестойността и печалбата.

В края на годината всички стопански предприятия трябва да рапортуват изпълнението и преизпълнението на плана и обещанията за печалбата и осигурят повече финансови ресурси за по нататъшното развитие на нашата родина.

Ив. ПЕТКОВ

Неуморни са работниците от товаро-разтовараческата бригада на Тодор Дочев от гара Дулово. Те или ще разтоварват вагоните, или сръчно ще ги товарят с домати, грозде, машини, но работата им никога не свършва. Вместо по 18 тона товар, всеки един от тях вдига по 30 тона дневно.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

ДОБРИ ГРИЖИ ЗА ПОДРАСТВАЩИТЕ ЖИВОТНИ

Подрастващите млади животни са бъдещето на развъдно-подобрителната работа. Това обстоятелство задължава ръководствата на стопанствата да им осигуряват найдобрите фуражни и хигиенни условия. Само при постоянното наличие на добри условия може да се гарантира нормалното им развитие. От това зависи и рентабилното им използване, като възрастни, когато преминат в основните продуктивни стада.

Убедено в горното, ръководството на ДЗС—Окорш прави възможното, за да обезпечи всичко необходимо за нормално развитие на младите подрастващи животни.

Добри са резултатите, получени при отглеждането на телетата до 6 месеца. При тях среднодневния прираст на теле е 0.802 кг при план 0,700 кг. Телчарът Иван Янакиев получил от своята група телета по 0.812 кг прираст. Женските телета на 6 месечна възраст достигат над 170 кг живо тегло, при изисквания за породата 150-160 кг. Среднодневният им прираст в периода от 6 месеца до 1 година е над 0.900 кг при изискван за породата 0.750 кг.

Един килограм прираст при телетата от групата до 6 мес. е получен от 4.4 кръмни единици при план 7.1 кръмни единици.

Високи са резултатите при подрастващите прасета в групата от 2-4 месеца, при които досега е получен по 0.284 кг среднодневен прираст при план 0.220. Гордостта на фермата е гледачът Иван Стоянов, който благодарение на това, че винаги е осигурявал разходка и паша на прасетата, редовно ги е снабдявал със зелена люцерна е получил по 0.290 кг среднодневен прираст. В тази група за 1 кг прираст са изразходвани 4.4 кг концентриран фураж при план 5 кг. Периодът за престояване в тази група е кратък — само 2 месеца, но много важен за по-нататъшното развитие на прасетата. Преминали по-нататък в групата за угояване тези прасета са добра предпоставка за получаване на бързо угояващи се и рентабилни животни. От тях в нашето стопанство се получава по 0.420 кг прираст при план 0.400 кг.

Високият среднодневен прираст доведе до по-ранното изключване от угояване на много свине, което пък даде възможност на стопанството да преизпълни задълженията за 9-месечието към държавата на свинско месо, както и да гарантира преизпълнението на годишния план.

Средното живо тегло на отбитите през тази година агнета е 35.4 кг, факт, който показва, че и тези подрастващи животни се развиват добре и с право ще се очакват добри резултати от тях.

През тази година стопанството ни получи здрави пилета от люпилната в гр. Тутракан с цел да се създаде стадо, от което да се получават яйца за разплод.

Въпреки дългия и много лош път не се допусна тези пилета да заболеят от заразна болест. Сформирано е едно стадо от 4 000 кокошки само легхорни, което е добре комплектувано (в съотношение 1:10) с петлета и ще представлява разплодно стадо за идущата 1964 година. Ярките, които навършиха вече 5 мес. са преместени в ново помещение и около 5 на сто от тях вече са проснесли.

Истината, че на добрите грижи животните се отплащат двойно и тройно, трябва винаги да се помни и да бъде изразена в дейността на ръководствата на стопанствата, особено когато въпросът се отнася за младите разплодни животни.

Илия БЕЛБЕРОВ
зоотехник в ДЗС — Окорш

В ТКЗС—СРЕДИЩЕ СЕ СЪЗДАВАТ НОВИ ЛОЗЯ

Кооператорите от ТКЗС—Средище отглеждат 265 дка десертни и винени облагородени лозя. От тях 185 дка вече са на плод и дават високи добиви доброкачествено грозде. От неговата продажба в касата на стопанството постъпват големи парични доходи. Добрите резултати в отглеждането на лозята убедиха ръководителите и специалистите на стопанството, че съществуват прекрасни условия и възможности за развитие на лозарството в Средищкия кооператив, от което могат да бъдат реализирани 15-20 на сто от общите доходи на стопанството.

Затова управителният съвет наскоро взе решение през 1964 година площта на облагородените винени и десертни лозя да се увеличи с още 300 дка. Неотдавна комисия, в състава на която влизаха специалисти и ръководители на стопанството обходи землището на Средищкия кооператив и определи площта за бъдещите лозя. За такава беше определено стръмно място в близост до село Средище.

Преди няколко дни в стопанството пристигнаха механизаторите Стоян Куртев, Йордан Мерашънев, Колю Пейчев с трактор „Кировец—100", за да извършват подготовка на площта. Въпреки че площта беше стръмна, те започнаха нейното риголване, което се извършва на дълбочина 60-70 см.

За шест дни те риголваха 130 декара. Работата сега продължава със същия темп. Само след 5-6 дни цялата площ ще бъде риголвана. Кооператорите и ръководството на стопанството са много доволни от добрата и качествена работа на тримата механизатори. От своя страна те ще положат необходимите усилия за създаването на нови високопродуктивни лозя.

Георги КИТАЕВ
(наш кореспондент)

ОБСЪДИХА ВЪПРОСА ЗА ФУРАЖИТЕ

Знае се, че фуражната база е най-главната предпоставка за високопродуктивно животновъдство. Този въпрос разгледа преди известно време и партийната организация в село Долно Ряхово и го обсъди основно. В информацията на участъковия зоотехник се посочиха хубави прояви по съхраняването на люцерната, слънчогледовите пити, сламата и царевичака, където дейно участие са взели и комунистите. Например купите със сено са добре скупени и покрити със слама, за да може да се предпази от загниване. Направени са канавки около купите, за да се избегне евентуално наводнение. 1 100 тона слама е струпана до самите животновъдни ферми, част от нея е балирана и ще задоволи нуждите на животновъдството. Именно комунистите поставиха на обсъждане и предложиха — някои от купите със слама, които са били набързо струпани, да се оформят наново, за да може през зимата да бъдат устойчиви на силните ветрове и валежи. Посочиха се някои недостатъци и по направата на силаж за животните, направиха се предложения — тази година той да бъде икономично и внимателно изхранен, за да може да разнообрази останалата храна.

В предстоящото прибиране и натрупване на царевичака комунистите изразиха загриженост и готовност да бдят за качественото му съхраняване.

Голямата активност на комунистите от първичната партийна организация в село Долно Ряхово говори, че всички мислят за животните. Благодарение на тези грижи животновъдството се подобрява.

Димитър БЪЛКАНОВ

По 850 гр прираст от телетата

Там където започват междуселските пътища в източната част на селото се е приютила кравефермата на с. Цар Самуил. Тук вече толкова години успешно се отглеждат най-хубавите телета. И зиме и лете работят неуморимите гледачи Кязим Алиев, Реджеб Халимов и Добри Иванов. Те се грижат за повече от 100 телета.

Спазвайки най-стриктно указанията на зоотехника на кооператива, който ги навестява много често, те успяха да поддържат добро телесно състояние у животните почти през цялата година. Обилния фураж, спазване режима на хранене и всички указания — станаха причина сега ежедневния прираст да се покачи на повече от 850 гр.

Импулс в работата на животновъдите от бригадата в с. Цар Самуил е и обявеното съревнование с колегите от с. Нова Черна. То активизира силите им в изпълнението на поетото от тях обещание — да произвеждат повече и по-евтина животинска продукция.

Радослав РУСЕВ

НА БОРБА СЪС СЕЛСКОСТОПАНСКИТЕ ВРЕДИТЕЛИ

ПЪТЕШЕСТВЕНИК БЕЗ ВИЗА

Един доста разпространен пришелец от Америка е филоксерата. Това дребно насекомо, не превишаващо милиметър паразитира в корените на лозите. В седемдесетте години на миналото столетие тя е пренесена в Европа с посадъчен материал. Филоксерата бързо се приспособила към новите условия и става опасен вредител. На корените на поразената лоза се образуват бързо загниващи отоци, а младите лози, заразени от филоксера в годината на посаждането изсъхват още до първото плодоносене. За кратък срок паразитът обхвана лозарските райони почти във всички страни на света. Досега все още не са намерени действени мерки за борба с филоксерата. В миналия век заразените лози се изкоренявали и изгорявали; зад този метод се крие нещастието на много селски семейства, за които лозарството е бил главен източник за препитаване. Сега широко се използва присаждането на европейските лози на американски лози, които страдат незначително и продължават да се развиват.

Обаче Европа не останала длъжна на Америка. Ако от Америка в Европа са се преселили около 30 вида животни, то в обратно направление са проникнали около 350 вида, в това число не по-малко от 25 вредителя...

Как пътешествуват насекомите от една страна в друга? Те прелитат по влаковете, автомобилите, самолетите, параходите. Много от тях се превозват от параходите заедно с товарите. Такива пътешественици има с хиляди и десятки хиляди. Наистина много от тях загиват на новите места, а от оживяващите незначителна част се отнасят към вредителите. Но именно тези единици могат да причинят огромна и трудно поправима вреда.

Против нежеланите насекоми туристи трябва да се вземат специални мерки, с изпълнението на които се занимава инспекцията по карантината на селскостопанските култури.

Добри грижи — добри резултати

В началото на месец януари 1963 година управителният съвет на ТКЗС „Път към комунизма" в град Дулово набеляза планове за отделните ферми. Те бяха обсъдени от партийната организация навреме и онагледени. По-късно партийната организация при животновъдството организира срещи с доячите като подробно ги запозна с възможностите за увеличаване на животинската продукция и изпълнението на обещанията. Пред животновъдите беше изнесена лекцията „Какво значи да изпълняваш плана си ритмично". Зададоха се много въпроси по изхранването на животните през зимата, гледането на малките телета, пестенето на фуражите и други. След време се проведоха още няколко срещи с животновъдите, което много помогна за запознаването им и с други въпроси на тяхната работа. В резултат на целенасочената партийно-политическа работа сред животновъдите, планът за осеммесечието бе изпълнен както следва: при план 105 527 литра получихме 111 082 литра, едно преизпълнение от 5 555 литра. Найдобро изпълнение на плана за млеконадоя постигна младият комунист Халил Мехмедов, който при план 22 648 литра надои 26 694 литра, следван от Акиф Ибрямов, който надои 26 839 литра при план 25 972 литра.

Сега комунистите-доячи работят за изпълнение плана за месец октомври. И ще го изпълнят, защото са дали обещание пред кооператорите и партийното събрание — да служат за пример в своята работа.

Ниази МАТЕМОВ

СМИСЪЛЪТ НА НЕГОВИЯ ЖИВОТ

В ЛЯТНАТА градина на ресторант „Злата Добруджа" в Силистра ярката електрическа светлина е изгонила сгъстилия се мрак. Звуците ту на нежно танго, ту на валс се гонят и карат дори звездите да си намигат една на друга по весело и по-дяволито. Звън на пълни с искрящо вино чаши и кръшен смях показват, че термометърът на настроението е достигнал до най-високите градуси. Сервитьорите едва смогват да изпълняват поръчките, които като че ли с всяка изминала минута се увеличават. Между тези мъже и жени с черни сака и престилки прави впечатление нисичък, възрастен мъж

— Моля!

— Ако обичате. . .

— Чакаме!

— Да, идвам, за момент само. . . — отговаря той и краката му бързо го отнасят към бюфета, откъдето минута след това отново излита с претрупан поднос в ръцете. Едва превил колене под тежестта, той не ѝ обръща внимание. Сивите очички греят от възбуда, очилата му са кацнали на върха на носа и всеки момент заплашват да паднат; дребни капчици пот са осеяли набразденото чело. Може би вече го познахте? Да, това е Петър Узунов, или както мнозина го знаят, само бай Петър.

От съседната маса неволно дочувам репликата на човек с доста напреднала възраст:

— Щастливец! Още от „Кристал" го знам като момчурляк, а все си е същия—здрав, пъргав, все подтичва. Сигурно е приближил шестдесетте, а

виж го, можеш ли му ги даде? Де да имам неговото сърце! . .

Тези думи ме заинтригуваха и на следващия ден отидох да побъбря с този „младеж". Беше дошъл около час по-рано на работа. Току-що привършваше застилането и подреждането на масите и чакаше първите посетители.

— Животът ми е като живот. Четиридесет години стават откакто съм сервитьор. Още като хлапак се хванах на работа в „Кристал". Тя, тази професия е в кръвта ми. Баща ми разнасяше напитки по селата и от него мина върху мене. Обичам си работата. Младостта ми, преминалите години, са свързани ей с този поднос. Срастнал се е с ръцете ми. Той е смисълът на целия ми живот—говореше бай Петър. — Щастие за мене е да видя, да почувствувам, че хората са доволни. Стига ми и само едно „благодаря". Чувал съм го много пъти и съм сигурен, че е било от сърце. Стараех се винаги да съм честен, съвестен. Предполагам, успял съм да бъда такъв, но нека хората да говорят за това. Иначе е някак си нескромно. . .

На една от масите седнаха младежи и се заозъртаха.

— Почакайте за момент, да видя какво искат тези момчета.

Докато отговоря, той стана и бързешката, подтичвайки, отиде при тях. Масите скоро се изпълниха с хора. Бай Петър изглежда забрави за мене и без да спира, чевръсто, почти тичешком неуморно сновеше от градината до кухнята. Челото му пак беше влажно от пот, очите пак блестяха. Той пак беше в стихията си. Гледах го. Как може да се каже, че е най-възрастния от сервитьорите в „Златна Добруджа". Та той действително е подвижен и неуморим като младеж. Но младеж, дал четиридесет години от живота си, за да бъдат сити тези, които са се хранили от блюдо, поднесено от ръката му.

Георги УЗУНСКИ

Безсмъртен войн за слънце и пролетни дни

БЛЕДОЛИКИЯТ ПРЕДТЕЧА НА ОГНЕЛИКАТА РЕВОЛЮЦИЯ

Хр. Смирненски

Ние не го помним.

Ние го знаем!

Той можеше да ни бъде баща. Но понеже нямаше рожден син, той стана баща на всички, които идват. И които ще идват през вековете. Защото тези, които ще идват през вековете, също ще имат нужда от онова, което той претвори в думи — революционната романтика. Независимо от това, дали хората през идните векове ще имат нужда от революции. От революционна романтика те непременно ще имат нужда. Ако не за по-голям стадий от живота си, поне за няколко години, за година, за месец, за седмица, или час. Човек ще има нужда от такива минути, когато всичко у него тържествува сред много светлина.

Светлина!

Светлина, която се сипе, пада и звъни, защото човек е млад и възторжен, защото самият живот звъни. Винаги ще има такива дни или часове, когато ще се ражда по един Гаврош, който ще взема кошницата с куршуми и ще започне да пее. В тази кошница може да има не само куршуми. В нея Гаврош може да понесе една нова мисъл, която да разтревожи хората. Важното е, че той ще я носи и ще пее. Важното е, че това са такива дни или часове, когато идва по един Руже дьо Лил, който взема молива, за да напише: „Ле з' анфан дьо ла патри...“ Това са дни, когато човек вижда далече, много по-далече, а „Аврора“ сякаш изкрещява в лицето на всички минали векове:

— Зора!...

Това са дни, когато Ленин отпраща оня гражданин с несполучливия подарък:

—Отнесете тези неща на работниците! Те имат нужда от храна..

Това са такива дни! И те винаги ще съществуват.

Не си ли спомняте?

Едно момче е вдигнало ръце от някаква полуподредена трибуна. Неговото сако е разкопчано. А лицето му е почервеняло от възбуда.

Не си ли спомняте?

„И тогава — залюбен в тълпите,
пленен
от лъчите на нова зора —
без да питам защо съм на тоз
свят роден,
аз ще знам за какво да умра“

Момчето от трибуната е вдигнало ръце, сякаш иска да полети. Неговите очи горят. Те изпускат искри, които отиват долу. Те пронизват цялата зала. И тогава тези, дето са седнали по столовете, дето бяха наричани груби и непосветени, дето понякога издават твърде неприятната мирзима на бензин, те, тези хора тогава започват да ръкопляскат. Сякаш избухва пожар. Очите на момчето са запалили пожар.

Не си ли спомняте?

Едно момиче е опряло гръб на същата онази полуподредена трибуна. Очите му са отправени някъде нагоре, където старото време твърдеше, че мъртвите се преселват. Ръцете на момичето са скръстени на гърдите му, а неговият глас звучи като миньорна симфония:

„... И все тъй ритмично будилникът съска,
в гласа му злорадство звучи,
и мътната газена лампичка пръска
студени печални лъчи...“

И пожарът в залата избухва отново. Само че този път не е така звънлив. Този път той, този пожар, е заплашителен, но спотаен, макар че ярва в силите си. Спотаен е, но сам не знае до кога. Като Везувий. Като гладиатора с бронзова гръд, който изведнъж решава да удари с меч трикратно по щита си.

Но момчето и момичето си отиват.

Отиват си и тези, дето бяха по столовете.

Остава само една празна зала. И един голям портрет отсреща, на сцената. От едно лице гледат две възторжени и учудени очи. Те гледат някъде над столовете. В тишината.

И тогава в тази тишина заплуват две сенки. Една цветарка и една уличница. Уличницата взема няколко цветчета от кошницата на цветарката, поставя ги под портрета и сенките отново изчезват...

Андрей ДИМОВ

Христо Смирненски

ОГНЕН ПЪТ

Не тревога душите до болка терзае,
не съмнение блика в гърди, —
исполинска десница днес нов път чертае
с петолъчни пламтящи звезди.

През дима на злокобните черни
руини,
през гърма на жестока бран —
над света като пролетна буря ще мине
мълнекрил, ведролик великан.

Ще разцъфнат рубинени, кървави пъпки
по следите му вредом в света,
и градът, и селото свещените стъпки
ще целунат с горяща ръка...

Не съмнение блика над звойни копнежи!
Тъй е нужно — ще бъде така!
С петолъчни звезди днес велик път
бележи
исполинска желязна ръка.
1922

КИХАВИЦА

Нечакан и нехаен гост —
кихавицата тази зима
пак окупира всеки нос
и спря се там невъзмутима.

Навсякъде днес из града
споходени от тази хала,
деца, госпожи, господа
вървят и кихат на провала.

Кихавица! Днес няма кът
ненавестен от таз несрета,
простинал не за първи път,
разкиха се дори бюджета.

А кихат си безпир по нас
валута, ред и управия,
че в политическия мраз
и днес сме по жилетка ние.

А вслушаш ли се отстрани —
ще чуеш как със горест тиха,
простудена от две войни,
България зловещо киха.
1922

НОЩ

Кат суха наведена баба луната,
събрала дечица край себе си дребни,
широко отворила в унес устата,
разказва ми приказки чудни, вълшебни.

Разправя тя за евтинията стара,
разправя за старото хубаво време,
когато с един лев човек на пазара,
с един лев сал, можеше много да вземе.

Натъжени сякаш я слушат звездички,
те слушат печално как тя им разправя,
и сякаш унесени шепнат ѝ всички:
„Ех, бабичко, хубаво било тогава!...“

1917

НАДГРОБНО СЛОВО

Той беше през целия си живот глупав, защото беше беден, а беден беше, защото не беше патриот. Мир на праха му, но не трябваше да умре вчера. . . Много истини, велики житейски истини не беше проумял през своето битие, не проумял и своята смърт. Нима беднякът може да умира, когато си иска?

Безумство е да мислиш, че отхвърляйки веригите на живота, няма да създадеш нови. А бай Тричко чрез своята смърт продаде две ризи на жена си и малкото килимче, защото беше православен християнин, та бяха му потребни ковчег от чамови дъски, намазан с вар, кръст и ред други скъпоценности, поради които в днешни времена човек не се решава да се самоубие.

Кой и какво беше бай Тричко? — Стар, мършав чиновник, от когото и червеите ще се възмутят, защото тялото му беше подобие на ръжена сламка. Уви, добре угоеният спекулант е полезен за червеите, а къде е смисъла на мършавия бедняк? И нима той трябваше да се самообеси? Живота беше почнал да му се усмихва. На хоризонта изгряваше чиновническият щат и лъчите му, подобно на манна небесна, щяха да се излеят върху главите на деветчленното му семейство. А хазяйката му, великомилостивата мадам Тодорка беше му отпускала почти без пари хигиенично жилище в зимника си. Но той, бай Тричко, беше глупав човек затова ѝ отплати с черна неблагодарност, като се самообеси на презрамките си, които го удържаха.

Два дни преди трагичната си кончина, бай Тричко намери в едно тефтерче осем лева, купи с тях половин кило фасул, та си устрои вегетарианско пиршество. Освен това, той заложи последната бакърена тенджера и си подслади благоугодното ядене дори с репично масло, а знаете, че беднякът прави грях, когато яде блажно. . . Но миналото не е печално, защото е минало, а настоящето е винаги по-скръбно.

Опечалени близки, наскърбено събрание, макар и да сме 11 души с двамата гробари, ний всички гръмогласно ще заявим, че покойникът извърши голяма несправедливост спрямо хазайката си, като се самообеси тъкмо когато Буби — нейното любимо кученце беше болно и имаше висока температура.

Вие знаете, че Буби страдаше от неврастения и, въпреки грижите на двамата лекари, положението му беше критическо. Също тъй известно ви е, че мадам Тодорка много обичаше своето кученце, което жестоко страдаше в малкото си креватче, изтегнато на пухената си възглавка и покрито с копринено одеалце. Тя го обичаше, но и Буби заслужаваше нейната обич, понеже беше интелегентно кученце и не ядеше неварено месо. Също тъй много добре различаваше валериановите капки от шоколада и млякото.

И тъкмо, когато Буби имаше неврастенична криза, бай Тричко взе та се обеси. Може ли по-голяма неблагодарност спрямо мадам Тодорка? Нима бай Тричко не държеше сметка, че плачовете на семейството му ще разтревожат Буби? Нима не си спомни, че той дължи нещо на Буби, а именно неговото старо юрганче, което мадам Тодорка подари на новороденото Тричково момиченце?

Температурата на Буби се покачи от тревога и то даже отказа да си изпие последната порция мляко.

Разбира се, мадам Тодорка изпъди от зимника семейството на бай Тричко. Но бог е над нас и вижда, че всяка друга на нейно място така би направила. Печално е без квартира посред зима, но не е ли триж по-печално, че температурата на Буби се покачи и то отказа да изизпие последната си порция мляко? Нима бай Тричко не знаеше, че бедняка не може да умира, когато иска?

1919

Последните дни на Христо

Надежда ИЗМИРЛИЕВА

В малкото село Сенокос, в дебри на Пирина, пощата беше много нередовна. Тишината и спокойствието на селото, което се състоеше от няколко къщи около училището и махали, пръснати на разстояние час-два една от друга, рядко бяха нарушавани от идването на някой външен човек. Но спокойствието на величествения Пирин не бе в хармония с моето душевно състояние. На тръгване от София, след великденската ваканция, бях оставила Христо болен и сега с нетърпение очаквах писмата от къщи. Отначало новините бяха много успокоителни, но с последното си писмо, което получих към 20 май, Христо ме пикаше да се прибера в къщи по-скоро. Писмото ме изплаши и аз побързах да тръгна веднага след свършването на учебната година.

Пътищата бяха много неуредени. Мостът на река Струма беше повреден и тесолинейката Мечкул-Горна Джумая не бе в движение. Трябваше да се върви 7-8 часа пеша през балкана до Горна Джумая.

На 31 май вечерта бях вече в София, а на другия ден още в зори се озовах в Горна баня, гдето Христо беше на почивка и лечение. Изпълнена с тревога, аз нерешително отворих вратата на Христовата стая. Христо беше буден. Какъв е бил моят вид след толкова дълго пътуване и тревожни съмнения, не зная, но Христо избухна в силен неудържим смях при влизането ми. Срещна ме с шеги и закачки. Мрачните ми мисли за момент се пръснаха. Действително аз заварих Христо много добре на вид, напълнял, ободрен физически и духом и с всички изгледи за оздравяване. Още същия ден по негово настояване майка се върна в София. Разбрах, че са ме викали главно заради нея, която преди известно време си счупила крака.

— След 15 дни съм си в къщи напълно здрав — бяха последните думи на Христо при изпращането на майка ми.

Тя си отиде спокойна. Христо беше добре, а и лекарите уверяваха, че няма нищо опасно в състоянието му.

На 5 юни рано преди обяд седна да пише и ме помоли по-малко да влизам при него. Аз отидох в кухнята да приготвя обеда. Стараейки се да изпълня поръчението му, дълго време не влязох в стаята. Часът е 12. Обедът е готов. Бързам да се похваля с точността си, но думите ми замръзнаха на устата. Столът на писалищната маса е празен. Листата на масата са пръснати. Христо лежи на леглото смъртно бледен. Възглавницата, покривката на леглото и всичко наоколо е изцапано с кръв. Слаб, сподавен глас. Две влажни, тъжни очи, впити в мен, две кротки, кадифено меки, налети със сълзи очи, широко разтворени, очакват помощ. Прави ми знак, че не трябва да говори и силно стиска ръката ми. . .

Бях изненадана, смутена, ужасена. Бях сама. Не познавах никого от обитателите на двуетажната къща. Не смеех да оставя Христо сам. Нямаше кой да повика лекар. Кръвоизлиянието беше много силно. Успях да му дам малка първа помощ. Христо мълчеше, но огнените му очи — те говореха. Говореха за хубавите слънчеви дни, за неговата младост, за прекъсната борба, за недовършената песен на поета. Те молеха за живот. В тях се четеше и вярата в утрешния хубав ден, и мъката, че не ще дочака празника на своите бледолики братя, и мълчалив укор към тези, които не изпълниха дълга си към поета. И тихо, едва чуто, устните му нашепваха: . . . „И речи, музики и тържества и безумни“... и допълваше — „Тъй ще бъде след моята смърт“.

Двучасовата мъчителна тишина беше прекъсната от идването на Женя. Тя остана при него, а аз изтичах за лекар. В Горна баня, макар и близо до София, медицинска помощ не се намери. Трябваше да се търси в София. Трябваше да се бърза, а нямаше никакво превозно средство. Лекарите също не се оказаха отзивчиви. Някои направо отказаха поради далечината, други обещаваха, а не дойдоха. Медицинската помощ закъсня. Подобрение не настъпи.

При това, един ден осъмнахме при пълна блокада на селото и никакво влизане не се позволяваше. Пълно откъсване. Това беше черната дата 9 юни. В това време положението на Христо се влоши съвсем. А и настъпилата политическа промяна силно го вълнуваше.

Няколко дни по-късно, когато разбрахме, че в къщи не може да му се даде нужната помощ, големият ми брат Тома, който току-що се беше върнал от Цариград, на ръце, като малко дете го понесе по извиващата стълба на двуетажното здание и го постави в болничната кола. Христо беше настанен в санаториума на х. Иванов.

Вече беше късно. Всички по-нататъшни грижи на лекари и близки бяха напразни. Милярна туберкулоза разруши дробовете на Христо. На 14 юни, след лекарския консулт, беше повикан Тома, на когото съобщиха тежката вест: „Положението е безнадеждно“. Впил очи в Тома, Христо искаше да разбере своята съдба. Той не попита. Очите на Тома бяха налети не със сълзи, а с кръв. Христо разбра всичко. Дните му бяха преброени. Аз трябваше да съобщя това на майка ми. Тежка задача. Как стигнах до къщи, не помня. Куражът ми да вляза вътре изведнъж ме напусна. Потъпках на едно място известно време и се върнах назад. Седнах на една скамейка в юбунарската градинка и дълго размишлявах как да постъпя, за да намаля болезнеността на удара, който предстоеше да нанеса на майка си.

Образи, с които живеем

„Под тежките му стъпки каменният град изтръпва и намръщен се събужда“.

Каменният град — символичният образ на капиталистическия град в поезията на Смирненски, който е скрил в гранитната си пазва хиляди души разбити, е родил и човека, който ще го погребе. Това е човекът „освободен от името на боговете“, работникът, който сам „пламти от гняв запален“, любимото дете на поета. Без него стиховете му за жертвите на капиталистическия град биха изглеждали само красиви и тъжни, но без перспективи...

Израснал сред бледоликите тълпи на работническата класа, Смирненски е имал възможност не само да наблюдава живота им, а и сам да изпита вкуса на оскъдното им радостно детство, на безкрайната мизерия. Затова и стиховете му за хората от капиталистическия град са така непосредствени и вълнуващи. Затова и братчетата на Гаврош са така тясно свързани по участ и чрез нашето съчувствие както с крехката фигурка на малката цветарка, така и с увехналия поглед на уличната жена или незаслужения край на стария музикант. Незабравими, релефни образи, които са останали като живи в нашето съзнание още от училищната скамейка.

**„Какво им даваш от разкоша си ти толкоз щедър към едни,
а към бездомните Гаврошовци жесток от ранни младини?“**

Поетът не само пита. Той заклеймява позора на едно общество, в което децата са одрипани, а в трескавите им очи се чете само мъка. Шумът и външният блясък на това общество не могат да скрият огромната пропаст между бедни и богати. В това общество с младостта се спекулира, с нея се търгува, у нея се убива вродената чистота. Твърде скоро „смутения“ и „влажен“ поглед на малката цветарка става „смътен“ и „нерад“, защото

**„Върху стройното ѝ тяло, върху младостта ѝ цветна,
като черни пипала се плъзгат погледи отвред.
И в усмивки иронични блика мисъл неприветна,
че цветята се купуват, а и тя е чуден цвет“.**

А под блясъка на електрическите лампи с уличната жена става нещо по-страшно. Всяка нощ, „празнувайки вечен грях“, тя се превръща в човешка развалина, в бездушно същество, пред чиято трагедия дори и смъртта ще се смути.

Това общество е жестоко и студено и спрямо старците, които изживяват последните си дни — самотни, безпомощни, потънали в нерадостни спомени. Черният и влажен рудник е отнел слънцето и пролетта на Слепия. И той гледа с изгаснали звезди пустинята на вечната вечер.

До образа на работника от капиталистическия град се нарежда обаятелната фигура на Каменарчето, което уверено прокарва път през канарите. До него израства и образът на Юношата, който ни пленява със своята чистота и жертвеготовност.

Един свят, в който младите хора, познали ужасите на „златолюспестия гигант“ — капитализма, без да питат защо са родени, вече знаят за какво да умират.

Аеролита ОГОЙСКА